

શ્રી યશાવજયંતી

જૈન ગ્રંથમાળા

દાદાસાહેબ, ભાવનગર.

ફોન : ૦૨૭૮-૨૪૨૫૩૨૨

૩૦૦૪૮૪૬

૨૫૯૬

RĀYAPASEṆAIJJAM.

The second Upāṅga of the Jain Canon.

Text, edited with Commentary, Introduction,
Notes, & Translation.

(Part I)

BY

N. V. Vaidya, M. A.

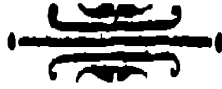
Professor of Sanskrit & Ardha-Māgadhi,
Fergusson College, -POONA 4.

PUBLISHED BY

KHADAYATA BOOK DEPOT

GANDHI ROAD :: A H M E D A B A D.

At the "Virvijaya" Printing Press, Printed &

Published by Ramnik. P. Kothari.

Ratan Pole, : Sagar's Khadaki,-Ahmedabad.

॥ अहम् ॥

श्रीमन्मलयगियाचार्यविहितविद्वत्तियुतं श्रीमद्राजप्रश्रीयमुपाङ्गम् ॥

॥ ॐ नमः ॥

प्रणमत वीरजिनेश्वरचरणयुगं परमपाटलच्छायम् ।

अधरीकृतनतवासवमुकुटस्थितरत्नरुचिचक्रम् ॥१॥

राजप्रश्रीयमहं विवृणोमि यथागमं गुरुनियोगात् ।

तत्र च शक्तिमशक्तिं गुरवो जानन्ति का चिन्ता ॥२॥

अथ कस्मादिदमुपाङ्गं राजप्रश्रीयभिधानमिति ? उच्यते,
इह प्रदेशिनामा राजा भगवतः केशिकुमारश्रमणस्य समीपे
यान् जीवविषयान् प्रश्नानकार्षीत्, यानि च तस्मै केशिकुमार-
श्रमणो गणभृत् व्याकरणानि व्याकृतवान्, यच्च व्याकरण-
सम्यक्परिणतिभावतो बोधिमासाद्य मरणान्ते शुभानुशययोगतः
प्रथमे सौधर्मनान्नि नाकलोके विमानमाधिपत्येनाध्यतिष्ठत्,
यथा च विमानाधिपत्यप्राप्त्यनन्तरं सम्यगवधिज्ञानाभोगतः
श्रीमद्वर्धमानस्वामिनं भगवन्तमालोक्य भक्त्यतिशयपरोतचेताः
सर्वस्वसामग्रीसमेत इहावतीर्य भगवतः पुरतो द्वात्रिंशद्विधिं
नाट्यमनरीनृत्यत्, नर्तित्वा च यथायुष्कं दिवि सुखमनुभूय
ततश्च्युत्वा यत्र समागत्य मुक्तिपदमवाप्स्यति, तदेतत्सर्वम-
स्मिन्नुपाङ्गेऽभिधेयं, परं सकलवक्तव्यतामूलं राजप्रश्रीय इति-
राजप्रश्रेषु भवं राजप्रश्रीयं । अथ कस्याङ्गस्येदमुपाङ्गं ? उच्यते,
सूत्रकृताङ्गस्य, कथं तदुपाङ्गतेति चेत्, उच्यते, सूत्रकृते ह्यङ्गे
अशीत्यधिकं शतं क्रियावादिनां, चतुरशीतिरक्रियावादिनां,
सप्तषष्टिरज्ञानिकानां, द्वात्रिंशद्वैनयिकानां, सर्वसङ्ख्यया त्रीणि
शतानि त्रिषष्ट्यधिकानि पाखण्डिकशतानि प्रतिक्षिप्य स्वसमयः

स्थाप्यते, उक्तं च नन्द्यध्ययने-“सूयगडे णं असीयसयं
किरियावाईणं चतुरासीइ अकिरियावाईणं सत्तट्ठी अण्णाणिय-
वाईणं बत्तीसा वेणइयवाईणं तिण्हं तेवट्ठाणं पासंडियसयाणं
णिज्जूहं किच्चा ससमए ठाविज्जई” त्ति, प्रदेशी च राजा पूर्व-
मक्रियावादिमतभावितमना आसीत्, अक्रियावादिमतमेव
चावलम्ब्य जीवविषयान् प्रश्नानकरोत्, केशिकुमारश्रमणश्च
गणधारी सूत्रकृताङ्गसूचितमक्रियावादिमतप्रक्षेपमुपजीव्य व्या-
करणानि व्याकाशीत्, ततो यान्येव सूत्रकृताङ्गसूचितानि
केशिकुमारश्रमणेन व्याकरणानि व्याकृतानि तान्येवात्र सवि-
स्तरमुक्तानीति सूत्रकृताङ्गतविशेषप्रकटनादिदमुपाङ्गं सूत्रकृता-
ङ्गस्येति। एतद्वक्तव्यता च भगवता वर्धमानस्वामिना गौतमाय
साक्षादभिहिता, तत्र यस्यां नगर्यां येन प्रक्रमेणाभ्यधीयत
तदेतत्सर्वमभिधित्सुरिदमाह-

तेणं कालेणं तेणं समएणं आमलकप्पा नामं नयरी होत्था,
रिद्धत्थिमियसमिद्धा जाव पासादीया दरिसणिज्जा अभिरूवा
पडिरूवा । (सू० १)

तीसे णं आमलकप्पाए नयरीए बहिया उत्तरपुरत्थिमे
दिसीभाए अंबसालवणे नामं चेइए होत्था, पोराणे जाव
पडिरूवे । (सू० २)

‘तेणं कालेणं ते णमित्यादि’ ‘ते’ इति प्राकृतशैली-
वशात्तस्मिन्निति द्रष्टव्यं, अस्यायमर्थो-यस्मिन्काले भगवान्
वर्धमानस्वामी स्वयं विहरति स्म तस्मिन्निति, ‘ण’मिति

१ सूत्रकृते अशीतं शतं क्रियावादिनां चतुरशीतिमक्रियावादिनां
सप्तषष्टिमज्ञानिकानां द्वात्रिंशतं वैनयिकवादिनां त्रयाणां त्रिषष्ट्यधिकानां
पास्तुण्डिकशतानां निर्यूहं कृत्वा स्वसमयः स्थाप्यते ।

वाक्यालङ्कारे, दृष्टश्चान्यत्रापि णंशब्दो वाक्यालङ्कारार्थो यथा-
 ‘इमा णं पुढवी’ इत्यादाविति, ‘काले’ अधिकृतावसर्पिणो-
 चतुर्थविभागरूपे, अत्रापि णंशब्दो वाक्यालङ्कृतौ, ‘ते णं
 समष्टं’ समयोऽवसरवाची, तथा च लोके वक्तारो-
 नाद्याप्येतस्य वक्तव्यस्य समयो वर्तते, किमुक्तं भवति?—
 नाद्याप्येतस्य वक्तव्यस्यावसरो वर्तते इति, तस्मिन्निति यस्मिन्
 समये भगवान् सूर्याभदेववक्तव्यतामचकथत् तस्मिन् समये
 आमलकल्पा नाम नगरी अभवत्, नन्विदानीमपि सा नगरी
 वर्तते ततः कथमुक्तमभवदिति? उच्यते, वक्ष्यमाणवर्णक-
 ग्रन्थोक्तविभूतिसमन्विता तदैवाभवत्, न तु विवक्षितोपाङ्ग-
 विधानकाले, तदपि कथमवसेयमिति चेत्, उच्यते, अयं कालः
 अवसर्पिणी, अवसर्पिण्यां च प्रतिक्षणं शुभा भावा हानि-
 मुपगच्छन्ति, एतच्च सुप्रतीतं जिनवचनवेदिनामतोऽभवदित्यु-
 च्यमानं न विरोधभाक् । सम्प्रत्यस्या नगर्या वर्णकमाह-
 “रिद्धित्थिमियसमिद्धा जाव पासाईया दरिसणिज्जा अभिरूवा
 पडिरूवा” इति । ऋद्धा-भवनैः पौरजनैश्चातीव वृद्धिमुपागता,
 ‘ऋधि वृद्धा’ विति वचनात्, स्तिमिता-स्वचक्रपरचक्रतस्कर-
 डमरादिसमुत्थभयकल्लोलमालाविवर्जिता, समृद्धा-धनधान्यादि-
 विभूतियुक्ता, ततः पदत्रयस्य विशेषणसमासः, यावच्छब्देन
 ‘पमुश्यजणजाणवया’ प्रमुदिताः-प्रमोदवन्तः प्रमोदहेतुवस्तूनां
 तत्र सङ्गावात्, जना-नगरीवास्तव्यलोकाः जानपदाः-जनपद-
 भवास्तत्र प्रयोजनवशादायाताः सन्तो यत्र सा प्रमुदितजन-
 जानपदा, ‘आइण्णजणमणूसा’ मनुष्यजनैराकीर्णा, प्राकृत-
 त्वात्पदव्यत्ययः, “हलसयसहस्ससंकिट्ठविगिट्ठलट्ठपण्णत्तसेउ-
 सीमा” हलानां शतैः सहस्रैश्च सङ्कृष्टा-विलिखिता विकृष्टा-
 -नगर्या दूरवर्तिनी बहिर्वर्तिनीति भावः, लघा-मनोज्ञा प्राज्ञैः-
 छेकैराप्ता प्राज्ञाप्ता, छेकपुरुषपरिकर्मितेति भावः, सेतुसीमा

कुल्याजलसेक्यक्षेत्रसीमा यस्याः सा हलशतसहस्रसङ्कष्ट-
 विकृष्टलष्टप्राज्ञाससेतुसीमा, 'कुक्कुडसंडेयगामपउरा' कुक्कुटस-
 म्पात्या ग्रामाः सर्वासु दिक्षु विदिक्षु च प्रचुरा यस्याः सा कुक्कुट-
 सण्डेयग्रामप्रचुरा, 'गोमहिसगवेलगण्णभूया' गावो-बलीवर्दा
 महिषाः-प्रतीता गावः-स्त्रीगव्य पडकाः-उरभ्राः ते प्रभूता यस्यां
 सा तथा, 'आयारवन्तचेइयजुवइविसिट्टसन्निविट्टबहुला'
 आकारवन्ति-सुन्दराकाराणि चैत्यानि युवतीनां च पण्यतरुणी-
 नामिति भावः, विशिष्टानि सन्निविष्टानि, सन्निवेशपाटका इति
 भावः, बहुलानि-बहूनि यस्यां सा तथा, 'उक्कोडियगायगंठि-
 भेयतक्करखंडरक्खरहिया' उत्कोटा-लञ्चा तथा चरन्ति उत्को-
 टिकास्तैर्गात्रभेदैः-शरीरविनाशकारिभिर्ग्रन्थिभेदैः-ग्रन्थिच्छेदैः
 तस्करैः खण्डरक्षैः-दण्डपाशिकै रहिता, अनेन तत्रोपद्रवका-
 रिणामभावमाह, 'क्षेमा' अशिवाभावात्, 'निरुवद्वा'
 राजादिकृतोपद्रवाभावात्, 'सुभिक्षा' भिक्षुकाणां भिक्षायाः
 सुलभत्वात्, 'विसत्थसुहावासा' विश्वस्तो-निर्भयः सुख-
 मावासो लोकानां यस्यां सा तथा, 'अणेगकोडिकोडुंबियाइण-
 णिव्वुत्तसुहा' अनेककोटीभिः-अनेककोटिसङ्ख्याकैः कौटु-
 म्बिकैराकोर्णा निर्वृता सन्तुष्टजनयोगात् शुभा शुभवस्तूपेत-
 त्वात्, ततः पदत्रयस्य कर्मधारयः, "नडनट्टजल्लमल्लमुट्टिय-
 वेलंबगकहगपवकलासकआइक्खयलंखमंखतूणइल्लतुंबवीणियअ-
 णेगतालाचराणुचरिया" नटा-नाटयितारो, नर्तका ये नृत्यन्ति,
 जल्ला-राज्ञः स्तोत्रपाठकाः, मल्लाः प्रतीता मौष्टिका-मल्ला एव
 ये मुष्टिभिः प्रहरन्ति, विडम्बकाः-विदूषकाः कथकाः-प्रतीताः
 प्लवका-ये उत्प्लवन्ते नद्यादिकं वा तरन्ति, लासका-ये रास-
 कान् गायन्ति, जयशब्दप्रयोक्तारो वा भाण्डा इत्यर्थः, आख्या-
 यिका-ये शुभाशुभमाख्यान्ति लङ्खा-महावंशाग्रखेलका
 मल्लाः-चित्रफलकहस्ता भिक्षुकाः, 'तूणइल्ला' तूणाभिधान-

वाद्यविशेषवन्तः तुम्बवीणिकाः-तुम्बवीणावादकाः अनेके च ये तालाचराः-तालादानेन प्रेक्षाकारिणः, एतैः सर्वैरनुचरिता-आसेविता या सा तथा, “आरामुज्जाणभगडतलागदीहिय-वप्पिणिगुणोववेया” आरामा यत्र माधवोलतागृहादिषु दम्प-त्यादीन्यागत्य रमन्ते, उद्यानानि-पुष्पादिमद्वृक्षसङ्कुलान्यु-त्सवादौ बहुजनभोग्यानि, अगडत्ति-अवटाः कूपास्तडागानि-प्रतीतानि दीर्घिकाः-सारिण्यः, वप्पिणित्ति-केदाराः, एते गुणोपपेताः-रम्यतादिगुणोपपेता यस्यां सा तथा, ‘उव्विद्ध-विउलंगंभीरखातफलिहा’ उव्विद्धं-उण्डं विउलं-विस्तीण गम्भीरम्-अलब्धमध्यं खातम्-उपरिविस्तीर्णमधः सङ्कुचितं परिखा च-अध उपरि च समखातरूपा यस्यां सा तथा, ‘चक्कगयमुसंढिओरोहसयग्घिजमलकवाडघणदुप्पवेसा’ चक्राणि-प्रहरणविशेषरूपाणि गदाः-प्रहरणविशेषाः मुषण्ढयोऽप्येवंरूपाः अवरोधः-प्रतोलोद्वारेष्वन्तःप्राकारः सम्भाव्यते, शतघ्न्यो-महायष्टयो महाशिला वा याः पातिताः शतानि पुरुषाणां घ्नन्ति, यमलानि-समस्थितद्रव्यरूपाणि यानि कपाटानि घनानि च-निश्छिद्राणि तैर्दुष्प्रवेशा या सा तथा, ‘धणुकुडिलवंक-पागारपरिखित्ता’ धनुकुडिलं-कुटिलं धनुस्ततोऽपि वक्त्रेण प्राकारेण परिक्षिप्ता या सा तथा, ‘कविसीसयवट्टरइयसंठिय-विरायमाणा’ कपिशोर्षकैर्वृत्तरचितसंस्थितैः-वर्तुलकृतसंस्था-नैर्विराजमाना-शोभमाना या सा तथा, ‘अट्टालयचरियदार-गोपुरतोरणउन्नयसुविभत्तरायमग्गा’ अट्टालकाः-प्राकारोपरि-भृत्याश्रयविशेषाः चरिका-अष्टहस्तप्रमाणो मार्गः द्वाराणि-भवनदेवकुलादीनां गोपुराणि-प्राकारद्वाराणि तोरणानि च उन्नतानि-उच्चानि यस्यां सा तथा, सुविभक्ता-विविक्ता राजमार्गा यस्यां सा तथा, ततः पदद्वयस्य कर्मधारयः, ‘छेयायरियरइयदढफलिहइंदकीला’ छेकेन-निपुणेनाचार्येण-

शिल्पोपाध्यायेन रचितो दृढो-बलवान् परिघः-अर्गला इन्द्र-
कीलश्च-सम्पाटितकपाटद्वयाधारभूतः प्रवेशमध्यभागो यस्यां
सा तथा, ' विवणिवणिच्छित्तसिष्पिआइण्णनिव्वुयसुहा '
विपणीनां-वणिकूपथानां हट्टमार्गाणां वणिजां च क्षेत्रं-स्थानं
सा विपणिवणिकूक्षेत्रं तथा शिल्पिभिः कुम्भकारादिभिर्निर्वृतैः-
सुखिभिः शुभैः-स्वस्वकर्मकुशलैराकीर्णा, प्राकृतत्वाच्च सूत्रे
अन्यथा पदोपन्यासः, ततः पूर्वपदेन कर्मधारयः, ' सिंघाड-
गतियच्चउक्कच्चरणपणियापणविविहवसुपरिमंडिया ' शृङ्गाटक-
त्रिकचतुष्कचत्वरैः पणितानि-क्रयाणकानि तत्प्रधानेषु आपणेषु
यानि विविधानि वसूनि-द्रव्याणि तैश्च परिमण्डिता, शृङ्गाटकं
-त्रिकोणं स्थानं, त्रिकं-यत्र रथ्यात्रयं मिलति, चतुष्कं-
रथ्याचतुष्कमीलनात्मकं, चत्वरं-बहुरथ्यापातस्थानं, 'सुरम्मा'
सुरम्मा--अतिरम्मा, ' नरवइपविइन्नमहिवइपहा ' नर-
पतिना-राज्ञा प्रविकीर्णो-गमनागमनाभ्यां व्याप्तो महीपति-
पथो-राजमार्गो यस्यां सा तथा, ' अणेगवरतुरगमत्तकुंजररह-
पहकरसोयसंदमाणीआइण्णजाणजोगा ' अनेकैर्वरतुरगाणां मत्त-
कुञ्जराणां रथानां च पहकरैः-सङ्घातैः तथा शिबिकाभिः
स्यन्दमानीभिर्यानेर्युग्यैश्चाकीर्णा-व्याप्ता या सा तथा, आकी-
र्णशब्दस्य मध्यनिपातः प्राकृतत्वात्, तत्र शिबिकाः-कूटा-
कारेणाच्छादिता जम्पानविशेषाः स्यन्दमानिकाः-पुरुषप्रमाणा
जम्पानविशेषा यानानि-शकटादीनि युग्यानि-गोल्लविषयप्रसि-
द्धानि द्विहस्तप्रमाणानि वेदिकोपशोभितानि जम्पानान्येव,
'विमडलनवनलिणसोभियजला' विमुकुलैः-विकसितैर्नैर्नैर्नलिनैः
-कमलैः शोभितानि जलानि यस्यां सा तथा, ' पंडुरवरभवण-
पंतिमहिया उत्ताणयनयणपिच्छणिज्जा ' इति सुगमं 'पासाइया'
इत्यादि प्रासादेषु भवा प्रासादीया, प्रासादबहुला इत्यर्थः,
अत एव दर्शनीया द्रष्टुं योग्या, प्रासादानामतिरमणोयत्वात्,

तथा अभि द्रष्टुं प्रति प्रत्येकमभिमुखमतीव चेतोहारित्वात्
 रूपम्-आकारो यस्याः सा अभिरूपा. एतदेव व्याचष्टे-प्रति-
 रूपा, प्रतिविशिष्टम्-असाधारणम् रूपम्-आकारो यस्याः सा
 प्रतिरूपा ॥१॥ “ तोसे ण ” मित्यादि, तस्यां णमिति पूर्ववत्
 आमलकल्पायां नगर्यां बहिः उत्तरपौरस्त्ये-उत्तरपूर्वरूपे ईशा-
 णकोणे इत्यर्थः, दिग्भागे ‘ अम्बसालवणे ’ इति आम्रैः
 शालैश्चातिप्रचुरतयोपलक्षितं यद्वनं तदाम्रशालवनं तद्योगाच्चै-
 त्यमपि आम्रशालवनं, चितेः-लेप्यादिचयनस्य भावः कर्म वा
 चैत्यं, तच्च इह संज्ञाशब्दत्वात् देवताप्रतिविम्बे प्रसिद्धं, तत-
 स्तदाश्रयभूतं यदेवताया गृहं तदप्युपचारात् चैत्यं, तच्चेह
 व्यन्तरायतनं द्रष्टव्यं, न तु भगवतामर्हतामायतनं, ‘ होत्था ’
 त्ति अभवत्, तच्च किंविशिष्टमित्याह-चिरातीते पुराणे याव-
 च्छब्दकरणत् ‘ सद्दिष कित्ति ए नाए सच्छत्ते सज्झए ’ इत्या-
 द्यौपपातिकग्रन्थप्रसिद्धवर्णकपरिग्रहः । एवंरूपं च चैत्यवर्ण-
 कमुक्त्वा वनखण्डवक्तव्यता वक्तव्या, सा चैवं-‘ से णं अंब-
 सालवणे चेइए एणेणं महया वणसंडेणं सव्वओ समंता
 संपरिक्खित्ते, से णं वणसंडे किण्हाभासे इत्यादिं यावत्पा-
 साइए दरिसणिज्जे अभिरूवे पडिरूवे ’ तत्र प्रसादीयं-कृष्णा-
 वभासत्वादिना गुणेन मनःप्रसादहेतुत्वाद्दर्शनीयं चक्षुरानन्द-
 हेतुत्वात्, अभिरूपप्रतिरूपशब्दार्थः प्राग्वत्, तत उक्तं-‘ जाव
 पडिरूवे ’ ॥२॥

असोयवरपायवपुढविसिलावट्टयवत्तव्वया ओववाइयगमेणं
 नेया । (सू० ३)

अशोकवरपादपस्य पृथिवीशिलापट्टकस्य च वक्तव्यता
 औपपातिकग्रन्थानुसारेण ज्ञेया, सा चैवं-‘ तस्स णं वणसंडस्स
 बहुमज्झदेसभाए इत्थ णं महं एणे असोगवरपायवे पन्नत्ते

जाव पडिरूवे, से णं असोगवरपायवे अन्नेहिं बहूहिं तिलषहिं
 जाव नंदिख्खेहिं सव्वओ समंता संपरिक्खित्ते, ते णं तिलगा
 जाव नन्दिरूखा कुसविकुसविसुद्धरूखमूला मूलमंतो कंदमंतो
 जाव पडिरूवा, ते णं तिलगा जाव नंदिख्खे अन्नाहिं बहूहिं
 पउमलयाहिं नागलयाहिं असोगलयाहिं चंपगलयाहिं चूयलयाहिं
 वणलयाहिं वासंतियलयाहिं अइमुत्तयलयाहिं कुंदलयाहिं
 सामलयाहिं सव्वओ समंता संपरिक्खित्ता, ताओ णं पउमल-
 याओ जाव सामलयाओ निच्चं कुसुमियाओ जाव पडिरूवाओ,
 तस्स ण असोगवरपायवस्स उवरिं बहवे अट्टमंगलगा पन्नत्ता,
 तं जहा-सोत्थिय-सिरिवच्छ-नंदियावत्त-चद्धमाणग-भद्दासण-
 कलस-मच्छ-दप्पणा सव्वरयणामया अच्छा सण्हा लण्हा
 घट्ठा मट्ठा णीरया निम्मला निप्पंका निक्कंडच्छाया सप्पभा
 समिरीया सउज्जोया पासादीया दरसणिज्जा अभिरूवा पडिरूवा,
 तस्स णं असोगवरपायवस्स उवरिं बहवे किण्हचामरज्झया
 नीलचामरज्झया लोहियचामरज्झया हालिहचामरज्झया सुक्कि-
 ल्लचामरज्झया अच्छा सण्हा लण्हा रूपपट्टा वइरामयदंडा
 जलयामलगंधिया सुरम्मा पासाइया दरिसणिज्जा अभिरूवा
 पडिरूवा, तस्स णं असोगवरपायवस्स उवरिं बहवे छत्ताइ-
 छत्ता पडागाइपडागा घंटाजुयला चामरजुयला उप्पलहत्थगा
 पउमहत्थगा कुमुयहत्थगा णलिणहत्थगा सुभगहत्थगा सोगं-
 धियहत्थगा पोंडरियहत्थगा महापोंडरियहत्थगा सयपत्तहत्थगा
 सहस्सपत्तहत्थगा सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा ।
 तस्स णं असोगवरपायवस्स हेट्ठा एत्थ णं महं एगे पुढवि-
 सिलापट्टे पन्नत्ते इसिं खंधासमल्लीणे विक्खंभायामसुप्पमाणे
 किण्हे अंजणगघणकुवलयहलधरकोसेजसरिसआगासकेसक-
 ज्जलकक्केयणइंदनीलअयसिकुसुमप्पगासे भिंगंजणभंगभेयरिट्ठ-
 गगुलियगवलाइरेगे भमरनिकुरुंबभूए जंबूफलअसणकुसुमसण-

बंधणनीलुप्पलपत्तणिगरमरगयासासगणयणकीयसिवन्ननिद्धे घणे
 अज्झुसिरे रूवगपडिरूवगदरिसणिज्जे आयंसगतलोवमे सुरम्मे
 सीहासणसंठिष सुखेव मुत्ताजालखइयंतकम्मे आइणगरूयबूर-
 णवणीयतूलफासे सव्वरयणामए अच्छे जाव पडिरूवे ' इति,
 अस्य व्याख्या-‘ तस्स णमिति ’ पूर्ववत् वनखण्डस्य बहु-
 मध्यदेशभागे ‘अत्र’ एतस्मिन् प्रदेशे महान् एकोऽशोकवर-
 पादपः प्रज्ञप्तस्तीर्थकरगणधरैः, स च किम्भूत इत्याह-‘ जाव
 पडिरूवे ’ अत्र यावच्छब्देन ग्रन्थान्तरप्रसिद्धं विशेषणजातं
 सूचितं, तच्चेदं-‘ दूरुगयकन्दमूलवट्टलट्टसंधिअसिलिट्टे घणम-
 सिणसिणिद्धअणुपुव्विसुजायणिरुवहउव्विद्धपवरखंधी अणेगण-
 रपवरभुयअगेज्जे कुसुमभरसमोणमंतपत्तलविसालसाले महुक-
 रिभमरगणगुमुगुमाइयणिलितउड्डंतसस्सिरीष णाणासउणगणमि-
 हुणसुमहुरकणसुहपलत्तसद्धमहुरे कुसविकुसविसुद्धरुक्खमूले
 पासाइष दरिसणिज्जे अभिरूवे पडिरूवे ’ तत्र दूरमुत्-प्राबल्येन
 गतं कन्दस्याधस्तात् मूलं यस्य स दूरोद्गतकन्दमूलस्तथा
 वृत्तभावेन परिणत एवं नाम सर्वासु दिक्षु विदिक्षु च शाखाभिः
 प्रशाखाभिश्च प्रसृतो यथा वर्तुलः प्रतिभासते इति, तथा लष्टाः-
 मनोज्ञाः सन्धयः-शाखा गता यस्य स लष्टसन्धिस्तथा
 अश्लिष्टः-अन्यैः पादपैः सहासम्पृक्तो, विविक्त इत्यर्थः, ततो
 विशेषणसमासः, स च पदद्वयमीलनेनावसेयो, बहूनां पदानां
 विशेषणसमासानभ्युपगमात्, तथा घनो-निबिडो मसृणः-
 कोमलत्वक् न कर्कशस्पर्शः, स्निग्धः-शुभकान्तिः, आनुपूर्व्या-
 म्लादिपरिपाट्या सुष्ठु जन्मदोषरहितं यथा भवति एवं जातः
 आनुपूर्वीसुजातः, तथा निरुपहत-उपदेहिकाद्युपद्रवरहितः
 उद्विद्धः-उच्चः प्रवरः-प्रधानः स्कन्धो यस्य स घनमसृणस्नि-
 ग्धानुपूर्वीसुजातनिरुपहतोद्विद्धप्रवरस्कन्धः, तथा अनेकस्य
 नरस्य-मनुष्यस्य ये प्रवराः-प्रलम्बा भुजाः-बाहवस्तैरग्राह्यः-

अपरिमेयोऽनेकनरप्रवरभुजाग्राह्यः, अनेकपुरुषव्यामैरप्यप्रति-
मेयस्थोल्य इत्यर्थः, तथा कुसुमभरेण-पुष्पसम्भारेण सम्-
ईषदवनमन्त्यः पत्रसमृद्धाः 'पत्तसमिद्धंति खंधपित्तलमि'ति
वचनात् विशाला-विस्तोर्णाः शालाः-शाखा यस्य स कुसुम-
भरसमवनमत्पत्रलविशालशालः, तथा मधुकरीणां भ्रमराणां
च ये गणा 'गुमगुमायिता' गुमगुमायन्ति स्म, कर्मकर्तृत्वा-
त्कर्तरि क्तप्रत्ययो, गुमगुमेति शब्दं कृतवन्तः सन्त इत्यर्थो,
निलीयमानाः-आश्रयन्त उड्डीयमानाः-तत्प्रत्यासन्नमाकाशे परि-
भ्रमन्तस्तैः सश्रीको मधुकरीभ्रमरगणगुमगुमायितनिलीयमा-
नोड्डीयमानसश्रीकः, तथा नानाजातीयानां शकुनगणानां यानि
मिथुनानि-स्त्रीपुंसयुग्मानि तेषां प्रमोदवशतो यानि परस्पर-
सुमधुराण्यत एव कर्णसुखानि-कर्णसुखदायकानि प्रलप्तानि-
भाषणानि, शकुनगणानां हि स्वेच्छया क्रीडतां प्रमोदभरवशतो
यानि भाषणानि तानि प्रलप्तानीति प्रसिद्धानि ततः 'पलत्ते'
त्युक्तं, तेषां यः शब्दो-ध्वनिस्तेन मधुरो नानाशकुनगणमिथुन-
सुमधुरकर्णसुखप्रलप्तशब्दमधुरः, तथा कुशा-दर्भादयो विकुशा-
-वल्गजादयः तैर्विशुद्धं-रहितं वृक्षस्य-सकलस्याशोकपादपस्य,
इह मूलं शाखादीनामपि आदिमो भागो लक्षणया प्रोच्यते,
यथा शाखामूलमिदं प्रशाखामूलमिदमित्यादि, ततः सकलाशोक-
पादपसत्कमूलप्रतिपत्तये वृक्षग्रहणं, मूलं यस्य स कुशविकुश-
विशुद्धवृक्षमूलो, यश्चैवंविधः स द्रष्टृणां चित्तसन्तोषाय भवति,
तत आह प्रासादीयः-प्रसादाय-चित्तसन्तोषाय-हितस्तदुत्पादक-
त्वात् प्रासादीय अत एव दर्शनीयो-द्रष्टुं योग्यः, कस्मादित्याह-
'अभिरूपो' द्रष्टारं २ प्रत्यभिमुखं न कस्यचिद्विरागहेतू रूपम्-
आकारो यस्यासावभिरूपः, एवरूपोऽपि कुतः ? इत्याह-प्रति-
रूपः-प्रतिविशिष्टं-सकलजगदसाधारणं रूपं यस्य स प्रतिरूपः,
'से णं असोगवरपायवे' इत्यादि 'जाव नंदिरुक्खेहि' इत्यत्र

यावच्छब्दकरणात्, 'लउएहिं छत्तोवगेहिं सिरीसेहिं सत्तवण्णेहिं
लोद्धेहिं दधिवण्णेहिं चंदणेहिं अज्जुणेहिं नीवेहिं कयंवेहिं फण-
सेहिं दाडिमेहिं सालेहिं तमालेहिं पियालेहिं पियंगूहिं रायरुक्खे-
हिं नंदिरुक्खेहिं' इति परिग्रहः, एते च लवकच्छत्रोपगशि-
रीषसप्तपर्णदधिपर्णलुब्धकधवचन्दनार्जुननीपकदम्बफनसदाडि-
मतालतमालप्रियालप्रियङ्गुराजवृक्षनन्दिवृक्षाः प्रायः सुप्रसिद्धाः,
'ते णं तिलगा जाव नंदिरुक्खा कुसविकुसे' त्यादि ते तिलका
यावन्नदिवृक्षाः कुशविकुशविशुद्धवृक्षमूलाः, अत्र व्याख्या
पूर्ववत्, 'मूलवन्तः' मूलानि प्रभूतानि दूरावगाढानि च
सन्त्येषामिति मूलवन्तः, कन्द एषामस्तीति कन्दवन्तः, याव-
च्छब्दकरणात् सन्धिमन्तो तयामन्तो सालमन्तो पवालमन्तो
पत्तमन्तो पुष्पमन्तो फलमन्तो वीयमन्तो अणुपुष्पसुजायरुइल-
वट्टभावपरिणया एगखंधा अणेगसाहप्पसाहविडिमा अणेगनर-
वामसुप्पसारियअगिज्झघणविपुलवट्टखंधा अच्छिइपत्ता अविर-
लपत्ता अवाईइपत्ता अणईणपत्ता णिवुयजरढपंडुपत्ता नवहरि-
यभिंसंतपत्तभारंधयारगंभोरदरिसणिज्जा उवनिग्गयनवतरुणप-
त्तपल्लवा कोमलउज्जलचलंतकिसलयसुकुमालपवालसोभियवरं-
कुरग्गसिहरा निच्चं कुसुमिया निच्चं मउलिया निच्चं लवइया
निच्चं थवइया निच्चं गुलइया निच्चं गोच्छिया निच्चं जमलिया
निच्चं जुयलिया निच्चं णमिया निच्चं पणमिया निच्चं कुसुमि-
यमउलियलवइयथवइयगुलइयगुच्छियजमलियजुयलियविणमिय-
सुपणमियविभत्तपिंडिमंजरिविडिसयधरा सुकवरहिणमयणस-
ल्लागाकोइलकोरुगकभिंगारककोंडलकजीवंजीवकनंदीमुखकविल-
पिंगलक्खगकारंडवचक्खककलहंससारसअणेगसउणगणमिहु-
णविरइयसहोन्नइयमहुरसरणाइया सुरम्मा सुपिंडियदरियभ-
मरमहुयरिपहकरपरिल्लवमत्तछप्पयकुसुमासवलोलमहुरगुमगुमं
तमुंजंतदेसभागा अंभितरपुष्पफला बाहिरपत्तोच्छण्णा

पत्तेहि य पुष्केहि य उच्छन्नपलिच्छिन्ना निरोगका साउ-
 फला अकंटका णाणाविहगुच्छगुम्ममंडवगसोहिया विचित्तसु-
 हकेउपभूया वाविपुक्खरिणिदीहियासु य सुनिवेसियरम्मजाल-
 घरगा पिंडिमनीहारिमसुगंधिसुहसुरभिमणहरं च महया गंध-
 द्धिणि मुंचंता सुहसेउकेउबहुला अणेगसगडजाणजुग्गगिल्लिथि-
 ल्लिसीयसंदमाणिपडिमोयगा पासाइया दरिसणिज्जा अभिरूवा
 पडिरूवा ' इति परिग्रहः, अस्य व्याख्या-इह मूलानि सुप्रतो-
 तानि यानि कन्दस्याधः प्रसरन्ति, कन्दास्तेषां मूलानामुपरि-
 वर्तिनस्ते अपि प्रतीताः, खन्धः-थुडं त्वक्-छल्ली शालाः-
 शाखाः प्रवालः-पल्लवाङ्कुरः पत्रपुष्पफलबीजानि सुप्रसिद्धानि,
 सर्वत्रातिशयेन क्वचिद् भूम्नि वा मतुप्प्रत्ययः, 'अणुपुव्वसु-
 जायरुचिलवट्टभावपरिणया' इति आनुपूर्व्या-मूलादिपरिपाट्या
 सुष्ठु जाता आनुपूर्वीसुजाता रुचिराः-स्निग्धतया देदीप्यमा-
 नच्छविमन्तः, तथा वृत्तभावेन परिणता वृत्तभावपरिणताः,
 किमुक्तं भवति?-एवं नाम सर्वासु दिक्षु विदिक्षु च शाखाभिः
 प्रशाखाभिश्च प्रसूता यथा वर्तुलाः संजाता इति, आनुपूर्वीसु-
 जाताश्च ते रुचिराश्च आनुपूर्वीसुजातरुचिरास्ते च ते वृत्तभा-
 वपरिणताश्च आनुपूर्वीसुजातरुचिरवृत्तभावपरिणताः ते तथा,
 तिलकादयः पादपाः प्रत्येकमेकस्कन्धाः, प्राकृते चास्य स्त्रीत्व-
 मिति 'एगखंधा' इति सूत्रपाठः, तथा अनेकाभिः शाखाभिः
 प्रशाखाभिश्च मध्यभागे विटपो-विस्तारो येषां ते तथा, तिर्यग्
 बाहुद्वयं प्रसारणप्रमाणे व्यामः, व्यामोयन्ते-परिच्छिद्यन्ते रज्जा-
 द्यनेनेति व्यामः, बहुलवचनात् 'करणे क्वचिदि'ति डप्रत्ययः,
 अनेकैर्नरव्यामैः-पुरुषव्यामैः सुप्रसारितैरग्राह्यः अप्रमेयो घनो-
 निविडो विपुलो-विस्तोर्णो वृक्षः-स्कन्धो येषां ते अनेकनर-
 व्यामसुप्रसारिताग्राह्यघनविपुलवृत्तस्कन्धाः, तथा अच्छिद्राणि
 पत्राणि येषां ते अच्छिद्रपत्राः, किमुक्तं भवति? न तेषां पत्रेषु

वातदोषतः कालदोषतो वा गडुरिकादिरितिरुपजातो येन तेषु पत्रेषु छिद्राण्यभविष्यन्नित्यच्छिद्रपत्राः अथवा एवं नामान्योऽन्यं शाखाप्रशाखानुप्रवेशात् पत्राणि पत्राणामुपरि जातानि येन मनागप्यपान्तरालरूपं छिद्रं नोपलक्ष्यते इति, तथा चाह-‘अविरलपत्ता’ इति, अत्र हेतौ प्रथमा, ततोऽयमर्थः-यतः अविरलपत्रा अतोऽच्छिद्रपत्राः, अविरलपत्रा इति कुत इत्याह-अवातीनपत्रा वातीनानि-वातोपहतानि, वातेन पातितानीत्यर्थः, न वातीनानि अवातीनानि पत्राणि येषां ते तथा, किमुक्तं भवति ?-न प्रबलेन खरपरुषेण वातेन तेषां पत्राणि भूमौ निपात्यन्ते, ततोऽवातीनपत्रत्वादविरलपत्रा इति अच्छिद्रपत्रा इति, अच्छिद्रपत्रा इत्यत्र प्रथमव्याख्यानपक्षमधिकृत्य हेतुमाह-‘अणईइपत्ता’ न विद्यते इति:-गडुरिकादिरूपा येषां तान्यतीतीनि, अतोतीनि पत्राणि येषां ते अतोतिपत्राः, अतोतिपत्रत्वाच्चाच्छिद्रपत्राः, ‘निद्धुयजरढपंडुपत्ता’ इति निर्द्धूतानि-अपनीतानि जठरानि पाण्डुपत्राणि येभ्यस्ते निर्द्धूतजरठपाण्डुपत्राः, किमुक्तं भवति ?-यानि वृक्षस्थानि जरठानि पाण्डुपत्राणि वातेन निर्द्धूय भूमौ पातितानि भूमेरपि च प्रायो निर्द्धूय निर्द्धूयान्यत्रापसरितानीति, ‘नवहरियभिसंतपत्तभारंधयारगेभीरदरिसणिज्जा’ इति नवेन-प्रत्यग्रेण हरितेन-नीलेन भासमानेन स्निग्धत्वेन वा दीप्यमानेन पत्रभारेण-दलसञ्चयेन यो जातोऽन्धकारस्तेन गम्भीरा-अलब्धमध्यभागाः सन्तो दर्शनीया नवहरितभासमानपत्रभारान्धकारगम्भीरदर्शनीयाः, तथा उपविनिर्गतैः निरन्तरविनिर्गतैरिति भावः, नवतरुणपत्रपल्लवैस्तथा कोमलैः मनोज्ञरुज्ज्वलैः-शुद्धैश्चलद्भिः ईषत्कम्पमानैः किसलयैः-अवस्थाविशेषोपेतैः पल्लवविशेषैस्तथा सुकुमारैः प्रवालैः-पल्लवाङ्कुरैः शोभितानि वराङ्कुराणि-वराङ्कुरोपेतानि अग्रशिखराणि येषां ते उपविनिर्गतनवतरुणपत्रपल्लवकोमलोज्ज्वलचलत्किसलयसु-

कुमारप्रवालशोभितवराङ्कुराग्रशिखराः, इहाङ्कुरप्रवालयोः
 कालकृतावस्थाविशेषाद्विशेषो भावनीयः, तथा नित्यं-सर्वकालं,
 पदस्वपि ऋतुषु इत्यर्थः, 'कुसुमिताः' कुसुमानि-पुष्पाणि सञ्जा-
 तान्येषामिति कुसुमिताः, तारकादिदर्शनादितप्रत्ययः, 'निचं
 मालइया' (मउलिया) इति नित्यं-सर्वकालं मुकुलितानि, मुकु-
 लानि नाम कुड्मलानि कलिका इत्यर्थः, 'निचं लवइया' इति
 पल्लविताः, नित्यं 'थवइया' इति स्तवकिताः स्तवकभारवन्त
 इत्यर्थः, नित्यं 'गुलइया' इति गुल्मिताः स्तवकगुल्मौ गुच्छ-
 विशेषौ, नित्यं 'गोच्छइया गोच्छवन्तः' नित्यं 'जमलिया'
 यमलं नाम समानजातीययोर्युग्मं तत् सञ्जातमेषामिति
 यमलिताः, नित्यं युगलिता युगलं-सजातीयविजातीययो-
 र्द्वन्द्वं तदेषां सञ्जातमिति युगलिताः, तथा नित्यं-
 सर्वकालं फलभरेण विनताः-ईषन्नताः, तथा नित्यं महता
 फलभरेण प्रकर्षेणातिदूरं नताः प्रणताः, तथा नित्यं-सर्वकालं
 सुविभक्तः-सुविच्छित्तिकः प्रतिविशिष्टो मञ्जरीरूपो योऽवतंस-
 कस्तद्धरास्तद्धारिणः, एवं सर्वोऽपि कुसुमितत्वादिको धर्म
 एकैकस्य वृक्षस्योक्तः, साम्प्रतं केषाञ्चिद्वृक्षाणां सकलकुसुमि-
 तत्वादिधर्मप्रतिपादनार्थमाह-'निचं कुसुमियमउलियेत्यादि,
 किमुक्तं भवति-केचित्कुसुमिताद्येकैकगुणयुक्ताः केचित्समस्त-
 कुसुमितादिगुणयुक्ता इति, अत एव कुसुमियमालइयमउलिये-
 त्यादिपदेषु कर्मधारयः, तथा शुकबर्हिणमदनशालिकाकोकिला-
 कोरककोभवभिङ्गारककोण्डलकजीवंजीवकनन्दीमुखकपिलपिङ्ग-
 लाक्षकारण्डवचक्रवाककलहंससारसाख्यानामनेकेषां शकुनगणा-
 नां मिथुनैः-स्त्रीपुंसयुक्तैर्यद्विचरितम्-इतस्ततो गमनं यच्च शब्दो-
 न्नतिकं-उन्नतशब्दकं मधुरस्वरं च नादितं-लपितं येषु ते तथा,
 अत एव सुरम्याः-सुष्ठु रमणीयाः, अत्र शुकाः-कीराः, बर्हिणो
 मयूराः, मदनशालिकाः-शारिकाः, कोकिलाः-पिकाः, चक्रवाक-

कलहंससारसाः प्रतोताः, शेषास्तु जीवविशेषा लोकतो वेदि-
तव्याः, तथा सम्पिण्डिताः एकत्र पिण्डीभूताः दप्ताः-मदोन्म-
त्ततया दर्पाध्माता भ्रमरमधुकरीणां पहकराः-सङ्घाताः 'पहकर
ओरोह संघाया' इति देशीनाममालावचनात् यत्र ते सम्पि-
ण्डितद्वप्तभ्रमरमधुकरीपहकराः, तथा परिलीयमानाः-अन्यत
आगत्याश्रयन्तो मत्ताः षट्पदाःकुसुमासवलोलाः-किञ्जल्कपान-
लम्पटा मधुरं गुमगुमायमाना गुञ्जन्तश्च-शब्दविशेषं च विद-
धाना देशभाषेषु येषां ते परिलीयमानमत्तषट्पदकुसुमासवलो-
लमधुरगुमगुमायमानगुञ्जदेशभागाः, गमकत्वादेवमपि समासः,
ततो भूयः पूर्वपदेन विशेषणसमासः, तथा अभ्यन्तराणि अभ्य-
न्तरभागवर्तीनि पुष्पाणि च फलानि च पुष्पफलानि येषां ते
तथा, 'बाहिरपत्तोच्छन्ना इति' बहिस्तः पत्रैश्छन्ना-व्याप्ता बहिः-
पत्रच्छन्नाः, तथा पत्रैश्च पुष्पैश्च अवच्छन्नपरिच्छन्नाः-अत्यन्त-
माच्छादिताः, तथा नीरोगकाः-रोगवर्जिता अकण्टककाः-कण्ट-
करहिताः, न तेषां प्रत्यासन्ना बबूलादिवृक्षाः सन्तीति भावः,
तथा स्वादूनि फलानि येषां ते स्वादुफलाः, तथा स्निग्धानि
फलानि येषां ते स्निग्धफलाः, तथा प्रत्यासन्नैर्नानाविधैः-
नानाप्रकारैर्गुच्छैः-वृन्ताकोप्रभृतिभिर्गुल्मैः-नवमालिकादिभिर्म-
ण्डपकैः शोभिता नानाविधगुच्छगुल्ममण्डपकशोभिताः, तथा
विचित्रैः-नानाप्रकारैः शुभैः-मण्डनभूतैः केतुभिः-ध्वजैर्बहुला-
व्याप्ता विचित्रशुभकेतुबहुलाः, तथा 'वाविपुक्खरिणोदीहियासु
य सुनिवेसियरम्मजालघरगा' वाप्यश्चतुरस्त्राकारास्ता एव वृत्ताः
पुष्करिण्यः, यदिवा पुष्कराणि वर्तन्ते यासु ताः पुष्करिण्यः,
दीर्घिका-ऋजुसारिण्यः, वापीषु पुष्करिणीषु दीर्घिकासु च सुष्ठु
निवेशितानि रम्याणि जालगृहकाणि येषु ते वापीपुष्करिणी-
दीर्घिकासु सुनिवेशितरम्यजालगृहकाः, तथा पिंडिमा-पिण्डि-
ता सती निर्हारिमा-दूरं विनिर्गच्छन्ती पिण्डिमनिर्हारिमा तां

सुगन्धि सुगन्धिकां शुभसुरभिभ्यो गन्धान्तरेभ्यः सकाशात् मनोहरा शुभसुरभिमनोहरा तां च, 'महया' इति प्राकृतत्वात् द्वितीयार्थे तृतीया, महतीमित्यर्थः, गन्धघ्राणि यावद्विगन्ध-पुद्गलैर्गन्धविषये गन्धघ्राणिरुपजायते तावती गन्धपुद्गलसं- हतिरुपचारात् गन्धघ्राणिरित्युच्यते, तां निरन्तरं मुञ्चन्तः, तथा, 'सुहसेउकेउबहुला' इति शुभाः-प्रधाना इति सेतवो-मार्गा आलवालपाल्यो वा केतवो-ध्वजा बहुला बहवो येषां ते तथा, 'अणेगरहसगडजाणजुगगिल्लिथिल्लिसिवियसंदमाणि-यपडिमोयणा' इति, रथा द्विविधाः-क्रोडारथाः सङ्ग्रामर-थाश्च, शकटानि प्रतीतानि, यानानि-सामान्यतः शेषाणि वाह-नानि युग्यानि-गोलुविषयप्रसिद्धानि द्विहस्तप्रमाणानि वेदिको-पशोभितानि जम्पानानि शिविकाः-कूटाकारेणाच्छादिता जम्पा-नविशेषाः स्यन्दमानिकाः-पुरुषप्रमाणजम्पानविशेषाः, अनेकेषां रथशकटादीनां मध्येऽतिविस्तीर्णत्वात् प्रतिमोचनं येषु तत्तथा, 'पासादीया' इत्यादिपदचतुष्टयं प्राग्वत्, 'ते णं तिलगा' इत्यादि पाठसिद्धं, नवरं 'नागलयाहिं' ति नागाः-द्रुमविशेषाः 'वणल-याहिं' ति वना अपि द्रुमविशेषाः, द्रुमाणां च लतात्वमेकशा-खाकानां द्रष्टव्यं, ये हि द्रुमा ऊर्ध्वगतैकशाखा न तु दिग्वि-दिक्प्रसृतबहुशाखास्ते लता इति प्रसिद्धाः, 'निच्चं कुसुमि-याओ जाव पडिरूवाओ' इत्यत्र यावच्छब्दकरणात् 'निच्चं कुसु-मियाओ निच्चं मालइयाओ निच्चं लवइयाओ निच्चं थवइयाओ निच्चं गुच्छियाओ निच्चं गुम्मियाओ निच्चं जमलियाओ निच्चं जुयलियाओ निच्चं विणमियाओ निच्चं पणमियाओ सुविभत्त-पडिमंजरिवडिसगधरीओ निच्चं कुसुमियमालइयथवइयलवइय-गुम्मियजमलियजुयलियगुच्छियविणमियपणमियसुविभत्तपडिमं-जरिवडिसगधरीओ संपिंडियदरियभमरमहुयरिपहकरपरिल्लेत-मत्तछप्पयकुसुमासवलोलमहुरगुमगुमेंतगुंजंतदेसभागाओ पासा-

इयाओ दरिसणिज्जाओ अभिरूवाओ पडिरूवाओ इति' एतच्च
समस्तं प्राग्वद् व्याख्येयं, तस्य 'ण'मिति प्राग्वत्, अशोक-
वरपादपस्य उपरि बहूनि अष्टावष्टौ मङ्गलकानि प्रज्ञप्तानि,
तद्यथा-स्वस्तिकः श्रीवृक्षो 'नंदियावत्ते' इति नन्दावर्तः,
कचिद् नन्दावत्त इति पाठः, तत्र नन्दावर्त इति शब्दसंस्कारः
वर्धमानकं-शरावसम्पुटं भद्रासनं कलशो मत्स्ययुग्मं दर्पणः
एतानि चाष्टावपि मङ्गलकानि सर्वरत्नमयानि अच्छानि-आका-
शस्फटिकवदतीव स्वच्छानि श्लक्ष्णानि-श्लक्ष्णपुद्गलस्कन्ध-
निष्पन्नानि श्लक्ष्ण-(तन्तु-) निष्पन्नपटवद् लण्हानि-मसृणानि
घुण्टितपटवद् 'घट्टाई'ति घृष्टानोव घृष्टानि खरशाणया पाषाण-
प्रतिमावत् 'मट्टाई'ति मृष्टानोव मृष्टानि, सुकुमारशाणया पाषा-
णप्रतिमेव, अत एव नीरजांसि-स्वाभाविकरजोरहितत्वात्,
निर्मलानि-आगन्तुकमलाभावात्, निष्पङ्कानि-कलङ्कविकलानि
कर्दमरहितानि वा निष्कङ्कटा-निष्कवचा निरावरणा निरुपघा-
तेति भावार्थः छाया-दोप्तिर्येषां तानि निष्कङ्कटच्छायानि 'स-
प्रभाणि' स्वरूपतः प्रभावन्ति 'समरीचीनि' बहिर्विनिर्गतकिर-
णजालानि, अत एव सोद्योतानि-बहिर्व्यवस्थितवस्तुस्तोमप्र-
काशकराणि 'पासाइया' इत्यादिपदचतुष्टयव्याख्या पूर्ववत् ।
'तस्स णमि'त्यादि, तस्य 'ण'मिति प्राग्वत्, अशोकवरपाद-
पस्योपरि बहवः कृष्णचामरध्वजाः, चामराणि च ध्वजाश्च
चामरध्वजाः कृष्णाश्च ते चामरध्वजाश्च कृष्णचामरध्वजाः,
एवं नीलचामरध्वजाः, लोहितचामरध्वजाः, हारिद्रचामरध्वजाः,
शुक्लचामरध्वजाः, एते च कथम्भूता इत्याह-अच्छाः-स्फ-
टिकवदतिनिर्मलाः, श्लक्ष्णाः-श्लक्ष्णपुद्गलस्कन्धनिष्पन्नाः, 'रु-
ण्णपट्टा' इति रूप्यो-रूप्यमयो वज्रमयस्य दण्डस्योपरि पट्टो
येषां ते रूप्यपट्टाः 'वइरदण्डा' इति वज्रो-वज्ररत्नमयो दण्डो
रूप्यपट्टमध्यवर्ती येषां ते वज्रदण्डाः, तथा जलजानामिव-

जलजकुसुमानां पद्मादीनामिवामलो गन्धो येषां ते जलजाम-
लगन्धकाः अत एव सुरम्याः-अतिशयेन रमणीयाः 'पासाइया'
इत्यादि पूर्ववत्, तस्स णमिति प्राग्वत्, अशोकवरपादपस्यो-
परि बहूनि छत्रातिच्छत्राणि छत्रात्-लोकप्रसिद्धादेकसङ्ख्या-
कादतिशायीनि छत्राणि उपर्यधोभागेन द्विसङ्ख्यानि त्रिसङ्-
ख्यानि वा छत्राणि छत्रातिच्छत्राणि, तथा बह्वयः 'पडागाइ-
पडागा' इति पताकाभ्यो लोकप्रसिद्धाभ्योऽतिशयिन्यः पताकाः
पताकातिपताकाः बहूनि तेष्वेव छत्रातिच्छत्रादिषु घण्टायुग-
लानि चामरयुगलानि, तथा तत्र तत्र प्रदेशे उत्पलहस्तकाः-
उत्पलाख्या जलजकुसुमसङ्घातविशेषाः, एवं पद्महस्तकाः
कुमुदहस्तकाः नलिनहस्तकाः सुभगहस्तकाः सौगन्धिकहस्तकाः
पुण्डरीकहस्तकाः महापुण्डरीकहस्तकाः शतपत्रहस्तकाः सहस्र-
पत्रहस्तकाः सुभगहस्तकाः, उत्पलं-गर्दभकं पद्मं-सूर्यविकासि
पङ्कजं कुमुदं-करवं नलिनम्-ईषद्रक्तं पद्मं सुभगं-पद्मविशेषः
सौगन्धिकं-कल्हार पुण्डरीकं-श्वेताम्बुजं तदेवातिविशालं महा-
पुण्डरीकं शतपत्रसहस्रपत्रे पत्रसङ्ख्याविशेषावच्छिन्नौ पद्म-
विशेषौ, एते च छत्रातिच्छत्रादयः सर्वेऽपि सर्वरत्नमयाः-
सर्वात्मना रत्नमयाः 'अच्छा सण्हा' इत्यादि विशेषणजातं
पूर्ववत्, 'तस्स ण'मित्यादि, तस्य 'ण'मिति प्राग्वत् अशोक-
वरपादपस्याधस्तात्, 'एत्थ ण'मिति अशोकवरपादपस्य यदधः
अत्र 'ण'मिति पूर्ववत् एको महान् पृथ्वीशिलापट्टकः प्रज्ञप्तः,
कथम्भूत इत्याह-'इसिखंधो समल्लीणे' इत्यादि, इह स्कन्धः
स्थुडमित्युच्यते, तस्याशोकवरपादपस्य यत् स्थुडं तत् ईषद्-
मनाक् सम्यग् लीनस्तदासन्न इत्यर्थः, 'विक्खम्भायामसुप्प-
माणे' इति, विक्कम्मेनायामेन च शोभनम्-औचित्यानति-
वर्ति प्रमाणं यस्य स विक्कम्भायामसुप्रमाणः, कृष्णः कृष्ण-
त्वमेव निरूपयति-'अंजणघणकुवलयहलहरकोसेज्जसरिसा'

अञ्जनको-वनस्पतिविशेषः घनो-मेघः कुवलयं-नीलोत्पलं हल-
 धरकौशेयं-बलदेववस्त्रं तैः सदृशः-समानवर्णः, 'आगासकेस-
 कज्जलकक्त्रेयणइंदनीलअयसिकुसुमप्पगासे' आकाशं धूलीमेघा-
 दिविरहितं, केशाः-शिरसिजाः, कज्जलं-प्रतीतं, कर्कतनेन्द्र-
 नीलौ-मणिविशेषौ अतसोकुसुमं प्रसिद्धमेतेषामिव प्रकाशो
 दीप्तिर्यस्य स तथा, 'भिगंजणभंगमेयरिट्ठगनीलगुलियगवलाइ-
 रेगे' इति भृङ्गः-चतुरिन्द्रियः पक्षिविशेषः अञ्जनं-सौवीराञ्जनं
 तस्य भङ्गेन-विच्छित्या भेदः-छेदोऽञ्जनभङ्गभेदो रिष्टका
 रत्नविशेषः नीलगुटिकाः-प्रतीताः, गवलं-माहिषं शृङ्गं तेभ्यो-
 ऽपि कृष्णत्वेनातिरेको यस्य स तथा, 'भमरनिकुरम्बभूष' इति
 अत्र भूतशब्द औपम्यवाची, यथायं लाटदेशः सुरलो-
 कभूतः, सुरलोकोपम इत्यर्थः, ततोऽयमर्थः-भ्रमरनिकुरुम्बो-
 पमः, 'जम्बूफलअसणकुसुमबंधणनीलुप्पलपत्तनिकरमरगयआ-
 सासगनयणकीयासिवण्णे' जम्बूफलानि प्रतीतानि, असनकुसुम-
 बन्धनं-असनपुष्पवृन्तं नीलोत्पलपत्रनिकरो मरकतमणिः प्रतीतः,
 आसासको-बीयकाभिधानो वृक्षः, नयनकीको-नेत्रमध्यताराः,
 असि-खड्गं तेषामिव वर्णो यस्य स तथा; स्निग्धो न तु रूक्षः
 घनो-निविडो न तु कोष्ठक इव मध्यशुषिरः 'अज्जुसिरे' इति
 श्लक्ष्णशुषिररहितः, 'रूवगपडिरूवगदरिसणिज्जे' इति रूप-
 काणां यानि तत्र सङ्क्रान्तानि (प्रतिरूपकाणि) प्रतिबिम्बानि
 तैः दर्शनीयो रूपरूपतिरूपकदर्शनीयः, 'आदर्शतलोपमः' आ-
 दर्शो-दर्पणस्तस्य तलं तेन समतयोपमा यस्य स आदर्श-
 तलोपमः, सुष्ठु मनांसि रमयतीति सुरम्यः 'कृद्वहुल'मिति
 वचनात् कर्तरि यप्रत्ययः, 'सिंहासनसंठिण' इति सिंहासन-
 स्येव संस्थितं-संस्थानं यस्य स सिंहासनसंस्थितः, अत एव सु-
 रूपः-शोभनं रूपम्-आकारो यस्य स सुरूपः, इतश्च सुरूपो यत
 आह-'मुक्ताजालखड्गयंतकम्मे' मुक्ताजालानि-मुक्ताफलसमूहाः

खचितानि अन्तकर्मसु-प्रान्तप्रदेशेषु यस्य स मुक्ताजालखच्चि-
तान्तकर्मा, 'आङ्गणरूपबूरनवनीयतूलफासे' आजिनकं-चर्म-
मयं वस्त्रं रूतं-प्रतीतं बूरो-वनस्पतिविशेषः नवनीतं-म्रक्षणं
तूलं-अर्कतूलं तेषामिव कोमलतया स्पर्शो यस्य स आजिन-
करूतबूरनवनीततूलस्पर्शः, 'सव्वरयणामण' इत्यादिविशेषण-
कदम्बकं प्राग्वत् ॥

सेओ राया धारिणी देवी, सामी समोसदे, परिसा नि-
ग्गया, जाव राया पज्जुवासइ । (सू० ४)

'सेओ राया धारिणी देवी जाव समोसरणं समत्त'-
मिति वस्यां आमलकल्पायां नगर्यां श्वेतो नाम राजा, तस्य
समस्तान्तःपुरप्रधाना भार्या सकलगुणधारिणी धारिणीनामा
देवी, 'जाव समोसरणं समत्त'मिति यावच्छब्दकरणाद्राज-
वर्णको देवीवर्णकः समवसरणं चौपपातिकानुसारेण ताव-
द्वक्तव्यं यावत्समवसरणं समाप्तं, तच्चैवं-तत्थ णं आमल-
कप्पाए नयरीए सेओ नाम राजा होत्था, महयाहिमवंतमहंत-
मलयमंदरमहिंदसारे अञ्चंतविसुद्धरायकुलवंसप्पमूए निरंतरं
रायलक्खणविराइयंगमंगे बहुजणबहुमाणपूइए सव्वगुणसमिद्धे
खत्तिए मुइए मुद्धाभिसित्ते माउपिउसुजाए दय(व्व)पत्ते सीमं-
करे सीमंधरे खेमंकरे खेमंधरे मणुस्सिदे जणवयपिया जणवय-
पाले जणवयपुरोहिए सेउकरे केउकरे नरपवरे पुरिसवरे पुरिस-
सीहे पुरिसवग्घे पुरिसआसीविसे पुरिसवरपोंडरीए पुरिसवर-
गंधहत्थी अड्डे दित्ते वित्ते वित्थिणविपुलभवणसयणासणजाणवा-
हणाइण्णे बहुधणबहुजायरूवरजए आओगपओगसंपउत्ते विच्छ-
डियपउरभत्तपाणे बहुदासीदासगोमहिसगवेलगप्पभुए पडिपुण्ण-
जंतकोसकोट्टागाराउहघरे बहुदुब्बलपञ्चामित्ते ओहयकंटयं म-

लियकंटयं उद्वियकंटयं अप्पडिकंटयं ओहयसत्तुं निहयसत्तुं मलि-
यसत्तुं उद्वियसत्तुं निजियसत्तुं पराइयसत्तुं ववगयडुब्बिक्खदो-
समारिभयविप्पमुक्कं खेमं सिवं सुभिक्षं पसंतडिबडमरं रज्जं
पसासेमाणे विहरइ । तस्स णं सेयरण्णो धारिणीनामं देवो
होत्था, सुकुमालपाणिपाया अहोणपडिपुण्णपंचिदियसरीरा
लक्खणवंजणगुणोववेया माणुम्माणपमाणपडिपुण्णसुजायसव्वं-
गसुदरंगा ससिसोमागारकंतपियदंसणा सुरूवा करयलपरि-
मियपसत्थतिवलिवलियमज्झा कुंडलुल्लिहिय [वीण] गंडलेहा
कोमुइयरयणियरविमलपडिपुण्णसोमवयणा सिंगारागारचारु-
वेसा संगयगयहसियभणियचिट्ठियविलासललियसंलावनिउण-
जुत्तोवयारकुसला सुंदरथणजघणवयणकरचरणणयणलायण-
विलासकलिया सेण्ण रण्णा सद्धि अणुरत्ता अविरत्ता इट्ठे
सहफरित्ते रसरूवगंधे पंचविहे माणुस्सए कामभोगे पच्च-
णुभवमाणा विहरइ-’ । एष राजदेवीवर्णकः, अस्य व्याख्या-
‘महयाहिमवंतेति’ महाहिमवान् हैमवतस्य क्षेत्रस्योत्तरतः
सीमाकारी वर्षधरपर्वतः मलयः-पर्वतविशेषः सुप्रतीतो मन्दरो-
मेरुर्महेन्द्रः-शकादिको देवराजस्तद्वत् सारः-प्रधानो महा-
हिमवन्तमहामलयमन्दरमहेन्द्रसारः, तथा अत्यन्तविशुद्धे
राजकुलवंशे प्रसूतोऽत्यन्तविशुद्धराजकुलवंशप्रसूतः, तथा
‘निरन्तरं रायलक्खणविराइयंगमंगे’ इति निरन्तरम्-
अपलक्षणव्यवधानाभावेन राजलक्षणैः-राज्यसूचकैर्लक्षणैर्विरा-
जितानि अङ्गप्रत्यङ्गानि यस्य स निरन्तरराजलक्षणविराजिता-
ङ्गमङ्गः, तथा बहुभिर्जनैः बहुमानेन-अन्तरङ्गप्रीत्या पूजितो
बहुजनबहुमानपूजितः, कस्मादित्याह-‘सव्वगुणसमिद्धे’ सर्वैः
शौर्योपशमादिभिर्गुणैः समृद्धः-स्फीतः सर्वगुणसमृद्धः ततो
बहुजनबहुमानपूजितो, गुणवत्सु प्रायः सर्वेषामपि बहुमान-
सम्भवात्, तथा ‘खत्तिण’ इति क्षत्रस्यापत्यं क्षत्रियः

‘क्षत्रादिय’ इति इयप्रत्ययः, अनेन नवमाष्टमादिनन्दवत् राजकुलप्रसूतोऽपि न हीनजातीयः, किन्तु उत्तमजातीय इत्यावेदितं, तथा ‘मुदितः’ सर्वकालं हर्षवान्, प्रत्यनीको-पद्रवासम्भवात्, तदसम्भवश्च प्रत्यनीकानामेवाभावात्, तथा चाह-‘मुद्धाभिसित्ते’ प्रायः सर्वैरपि प्रत्यन्तराजैः प्रतापम-सहमानैर्नान्यथास्माकं गतिरिति परिभाष्य मूर्द्धभिः-मस्त-कैरभिषिक्तः-पूजितो मूर्धाभिषिक्तः, तथा मातृपितृभ्यां सुजाता मातृपितृसुजातः, अनेन समस्तगर्भाधानप्रभृतिस्मभविदोषवि-कल इत्यावेदितः, तथा दया (द्रव्य) प्राप्तः स्वभावतः शुद्ध-जीवद्रव्यत्वात्, तथा सेवागतानामपूर्वापूर्वनृपाणां सीमां-मर्यादां करोति यथा एवं वर्तितव्यमेवं नेति सीमङ्करः, तथा पूर्वपुरुषपरम्परायातां स्वदेशप्रवर्तमानां सीमां-मर्यादां धारयति पालयति न तु विधुस्पतीति सीमन्धरः, तथा क्षेमं-वश-वर्तिनां उपद्रवाभावं करोति क्षेमङ्करः चौरादिसंहारात् तथा तत् धारयति आरक्षकनियोजनात् क्षेमन्धरः, अत एव मनु-ष्येन्द्रः, तथा जनपदस्य पितेव जनपदपिता, कथं पितेवेत्यत आह-‘जनपदपालः’ जनपदं पालयतीति जनपदपालः, ततो भवति जनपदस्य पितेव, तथा जनपदस्य शान्तिकारितया पुरोहित इव जनपदपुरोहितः, तथा सेतुः-मार्गस्तं करोतीति सेतुकरः, मार्गदेशक इति भावः, केतुः-चिह्नं तत्करोतीति केतुकरः, अद्भुतसंविधानकारीति भावः, तथा नरेषु-मनुष्येषु मध्ये प्रवरो-नरप्रवरः, स च सामान्यमनुष्यापेक्षयापि स्यादत आह-‘पुरिसवरे’ पुरुषेषु-पुरुषाभिमानेषु मध्ये वरः-प्रधानः उत्तमपौरुषोपेतत्वादिति पुरुषवरः, यतः पुरुषः सिंह इवा-प्रतिमल्लतया पुरुषसिंहः, तथा पुरुषो व्याघ्र इव शूरतया पुरुषव्याघ्रः, पुरुष आशीविष इव दोषविनाशनशीलतया पुरुषाशीविषः पुरुषः वरपुण्डरीकमिवोत्तमतया भुवनसरोवर-

भूषकत्वान् पुरुषवरपुण्डरीकः, पुरुषः वरगन्धहस्तीव परान-
 सहमानान् प्रतीति पुरुषवरगन्धहस्ती ततो भवति पुरुषवरः,
 तथा आढ्यः-समृद्धो दीप्तः शरीरत्वचा देदीप्यमानत्वात्
 दृतो वा दृप्तरिमानमर्दनशीलत्वात् अत एव वित्तो-जगत्प्र-
 तीतो, यदुक्तमाढ्य इति तदेव सविस्तरमुपदर्शयति-‘ वित्थि-
 ण्णे ’त्यादि, विस्तीर्णानि-विस्तारवन्ति विपुलानि-प्रभूतानि
 भवनानि-गृहाणि शयनानि आसनानि च प्रतीतानि यानानि-र-
 थादोनि वाहनानि-अश्वादोनि एतैराकीर्णो-व्याप्तो युक्तो विस्ती-
 र्णविपुलभवनशयनासनयानवाहनाकीर्णः, तथा बहुधनं बहुजात-
 रूपं-सुवर्णं रजतं च-रूप्यं यस्य स बहुधनबहुजातरूपरजतः,
 तथा आयोगप्रयोगसम्प्रयुक्तः-आवाहनविसर्जनकुशलः, तथा
 विच्छेदितं-तथाविधविशिष्टोपकाराकारितया विसृष्टमुकुरिट-
 कादिषु प्रचुरं भक्तपानं यस्मिन् राज्यमनुशासति स विच्छे-
 दितप्रचुरभक्तपानः, अनेन पुण्याधिकतया न तस्मिन् राज्य-
 मनुशासति दुर्भिक्षमभूदिति कथितं, तथा बहूनां दासीनां
 दासानां गवां-बलीवर्दानां महिषाणां गवां-स्त्रोगवानां षडकानां
 च प्रभुः बहुदासीदासगोमहिषगवेलगप्रभुः, ततः स्वार्थिकप्रत्य-
 यविधानात् प्रभुकः, तथा परिपूर्णानि-भृतानि यन्त्रकोश-
 कोष्ठागाराणि यन्त्रगृहाणि कोशगृहाणि-भाण्डागाराणि कोष्ठ-
 गृहाणि-धान्यानां कोष्ठागाराणि गृहाणि इति भावः, आयुध-
 गृहाणि च यस्य स प्रतिपूर्णयन्त्रकोशकोष्ठागारायुधगृहः,
 तथा बलं शारीरिकं मानसिकं च यस्यास्ति स बलवान्,
 दुर्बलप्रत्ययमित्रो दुर्बलानामकारणवत्सल इति भावः, एवंभूतः
 सन् राज्यं प्रशासत् विहरति-अवतिष्ठते इति योगः, कथम्भूतं
 राज्यमित्याह-अपहृतकण्टकं, इह देशोपद्रवकारिणश्चरटाः
 कण्टकाः ते अपहृता अवकाशानासादनेन स्थगिता यस्मिन्
 तत् अपहृतकण्टकं, तथा मलिताः-उपद्रवं कुर्वाणा मानम्ला-

निमापादिताः कण्टका यत्र तन्मलितकण्टकं, तथा उद्धृताः स्वदेशत्याजनेन जीवितत्याजनेन वा कण्टका यत्र तत् उद्धृतकण्टकं, तथा न विद्यते प्रतिमल्लः कण्टको यत्र तद-प्रतिमल्लकण्टकं, तथा 'ओहयसत्तु' इति प्रत्यनीकाः राजानः शत्रवस्ते अपहृताः स्वावकाशमलभमानीकृता यत्र तत् अप-हृतशत्रु तथा निहृताः-रणाङ्गणे पातिताः शत्रवो यत्र तन्निहृत-शत्रु, तथा मलिताः-तद्वतसैन्यत्रासापादनतो मानम्लानिमा-पादिताः शत्रवो यत्र तत् मलितशत्रु, तथा स्वातन्त्र्यच्यावनेन स्वदेशच्यावनेन जीवितच्यावनेन वा उद्धृताः शत्रवो यत्र तत् उद्धृतशत्रु एतदेव विशेषणद्वयेन व्याचष्टे-निर्जितशत्रु, पराजितशत्रु, तथा व्यपगतं दुर्भिक्षं दोषो मारिश्च यत्र तत् व्यपगतदुर्भिक्षदोषमारि, तथा भयेन स्वदेशोत्थेन परचक्रकृतेन वा विप्रमुक्तं, अत एव क्षेमं-निरुपद्रवं शिवं-शान्तं सुभिक्षं शोभना-शुभा भिक्षा दर्शनिनां दीनानाथादीनां च यत्र तत् सुभिक्षं, तथा प्रशान्तानि-डिम्बानि-विघ्ना डमराणि-राज-कुमारादिकृतविकृतविड्वरा यत्र तत्प्रशान्तडिम्बडमरम् । देवी-वर्णकं-'सुकुमालपाणिपाया' इति सुकुमारौ पाणी पादौ च यस्याः सा सुकुमारपाणिपादा, तथा अहीनानि-अन्यूनानि स्वरूपतः प्रतिपूर्णानि लक्षणतः पञ्चापीन्द्रियाणि यस्मिन् तथाविधं शरीरं यस्याः सा अहीनप्रतिपूर्णपञ्चेन्द्रियशरीरा, तथा लक्षणानि-स्वस्तिकचक्रादीनि व्यञ्जनानि-मणीतिलकादीनि गुणाः-सौभाग्यादयस्तैरुपपेता लक्षणव्यञ्जनगुणापपेता, उप अप इत इतिशब्दत्रयस्थाने 'पृषोदरादय' इत्यपाकारस्य लोपे उपपेता इति द्रष्टव्यं, 'माणुम्माणपमाणपडिपुण्णसुजाय-सव्वंगसुंदरंगी' इति तत्र मानं-जलद्रोणप्रमाणता, कथमिति चेत्, उच्यते, जलस्यातिभृते कुण्डे पुरुषे स्त्रियां वा निवे-शितायां यज्जलं निस्सरति तद्यदि द्रोणप्रमाणं भवति

पुरुषः स्त्री वा मानप्राप्त उच्यते, तथा उन्मानं-अर्धभारप्रमाणता, सा चैवं-तुलायामारोपितः पुरुषः स्त्री वा यद्यर्धभारं तुलति तदा स उन्मानप्राप्तोऽभिधीयते, प्रमाणं- स्वाङ्गुलेनाष्टोत्तरशतो-च्छ्रयिता, ततो मानोन्मानप्रमाणैः प्रतिपूर्णानि-अन्यूनानि सुजातानि-जन्मदोषरहितानि सर्वाणि अङ्गानि-शिरःप्रभृतीनि यानि तैः सुन्दराङ्गी मानोन्मानप्रमाणप्रतिपूर्णसुजातसर्वाङ्ग-सुन्दराङ्गी, तथा शशिवत्सोमाकारम्-अरौद्राकारं कान्तं-कमनीयं प्रियं-द्रष्टृणामानन्दोत्पादकं दर्शनं-रूपं यस्याः सा शशिसोमाकारकान्तप्रियदर्शना, अत एव सुरूपा, तथा कर-तलपरिमितो-मुष्टिग्राह्यः प्रशस्तलक्षणोपेतस्त्रिवलीको-वलित्र-योपेतो रेखात्रयोपेतो बलिको-बलवान् मध्यो-मध्यभागो यस्याः सा करतलपरिमितप्रशस्तत्रिवलीकवलिकमध्या, तथा कुण्ड-लाभ्यां उल्लिखिता-घृष्टा गण्डलेखा-कपोलविरचितमृगमदादि-रेखा यस्याः सा कुण्डलोल्लिखितगण्डलेखा, 'कोमुर्ईयरयणि-यरविमलपडिपुण्णसोमवयणा' कौमुदी-कार्तिकीपौर्णमासी तस्यां रजनिकरः-चन्द्रमास्तद्वद्विमलं-निर्मलं प्रतिपूर्णम्-अन्यूनातिरिक्तमानं सौम्यम्-अरौद्राकारं वदनं यस्याः सा तथा, शृङ्गारस्य-रसविशेषस्यागारमिवागारं, अथवा शृङ्गारो-मण्डनभूषणाटोपस्तत्प्रधान आकारः-आकृतिर्यस्याः सा तथा, चारु वेषो-नेपथ्यं यस्याः सा तथा, ततः कर्मधारयः, शृङ्गारा-गारचारुवेषा, तथा सङ्गता ये गतहसितभणितचेष्टितविला-सललितसंलापनिपुणयुक्तोपचारकुशला, तत्र सङ्गतं नासङ्गतं गतं यद्गुप्ततया तद्गृहस्यैवान्तर्गमनं न तु बहिः स्वेच्छा-चारितया सङ्गतं हसितं-यत्कपोलविकासमात्रसूचितं न त्व-दृष्ट्वासादि 'हसिर्य कपोलकहकहिय' मिति वचनात्, सङ्गतं भणितं यत्समागते प्रयोजने नर्मभणितिपरिहारेण विधक्षितार्थमात्रप्रतिपादनं सङ्गतं चेष्टितं यत्कुचजघनाद्यवय-

वाच्छादनपरतयोपवेशनशयनोत्थानादि सङ्गतो विलासः-
 स्वकुलौचित्येन शृङ्गारादिकरणं, तथा सुन्दरैः स्तनजघनवदन-
 करचरणनयनलावण्यविलासैः कलिता, अत्र विलासः-स्थाना-
 सनगमनादिरूपश्चेष्टाविशेषः, उक्तं च-“स्थानासनगमनानां,
 हस्तभूनेत्रकर्मणां चैव । उत्पद्यते विशेषो यः श्रिष्टोऽसौ
 विलासः स्यात् ॥१॥ ” अन्ये त्वाहुः ‘विलासो नेत्रजो विकारः,
 तथा चोक्तं-“हावो मुखविकारः स्यात्, भावश्चित्तसमुद्भवः ।
 विलासो नेत्रजो ज्ञेयो, विभ्रमो भूसमुद्भवः ॥१॥ ” “तेणं
 कालेणं ते णं समणं समणे भगवं महावीरे जाव चउत्ती-
 सबुद्धवयणाइसेससंपत्ते पणतीससच्चवयणाइसेससंपत्ते आगा-
 सगणं चक्केण आगासगणं छत्तेण आगासगयाहिं सेयचा-
 मराहिं आगासफालिहमणं सपायपीढेण सीहासणेण पुरओ
 धम्मज्झणं पगढिज्जमाणेणं चउदसहिं समणसाहस्सीहिं
 छत्तीसाए अज्जियासाहस्सीहिं सद्धिं सम्परिवुडे पुव्वाणुपुव्वि
 चरमाणे गामाणुगामं दूइज्जमाणे सुहं सुहेणं विहरमाणे जेणेव
 आमलकप्पा नयरी जेणेव वणसंडे जेणेव असोगवरपायवे
 जेणेव पुढविसिलापट्टे तेणेव उवागच्छइ, २ ता अहापडिरूवं
 उग्गहं उग्गिण्हत्ता असोगवरपायवस्स अहे पुढविसिलापट्ट-
 गंसि पुरत्थाभिमुहे संपलिअंकनिसण्णे संजमेणं तवसा अप्पाण
 भावेमाणे विहरइ ” । इदं सुगमं, नवरं ‘जाव चोत्तीसाए’
 इत्यत्र यावच्छब्दकरणात् ‘आइगरे तित्थगरे’ इत्यादिकः
 समस्तोऽपि औपपातिकग्रन्थप्रसिद्धो भगवद्वर्णको वाच्यः, स
 चातिगरीयानिति न लिख्यते, केवलमौपपातिकग्रन्थादवसेयः,
 ‘चोत्तीसाए बुद्धवयणाइसेससंपत्ते’ चतुस्त्रिंशद् बुद्धानां-
 भगवतामर्हतां वचनप्रमुखाः ‘सर्वस्वभाषानुगतं वचनं धर्मा-
 वबोधकर’मित्यादिना उक्तस्वरूपा ये अतिशेषा-अतिशयास्तान्
 प्राप्तश्चतुस्त्रिंशद्बुद्धवचनातिशेषसम्प्राप्तः, इह वचनातिशेष-

स्योपादानमत्यन्तोपकारितया प्राधान्यख्यापनार्थम्, अन्यथा देहवैमल्यादयस्ते पठ्यन्ते, तथा (चाह)-देहं विमलसुगन्धं आमयपस्सेयवज्जियं अरयं । रुहिरं गोक्खीराभं निव्विस्सं पंडुरं मंसं ॥१॥ इत्यादि, 'पणतीसाए सच्चवयणाइसेस-संपत्ते' पञ्चत्रिंशत् ये सत्यवचनस्यातिशेषा-अतिशयास्तान् सम्प्राप्तः पञ्चत्रिंशद्वचनातिशेषसम्प्राप्तः, ते चामी सत्यवचना-तिशेषाः-संस्कारवत्त्वं १ उदात्तत्वं २ उपचारोपेतत्वं ३ गम्भीरशब्दत्वं ४ अनुनादित्वं ५ दक्षिणत्वं ६ उपनीतरागत्वं ७ महार्थत्वं ८ अव्याहतपौर्वापर्यत्वं ९ शिष्टत्वं १० असन्दिग्धत्वं ११ अपहृतान्योत्तरत्वं १२ हृदयग्राहित्वं १३ देशकालयुतत्वं १४ तत्त्वानुरूपत्वं १५ अप्रकीर्णप्रसृतत्वं १६ अन्योऽन्यगृहीतत्वं १७ अभिजातत्वं १८ अतिस्निग्धमधुरत्वं १९ अपरमर्मवेधित्वं २० अर्थधर्माभ्यासानपेतत्वं २१ उदारत्वं २२ परनिन्दात्मो-त्कर्षविप्रमुक्तत्वं २३ उपगतश्लाघत्वं २४ अनपनीतत्वं २५ उत्पादिताविच्छिन्नकौतूहलत्वं २६ अद्भुतत्वं २७ अनतिविलम्बित्वं २८ विभ्रमविक्षेपकिलिकिञ्चितादिवियुक्तत्वं २९ अनेकजातिसंश्रयाद्विचित्रत्वं ३० आहितविशेषत्वं ३१ साकारत्वं ३२ सत्त्वपरिगृहीतत्वं ३३ अपरिखेदितत्वं ३४ अव्युच्छेदित्वं ३५ चेति, तत्र संस्कारवत्त्वं संस्कृतादिलक्षणयुक्तत्वं, उदात्तत्वं उच्चैर्वृत्तिता, उपचारोपेतत्वम्-अग्राम्यता, गम्भीरशब्दत्वं मेघस्येव, अनुनादिता प्रतिरवोपेतत्वं, दक्षिणत्वं सरलता, उपनीतराग-त्वं-उत्पादिता श्रोतृजने स्वविषयबहुमानता, एते सप्त शब्दा-पेक्षा अतिशयाः अत ऊर्ध्वं त्वर्थाश्रयाः, तत्र महार्थत्वं-परि-पुष्टार्थाभिधायिता, अव्याहतपौर्वापर्यत्वं-पूर्वापरवाक्याविरोधः, शिष्टत्वं-चक्षुः शिष्टत्वसूचनात्, असन्दिग्धत्वं-परिस्फुटार्थ-प्रतिपादनात्, अपहृतान्योत्तरत्वं-परदूषणाविषयता, हृदयग्रा-हित्वं-दुर्गमस्याप्यर्थस्य परहृदये प्रवेशकरणं, देशकालाव्यती-

तत्त्वं प्रस्तावोचितता, तत्त्वानुरूपत्वं-विवक्षितवस्तुस्वरूपानु-
सारिता, अप्रकीर्णप्रसृतत्वं-सम्बन्धाधिकारपरिमितता, अन्यो-
ऽन्यप्रगृहीतत्वं-पदानां वाक्यानां वा परस्परसापेक्षता, अभि-
जातत्वं-यथाविवक्षितार्थाभिधानशीलता, अतिस्निग्धमधुरत्वं-
बुभुक्षितस्य घृतगुडादिवत्परमसुखकारिता, अपरमर्मवेधित्वं-
परममर्मानुद्धट्टनशीलता, अर्थधर्माभ्यासानपेतत्वं-अर्थधर्मप्रति-
बद्धता, उदारत्वं-अतिविशिष्टगुणगुणयुक्तता अनुच्छार्थप्रति-
पादकता वा, परनिन्दात्मोत्कर्षविप्रयुक्तत्वं प्रतीतं, उपगतश्ला-
घत्वं उक्तगुणयोगतः प्राप्तश्लाघता, अनुपनीतत्वं-कारककाल-
वचनलिङ्गादिव्यत्ययरूपवचनदोषापेतता, उत्पादिताविच्छिन्न-
कुतूहलत्वं-श्रोतॄणां स्वविषये उत्पादितं-जनितमविच्छिन्नं कौतू-
हलं-कौतुकं येन तत्तथा तद्भावस्तत्त्वं, श्रोतॄषु स्वविषयाद्भु-
तविस्मयकारितेति भावः, अद्भुतत्वमनतिविलम्बित्वं च प्रतीतं,
विभ्रमविक्षेपकिलिकिञ्चितादिवियुक्तत्वमिति-विभ्रमो-वक्तुभ्रं-
न्तमनस्कता विक्षेपो-वक्तुरेवाभिधेयार्थं प्रत्यनासक्तता किलि-
किञ्चितं-रोषभयलोभादिभावानां युगपदसकृत्करणं आदि-
शब्दान्मनोदोषान्तरपरिग्रहः तैर्वियुक्तं यत्तत्तथा तद्भावस्तत्त्वं,
अनेकजातिसंश्रयाद्विचित्रत्वं-सर्वभाषानुयायितया विचित्ररूपता,
आहितविशेषत्वं-शेषपुरुषवचनापेक्षया शिष्येषूत्पादितमतिवि-
शेषता, साकारत्वं-विच्छिन्नपदवाक्यता, सत्त्वपरिगृहीतत्वम्-
ओजस्विता, अपरिखेदित्वम्-अनायाससम्भवात्, अव्यवच्छे-
दित्वं-विवक्षितार्थसम्यक्सिद्धिं यावदविच्छिन्नवचनप्रमेयतेति।
'आगासफालियामपणं' अकाशस्फटिकं-यदाकाशवत् अति-
स्वच्छं स्फटिकं तन्मयेन 'धम्मज्झपणं'ति धर्मचक्रवर्तित्वसूच-
केन केतुनो महेन्द्रध्वजेनेत्यर्थः, तथा 'पुव्वाणुपुव्वि चरमाणे'
इति पूर्वानुपूर्व्या क्रमेणेत्यर्थः चरन्-सञ्चरन्, एतदेवाह-'गा-
माणुगामं दूइज्जमाणे' इति ग्रामश्चानुग्रामश्च-विवक्षितग्रामाद-

नन्तरं ग्रामो ग्रामानुग्रामं, तत् द्रवन्-गच्छन्, एकस्मादनन्तरं ग्राममनुलङ्घयन् इत्यर्थः, अनेनाप्रतिबद्धविहारिता ख्यापिता, तत्राप्यौत्सुक्याभावमाह-‘सुहंसुहेणं विहरमाणे’ सुखंसुखेन-शरीरखेदाभावेन संयमबाधाविरहेण च ग्रामादिषु विहरन्-अवतिष्ठमानो ‘जेणेवे’ति प्राकृतत्वात्सप्तम्यर्थे तृतीया यस्मिन्नेव देशे आमलकल्पा नगरी यस्मिन्नेव च प्रदेशे वनखण्डो यस्मिन्नेव देशे सोऽनन्तरोक्तस्वरूपः शिलापट्टकः ‘तेणामेवे’ति तस्मिन्नेव देशे उपागच्छति, उपागत्य च पृथिवीशिलापट्टके पूर्वाभिमुखः, तीर्थकृतो हि भगवन्तः सदा समवसरणे पृथिवी-शिलापट्टके वा देशनायै पूर्वाभिमुखा अवतिष्ठन्ते संपर्यङ्कनिषण्णाः, संयमेन तपसा चात्मानं भावयन् विहरन् आस्ते ॥ ततः पर्यन्निर्गमो वाच्यः, स चैवं-‘तए णं आमलकप्पानयरीए सिंघाडगतियचउक्कचच्चरचउम्मुहमहापहेसु बहुजणो अण्णमण्णं एवमाइक्खइ एवं भासेइ एवं पण्णवेइ एवं परूवेइ-एवं खलु देवाणुप्पिया ! समणे भगवं महावीरे जाव आगासगणं छत्तेणं जाव संजमेणं तवसा अण्णाणं भावेमाणे विहरइ, तं महाफलं खलु देवाणुप्पियाणं तहारूवाणं अरहंताणं नामगोयस्सवि सवणयाए किमंग पुण अभिगमणवंदणनमंसणपडिपुच्छणपज्जुवासणयाए ? तं सेयं खलु एगस्सवि आयरियस्स धम्मियस्स सुवयणस्स सवणयाए, किमंग पुण विडलस्स अट्ठस्स गहणयाए ? तं गच्छामो णं देवाणुप्पिया ! समणं भगवं महावीरं वंदामो णमंसामो सक्कारेमो सम्माणेमो कल्लाणं मंगलं देवयं चेइयं पज्जुवासेमो, एयं तं इहभवे परभवे य हियाए (सुहाए खमाए निस्सेसाए) आणुगामियत्ताए भविस्सइ, तए णं आमलकप्पाए नयरीए बहवे उग्गाभोगा’ इत्याद्यौपपातिकग्रन्थोक्तं सर्वमवसातव्यं यावत् समग्रापि राजप्रभृतिका परिषत् पर्युपासीना अवतिष्ठते ॥

तेणं कालेणं तेणं समणं सूरियाभे देवे सोहम्मे कप्पे
 सूरियाभे विमाणे सभाए सुहम्माए सूरियाभंसि सिंहासणंसि
 चउहिं सामाणियसाहस्सीहिं चउहिं अग्गमहिसीहिं सपरिवा-
 राहिं तिहिं परिसाहिं सत्तहिं अणियाहिं सत्तहिं अणियाहि-
 वईहिं सोलसहिं आयरक्खदेवसाहसीहिं अब्बेहि य बहूहिं
 सूरियाभविमाणवासीहिं वेमाणिएहिं देवेहिं देवीहि य सद्धिं
 संपरिवुडे महयाहयनट्टगीयवाइयतंतीतलतालतुडियघणमुङ्गप-
 डुप्पवाइयरवेणं दिव्वाइं भोगभोगाइं भुंजमाणे विहरइ, इमं च
 णं केवलकप्पं जंबुदीवं दीवं विजलेणं ओहिणा आभोएमाणे
 २ पासइ ।

‘ते णं काले णमित्यादि, ते इति प्राकृतशैलीवशात्त-
 स्मिन्नति द्रष्टव्यं, यस्मिन्काले भगवान् वर्धमानस्वामी साक्षा-
 द्विहरति तस्मिन् काले ‘ते णं समणं णंति तस्मिन् समये
 यस्मिन्नवसरे भगवानाम्रशालवने चत्ये देशनां कृत्वोपरतस्त-
 स्मिन्नवसरे इति भावः, सूर्याभो नाम्ना देवो, नामशब्दो ह्यव्य-
 यरूपोऽप्यस्ति, ततो विभक्तिलोपः, ततः सौधर्माख्ये कल्पे
 यत्सूर्याभनामकं विमानं तस्मिन् या सभा सुधर्माभिधान
 सिंहासनं तत्रोपविष्टः सन्निति गम्यते, ‘चउहिं सामाणिय-
 साहस्सीहिं’ इति समाद्युने तिविभवादौ भवाः सामानिकाः,
 अध्यात्मादित्वादिकण्, विमानाधिपतिसूर्याभदेवसदृशद्युतिवि-
 भवादिका देवा इत्यर्थः, ते च मातृपितृगुरूपाध्यायमहत्तर-
 वत्सूर्याभदेवस्य पूजनीयाः, केवलविमानाधिपतित्वहीना इति
 सूर्याभं देवं स्वामिनं प्रतिपन्नाः, तेषां सहस्राणि सामानिक-
 सहस्राणि तैश्चतुर्भिः, प्राकृतत्वाच्च सूत्रे सकारस्य दीर्घत्वं

स्त्रीत्वं च, 'चतसृभिरग्रमहिषीभिः' इह कृताभिषेका देवी महिषीत्युच्यते, सा च स्वपरिवारभूतानां सर्वासामपि देवी-नामग्रे इत्यग्राः, अग्राश्च ता महिष्यश्च अग्रमहिष्यस्ताभिश्चत-सृभिः, कथम्भूताभिरित्याह- 'सपरिवाराभिः' परिवारः सह यासां ताः सपरिवारास्ताभिः, परिवारश्चैकैकस्या देव्याः सहस्रं २ देवीनां, तथा तिसृभिः पर्षद्भिः, तिस्रो हि विमा-नाधिपतेः सर्वस्यापि पर्षदः, तद्यथा-अभ्यन्तरा मध्या बाह्या च, तत्र या वयस्यमण्डलीकस्थानीया परममित्रसंहतिसदृशी सा अभ्यन्तरपर्षत्, तथा सहापर्यालोचितं स्वल्पमपि प्रयोजनं न विदधाति, अभ्यन्तरपर्षदा सह पर्यालोचितं यस्यै निवेद्यते यथेदमस्माकं पर्यालोचितं सम्मतमागतं युष्माकमपीदं सम्मतं किं वा नेति सा मध्यमा, यस्याः पुनरभ्यन्तरपर्षदा सह पर्या-लोचितं मध्यमया च सह दृढीकृतं यस्यै करणायैव निरूप्यते यथेदं क्रियतामिति सा बाह्या, तथा 'सत्तर्हि अणिर्हि' इति अनीकानि-सैन्यानि, तानि च सप्त, तद्यथा-हयानीकं गजा-नीकं रणानीकं पदात्यनीकं वृषभानीकं गन्धर्वानीकं नाट्या-नीकं, तत्राद्यानि पञ्चानीकानि सङ्ग्रामाय कल्प्यन्ते, गन्धर्व-नाट्यानीके पुनरुपभोगाय, तः सप्तभिरनीकः, अनोकानि स्व-स्वाधिपतिव्यतिरेकेण न सम्यक् प्रयोजने समागते सत्युप-कल्प्यन्ते ततः सप्तानीकाधिपतयोऽपि तस्य वेदितव्याः, तथा चाह- 'सत्तर्हि अणियाहिवर्हि', तथा 'षोडशभिरात्मरक्षदेव-सहस्रैरिति विमानाधिपतेः सूर्याभस्य देवास्यात्मानं रक्षय-न्तीत्यात्मरक्षाः, 'कर्मणोऽणि'-त्यण् प्रत्ययः, ते च शिर-स्त्राणकल्पाः, यथा हि शिरस्त्राणं शिरस्याविद्धं प्राणरक्षकं भवति तथा तेऽप्यात्मरक्षका गृहीतधनुर्दण्डादिप्रहरणाः समन्ततः पृष्ठतः पार्श्वतोऽग्रतश्चावस्थायिनो विमानाधिपतेः सूर्याभस्य देवस्य प्राणरक्षकाः, देवानामपायाभावात् तेषां

तथाग्रहणपुरस्सरमवस्थानं निरर्थकमिति चेत्, न, स्थिति-
मात्रपरिपालनहेतुत्वात् प्रकर्षहेतुत्वाच्च, तथा हि ते समन्ततः
सर्वासु दिक्षु गृहीतप्रहरणा ऊर्ध्वस्थिता अवतिष्ठमानाः
स्वनायकशरीररक्षणपरायणाः स्वनायकैकनिषण्णदृष्टयः परेषा-
मसहमानानां क्षोभमापादयन्तो जनयन्ति स्वनायकस्य परां
प्रीतिमिति, एते च नियतसङ्ख्याकाः सूर्याभस्य देवस्य
परिवारभूता देवा उक्ताः, ये तु तस्मिन् सूर्याभे विमाने
पौरजनपदस्थानीया ये त्वाभियोग्याः-दासकल्पास्तेऽतिभूयांसः
आस्थानमण्डल्यामपि चानियतसङ्ख्याका इति तेषां सामान्यत
उपादानमाह-‘अन्नेहिं बहुहिं सूरियाभविमाणवासीहिं देवेहिं
देवीहि य सद्धिं संपरिवुडे’ एतैः सामानिकप्रभृतिभिः सार्द्धं
संपरिवृतः-सम्यग्नायकैकचित्तराधनपरतया परिवृतः, ‘महया-
हये’त्यादि, महता रवेणेति योगः ‘आहया’ इति आख्या-
नकप्रतिबद्धानीति वृद्धाः, अथवा अहतानि-अव्याहतानि,
अक्षतानीति भावः, नाट्यगीतवादितानि च तन्त्री वाणा
तला-हस्ततालाः कंसिकाः तुटितानि-शेषतूर्याणि, तथा घनो-
घनसदृशो ध्वनिसाधर्म्यत्वात् यो मृदङ्गो-मर्दलः पटुना-दक्षपुरुषे-
ण प्रवादितः, तत एतेषां पदानां द्वन्द्वः, तेषां यो रवस्तेन, दिव्यान्
दिवि भवान् अतिप्रधानानित्यर्थः, ‘भोगभोगादं इति’ ‘भोगार्हा
ये भोगाः-शब्दादयस्तान्, सूत्रे नपुंसकता प्राकृतत्वात्, प्राकृते
हि लिङ्गव्यभिचारः, यदाह पाणिनिः स्वप्राकृतलक्षणे-‘लिङ्ग
व्यभिचार्यपी’ति, भुञ्जानो ‘विहरति’ आस्ते, न केवलमास्ते
किंत्विमं-प्रत्यक्षतया उपलभ्यमानं ‘केवलकल्पं’ ईषदपरि-
समाप्तं केवलं-केवलज्ञानं केवलकल्प, परिपूर्णतया केवलसदृ-
शमिति भावः, जम्बवा रत्नमय्या उत्तरकुरुवासिन्या उपलक्षितो
द्वीपो जम्बूद्वीपस्तं जम्बूद्वीपाभिधानं द्वीपं ‘विपुलेन’ विस्ती-
र्णेनावधिना, तस्य हि सूर्याभस्य देवस्यावधिरधः प्रथमां

पृथिवीं यावत्तिर्यक् असद्व्ययेयान् द्वीपसमुद्रानिति भवति
विस्तीर्णस्तेनाभोगयन्-परिभावयन् पश्यति, अनेन सत्यप्यवधौ
यदि तं ज्ञेयविषयमाभोगं न करोति तदा न किञ्चिदपि तेन
जानाति पश्यति वेत्यावेदितम् ।

तत्थ समणं भगवं महावीरं जंबूद्वीवे भारहे वासे आमल-
कप्पाए नयरीए बहिया अंवसालवणे चेइए अहापडिरुवं उग्गहं
उग्गिण्हित्ता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणं पासइ, २ ता
हट्ठतुट्ठचित्तमाणंदिए णंदिए पीइमणे परमसोमणस्सिए हरिसव-
सविसप्पमाणहियए विकसियवरकमलणयणे पयलियवरकडग-
तुडियकेउरमउडकुंडलहारविरायंतरइयवच्छे पालंबपलंबमाण-
घोलंतभूसणधरे ससंभमं तुरियचवलं सुरवरे जाव सीहासणाओ
अब्भुट्ठेइ २ ता पायपीढाओ पच्चोरुहइ, २ ता एगसाडियं उत्तरा-
संगं करेइ, २ ता सत्तट्ठपयाइं तित्थयराभिमुहे अणुगच्छइ, २
ता वामं जाणुं अंचेइ, २ ता दाहिणं जाणुं धरणितलंसि
निहट्ठु तिवखुत्तो मुद्धाणं धरणितलंसि णिवेसेइ, २ ता ईसिं
पच्चुन्नमइ, २ ता करतलपरिग्गहियं दसणहं सिरसावत्तं
मत्थए अंजलिं कट्ठु एवं वयासी-णमोत्थु णं अरिहंताणं
भगवंताणं आइगराणं तित्थगराणं सयंसंबुद्धाणं पुरिसोत्तमाणं
पुरिससीहाणं पुरिसवरपुंडरीयाणं पुरिसवरगंधहत्थीणं
लोगुत्तमाणं लोगनाहाणं लोगहिआणं लोगपईवाणं लोग-
पज्जोयगराणं अभयदयाणं चक्खुदयाणं मग्गदयाणं जीवदयाणं
सरणदयाणं बोहिदयाणं धम्मदयाणं धम्मदेसयाणं धम्मनाय-

गाणं धम्मसारहीणं धम्मवरचाउरंतचक्कवट्ठीणं अप्पडिहयवरना-
 णदंसणधराणं वियट्ठउमाणं जिणाणं जावयाणं तिण्णाणं तार-
 याणं बुद्धाणं बोहयाणं मुत्ताणं मायगाणं सव्वन्नूणं सव्वदरसीणं
 सिवमयलमरुयमणंतमक्खयमव्वाबाहमपुणरावत्तं सिद्धिगइनाम-
 धेयं ठाणं संपत्ताणं, नमोत्थु णं समणस्स भगवओ महावीरस्स
 जाव संपाविउकामस्स, वंदामि णं भगवन्तं तत्थगयं इह गए
 पासइ मे भगवं तत्थगए इहगयं ति कट्ठ वंदइ णमंसइ २ ता
 सीहासणवरगए पुव्वाभिमुहं सणिसण्णे । (सू० ५)
 तए णं तस्स सूरियाभस्स इमे एयारूवे अज्झत्थिए चित्तिए
 मणोगए संकप्पे समुप्पज्जित्था ।

‘तत्र’ तस्मिन्विपुलेनावधिना जम्बूद्वीपविषये दर्शने
 प्रवर्तमाने सति ‘श्रमणं’ श्राम्यति-तपस्यति नानाविधमिति
 श्रमणः, भगः-समग्रैश्वर्यादिलक्षणः, उक्तं च-“ऐश्वर्यस्य
 समग्रस्य, रूपस्य यशसः श्रियः । धर्मस्याथ प्रयत्नस्य, षण्णां
 भग इतीङ्गना ॥१॥ ” भगोऽस्यास्तीति भगवान् भगवन्तं ‘सूर
 वीर विक्रान्तौ’ वीरयति-कषायान् प्रति विक्रामति स्मेति
 वीरः महान्श्रासौ वीरश्च महावीरस्तं, जम्बूद्वीपे भारते वर्षे
 आमलकल्पायां नगर्यां बहिराम्रशालवने चत्ये अशोकवरपाद-
 पस्याधः पृथिवीशिलापट्टके सम्पर्यङ्कनिषण्णं श्रमणगणसमृद्धि-
 संपरिवृतं प्रतिरूपमवग्रहं गृहीत्वा संयमेन तपसा आत्मानं
 भावयन्तं पश्यति, दृष्ट्वा च ‘हृदुतुदुमाणंदिष्ट’ इति, हृष्टुष्टोऽ-
 तीव तुष्ट इति भावः, अथवा हृष्टो नाम विस्मयमापन्नो, यथा-
 अहो भगवानास्ते इति, तुष्टः-सन्तोषं कृतवान्, यथा-भव्य-
 मभूत् यन्मया भगवानालोकितः, तोषवशादेव चित्तमानन्दितं-
 स्फीतीभूतं ‘दु नदि समृद्धावि’ति वचनात्, यस्य स चित्ता-

नन्दितः, सुखादिदर्शनात्पाक्षिको निष्ठान्तस्य परनिपातः, मकारः प्राकृतत्वादलाक्षणिकस्ततः पदत्रयस्य पदद्वय २ मीलने कर्मधारयः, 'पीडमणे इति' प्रीतिर्मनसि यस्यासौ प्रीतिमनाः, भगवति बहुमानपरायण इति भावः, ततः क्रमेण बहुमानोत्कर्षवशात् 'परमसोमणस्सिष' इति शोभनं मनो यस्य स सुमनास्तस्य भावः सौमनस्यं परमं च तत्सौमनस्यं च परमसौमनस्यं तत्सञ्जातमस्येति परमसौमनस्यितः, एतदेव व्यक्तीकुर्वन्नाह- 'हरिसवसविसर्पमाणहियण' हर्षवशेन विसर्पत्-विस्तारयायि हृदयं यस्य स हर्षवशविसर्पद्भृदयः, हर्षवशादेव 'विकसियवरकमलनयणे' विकसिते वरकमलवत् नयने यस्य स तथा, हर्षवशादेव शरीरोद्धर्षेण 'पयलियवरकडगुडिय-केउरमउडकुंडले'ति प्रचलितानि वराणि कटकानि-कलाचिकाभरणानि त्रुटितानि-बाहुरक्षकाः, केउराणि-बाह्याभरणविशेषरूपाणि मुकुटो-मौलिभूषणं कुण्डले-कर्णाभरणे यस्य स प्रचलितवरकटकत्रुटितकेयूरमुकुटकण्डलः, तथा हारेण विराजमानेन रचितं-शोभितं वक्षो यस्य स हारविराजमानरचितवक्षाः, ततः पूर्वपदेन कर्मधारयः समासः, तथा प्रलम्बते इति प्रलम्बः-पदकस्तं प्रलम्बमानं-आभरणविशेषं घोलन्ति च भूषणानि धरतीति प्रलम्बप्रलम्बमानघोलद्भूषणधरः, सूत्रे च प्रलम्बमानपदस्य विशेष्यात्परतो निपातः प्राकृतत्वात्, हर्षवशादेव 'ससंभमं' संभ्रम इह विवक्षितक्रियाया बहुमानपूर्विका प्रवृत्तिः सह सम्भ्रमो यस्य वन्दनस्य नमनस्य वा तत्ससम्भ्रमं, क्रियाविशेषणमेतत्, त्वरितं-शीघ्रं चपलं-सम्भ्रमवशादेव व्याकुलं यथा भवत्येवं सुरवरो-देववरो यावत्करणात् 'सीहासणाओ अब्भुडेइ अब्भुट्टित्ता पायपीढाओ पच्चोरुहइ २ त्ता पाउयाओ ओमुयइ ओमुयइत्ता तित्थयराभिमुहे सत्तट्ठपयाइ अणुगच्छइ अणुगच्छित्ता वामं जाणुं अंचेइ [उत्पाटयति]

दाहिणं जाणुं धरणितलंसि निहट्टु तिखुत्तो मुद्धाणं धरणि-
तलंसि निमेइ २ ता (निवेसेइ २ ता) ईसि पच्चुन्नमइ
२ ता कडियतुडियथंभियभुयाओ साहरइ २ ता करयल-
परिग्गहियं दसणहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्टु
एवं वयासी-नमोत्थु णं अरिहंताणं भगवंताणं जाव ठाणं
संपत्ताणं, नमोत्थु णं समणस्स भगवओ महावीरस्स आदि-
गरस्स तित्थयरस्स जाव संपाविउकामस्स, वंदामि णं भगवंतं
तत्थगयं इहगए' इति परिग्रहः, पश्यति मां स भगवान्
तत्रगत इहगतमिति कृत्वा वन्दते-स्तौति नमस्यति-कायेन
मनसा च वन्दित्वा नमस्यित्वा च भूयः सिंहासनवरं गतो
गत्वा च पूर्वाभिमुखं सन्निषण्णः ॥ 'तए णं तस्से' त्यादि,
'ततो' निषदनानन्तरं 'तस्य' सूर्याभदेवस्य अयमेतद्रूपः सङ्कल्पः
समुदपद्यत, कथम्भूत इत्याह-' मनोगतः ' मनसि गतो-व्य-
वस्थितो, नाद्यापि वचसा प्रकाशितस्वरूप इति भावः, पुनः
कथम्भूत इत्याह-आध्यात्मिकः आत्मन्यध्यध्यात्मं तत्र भव
आध्यात्मिकः, आत्मविषय इति भावः, सङ्कल्पश्च द्विधा भवति-
कश्चिद् ध्यानात्मकः अपरश्चिन्तात्मकः, तत्रायं चिन्तात्मक
इति प्रतिपादनार्थमाह-चिन्तितः चिन्ता सञ्जातास्येति
चिन्तितः, चिन्तात्मक इति भावः, सोऽपि कश्चिदभिलाषा-
त्मको भवति कश्चिदन्यथा, तत्रायमभिलाषात्मकः, तथा चाह
-प्रार्थितं प्रार्थनं प्रार्थो णिजन्तत्वात् अल्पप्रत्ययः, प्रार्थः सञ्जा-
तोऽस्येति प्रार्थितः, अभिलाषात्मक इति भावः, किंस्वरूप इत्याह-

एवं खलु समणे भगवं महावीरे जंबूद्वीवे दीवे भारहे
वासे आमलकप्पाणयरीए वहिया अंबसालवणे चेइए अहा-
पडिरुवं उगहं उगिणिहत्ता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावे-
माणे विहरइ, तं महाफलं खलु तहारूपाणं भगवंताणं

णामगोयस्सवि सवणयाए किमंग पुण अहिगमणचंदणणमंसण-
 पडिपुच्छणपज्जुवासणयाए ? एगस्सवि आयरियस्स धम्मियस्स
 सुवयणस्स सवणयाए किमंग पुण विउलस्स अट्ठस्स गहणयाए?
 तं गच्छामि णं समणं भगवं महावीरं वंदामि णमंसामि सका-
 रेमि सम्माणेमि कल्लाणं मंगलं चेइयं देवयं पज्जुवासामि, एयं
 मे पेच्चा हियाए सुहाए खमाए णिस्सेसाए आणुगामियत्ताए
 भविस्सइ त्तिकट्ठु एवं संपेहेइ, २ ता आभिओगे देवे सदा-
 वेइ २ ता एवं वयासी । (सू० ६) एवं खलु देवाणु-
 प्पिया ! समणे भगवं महावीरे जंबूद्वीवे दीवे भारहे वासे आम-
 लक्कप्पाए नयरीए बहिया अंबसालवणे चेइए अट्ठापडिरुवं
 उग्गहं उग्गिण्हत्ता संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरइ ।

‘सेयं खलु’ इत्यादि, श्रेयः ‘खलु’ निश्चितं ‘मे’ मम
 श्रमणं भगवन्तं महावीरं वन्दितुं कायेन मनसा च प्रणन्तुं
 सत्कारयितुं कुसुमाञ्जलिमोचनेन पूजयितुं सन्मानयितुम्-
 उचितप्रतिपत्तिभिराराधयितुं कल्याणं कल्याणकारित्वात् मङ्गलं
 दुरितोपशमकारित्वात् दैवतं-देवं त्रैलोक्याधिपतित्वात् चैत्यं
 सुप्रशस्तमनोहेतुत्वात् पर्युपासितुं-सेवितुम् ‘इतिकृत्वा’
 इतिहेतोः ‘एवं’ यथा वक्ष्यमाणं तथा ‘सम्प्रेक्षते’ बुद्ध्या
 परिभावयति, संप्रेक्ष्य च आभियोगिकान्-आभिमुख्येन योजनं
 अभियोगः-प्रेष्यकर्मसु व्यापार्यमाणत्वं अभियोगेन जीवन्ती-
 त्याभियोगिकाः ‘वेतनादेर्जीवन्ती’ति इकण्प्रत्ययः, आभियो-
 गिकाः-स्वकर्मकरास्तान् शब्दापयति-आकारयति शब्दाप-
 यित्वा च तेषां सम्मुखमेवमवादीत्-एवं खलु देवानां प्रियाः
 इत्यादि सुगमं, नवरं देवानां प्रियाः-ऋजवः प्राज्ञाः ।

१ वंदितुं नमस्त्रितुं सकारेणं सम्माणेणं (वृत्तिः) २ पज्जुवासितुं (वृत्तिः)

तं गच्छह णं तुमे देवाणुप्पिया ! जंबूद्वीवं दीवं भारहं वासं
 आमलकप्पं णयरिं अंबसालवणं चेइयं समणं भगवं महावीरं
 तिक्खुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेह २ ता वंदह णमंसह
 २ ता साइं साइं नामगोयाइं साहेह २ ता समणस्स भग-
 वओ माहवीरस्स सव्वओ समंता जोयणपरिमंडलं जंकिंचि तणं
 वा पत्तं वा कट्ठं वा सक्करं वा असुइं अचोक्खं वा पूइअं दुब्बिगंधं
 सव्वं आहुणिय आहुणिय एगंते एडेह २ ता णच्चोदगं
 णाइमट्ठियं पविरलपप्फुसियं रयरंणुविणासणं दिव्वं सुरभिगंधो-
 दयवासं वासह २ ता णिहयरयं णट्ठरयं भट्ठरयं उवसंतरयं
 पसंतरयं करेह २ ता जलथलयभासुरप्पभूयस्स बिट्ठ्ठाइस्स
 दसद्धवणस्स कुसुमस्स जाणुस्सेहपमाणमित्तं ओहिं वासं वासह
 २ ता कालागुरुपवरकुंदुरुक्कतुरुक्कधूवमघमघंतगंधुद्धूयाभिरामं
 सुगंधवरगंधियं गंधवट्ठिभूयं दिव्वं सुरवराभिगमणजोग्गं करेह
 कारवेह २ ता य खिप्पामेव मम एयमाणत्तियं पच्चप्पिणह ।
 (सू० ७)

‘तं गच्छह णमि’त्यादि, यस्मादेवं भगवान् विहरन्
 वर्तते तत्-तस्माद्देवानां प्रियाः ! यूयं गच्छत जम्बूद्वीपं २
 तत्रापि भारतं वर्षं तत्राप्यामलकल्पां नगरीं तत्राप्याम्रशालवनं
 चैत्यं श्रमणं भगवन्तं महावीरं त्रिकृत्वः-त्रीन् वारान् आद-
 क्षिणप्रदक्षिणं कुरुत, आदक्षिणाद्-दक्षिणहस्तादारभ्य प्रद-
 क्षिणः-परितो भ्राम्यतो दक्षिण आदक्षिणप्रदक्षिणस्तं कुरुत,
 कृत्वा च वन्दध्वं नमस्यत, वन्दित्वा नमस्यित्वा च ‘साइं
 साइं ति’ स्थानि २ आत्मीयानि २ नामगोत्राणि, गोत्रम्-

अन्वर्थस्तेन युक्तानि नामानि नामगोत्राणि, राजदन्तादिदर्शना-
 न्नामशब्दस्य पूर्वनिपातः, साधयत-कथयत, कथयित्वा च
 श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य सर्वतः-सर्वासु दिक्षु सम-
 न्ततः-सर्वासु विदिक्षु योजनपरिमण्डलं-परिमाण्डल्येन योज-
 नप्रमाणं यत् क्षेत्रं तत्र यत् 'तृणं' किलिञ्चादि काष्ठं वा
 काष्ठशकलं वा पत्रं वा निम्बाश्वत्थादिपत्रजातं कचवरं वा
 श्लक्ष्णतृणधूल्यादिपुञ्जरूपं, कथम्भूतमित्याह-'अशुचि' अशु-
 चिसमन्वितमचोक्षम्-अपवित्रं पूयितं-कुथितमत एव दुरभि-
 गन्धं तत्संवर्तकवातविकुर्वणेनाहत्याहत्य एकान्ते-योजनपरि-
 मण्डलात्क्षेत्राद्द्वीयसि देशे 'एडयत' अपनयत एडयित्वा च
 नात्युदकं नाप्यतिमृत्तिकं यथा भवति एवं सुरभिगन्धोदकवष-
 वर्षत, कथम्भूतमित्याह-दिव्यं-प्रधानं सुरभिगन्धोपेतत्वात्,
 पुनः कथम्भूतमित्याह-'पविरलपङ्कुसिय'मिति प्रकर्षेण याव-
 द्रेणवः स्थगिता भवन्ति तावन्मात्रेणोत्कर्षेणेति भावः, स्पर्श-
 नानि प्रस्पृष्टानि प्रविरलानि घनभावे कर्दमसम्भवात् प्रस्पृ-
 ष्टानि-प्रकर्षवन्ति स्पर्शनानि मन्दस्पर्शनसम्भवे रेणुस्थगना-
 सम्भवात् यस्मिन्वर्षे तत्प्रविरलप्रस्पृष्टं, अत एव 'रयरेणु-
 विणासणं' श्लक्ष्णतरा रेणुपुद्गला-रजः त एव स्थूला रेणवः,
 रजांसि च रेणवश्च रजोरेणवस्तेषां विनाशनं, एवम्भूतं च
 सुरभिगन्धोदकं वर्षं वर्षित्वा योजनपरिमण्डलं क्षेत्रं निहतरजः
 कुरुतेति योगः, निहतं रजो भूय उत्थानासम्भवात् यत्र
 तन्निहतरजः, तत्र निहतत्वं रजसः क्षणमात्रमुत्थानाभावेनापि
 सम्भवति तत आह-नष्टरजः-नष्टं सर्वथादृश्यीभूतं रजो यत्र
 तन्नष्टरजः, तथा भ्रष्टं-चातोद्धततया योजनमात्रात् क्षेत्रात्
 दूरतः पलायितं रजो यस्मात्तद् भ्रष्टरजः, एतदेव एकार्थिक-
 द्वयेन प्रकटयति-उपशान्तरजः प्रशान्तरजः कुरुत, कृत्वा च
 कुसुमस्य-जातावेकवचनं-कुसुमजातस्य जानूत्सेधप्रमाणमात्रं

ओघेन-सामान्येन सर्वत्र योजनपरिमण्डले क्षेत्रे वर्षे वर्षत,
 किंविशिष्टस्य कुसुमस्येत्याह-‘ जलथलयभासुरप्पभूयस्स ’
 जलजं च स्थलजं च जलस्थलजं जलजं पद्मादि स्थलजं
 विचकिलादि भास्वरं-दीप्यमानं प्रभूतं-अतिप्रचुरं, ततः कर्म-
 धारयः, भास्वरं च तत्प्रभूतं च भास्वरप्रभूतं जलजस्थलजं
 च तत् भास्वरप्रभूतं च जलजस्थलजभास्वरप्रभूतं तस्य,
 पुनः कथम्भूतस्येत्याह-‘ बिट्ठाइस्स ’ वृन्तेन-अधोवर्तिना
 तिष्ठतीत्येवंशीलं वृन्तस्थायि तस्य वृन्तस्थायिनः, वृन्तमधो-
 भागे उपरि पत्राणीत्येवं स्थानशीलस्येत्यर्थः, ‘दसद्धवणस्स’
 दशानामर्थं पञ्च दशार्धं वर्णा यस्य तद् दशार्धवर्णं तस्य
 पञ्चवर्णस्येति भावः, इत्थम्भूतस्य च कुसुमजातस्य वर्षं
 वर्षित्वा ततः योजनपरिमण्डलं क्षेत्रं दिव्यं-प्रधानं सुरवरा-
 भिगमनयोग्यं कुरुत, कथम्भूतं सत् कृत्वा सुरवराभिगमन-
 योग्यं कुरुतेत्यत आह-‘कालागुरुप्रवरकुन्दुरुक्कतुरुक्कधूपमघमघंत-
 गंधुद्धुयाभिरामं’ कालागुरुः प्रसिद्धः प्रवरः-प्रधानः कुन्दुरुक्कः-
 चीडा तुरुक्कं-सिल्हकं कालागुरुश्च प्रवरकुन्दुरुक्कतुरुक्कौ च
 कालागुरुप्रवरकुन्दुरुक्कतुरुक्काः तेषां धूपस्य यो मघमघायमानो
 गन्धः उद्धूतः-इतस्ततो विप्रसृतस्तेनाभिरामं-रमणीयं काला-
 गुरुप्रवरकुन्दुरुक्कतुरुक्कधूपमघमघायमानगन्धोद्धूताभिरामं तथा
 शोभनो गन्धो येषां ते सुगन्धास्ते च ते वरगन्धाश्च-वासाः
 सुगन्धवरगन्धास्तेषां गन्धः सोऽस्यास्तीति सुगन्धवरगन्धिकं
 ‘ अतोऽनेकस्वरादिति ’ इकप्रत्ययः, अत एव गन्धवर्तिभूतं,
 सौरभ्यातिशयात् गन्धगुटिकाकारमिति भावः, न केवलं स्वयं
 कुरुत किन्त्वन्यैरपि कारयत, कृत्वा च कारयित्वा च यत्तां
 समावृत्तिकां क्षिप्रमेव-शीघ्रमेव प्रत्यर्पयत, यथोक्तकार्यसम्पा-
 दनेन सफलां कृत्वा निवेदयत ॥

तए णं ते आभियोगिया देवा सूरियाभेणं देवेणं एवं
 वुत्ता समाणा हट्ठतुट्ठ जाव हियया करयलपरिग्गहियं दसनहं
 सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु एवं देवो तहत्ति आणाए विण-
 एणं वयणं पडिसुणंति, २ ता उत्तरपुरत्थिमं दिसिभागं अवक्क-
 मंति, २ ता वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहणंति २ ता संखेज्जाइं
 जोयणाइं दंडं निस्सरन्ति, तंजहा-रयणाणं वयराणं वेरुलियाणं
 लोहियक्खाणं मसारगल्लाणं हंसगब्भाणं पुग्गलाणं सोगंधियाणं
 जोइरसाणं अंजणपुलगाणं अंजणाणं रयणाणं जायरूवाणं अं-
 काणं फलिहाणं रिट्ठाणं अहावायरे पुग्गले परिसाडंति २ ता
 अहासुहुमे पुग्गले परियायंति २ ता दोच्चंपि वेउव्वियसमु-
 ग्घाएणं समोहणंति २ ता उत्तरवेउव्वियाइं रूवाइं विउव्वंति
 २ ता ताए उक्किट्ठाए पसत्थाए तुरियाए चवलाए चंडाए
 जयणाए सिग्घाए उद्धूयाए दिव्वाए देवगइए तिरियमसंखे-
 ज्जाणं दीवसमुद्दाणं मज्झंमज्झेणं वीईवयमाणे २ जेणेव जंबुद्दीवे
 २ जेणेव भारहे वासे जेणेव आमलकप्पा णयरी जेणेव अंब-
 सालवणे चेइए जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छंति,
 २ ता समणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो आयाहिणपयाहिणं
 करेति २ ता वंदंति नमंसंति २ ता एवं वयासी-अम्हे णं भंते !
 सूरियाभस्स देवस्स आभियोगा देवा देवाणुप्पियाणं वंदामो
 णमंसामो सक्कारेमो सम्माणेमो कल्लाणं मगलं देवयं चेइयं
 पज्जुवासामो । (सू० ८)

‘ तथ णमि’त्यादि, ततो णमिति पूर्ववत् ते आभियो-

गिका देवाः सूर्याभेन देवेन एवमुक्ताः सन्तो 'हृदुतुड जाव हियया' इति, अत्र यावच्छब्दकरणात् 'हृदुतुडचित्तमाणंदिया पीइमणा परमसोमणस्सिया हरिसवसविसप्पमाणहियया' इति द्रष्टव्यं, 'करयलपरिग्गहिय'मित्यादि, द्वयोर्हस्तयोरन्योऽन्यान्तरिताङ्गुलिकयोः सम्पुटरूपतया यदेकत्र मीलनं सा अञ्जलिस्तां करतलाभ्यां परिगृहीता-निष्पादिता करतलपरिगृहीता तां दश नखा यस्यां एकैकस्मिन् हस्ते नखपञ्चकसम्भवात् दश-नखा तां तथा आवर्तनमावर्तः शिरस्यावर्तो यस्याः सा शिरस्यावर्ता 'कण्ठेकाल उरसिलोमे'त्यादिवत् अलुक्समासः, ताम्, अत एवाह-मस्तके कृत्वा विनयेन वचनं सूर्याभस्य देवस्य प्रतिशृण्वन्ति-अभ्युपगच्छन्ति, कथम्भूतेन विनयेनेत्याह-'एवं देवो तहन्ति आणाए' इति हे देव ! 'एवं' यथैव यूयमादिशत तथवाज्ञया-भवदादेशेन कुर्म इत्येवंरूपेण, देवो इत्यत्रौकार आमन्त्रणे प्राकृतलक्षणवशात्, यथा 'अज्जो' इत्यत्र, प्रतिश्रुत्य वचनं 'उत्तरपुरत्थिमं' उत्तरपूर्वदिग्भागं, ईशानकोणमित्यर्थः, तस्यात्यन्तप्रशस्तत्वात्, अपक्रामन्ति-गच्छन्ति, अपक्रम्य च वैक्रियसमुद्धातेन-वैक्रियकरणाय प्रयत्नविशेषेण समोहनन्ति-समवहन्यन्ते समवहता भवन्तीत्यर्थः, समवहताश्चात्मप्रदेशान् दूरतो विक्षिपन्ति, तथा चाह-'संखेज्जाणि जोयणाणि दंडं निस्सरन्ति' दण्ड इव दण्डः-उर्ध्वाध आयतः शरीरबाह्यो जीवप्रदेशसमूहस्तं शरीराद्वहिः सङ्ख्येयानि योजनानि यावन्निर्मुजन्ति-निष्काशयन्ति, निर्मुज्य तथाविधान् पुद्गलानाददते, एतदेव दर्शयति, तद्यथा-रत्नानां कर्कतनादीनां १ वज्राणां २ वैडूर्याणां ३ लोहिताक्षाणां ४ मसारगल्लाणं ५ हंसगर्भाणां ६ पुद्गलानां ७ सुगन्धिकानां ८ ज्योतीरसानां ९ अञ्जनपुलकानां १० अञ्जनानां ११ रजतानां १२ जातरूपाणां १३ अङ्गानां १४ स्फटिकानां १५ रिष्टानां १६

योग्यान् यथावादरान्-असारान् पुद्गलान् परिशातयन्ति यथा-
 सूक्ष्मान्-सारान् पुद्गलान् पर्याददते पर्यादाय चिकीर्षितरूप-
 निर्माणार्थं द्वितीयमपि वारं वैक्रियसमुद्घातेन समवहन्यन्ते,
 समवहत्य च यथोक्तानां रत्नादीनामयोग्यान् यथावादरान्
 पुद्गलान् परिशातयन्ति यथासूक्ष्मानाददते आदाय च ईप्सि-
 तानि उत्तरवैक्रियाणि विकुर्वन्ति, ननु रत्नादीनां प्रायोग्याः
 पुद्गला औदारिका उत्तरवैक्रियरूपयोग्याश्च पुद्गला ग्राह्या वैक्रि-
 यास्ततः कथमेवं युक्तमिति ? उच्यते, इह रत्नादिग्रहणं
 सारतामात्रप्रतिपादनाय, ततो रत्नादीनामिवेति द्रष्टव्यमिति
 न कश्चिद्दोषः, अथवा औदारिका अपि तैः गृहीताः सन्तो
 वैक्रियतया परिणमन्ते, पुद्गलानां तत्तत्सामग्रीवशात् (तथा)
 तथापरिणमनस्वभावत्वादतोऽपि न कश्चिद्दोषः, तत एवमुत्तर-
 वैक्रियाणि रूपाणि कृत्वा तथा देवजनप्रसिद्धया उत्कृष्टया
 प्रशस्तविहायोगतिनामोदयात् प्रशस्तया शीघ्रसञ्चरणात् ' त्व-
 रितया ' त्वरा सञ्जाता अस्या इति त्वरिता तथा प्रदेशान्तर-
 क्रमणवती चपला तथा क्रोधाविष्टस्येव श्रमासंवेदनात् चण्डेव
 चण्डा तथा निरन्तरं शीघ्रत्वगुणयोगात् शीघ्रा तथा शीघ्रया
 परमोत्कृष्टवेगपरिणामोपेता जवना तथा वातोद्भूतस्य दिगन्त-
 व्यापिनो रजस इव या गतिः सा उद्भूता तथा दिव्यया-दिवि
 देवलोके भवा दिव्या तथा देवगत्या तिर्यगसङ्ख्येयानां
 द्वीपसमुद्राणां मध्यममध्येन, मध्येनेत्यर्थः, गृहंगृहेण मध्यममध्येन
 पदंपदेन सुखंसुखेनेत्यादयः शब्दाश्चिरन्तनव्याकरणेषु सुसाधवः
 प्रतिपादिता इति नायमपप्रयोगः, अवपतन्तोऽवपतन्तः, समा-
 गच्छन्त इति भावः, पूर्वान् पूर्वान् द्वीपसमुद्रान् व्यतिक्रामन्तो
 व्यतिक्रामन्तः, उल्लङ्घयन्त इत्यर्थः, शेषं सुगमं यावत् ।

‘ देवा ’ इ समणे भगवं महावीरे देवा एवं वयासी-पोरा-
 णमेयं देवा ! जीयमेयं देवा ! किञ्चमेयं देवा ! करणिज्जमेयं

देवा ! आङ्गणमेयं देवा ! अब्भणुण्णायमेयं देवा ! जं णं भवण-
वइवाणमंतरजोइसियवेमाणिया देवा अरहंते भगवंते वंदंति
नमंसंति २ ता तओ साइं साइं णामगोयाइं साहिति तं पोरान-
मेयं देवा ! जाव अब्भणुण्णायमेयं देवा ! (सू० ९)

‘ देवाइ समणे ’त्यादि, देवादियोगात् देवादि श्रमणो
भगवान् महावीरस्तान् देवानेवमवादीत्-पुराणेषु भवं पौराण-
मेतत्कर्म भो देवाः ! चिरन्तनैरपि देवैः कृतमिदं चिरन्तनान्
तीर्थङ्करान् प्रतीति तात्पर्यार्थः, जीतमेतद्-वन्दनादिकं तीर्थ-
कृद्भ्यो भो देवा ! यतोऽभ्यनुज्ञातमेतत् सर्वैरपि तीर्थकृद्भिर्भो
देवास्ततः कर्तव्यमेतद् युष्मादृशां भो देवाः ! एतदेव व्या-
चष्टे-करणीयमेतद् भो देवाः ! आचीर्णमेतत्-कल्पभूतमेतद्
भो देवाः ! किं तदित्याह-‘जं णं’ मित्यादि, यत् ‘णमि’ति
पूर्ववत् भवनपतिव्यन्तरज्योतिष्कवैमानिका देवा अर्हतो भग-
वतो वन्दन्ते नमस्यन्ति, वन्दित्वा नमस्यित्वा च पश्चात्स्वानि
२-आत्मीयानि २ नामगोत्राणि कथयन्ति, ततो युष्माकमपि
भो देवाः ! पौराणमेतत् यावदाचीर्णमेतदिति ॥

तए णं ते आभियोगिया देवा समणेणं भगवया महा-
वीरेणं एवं बुत्ता समाणा हट्ट जाव हियया समणं भगवं वंदंति
णमंसंति २ ता उत्तरपुरत्थिमं दिसीभागं अवक्कमंति २ ता
वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहणंति २ ता संखेज्जाइं जायणाइं दंडं
निस्सरंति, तंजहा-रयणाणं जाव रिट्ठाणं अहावायरे पोग्गले
परिसाडंति २ ता दोच्चं पि वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहणंति २
ता संवट्ठाए विउव्वंति, से जहानामए भइयदारए सिया तरुणे

जुगवं बलवं अप्पायंके थिरसंघयणे थिरग्गहत्थे पडिपुण्ण-
 पाणिपायपिट्ठंतरोरु संघायपरिणए घननिचियवट्ठवलिय-
 (वलियवट्ठ)खंधे चम्मेट्ठगदुघणमुट्ठियसमाहयगत्ते उरस्सवल-
 समन्नागए तलजमलजुयलफलिहनिभबाहू लंघणपवणजइण-
 पमइणसमत्थे छेए दक्खे पट्ठे कुसले मैहावी निउणसिप्पोवगए
 एगं महं दंडसंपुच्छणिं वा सलागाहत्थगं वा वेणुसलाइयं वा
 गहाय रायंगणं वा रायंतेउरं वा देवकुलं वा सभं वा पवं वा
 आरामं वा उज्जाणं वा अतुरियमच्चवलमसंभंते निरंतरं सुनि-
 उणं सव्वओ समंता संपमज्जेज्जा, एवामेव तेवि सूरियाभस्स
 देवस्स आभियोगिया देवा संवट्ठाए विउव्वंति, २ ता सम-
 णस्स भगवओ महावीरस्स सव्वओ समंता जोयणपरिमण्डलं
 जं किंचि तणं वा पत्तं वा तहेव सव्वं आहुणिय २ एगंते एडेंति
 २ ता खिप्पामेव उवसमंति २ ता दोच्चंपि वेउच्चियसमुग्घा-
 एणं समोहणंति, २ ता अब्भवदलए विउव्वंति २ ता से जहा-
 णामए भइगदारए सिया तरुणे जाव सिप्पोवगए एगं महं
 दगवारगं वा दगथालगं वा दगकलसगं वा दगकुंभगं वा आरामं
 वा जाव पवं वा अतुरिय जाव सव्वओ समंता आवरिसेज्जा,
 एवामेव ते वि सूरियाभस्स देवस्स आभियोगिया देवा अब्भ-
 वदलए विउव्वंति २ ता खिप्पामेव पयणुतणायन्ति २ ता
 खिप्पामेव विज्जुयायंति २ ता समणस्स भगवओ महावीरस्स
 सव्वओ समंता जोयणपरिमण्डलं णच्चोदगं णाइमट्ठियं तं पविर-
 लपप्फुसियं रयरेणुविणासणं दिव्वं सुरभिगंधोदगं वासं वासंति,

२ ता णिहयरयं णट्ठरयं भट्ठरयं उवसंतरयं पसंतरयं करेति,
 २ ता खिप्पामेव उवसामंति २ ता तच्चंपि वेउच्चियसमुग्घा-
 एणं समोहणंति २ ता पुप्फवद्दलए विउच्चंति, से जहाणामए
 मालागारदारए सिया तरुणे जाव सिप्पोवगए एगं महं पुप्फ-
 पडलगं वा पुप्फचंगेरियं वा पुप्फछज्जियं वा गहाय रायंगणं
 वा जावं सव्वओ समंता कयग्गाहगहियकरयलपब्भट्ठविप्पमुक्केणं
 दसद्धवण्णेणं कुसुमेणं मुक्कपुप्फपुंजोवयारकलियं करेज्जा, एवा-
 मेव ते सूरियाभस्स देवस्स आभियोगिया देवा पुप्फवद्दलए
 विउच्चंति २ ता खिप्पामेव पयणुतणायन्ति २ ता जाव जोय-
 णपरिमण्डलं जलथलयभासुरप्पभूयस्स बिट्ठ्ठाइस्स दसद्धवण-
 कुसुमस्स जाणुस्सेहपमाणमेत्ति ओहिवासं वासंति कालागुरुप-
 वरकुंदुरुक्कतुरुक्कधूवमघमघंतगंधुद्धूयाभिरामं सुगंधवरगंधियं गंध-
 वट्ठिभूयं दिव्वं सुरवराभिगमणजोगं करेति कारयंति २ ता
 य खिप्पामेव उवसामंति २ ता जेणेव समणे भगवं महावीरे
 तेणेव उवागच्छंति २ ता समणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो जाव
 वंदित्ता नमंसित्ता समणस्स भगवओ महावीरस्स अंतियाओ
 अंबसालवणाओ चेइयाओ पडिनिक्खमंति २ ताए उक्किट्ठाए
 जाव वीइवयमाणे २ जेणेव सोहम्मे कप्पे जेणेव सूरियाभे
 विमाणे जेणेव सभा सुहम्मा जेणेव सूरियाभे देवे तेणेव
 उवागच्छंति २ ता सूरियाभं देवं करयलपरिग्गहियं सिरसावत्तं
 मत्थए अंजलिं कट्ठु जएणं विजएणं वद्धावेंति २ ता तमाणत्तियं
 पच्चप्पिणंति । (सू० १०)

‘ तए णमित्यादि ’ सुगमं, यावत् ‘ से जहानामए भइय-
 दारए सिया ’ इत्यादि, स वक्ष्यमाणगुणो यथानामकोऽनिर्दि-
 ष्टनामकः कश्चिद्भूतिकदारकः-भृतिं करोति भृतिकः-कर्मकरः
 तस्य दारको भृतिकदारकः स्यात्, किंविशिष्ट इत्याह-तरुणः
 प्रवर्धमानवयाः ननु दारकः वर्धमानवया एव भवति ततः
 किमनेन विशेषणेन ? न, आसन्नमृत्योः प्रवर्धमानवयस्त्वाभा-
 वात्, न ह्यासन्नमृत्युः प्रवर्धमानवया भवति, न च तस्य
 विशिष्टसामर्थ्यसम्भवः, आसन्नमृत्युत्वादेव, विशिष्टसामर्थ्य-
 प्रतिपादनार्थश्चैवं आरम्भस्ततोऽर्थवद्विशेषणं, अन्ये तु व्याच-
 क्षते-इह यद्द्रव्यं विशिष्टवर्णादिगुणोपेतमभिनवं च तत्तरुण-
 मिति लोके प्रसिद्धं, यथा तरुणमिदमश्वत्थपत्रमिति, ततः स
 भृतिकदारकस्तरुण इति, किमुक्तं भवति ? अभिनवो विशिष्ट-
 वर्णादिगुणोपेतश्चेति, बलं-सामर्थ्यं तद् यस्यास्तीति बलवान्,
 तथा युगं-सुषमदुष्णमादिकालः स स्वेन रूपेण यस्यास्ति न
 दोषदुष्टः स युगवान्, किमुक्तं भवति ? कालोपद्रवोऽपि
 सामर्थ्यविघ्नहेतुः स चास्य नास्तीति प्रतिपत्त्यर्थमेतद्विशेषणं,
 युवा-यौवनस्थः, युवावस्थायां हि बलातिशय इत्येतदुपादानं,
 ‘ अप्पायंके ’ इति अल्पशब्दोऽभाववाची, अल्पः-सर्वथा अवि-
 द्यमान आतङ्को-ज्वरादिर्यस्य सोऽल्पातङ्कः स्थिरोऽग्रहस्तो
 यस्य स स्थिराग्रहस्तः, ‘ दढपाणिपायपिष्टंतरोरुपरिणह ’
 इति दृढानि-अतिनिबिडचयापन्नानि पाणिपादपृष्ठान्तरोरूणि
 परिणतानि यस्य स दृढपाणिपादपृष्ठान्तरोरुपरिणतः, सुखादि-
 दर्शनात् पाक्षिकः कान्तस्य परनिपातः, तथा घनम्-अतिशयेन
 निचितौ-निबिडतरचयमापन्नौ वलिताविध वलितौ वृत्तौ स्कन्धौ
 यस्य स घननिचितवलितवृत्तस्कन्धः, ‘ चम्मेट्टगदुघणमुट्टिय-
 समाहयगत्ते ’ इति चर्मैष्टकेन द्रुघणेन मुष्टिकया च-मुष्ट्या
 समाहृत्य २ ये निचितीकृतगात्रास्ते चर्मैष्टकद्रुघणमुष्टिकसमा-

हतनिचितगात्रास्तेषामिव गात्रं यस्य स चर्मैष्टकद्रुघणमुष्टिक-
समाहतनिचितगात्राः, 'उरस्सबलसमण्णागए' इति उरसि
भवं उरस्यं तच्च तद्वलं च उरस्यबलं तत्समन्वागतः-समनु-
प्राप्तः उरस्यबलसमन्वागतः आन्तरोत्साहवीर्ययुक्त इति भावः,
'तलजमलयुगलबाहु' तलौ-तालवृक्षौ तयोर्यमलयुगलं-सम-
श्रेणीकं युगलं तलयमलयुगलं तद्वदतिसरलौ पीवरौ च बाहु
यस्य स तलयमलयुगलबाहुः 'लंघणपवणजइणपमद्दणसमत्थे'
इति लङ्घने-अतिक्रमणे प्लवने-मनाक् पृथुतरविक्रमवति गमने
जवने-अतिशीघ्रगतौ प्रमर्दने-कठिनस्यापि वस्तुनश्चूर्णनकरणे
समर्थः लङ्घनप्लवनजवनप्रमर्दनसमर्थः, क्वचित् 'लंघणपवणजइ-
णवायामणसमत्थे' इति पाठः, तत्र व्यायामने-व्यायामकरणे
इति व्याख्येयं, छेको-द्वासप्ततिकलापण्डितो, दक्षः-कार्याणा-
मविलम्बितकारी प्रष्टो-वाग्मी कुशलः-सम्यक्क्रियापरिज्ञान-
वान् मेधावी परस्पराव्याहतः-पूर्वापरानुसन्धानदक्षः, अत एव
'निपुणसिण्णोवगए' इति निपुणः यथा भवति एवं शिल्पं-
क्रियासु कौशलं उपगतः-प्राप्तो निपुणशिल्पोपगतः एकं महान्तं
शलाकाहस्तकं-सरित्पर्णादिशलाकासमुदायं सरित्पर्णादिशला-
कामयीं संमार्जनीमित्यर्थः, वाशब्दो विकल्पार्थो, 'दंडसं-
पुच्छणि वा' इति दण्डयुक्ता सम्पुच्छनी-संमार्जनी दण्ड-
सम्पुच्छनी तां वा 'वेणुसिलागिगं वा' इति वेणुः-वंशस्तस्य
शलाका वेणुशलाकास्ताभिर्निर्वृत्ता वेणुशलाकिकी-वेणुशला-
कामयीं संमार्जनी तां वा गृहीत्वा राजाङ्गणं राजान्तःपुरं वा
देवकुलं वा 'सभां वा' सन्तो भान्त्यस्यामिति सभा-ग्राम-
प्रधानानां नगरप्रधानानां यथासुखमवस्थानहेतुर्मण्डपिका तां
वा 'प्रपां वा' पानीयशालां 'आरामं वेति' आगत्यागत्य
भोगपुरुषा वरतरुणीभिः सह यत्र रमन्ते-क्रीडन्ति स आरामो
नगरात्रातिदूरवर्तो क्रीडाश्रयः तरुखण्डः तं 'उज्जाणं वेति'

ऊर्ध्वं विलम्बितानि प्रयोजनाभावात् यानानि यत्र तदुद्यान-
नगरात्प्रत्यासन्नवर्ती यानवाहनक्रीडागृहाद्याश्रयस्तरुखण्डः,
तथा अत्वरितमचपलमसम्भ्रान्तं, त्वरायां चापल्ये सम्भ्रमे वा
सम्यक्चवराद्यपगमासम्भवात्, निरन्तरं न त्वपान्तरालमोच-
नेन, सुनिपुणं श्लक्ष्णस्याप्यचोक्षस्यापसारणेन, सर्वतः-सर्वासु
दिक्षु विदिक्षु समन्ततः-सामस्त्येन सम्प्रमार्जयेत्, 'एवमेवे'
त्यादि, सुगमं यावत् 'खिप्पामेव पञ्चुवसमंती' त्यादि,
एकान्ते तृणकाष्ठाद्यपनीय क्षिप्रमेव-शीघ्रमेव प्रत्युपशाम्यन्ति
प्रत्येकं ते आभियोगिका देवाः 'उपशाम्यन्ति' संवर्तकवायु-
विकुर्वणान्निवर्तन्ते, संवर्तकवातविकुर्वणमुपसंहरन्तीति भावः,
ततो 'दोऽपि वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहणंति' संवर्तकवात-
विकुर्वणार्थं हि यद्वेलाद्वयमपि वैक्रियसमुद्घातेन समवहननं
तत्किलैकं इदं त्वम्भवादलकविकुर्वणार्थं द्वितीयमत उक्तं-द्वि-
तीयमपि वारं वैक्रियसमुद्घातेन समवहन्यन्ते (घ्नन्ति), समवहत्य
चाब्भवादलकानि विकुर्वन्ति, वाः-पानीयं तस्य दलानि वार्दलानि
तान्येव वार्दलकानि मेघा इत्यर्थः, अपो बिभ्रतीति अब्भ्राणि-
मेघाः, अब्भ्राणि सन्त्यस्मिन्निति 'अभ्रादिभ्य' इति मत्वर्थी-
योऽप्रत्ययः, आकाशमित्यर्थः, अब्भ्रे वार्दलकानि अब्भवादल-
कानि तानि विकुर्वन्ति, आकाशे मेघानि विकुर्वन्तीत्यर्थः,
'से जहानामए भइगदारगे सिया' इत्यादि पूर्ववत् 'निउण-
सिप्पोवगए एगं महमि'त्यादि, स यथानामको भृतिकदारक
एकं महान्तं 'दकवारकं वा' मृत्तिकामयभाजनविशेषं दगकुं-
भगं वा इति दकघटं, दकस्थालकं वा-कंसादिमयमुदकभृतं
भाजनं दककलसं वा-उदकभृतं भृङ्गारं 'आवरिसिज्जा' इति
आवर्षेत् आ-समन्तात्सिञ्चेत्, 'खिप्पामेव पतणतणायंति'
अनुकरणवचनमेतत् प्रकर्षेण स्तनितं कुर्वन्तीत्यर्थः, 'पविज्जु-
याइंति' त्ति प्रकर्षेण विद्युतं विदधति, 'पुप्फवदलए विउ-

व्वति ' पुष्पवृष्टियोग्यानि वार्दलिकानि पुष्पवार्दलिकानि-पुष्प-
वर्षुकान् मेघान् विकुर्वन्तीति भावः, ' इगं महं पुष्पछज्जियं
वा ' एकां महतीं छाद्यते-उपरि स्थग्यते इति छाद्या छाद्यैव
छादिका पुष्पभृता छादिका पुष्पछादिका तां वा पटलकानि
प्रतीतानि, ' कयग्गाहगहियकरयलपब्भट्टवि(प्प)मुक्केण ' ति
इह मैथुनसंरम्भे यत् युवतेः केशेषु ग्रहणं स कचग्रहस्तेन
गृहीतं कचग्रहगृहीतं तथा करतलाद्वि(प्र)मुक्तं सत् प्रभ्रष्टं
करतलप्रभ्रष्टवि(प्र)मुक्तं, प्राकृतत्वात्पदव्यत्ययस्ततो विशेषण-
समासः, तेन, शेषं सुगमं यावत् ' जपणं विजपणं वद्धावेति'
जयेन विजयेन वर्धापयन्ति, जयतु देवेत्येवं वर्धापयन्तीत्यर्थः,
तत्र जयः-परैरनभिभूयमानता प्रतापवृद्धिश्च विजयस्तु-परेषा-
मसहमानानामभिभवोत्पादः, वर्धापयित्वा च तां पूर्वोक्तामाज्ञ-
प्तिकां प्रत्यर्पयन्ति, आदिष्टकार्यसम्पादनेन निवेदयन्तीत्यर्थः ॥

तए णं से सूरियाभे देवे तेसिं आभियोगियाणं देवाणं
अंतिए एयमट्ठं सोच्चा निसम्म हट्ठतुट्ठ जाव हियए पायत्ताणि-
याहिवइं देवं सदावेइ २ ता एवं वयासी-खिप्पामेव भो देवा-
णुप्पिया ! सूरियाभे विमाणे सभाए सुहम्माए मेघोघरसिय-
गंभीरमहुरसइं जोयणपरिमंडलं सुसरघंटं तिकखुत्तो उल्लालेमाणे
२ महया २ सद्देणं उग्घोसेमाणे २ एवं वयासी-आणवेइ णं
भो सूरियाभे देवे, गच्छइ णं भो सूरियाभे देवे, जंबूदीवे दीवे
भारहे वासे आमलकप्पाए णयरीए अंबसालवणे चेइए समणं
भगवं महावीरं अभिवंदए, तुब्भे वि णं भो देवाणुप्पिया !
सन्विड्डीए जाव णाइयरवेणं णियगपरिवालसद्धिं संपरिवुडा
साइं २ जाणविमाणाइं दुरुढा समाणा अकालपरिहीणं चेव
सूरियाभस्स देवस्स अंतियं पाउब्भवह । (सू० ११)

‘ तष णमि ’त्यादि, ततो ‘ णमिति ’ पूर्ववत् स सूर्याभो देवस्तेषां ‘ आभियोगाणं ’ति आ-समन्तादाभिमुख्येन युज्यन्ते -प्रेष्यकर्मसु व्यापार्यन्ते इत्याभियोग्या आभियोगिका इत्यर्थः, तेषामाभियोग्यानां देवानामन्तिके-समीपे षनम्-अनन्तरोक्तमर्थं ‘ श्रुत्वा ’ श्रवणविषयं कृत्वा श्रवणानन्तरं च निशम्य-परि-भाव्य ‘ हृदुतुडु जाव हियए ’ इति यावच्छब्दकरणात् ‘ हृदुतुडु-चित्तमाणंदिए पीइमणे परमसोमणस्सिए हरिसवसविसण्ण-माणहियए ’ इति द्रष्टव्यं, पदात्यनीकाधिपतिं देवं शब्दयति, शब्दयित्वा षवमवादीत्-क्षिप्रमेव भो देवानां प्रिय ! सभायां सुधर्मायां-सुधर्माभिधानायां ‘ मेघोघरसियगंभीरमधुरसद् ’ मिति मेघानामोघः-सङ्घातो मेघौघस्तस्य रसितं-गजितं तद्वद्गम्भीरो मधुरश्च शब्दो यस्याः सा मेघौघरसितगम्भीरमधुरशब्दा तां ‘ जोयणपरिमण्डलं ’ ति योजनं-योजनप्रमाणं परिमण्डलं-गुण-प्रधानोऽयं निर्देशः पारिमण्डल्यं यस्याः सा योजनपरिमण्डला तां सुस्वरां-सुस्वराभिधानां घण्टामुल्लालयन् २-ताडयन् ताडयन्नित्यर्थः, महता २ शब्देन उद्धोषयन्-उद्धोषणां कुर्वन् एवं वदति-आज्ञापयति भोः सूर्याभो देवो गच्छति भोः सूर्याभो देवो जम्बूद्वीपं भारतं वर्षं आमलकल्पां नगरी-माप्रशालवनं चैत्यं यथा (तत्र) श्रमणं भगवं महावीरं वन्दितुं, तत्-तस्मात्, ‘ तुम्हेवि णमि ,ति यूयमपि ‘ णमि ’ति पूर्व-वद्, देवानां प्रियाः ! पूर्ववद् सर्वद्वर्गा-परिवारादिकया सर्व-द्युत्या-यथाशक्तिविस्फारितेन समस्तेन शरीरतेजसा सर्वबलेन -समस्तेन हस्त्यादिसैन्येन सर्वसमुदायेन-स्वस्वाभियोग्यादि-समस्तपरिवारेण, सर्वादरेण-समस्तयावच्छक्तितुलनेन सर्व-विभूत्या-सर्वया अभ्यन्तरवैक्रियकरणादिबाह्यरत्नादिसम्पदा सर्वविभूषया-यावच्छक्तिस्फारोदारशृङ्गारकरणेन ‘ सव्वसंभ-मेणंति ’ सर्वोत्कृष्टेन संभ्रमेन, सर्वोत्कृष्टसम्भ्रमो नामेह स्व-

नायकविषयबहुमानख्यापनपरा स्वनायकोपदिष्टकार्यसम्पादनाय
यावच्छक्तित्वरितत्वरिता प्रवृत्तिः, 'सर्वपुष्पवत्थगंधमल्लालंकारेण' अत्र गन्धाः-वासाः माल्यानि-पुष्पदामानि अलङ्काराः-
-आभरणविशेषाः, ततः समाहारो द्वन्द्वस्ततः सर्वशब्देन सह
विशेषणसमासः, 'सर्वदिव्यतुडियसहसंनिनाएणं' इति सर्वाणि
च तानि दिव्यत्रुटितानि च सर्वदिव्यत्रुटितानि तेषां शब्दाः
सर्वदिव्यत्रुटितशब्दाः तेषामेकत्र मीलनेन यः सङ्गतेन नितरां
नादो-महान् घोषः सर्वत्रुटितदिव्यशब्दसन्निनादस्तेन, इह
अल्पेष्वपि सर्वशब्दो दृष्टो यथा 'अनेन सर्वं पीतं घृत' मिति,
तत आह-'महया इड्डीए' इत्यादि महत्या यावच्छक्तितुलितया
ऋद्ध्या-परिवारादिकया, एवं 'महया जुईए' इत्याद्यपि भाव-
नीयं, तथा महतां-स्फूर्तिमतां वराणां-प्रधानानां तुडतानां-
आतोद्यानां यमकसमकम्-एककालं पटुभिः पुरुषैः प्रवादितानां
यो रवस्तेन, एतदेव विशेषेणाचष्टे-'संखपणवपडहभेरिझल-
रिखरमुहिहुडुक्कमुरवमुइंगदुंदुभिनिग्घोसनाइयरवेण' शङ्खः-
प्रतीतः, पणवो भाण्डानां, पडहः प्रतीतः भेरी-ढक्का झल्लरी-
चर्मावनद्धा विस्तीर्णा वलयाकारा खरमुही-काहला हुडुक्का-
प्रतीता महाप्रमाणो मईलो मुरजः स एव लघुर्मदङ्गो दुन्दुभिः-
भेर्याकारा सङ्कटमुखी एतेषां द्वन्द्वस्तासां निर्घोषो-महान् ध्वानो
नादितं च-घण्टायामिव वादनोत्तरकालभावी सततध्वनिस्त-
लक्षणो यो रवस्तेन, 'नियगपरिवारसद्धि संपरिवुडा' इति
निजकः-आत्मीयः आत्मीयो यः परिवारस्तेन सार्धं, तत्र सहभावः
परिवाररीतिमन्तरेणापि सम्भवति तत आह-'संपरिवुडा'
सम्यक्-परिवाररीत्या परिवृताः सम्परिवृताः, 'अकाल-
परिहीणं चेवे'ति परिहानिः-परिहीनं कालस्य परिहीनं
कालविलम्ब इति भावः न विद्यते कालपरिहीनं यत्र
प्रादुर्भवने तदकालपरिहीनं, क्रियाविशेषणमेतत्, 'अंतिष
पाउंभवंह' अन्तिके-समीपे प्रादुर्भवत, समागच्छतेति भावः ।

तए णं से पायत्ताणियाहिर्वई देवे सूरियाभेणं देवेणं एवं
 वुत्ते समाने हट्टतुट्ट जाव हियए एवं देवा ! तहत्ति आणाए
 विणएणं वयणं पणिसुणेइ, २ ता जेणेव सूरियाभे विमाणे
 जेणेव सभा सुहम्मा जेणेव मेघोघरसियगंभीरमहुरसद्दा जोय-
 णपरिमंडला सुस्सरा घंटा तेणेव उवागच्छइ २ ता तं मेघोघर-
 सियगंभीरमहुरसद्दं जोयणपरिमंडलं सुसरं घंटं तिक्खुत्तो
 उल्लालेइ । तए णं तीसे मेघोघरसियगंभीरमहुरसद्दाए जोयण-
 परिमंडलाए सुसराए घंटाए तिक्खुत्तो उल्लालियाए समाणीए
 से सूरियाभे विमाणे पासायविमाणणिक्खुडावडियसद्दघंटाप-
 डिमुयासयसहस्ससंकुले जाए यावि होत्था । तए णं तेसिं सूरि-
 याभविमाणवासिणं बहूणं वेमाणियाणं देवाण य देवीण य
 एगंतरइपसत्तनिच्चप्पमत्तविसयसुहमुच्छियाणं सुसरघंटाखविउ-
 लबोल(तुरियचवल) पडिबोहणे कए समाने घोसणकोउहला-
 दिन्नकण्णएगगचित्तउवउत्तमाणसाणं से पायत्ताणीयाहिर्वई देवे
 तंसि घंटाखंसि णिसंतपसंतंसि महया २ सद्देणं उग्घोसेमाणे
 २ एवं वयासी-हंत सुणंतु भवंतो सूरियाभविमाणवासिणा
 बहवे वेमाणिया देवा य देवीओ य ! सूरियाभविमा-
 णवइणो वयणं हियसुहत्थं आणवणियं भो ! सूरियाभे देवे
 गच्छइ णं भो सूरियाभे देवे जंबूदीवं दीवं भारहं वासं आमल-
 कप्पं नयरीं अंबसालवणं चेइयं समणं भगवं महावीरं अभिवंदए ।
 तं तुब्भे वि णं देवाणुप्पिया ! सन्विट्ठीए अकालपरिहीणा चेव
 सूरियाभस्स देवस्स अंतियं पाउब्भवह । (सू० १२)

‘ तष णं से ’ इत्यादि ‘ जाव पडिसुणित्ता ’ इति, अत्र यावच्छब्दकरणात् ‘ करयलपरिगहियं दसनहं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्टु एवं देवा ! तहत्ति आणाए विणएणं वयणं पडिसुणेइ ’ त्ति द्रष्टव्यं, ‘ तिकखुत्तो उल्लालेइ ’ त्ति त्रिकृत्वः- त्रीन् वारान् उल्लालयति-ताडयति, ततो ‘ ण ’ मिति वाक्यालङ्कारे तस्यां मेघौघरसितगम्भीरमधुरशब्दायां योजनपरिमण्डलायां सुस्वराभिधानायां घण्टायां त्रिकृत्वस्ताडितायां सत्यां यत् सूर्याभविमानं (तत्र) तत्प्रासादनिष्कुटेषु च ये आपतिताः शब्दाः-शब्दवर्गणापुद्गलास्तेभ्यः समुच्छलितानि यानि घण्टाप्रतिश्रुताशतसहस्राणि-घण्टाप्रतिशब्दलक्षाणि तैः सङ्कुलमपि जातमभूत्, किमुक्तं भवति ? घण्टायां महता प्रयत्नेन ताडितायां ये विनिर्गताः शब्दपुद्गलास्तत्प्रतिघातवशतः सर्वासु दिक्षु विदिक्षु च दिव्यानुभावतः समुच्छलितैः प्रतिशब्दैः सकलमपि विमानमेकयोजनलक्षमानमपि बधिरितमजायत इति । एतेन द्वादशभ्यो योजनेभ्यः समागतः शब्दः श्रोत्रग्राह्यो भवति, न परतः, ततः कथमेकत्र ताडितायां घण्टायां सर्वत्र तच्छब्दश्रुतिरुपजायते ? इति यच्चोच्यते तदपाकृतमवसेयं, सर्वत्र दिव्यानुभावतः तथारूपप्रतिशब्दोच्छलने यथोक्तदोषासम्भवात् । ‘ तष णमि ’ त्यादि, ततो ‘ णमि ’ ति पूर्ववत् तेषां सूर्याभदेव-विमानवासिनां बहूनां वैमानिकदेवानां देवीनां च एकान्तोऽन सर्वात्मना रतौ-रमणे प्रसक्ता एकान्तरतिप्रसक्ता अत एव नित्यं-सर्वकालं प्रमत्ता नित्यप्रमत्ताः, कस्मादिति चेदत आह ‘ विसयसुहमुच्छियत्ति ’ विषयसुखेषु मूर्च्छिता-अध्युपपन्ना विषयसुखमूर्च्छिता अध्युपपन्नास्ततो नित्यप्रमत्ताः, ततः पदत्रयस्य पदद्वयमीलनेन विशेषणसमासः, तेषां ‘ सुसरघंटारवविउलबोलतुरियचवलपडिबोइणे ’ इति सुस्वराभिधानाया घण्टाया रवस्य यः सर्वासु दिक्षु विदिक्षु च

प्रतिशब्दोच्छलनेन विपुलः-सकलविमानव्यापितया विस्तोर्णो
 बोलः-कोलाहलस्तेन त्वरितं-शीघ्रं चपलं-आकुलं प्रतिबोधने
 कृते सति 'घोषणकोउहलादिन्नकण्णएगगच्चित्तउवउत्तमाणसा-
 णमिति' कीदृग् नाम घोषणं भविष्यतीत्येवं घोषणे कुतूहलेन
 दत्तो कर्णौ यैस्ते घोषणकुतूहलदत्तकर्णाः, तथा एकाग्रं-
 घोषणाश्रवणैकविषयं चित्तं येषां ते एकाग्रचित्ताः, एकाग्र-
 चित्तत्वेऽपि कदाचिदनुपयोगः स्यादत आह-उपयुक्तमानसाः,
 ततः पूर्वपदेन विशेषणसमासस्तेषां, पदात्यनीकाधिपतिर्देवस्त-
 स्मिन् घण्टारवे 'निसंतपसंतंसि' इति नितरां शान्तो निशान्तः-
 अत्यन्तमन्दीभूतस्ततः प्रकर्षेण-सर्वात्मना शान्तः प्रशान्तः,
 ततश्छिन्नप्ररूढ इत्यादाविव विशेषणसमासस्तस्मिन् महता २
 शब्देन उद्धोषयन्नेवमवादीत्-'हन्त सुणंतु' इत्यादि, हन्तेति
 हर्षे, उक्तं च-'हन्त हर्षेऽनुकम्पायामि'त्यादि, हर्षश्च स्वा-
 मिनादिष्टत्वात् श्रीमन्महावीरपादवन्दनाथ च प्रस्थानसमा-
 रम्भात्, शृण्वन्तु भवन्तो बहवः सूर्याभविमानवासिनो वैमा-
 निकदेवा देव्यश्च, सूर्याभविमानपतेर्वचनं हितसुखाथ हिताथ
 सुखार्थं चेत्यर्थः, तत्र हितं जन्मान्तरेऽपि कल्याणावहं तथा-
 विधकुशलं, सुखं तस्मिन् भवे निरुपद्रवता, आज्ञापयति भो
 देवानां प्रियाः ! सूर्याभो देवो यथा गच्छति भोः ! सूर्याभो
 देवो ! 'जम्बूद्वीपं द्वीपमि'त्यादि तदेव यावदन्तिके प्रादुर्भवत ॥

तए णं ते सूरियाभविमाणवासिणो बहवे वेमाणिया देवा
 देवीओ य पायत्ताणियाहिवइस्स देवस्स अंतिए एयमट्ठं सोच्चा
 णिसम्म हट्ठुट्ठ जाव हियया अप्पेगइया वंदणवत्तियाए अप्पे-
 गइया पूयणवत्तियाए अप्पेगइया सक्कारवत्तियाए एवं संमाणव-
 त्तियाए कोउहलवत्तियाए अप्पेगइया असुयाइं सुणिस्सामो
 सुयाइं अट्ठाइं हेऊइं पसिणाइं कारणाइं वागरणाइं पुच्छिस्सामो,

अप्पेइगया सूरियाभस्स देवस्स वयणमणुयत्तमाणा अप्पेगइया
 अन्नमन्नमणुयत्तमाणा अप्पेगइया जिणभत्तिरागेणं अप्पेगइया
 धम्मोत्ति अप्पगइया जीयमेयंति कट्ठु सन्विट्ठीए जाव अकालपरि-
 हीणा चेव सूरियाभस्स देवस्स अंतियं पाउब्भवन्ति । (सू० १३)
 तए णं से सूरियाभे देवे ते सूरियाभविमाणवासिणो बहवे
 वेमाणिया देवा य देवीओ य अकालपरिहीणा चेव अंतियं
 पाउब्भवमाणे पासइ २ ता हट्ठुट्ठ जाव हियए आभिओगियं
 देवं सदावेइ २ ता एवं वयासी-खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया !
 अणेगखंभसयसंनिविट्ठं लीलट्ठियसालभंजियागं ईहामियउसभतु-
 रगनरमगरविहगवालगकिंनररूखसरभचमरकुंजरवणलयपउमलय-
 भत्तिचित्तं खंभुग्गयवरवइरवेइयापरिगयाभिरामं विज्जाहरजम-
 लजुयलजंतजुत्तंपिव अच्चीसहस्समालिणीयं रूवगसहस्सकलियं
 भिसमाणं चक्खुल्लोयणलेसं सुहफासं सस्सिसरीयरूवं घंटावलिच-
 लियमहुरमणहरसरं सुहं कंतं दरिसणिज्जं णिउणोचियमिसिमि-
 सितमणिरयणघंटियाजालपरिक्खित्तं जोयणसयसहस्सवित्थिणं
 दिव्वं गमणसज्जं सिग्घगमणं णाम दिव्वं जाणं (जाणविमाणं)
 विउव्वाहि, विउव्वित्ता खिप्पामेव एयमाणत्तियं पच्चप्पिणाहि ।
 (सू० १४)

‘तए णं ते’ इत्यादि, ततस्ते सूर्याभविमानवासिनो
 बहवो वैमानिका देवा न्देव्यश्च पदात्यनीकाधिपतेर्देवस्य समीपे
 षण्म-अनन्तरोक्तमर्थं श्रुत्वा ‘णिसम्म हट्ठुट्ठ जाव हियया’
 इति यावत्करणात् ‘हट्ठुट्ठचित्तमाणंदिया पीइमणा परमसो-
 षणस्सिया हरिसवसविसप्पमाणहियया’ इति परिग्रहः, ‘अप्पे-

गइया वंदणवत्तियाए ' इति अपिः सम्भावनायामेककाः-केचन वन्दनप्रत्ययं वन्दनम्-अभिवादनं प्रशस्तकायवाङ्मनःप्रवृत्तिरूपं तत्प्रत्ययं तत् मया भगवतः श्रीमन्महावीरस्य कर्तव्यमित्येवं-निमित्तम्, अप्येककाः पूजनप्रत्ययं पूजनं-गन्धमाल्यादिभिः समभ्यर्चनं अप्येककाः सत्कारप्रत्ययं सत्कारः-स्तुत्यादिगुणो-न्नतिकरणं अप्येककाः सन्मानो-मानसः प्रीतिविशेषः, अप्येककाः कुतूहलजिनभक्तिरागेण-कुतूहलेन-कौतुकेन कीदृशो भगवान् सर्वज्ञः सर्वदर्शी श्रीमन्महावीर इत्येवंरूपेण यो जिने-भगवति वर्धमानस्वामिनि भक्तिरागो-भक्तिपूर्वकोऽनुरागस्तेन अप्येके सूर्याभस्य वचनम्-आज्ञामनुवर्तमानाः अप्येककाः श्रुतानि-पूर्वमनाकर्णितानि स्वर्गमोक्षप्रसाधकानि वचांसि श्रोष्याम इतिबुद्ध्या अप्येककाः श्रुतानि-पूर्वमाकर्णितानि यानि शङ्कि-तानि जातानि तानि इदानीं निःशङ्कितानि करिष्याम इति बुद्ध्या अप्येकका जीतमेतत्-कल्प एष इतिकृत्वा, 'सव्विड्ढीए' इत्यादि प्राग्वत् ।

तए णं से आभिओगिए देवे सूरियाभेणं देवेणं एवं वुत्ते समाणे हट्ठ जाव हियए करयलपरिगहियं जाव पडिसुणेइ २ ता उत्तरपुरत्थिमं दिसीभागं अवक्कमइ २ ता वेउव्वियसमुग्घा-एणं समोहणइ २ ता संखेज्जाइं जोयणाइं जाव अहाबायरे पोग्गले २ ता अहासुहुमे पोग्गले परियाएइ २ ता दोच्चं पि वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहणित्ता अणेगखंभसयसन्निविट्ठं जाव दिव्वं जाणविमाणं विउव्विउं पवत्ते यावि होत्था । तए णं से आभियोगिए देवे तस्स दिव्वस्स जाणविमाणस्स तिदिसिं तओ तिसोवाणपडिरूवए विउव्वइ, तंजहा-पुरत्थिमेणं दाहिणेणं उत्तरेणं । तेसिं तिसोवाणपडिरूवगाणं इमे एयारूवे वण्णावासे

पण्णत्ते, तंजहा--वइरामया णिम्मा रिट्टामया पइट्ठाणा वेरुलिया-
मया खंभा सुवण्णरूपमया फलगा लोहियक्खमइयाओ सूइओ
वइरामया संधी नाणामणिमया अवलंबणा अवलंबणवाहाआ
य पासादीया जाव पडिरूवा । तेसिं णं तिसोवाणपडिरूवगाणं
पुरओ तोरणे विउव्वइ, तोरणा [तेसिं णं] नाणामणिमएसु
थंभेसु उवनिविट्ठसंनिविट्ठविहमुत्तंतरोवचिया विविहतारारू-
वोवचिया ईहामियउसभतुरगणरमगरविहगवालगकिंनररू-
सरभचमरकुंजरवणलयपउमलयभत्तिचित्ता खंभुगय(वर)-
वइरवेइयापरिगयाभिरामा विज्जाहरजमलजुयलजंतजुत्ता विव
अच्चीसहस्समालिणीया रूवगसहस्सकलिया भिसमाणा भिब्भि-
समाणा चखुक्खोयणलेसा सुहफासा सस्सिरीयरूवा पासाईया
जाव पडिरूवा ।

‘ तष णमि ’त्यादि ‘ अणेगखंभसयसन्निविट्ठ ’मिति अने-
केषु स्तम्भशतेषु सन्निविट्ठं, ‘ लीलद्वियसालिभंजियाग ’मिति
लीलया स्थिता लीलास्थिताः, अनेन तासां पुत्तलिकानां
सौभाग्यमावेदयति, लीलास्थिताः शालभञ्जिकाः-पुत्तलिका
यत्र तत्तथा ‘ ईहामियउसभतुरगणरमगरविहगवालगकुंजर-
रुसरभचमरकुंजरवणलयपउमलयभत्तिचित्तिमि ’ति ईहामृगा-
वृका व्यालाः-स्वापदभुजङ्गा ईहामृगऋषभतुरगणरमगरविहग-
व्यालकिन्नररुसरभचमरकुञ्जरवनलतापद्मलतानां भक्त्या-
विच्छित्या चित्रम्-आलेखो यत्र तत्तथा, तथा स्तम्भोद्गतया-
स्तम्भोपरिवर्तिन्या वज्ररत्नमय्या वेदिकया परिगतं सत्
यदभिरामं तत्स्तम्भोद्गतवज्रवेदिकापरिगताभिरामं, ‘ विज्जाहर-
जमलजुगलजंतजुत्तपिव ’ इति विद्याधरयोर्यद् यमलयुगलं-

समश्रेणीकं द्वन्द्वं विद्याधरयमलयुगलं तच्च तद् यन्त्रं च-
 सञ्चरिष्णुपुरुषप्रतिमाद्वयरूपं तेन युक्तं तदेव तथा, अर्चिषां-
 किरणानां सहस्रैर्मालिनीयं-परिचारणीयं अर्चिःसहस्रमालिनीयं,
 तथा रूपकसहस्रकलितं, 'भिसमाणं ति' दीप्यमानं 'भिम्भि-
 समाणम्' अतिशयेन देदीप्यमानं, 'चक्खुल्लोयणलेसं ति' चक्षुः कर्तृ लोकेने लिसतीव-दर्शनीयत्वातिशयात् श्लिष्यतीव
 यत्र तत्तथा, 'सुहफासं ति' शुभः-कोमलः स्पर्शो यस्य
 तत्तथा, सश्रीकानि-सशोभाकानि रूपाणि-रूपकाणि यत्र तत्
 सश्रीकरूपं, 'घण्टावलिचलियमहुरमणहरसर'मिति घण्टा-
 वलेः-घण्टापङ्क्तेर्वातवशेन चलितायाः-कम्पितायाः मधुरः-
 श्रोत्रप्रियो मनोहरो-मनोनिर्वृतिकरः स्वरो यत्र तत्तथा, चलित-
 शब्दस्य विशेष्यात्परनिपातः प्राकृतत्वात्, 'शुभं' यथोदित-
 वस्तुलक्षणोपेतत्वात् 'कान्तं' कमनीयं, अत एव दर्शनीयं,
 तथा 'निउणोचियमिसिमिसितमणिरयणघंटियाजालपरिक्खित्त'
 मिति निपुणक्रियमुचितानि-खचितानि 'मिसिमिसित'त्ति
 देदीप्यमानानि मणिरत्नानि यत्र तत्तथा तेन, कथंभूतेन?
 घण्टिकाजालेन-क्षुद्रघण्टिकासमूहेन परिः-सामस्येन क्षिप्तं-
 व्याप्तं यत्तत्तथा, योजनशतसहस्रविस्तीर्णं-योजनलक्षविस्तारं
 'दिव्यं' प्रधानं 'गमनसज्जं' गमनप्रवणं शीघ्रगमननामधेयं
 'जाणविमाणं' यानरूपं-वाहनरूपं विमानं यानविमानं, शेषं
 प्राग्वत् । 'तस्स ण'मित्यादि, तस्स णमिति पूर्ववत् दिव्यस्य
 यानविमानस्य 'तिदिसिं' इति तिस्रो दिशः समाहृतास्त्रिदिकू
 तस्मिन् त्रिदिशि, तत्र 'तिसोवाणपडिरुवण' इति त्रीणि
 एकैकस्यां दिशि एकैकस्य भावात् त्रिसोपानप्रतिरूपकाणि
 प्रतिविशिष्टं रूपं येषां तानि प्रतिरूपकाणि त्रयाणां सोपानानां
 समाहारस्त्रिसोपानं त्रिसोपानानि च तानि प्रतिरूपकाणि चेति
 विशेषणसमासः, विशेषणस्यात्र परनिपातः प्राकृतत्वात् ।

‘तेसि णमि’त्यादि, तेषां च त्रिसोपानप्रतिरूपकाणामयमेत-
द्रूपो-वक्ष्यमाणस्वरूपो ‘वर्णावासो’ वर्णकनिवेशः प्रज्ञप्तः,
तद्यथा-‘वज्रमया’ वज्ररत्नमया ‘नेमी’ नेमिभूमिका तत्र
ऊर्ध्वं निर्गच्छन्तः प्रदेशाः रिष्टरत्नमयानि प्रतिष्ठानानि निष्ठानानि
त्रिसोपानमूलप्रदेशाः वैडूर्यमयाः स्तम्भाः सुवर्णरूप्यमयानि
फलकानि-त्रिसोपानाङ्गभूतानि, लोहिताक्षमयः सूचयः-फल-
कद्वयसम्बन्धविघटनाभावहेतुपादुकास्थानीयाः ‘वज्रमया’
वज्ररत्नपूरिताः ‘सन्धयः’ फलकद्वयापान्तरालप्रदेशाः नाना-
मणिमयानि अवलम्ब्यन्ते इति अवलम्बनानि-अवतरतामुत्तरतां
चालम्बनहेतुभूता अवलम्बनबाहातो विनिर्गताः केचिदवयवाः,
‘अवलम्बणबाहाओ य’ति अवलम्बनबाहाश्च नानामणिमयः,
अवलम्बनबाहा नाम उभयोः पार्श्वयोरवलम्बनाश्रयभूता भित्तयः,
‘पासाइयाओ’ इत्यादि पदचतुष्टयं प्राग्वत् । ‘तेसि ण’
मित्यादि, तेषां ‘णमि’ति वाक्यालङ्कारे त्रिसोपानप्रतिरूप-
काणां पुरतः प्रत्येकं तोरणं प्रज्ञप्तं, तेषां च तोरणानामयमेत-
द्रूपो वर्णावासो-वर्णकनिवेशः प्रज्ञप्तः, तद्यथा-तोरणा नाना-
मणिमया इत्यादि, क्वचिदेवं पाठः-‘तेसि णं तिसोवाणपडि-
रूवगाणं पुरओ तोरणे विउव्वइ तोरणा नाणामणिमया’
इत्यादि, मणयः-चन्द्रकान्ताद्याः, विविधमणिमयानि तोरणानि
नानामणिमयेषु स्तम्भेषु उपनिविष्टानि-सामीप्येन स्थितानि,
तानि च कदाचिच्चलानि अथवा अपदपतितानि वाशङ्कयेरन्
तत आह-सम्यक्-निश्चलतया अपदपरिहारेण च निविष्टानि,
ततो विशेषणसमासः, उपनिविष्टसन्निविष्टानि, ‘विविहमुत्तंतरो
(रारूवो) वचियाइ’ इति विविधा-विविधविच्छित्तिकलिता
मुक्ता-मुक्ताफलानि ‘अन्तरे’ति अन्तराशब्दोऽगृहीतवीप्सोऽपि
सामर्थ्याद्वीप्सां गमयति, अन्तरा २ रूपोपचितानि यावत्ता
यत्र तानि तथा, ‘विविहत्तारोवचियाइ’ विविधैस्तारारूपैः-

तारिकारूपैरुपचितानि, तोरणेषु हि शोभार्थं तारिका निबध्यन्ते इति प्रतीतं लोकेऽपीति विविधतारारूपोपचितानि 'जाव पडिरूवा' इति यावत्करणात् 'ईहामिगउसभतुरगनरमगर-विहगवालगाकिंनररुसरभचमरकुंजरवणलयपउमलयभत्तिचित्ता खंभुगयवइरवेइयापरिगयाभिरामा विज्जाहरजमलजुगलजंतजु-त्ताविव' एवं नाम स्तम्भद्वयसन्निविष्टानि तोरणानि व्यवस्थितानि यथा विद्याधरयमलयुगलयन्त्रयुक्तानीव प्रतिभासते इति, 'अच्चीसहस्समालणीया रूवगसहस्सकलिया भिसिमाणा भिब्भिसमाणा चक्खुल्लोयणलेसा सुहफासा सस्सिरीयरूवा पासाइया दरिसणिज्जा अभिरूवा' इति परिग्रहः, क्वचिदेतत्साक्षाल्लिखितमपि दृश्यते ।

तेसि णं तोरणणं उप्पि अट्टट्टमंगलगा पणत्ता, तंजहा—सोत्थियसिरिवच्छणंदियावत्तवद्धमाणगभदासणकलसमच्छदप्पणा जाव पडिरूवा । तेसिं च णं तोरणणं उप्पि बहवे किण्ह-चामरज्झए जाव सुक्किलचामरज्झए अच्छे सण्हे रूपपट्टे वइराम-यदंडे जलयामलगंधिए सुरम्मे पासाईए दरिसणिज्जे अभिरूवे विउव्वइ । तेसि णं तोरणणं उप्पि बहवे छत्ताइच्छत्ते घंटा-जुगळे पडागाइपडागे उप्पलहत्थए कुमुदणलिणसुभगसोगंधिय-पोंडरीयसयपत्तसहस्सपत्तहत्थए सव्वरयणामए अच्छे जाव पडिरूवे विउव्वइ । तए णं से आभिओगिए देवे तस्स दिव्वस्स जाणविमाणस्स अंतो बहुसमरमणिज्जं भूमिभागं विउव्वइ ।

'तेसि तोरणणं उप्पिमि'त्यादि सुगमं, नवरं 'जाव पडिरूवा' इति यावच्छब्दकरणात् 'घट्टा मट्टा नीरया निम्मल्ला निप्पंका निक्कंडच्छाया समिरीया सउज्जोया पासाइया दरि-सणिज्जा अभिरूवा' इति द्रष्टव्यं । 'तेसि णमि'त्यादि, तेषां

तोरणानामुपरि बहवः कृष्णचामरयुक्ता ध्वजाः कृष्णचामर-
 ध्वजाः, एवं बहवो नीलचामरध्वजाः, लोहितचामरध्वजाः,
 हरितचामरध्वजाः, शुक्लचामरध्वजाः, कथम्भूता एते सर्वेऽ-
 पीत्यत आह-अच्छा-आकाशस्फटिकवदतिनिर्मलाः, श्लक्षणाः-
 श्लक्ष्णपुद्गलस्कन्धनिर्मापिताः 'रूपपट्टा' इति रूप्यो-रूप्यमयो
 वज्रमयस्य दण्डस्योपरि पट्टो येषां ते रूप्यपट्टाः 'वहरदंडा'
 इति वज्रो-वज्ररत्नमयो दण्डो रूप्यपट्टमध्यवर्ती येषां ते वज्र-
 दण्डाः, तथा जलजानामिव-जलजकुसुमानां पद्मादीनामिवा-
 मलो न तु कुद्रव्यगन्धसम्मिश्रो यो गन्धः स जलजामलगन्धः
 स विद्यते येषां ते जलजामलगन्धिकाः, अत एव सुरभ्याः
 'प्रासादीया' इत्यादिविशेषणचतुष्टयं प्राग्वत् । 'तेसि ण'
 मित्यादि, तेषां तोरणानामुपरि बहूनि छत्रातिच्छत्राणि-छत्रात्
 -लोकप्रसिद्धात् एकसङ्ख्याकात् अतिशायीनि छत्राणि उपर्य-
 धोभावेन द्विसङ्ख्याकानि त्रिसङ्ख्याकानि वा छत्रातिच्छत्राणि,
 बाह्यपताकाभ्यो लोकप्रसिद्धाभ्योऽतिशायिन्यो दीर्घत्वेन विस्ता-
 रेण च पताकाः पताकातिपताकाः, बहूनि घण्टायुगलानि, बहूनि
 चामरयुगलानि, बहव उत्पलहस्ताः-उत्पलाख्यजलजकुसुमसमू-
 हविशेषाः, एवं बहवः पद्महस्तकाः नलिनहस्तकाः सुभगहस्तकाः
 सौगन्धिकहस्तकाः शतपत्रहस्तकाः, सहस्रपत्रहस्तकाः, पद्मा-
 दिविभागव्याख्यानं प्राग्वत्, एते च छत्रातिच्छत्रादयः सर्वेऽपि
 रत्नमया अच्छा-आकाशस्फटिकवदतिनिर्मला यावत्करणात्
 'सण्हा लण्हा घट्टा मट्टा नीरया निम्मला निप्पंका निक्कं कड-
 च्छाया सण्पभा समिरीया सउज्जोया पासाईया दरिसणिज्जा
 अभिरूवा' इति परिग्रहः । 'तस्स णमि'त्यादि, तस्स
 णमिति पूर्ववत् दिव्यस्य यानविमानस्य अन्तः-मध्ये बहुसमः
 सन् रमणीयो बहुरमणीयो भूमिभागः प्रज्ञप्तः, किंविशिष्ट
 इत्याह-

से जहानामए आर्लिगपुक्खरे इ वा मुइंगपुक्खरे इ वा सरतले
 इ वा करतले इ वा चंदमंडले इ वा सूरमंडले इ वा आयंसमंडले
 इ वा उरब्भचम्मे इ वा वसहचम्मे इ वा वराहचम्मे इ वा सीह-
 चम्मे इ वा वग्घचम्मे इ वा मिगचम्मे इ वा छगलचम्मे इ
 वा दीवियचम्मे इ वा अणेगसंकुकीलगसहस्सवितए णाणावि-
 हपंचवण्णेहिं मणीहिं उवसोभिए आवडपच्चावडसेट्ठिपसे-
 ढिसोत्थिय(सोवत्थिय)पूसमाणगवद्धमाणगमच्छंडगमगरंड-
 गजारामाराफुल्लावलिपउमपत्तसागरतरंगवसंतलयपउमलयभत्ति-
 चित्तेहिं सच्छाएहिं सप्पभेहिं समरीइएहिं सउज्जोएहिं णाणा-
 विहपंचवण्णेहिं मणीहिं उवसोभिएहिं तंजहा-किण्हेहिं
 णीलेहिं लोहिएहिं हालिहेहिं सुकिल्लेहिं । तत्थ णं जे ते किण्हा
 मणी तेसि णं मणीणं इमे एयारूवे वण्णावासे पण्णत्ते, से
 जहानामए जीमूयए इ वा अंजणे इ वा खंजणे इ वा कज्जले
 इ वा गवले इ वा गवलगुलिया इ वा भमरे इ वा भमरावलिया
 इ वा भमरपतंगसारे इ वा जंबूफले इ वा अहारिठ्ठे इ वा परहुए
 इ वा गए इ वा गयकलभे इ वा किण्हसप्पे इ वा किण्हकेसरे
 इ वा आगासथिग्गले इ वा किण्हासोए इ वा किण्हकणवीरे इ वा
 किण्हबंधुजीवे इ वा, भवे एयारूवे सिया ? णो इण्ठे समट्ठे,
 ओवम्मं समणाउसो ! ते णं किण्हा मणी इत्तो इट्ठतराए
 चेव कंततराए चेव मणामतराए चेव मणुण्णतराए चेव वण्णेणं
 पण्णत्ता । तत्थ णं जे ते नीला मणी तेसि णं मणीणं इमे
 एयारूवे वण्णावासे पण्णत्ते, से जहानामए भिंगे इ वा भिंगपत्ते

इ वा सुए इ वा सुयपिच्छे इ वा चासे इ वा चासपिच्छे इ वा
 णीली इ वा णीलीभेए इ वा णीलीगुलिया इ वा सामा इ वा
 उच्चन्ते इ वा वणराई इ वा हलधरवसणे इ वा मोरगगीवा इ वा
 अयसिकुसुमे इ वा बाणकुसुमे इ वा अंजणकेसियाकुसुमे इ वा
 नीलुप्पले इ वा नीलासोगे इ वा नीलबंधुजीवे इ वा नीलक-
 णवीरे इ वा, भवेयारूवे सिया ? णो इणट्ठे समट्ठे । ते णं नीला
 मणी एत्तो इट्ठतराए चेव जाव वण्णेणं पण्णत्ता । तत्थ णं जे ते
 लोहियगा मणी तेसि णं मणीणं इमेयारूवे वण्णावासे पण्णत्ते,
 से जहाणामए उरब्भरुहिरे इ वा ससरुहिरे इ वा नररुहिरे इ वा
 वराहरुहिरे इ वा महिसरुहिरे इ वा बालिंदगोवे इ वा
 बालदिवायरे इ वा संझब्भरागे इ वा गुंजद्धरागे इ वा जासु-
 मिणकुसुमे इ वा किंसुयकुसुमे इ वा पालियायकुसुमे इ वा
 जाइहिं गुलए इ वा सिलप्पवाले इ वा पवालअंकुरे इ वा
 लोहियकखमणी इ वा लक्खारसगे इ वा किमिरागकंबले इ वा
 चीणपिट्ठरासी इ वा रत्तुप्पले इ वा रत्तासोगे इ वा रत्तकणवीरे
 इ वा रत्तबंधुजीवे इ वा, भवेयारूवे सिया ? णो इणट्ठे समट्ठे,
 ते णं लोहिया मणी इत्तो इट्ठतराए चेव जाव वण्णेणं पण्णत्ता ।
 तत्थ णं जे ते हालिदा मणी तेसि णं मणीणं इमेयारूवे वण्णा-
 वासे पण्णत्ते--से जहाणामए चंपे इ वा चंपल्ल्ही इ वा
 चंपगभेए इ वा हलिदा इ वा हलिदाभेए इ वा हलिदगुलिया
 इ वा हरियालिया वा हरियालभेए इ वा हरियालगुलिया इ वा
 चिउरे इ वा चिउरंगराए इ वा वरकणगे इ वा वरकणगनिघसे

इ वा सुवर्णसिन्धुए इ वा वरपुरिसवसणे इ वा अलकी-
 कुसुमे इ वा चंपाकुसुमे इ वा कुहंडियाकुसुमे इ वा
 तडवडाकुसुमे इ वा घोसेडियाकुसुमे इ वा सुवर्णकुसुमे इ वा
 सुहिरणकुसुमे इ वा कोरंटवरमल्लदामे इ वा बीयो (बीयकुसुमे)
 इ वा पीयासोगे इ वा पीयकणवीरे इ वा पीयबंधुजीवे इ वा,
 भवेयारूवे सिया ? णो इणट्ठे समट्ठे । ते णं हालिहा मणी एत्तो
 इट्ठतराए चेव जाव वण्णेणं पणत्ता । तत्थ णं जे ते सुक्खिहा
 मणी तेसि णं मणीणं इमेयारूवे वण्णावासे पणत्ते । से जहा-
 नामए अंके इ वा संखे इ वा चंदे इ वा कुंदे इ वा दंते इ वा
 (कुमुदोदगदयरयदहियणगोक्खीरपूर) हंसावली इ वा कोंचा-
 वली इ वा हारावली इ वा चंदावली इ वा सारइयवलाहए इ
 वा धंतधोयरूपपट्ठे इ वा सालिपिट्ठरासी इ वा कुंदपुप्फरासी
 इ वा कुमुदरासी इ वा सुक्खिवाडी इ वा पिहुणमिंजिया इ
 वा भिसे इ वा मुणालिया इ वा गयदंते इ वा लवंगदलए इ वा
 पोंडरियदलए इ वा सेयासोगे इ वा सेयकणवीरे इ वा सेय-
 बन्धुजीवे इ वा, भवेयारूवे सिया ? णो इणट्ठे समट्ठे । ते णं
 सुक्खिहा मणी एत्तो इट्ठतराए चेव जाव वण्णेणं पणत्ता ।

‘ से जहानामए ’ इत्यादि, तत्-सकललोकप्रसिद्धं ‘ यथे ’ ति
 दृष्टान्तोपदर्शने ‘ नामे ’ ति शिष्यामन्त्रणे, ‘ ए ’ इति वाक्यालङ्कारे,
 ‘ आलिंगपुक्खरे इ वे ’ ति आलिंगो-मुरजनामा वाद्यविशेषः
 तस्य पुष्करं-चर्मपुटं तत्कलात्यन्तसममिति तेनोपमा क्रियते,
 इति-शब्दाः सर्वेऽपि स्वस्वोपमाभूतवस्तुपरिसमाप्तिद्योतकाः,
 वाशब्दाः समुच्चये, मृदङ्गो लोकप्रतीतो मर्दलस्तस्य पुष्करं

मृदङ्गपुष्करं 'परिपूर्णं' पानीयेन भृतं तडाकं सरस्तस्य तलम्-
उपरितनो भागः सरस्तलं, करतलं प्रतीतं, चन्द्रमण्डलं सूर्य-
मण्डलं च यद्यपि तत्त्ववृत्त्या उत्तानीकृतार्धकपित्थाकारं पीठ-
प्रासादापेक्षया वृत्तालेखमिति तद्रतो दृश्यमानो भागो न सम-
तलस्तथापि प्रतिभासते समतल इति तदुपादानं, आदर्शमण्डलं
सुप्रसिद्धं, 'उरब्धचम्मे इ वे'त्यादि, अत्र सर्वत्रापि 'अणेग-
संकुकीलगसहस्सवितते' इति विशेषणयोगः, उरभ्रः-ऊरणः,
वृषभवराहसिंहव्याघ्रच्छगलाः प्रतीताः द्वीपी-चित्रकः, एतेषां
प्रत्येकं चर्म अनेकैः शङ्कुप्रमाणैः कीलकसहस्रैः, महद्भिर्हि
कीलकैस्ताडितं प्रायो मध्ये क्षामं भवति, तथारूपताडासम्भवात्
अतः शङ्कुग्रहणं, 'विततं' विततीकृतं ताडितमिति भावः,
यथात्यन्तं बहुसमं भवति तथा तस्यापि यानविमानस्यान्त-
र्बहुसमो भूमिभागः, पुनः कथम्भूत इत्याह- 'णाणाविहपंचव-
ण्णेहि मणीहि उवसोभिष्' नानाविधाः-जातिभेदान्नानाप्रकारा
ये पञ्चवर्णा मणयस्तैरुपशोभितः, कथम्भूतैरित्याह- 'आवडे'
इत्यादि, आवर्तादीनि मणीनां लक्षणानि, तत्रावर्तः प्रतीतः
एकस्यावर्तस्य प्रत्यभिमुख आवर्तः प्रत्यावर्तः श्रेणिः-तथा-
विधविन्दुजा पङ्क्तिस्तस्याश्च श्रेणेयां च निर्गता अन्या श्रेणिः
सा प्रश्रेणिः स्वस्तिकः प्रतीतः सौवस्तिकपुष्पमाणवौ लक्षण-
विशेषौ लोकात्प्रत्येतव्यौ वर्धमानकं-शरावसम्पुटं मत्स्यकाण्ड-
कमकरकाण्डके प्रतीते 'जारमारेति' लक्षणविशेषौ सम्यग्म-
णिलक्षणवेदिनो लोकाद्वेदितव्यौ, पुष्पावलिपद्मपत्रसागरतरङ्ग-
वासन्तीलतापद्मलताः सुप्रतीताः तासां भक्त्या-विच्छित्या
चित्रम्-आलेखो येषु ते आवर्तप्रत्यावर्तश्रेणिस्वस्तिकसौवस्ति-
कपुष्पमाणववर्धमानकमत्स्याण्डकमकराण्डकजारमारपुष्पावलि-
पद्मपत्रसागरतरङ्गवासन्तीलतापद्मलताभक्तिचित्रास्तैः, किमुक्तं
भवति ? आवर्तादिलक्षणोपेतैः, तथा सच्छायैः सती-शोभना

छाया-निर्मलत्वरूपा येषां ते सच्छायाः, तथा सती-शोभना
 प्रभा-कान्तिर्येषां ते सत्प्रभाः तैः, 'समरीड्दहि' इति सम-
 रीचिकैः-बहिर्विनिर्गतकिरणजालसहितैः सोद्योतैः-बहिव्यव-
 स्थितप्रत्यासन्नवस्तुस्तोमप्रकाशकरोद्योतसहितैः एवम्भूतैर्ना-
 नाजातीयैः पञ्चवर्णैर्मणिभिरुपशोभितः, तानेव पञ्चवर्णानाह-
 'तंजहा-कण्हेहि' इत्यादि सुगमं, 'तत्थ णमि'त्यादि, 'तत्र'
 तेषां पञ्चवर्णानां मणीनां मध्ये 'णमि'ति वाक्यालङ्कारे, ये ते
 कृष्णा मणयः, ते कृष्णमणय इत्येव सिद्धे ये इति वचनं भाषा-
 क्रमार्थं, तेषां 'णमि'ति पूर्ववत्, अयम्-अनन्तरमुद्दिश्यमान
 एतद्रूपः-अनन्तरमेवं वक्ष्यमाणस्वरूपो वर्णवासो-वर्णकनि-
 वेशः प्रज्ञप्तः, तद्यथा-'से जहानाम' इत्यादि, स यथा नाम
 'जीमूत' इति जीमूतो-बलाहकः, स चेह प्रावृट्प्रारम्भसमये
 जलभृतो वेदितव्यः, तस्यैव प्रायोऽतिकालिमसम्भवात्, इति-
 शब्द उपमाभूतवस्तुनामपरिसमाप्तिद्योतकः, वाशब्द उपमाना-
 न्तरापेक्षया समुच्चये, एवं सर्वत्र, अञ्जनं-सौवीराञ्जनं रत्नवि-
 शेषो वा, खञ्जनं-दीपमल्लिकामलः, कज्जलं-दीपशिखापतितं,
 मषी-तदेव कज्जलं ताम्रभोजनादिषु सामग्रीविशेषेण घोलितं
 मसीगुलिका-घोलितकज्जलगुटिका, क्वचित् 'मसी इति वा
 मस्थीगुलिया' इति न दृश्यते, 'गवलं' माहिषं शृङ्गं तदपि
 चोपरितनत्वग्भागापसारेण द्रष्टव्यं, तत्रैव विशिष्टस्य कालिम्नः
 सम्भवात्, तथा तस्यैव माहिषशृङ्गनिबिडतरसारनिर्वर्तिता
 गुटिका गवलगुटिका भ्रमरः-प्रतीतः भ्रमरावली-भ्रमरपङ्क्तिः
 भ्रमरपतङ्गसारः-भ्रमरपक्षान्तर्गतो विशिष्टकालिमोपचितप्रदेशः,
 जम्बूफलं प्रतीतं, आर्द्रारिष्टकः-कोमलः काकः, परपुष्टः-को-
 किलः, गजो गजकलभश्च प्रतीतः, कृष्णसर्पः-कृष्णवर्णसर्पजा-
 तिविशेषः, कृष्णकेसरः-कृष्णबकुलः 'आकाशथिगलं' शरदि
 मेघविनिर्मुक्तमाकाशखण्डं, तद्धि कृष्णमतीव प्रतिभातीति

तदुपादानं, कृष्णाशोककृष्णकणवीरकृष्णबन्धुजीवाः अशोकक-
णवोरबन्धुजीववृक्षभेदाः, अशोकादयो हि पञ्चवर्णा भवन्ति
ततः शेषवर्णव्युदासार्थं कृष्णग्रहणं, एतावत्युक्ते त्वरावानिव
शिष्यः पृच्छति-‘ भवे षयारूवे ’ इति भवेत् मणीनां कृष्णो
वर्णः ‘ एतद्रूपो ’ जीमूतादिरूपः? सूरिराह-‘ नायमर्थः समर्थः’
नायमर्थ उपपन्नो, यदुत-एवम्भूतः कृष्णो वर्णो मणीनामिति,
यद्येवं तर्हि किमर्थं जीमूतादीनां दृष्टान्तत्वेनोपादानमत आह-
औपम्यम्-उपमामात्रमेतत् उद्दिनं हे श्रमण आयुष्मन्! यावता
पुनस्ते कृष्णा मणय ‘ इतो ’ जीमूतादेरिष्टतरका एव-कृष्णेन
वर्णेन अभीप्सिततरका एव, तत्र किञ्चिदकान्तमपि केषाञ्चि-
दिष्टतमं भवति ततोऽकान्तताव्यवच्छित्यर्थमाह-‘ कान्ततरका
एव ’ अतिस्निग्धमनोहारिकालिमोपचिततया जीमूतादेः कम-
नीयतरकाः, अत एव मनोज्ञतरका एव-मनसा ज्ञायते-अनु-
कूलतया स्वप्रवृत्तिविषयीक्रियते इति मनोज्ञं मनोऽनुकूलं ततः
प्रकर्षविवक्षायां तरप्प्रत्ययः, तत्र मनोज्ञतरमपि किञ्चिन्मध्यमं
भवेत्, ततः सर्वोत्कर्षप्रतिपादनार्थमाह-‘ मन आपतरका एव’
द्रष्टृणां मनांसि आप्नुवन्ति-आत्मवशतां नयन्तीति मन आपा-
स्ततः प्रकर्षविवक्षायां तरप्प्रत्ययः, प्राकृतत्वाच्च पकारस्य
मकारे मणामतरा इति भवति । तथा ‘ तत्थ णमि’त्यादि, तत्र
तेषां मणीनां मध्ये ये ते नीला मणयस्तेषामयमेतद्रूपो वर्णा-
वासो-वर्णकनिवेशः प्रज्ञप्तः, तद्यथा-‘ से जहानामप ’ इत्यादि
स यथा नाम भृङ्गः-कोटविशेषः पक्ष्मलः ‘ भृङ्गपत्रं ’ तस्यैव
भृङ्गाभिधानस्य कीटविशेषस्य पक्ष्म शुकः-कोरः, शुकपिच्छं
-शुकस्य पत्रं, चाषः-पक्षिविशेषः, ‘ चाषपिच्छं ’ चाषपक्षः,
नीली प्रतीता, नीलीभेदो-नीलीच्छेदः, नीलोगुलिका-गुलिका-
द्रव्यगुटिका, श्यामाको-धान्यविशेषः, ‘ उच्चंतगो ’ दन्तरागः,
वनराजी प्रतीता, हलधरो-बलदेवस्तस्य वसनं हलधरवसनं,

तच्च किल नोलं भवांत सदैव तथास्वभावतया, हलधरस्य नीलवस्त्रपरिधानात्, मयूरग्रीवापारावतग्रीवाभतसीकुसुमबाणवृक्षकुसुमानि प्रतीतानि, इत ऊर्ध्वं क्वचित् ' इंदनीले इ वा महानीले इ वा मरगण इ वा ' इति दृश्यते तत्रेन्द्रनील-महानीलमरकता रत्नविशेषाः प्रतीताः, अञ्जनकेशिका-वनस्पतिविशेषस्तस्य कुसुममञ्जनकेशिकाकुसुमं, नीलोत्पलं-कुवलयं, नीलाशोककणवोरनीलबन्धुजीवअशोकादिवृक्षविशेषाः, ' भवेयारूवे ' इत्यादि प्राग्वद् व्याख्येयं ! तथा ' तत्थ णमि ' त्यादि, तद्यथा नाम शशकरुधिरं उरभ्रः-ऊरणस्तस्य रुधिरं, वराहः-शूकरस्तस्य रुधिरं, मनुष्यरुधिरं महिषरुधिरं च प्रतीतं, एतानि हि किल शेषरुधिरेभ्यो लोहितवर्णोत्कटानि भवन्ति तत एतेषामुपादानं, बालेन्द्रगोपकः-सद्योजातेन्द्रगोपकः स हि प्रवृद्धः सन्नोषत्पाण्डुरो रक्तो भवति ततो बालग्रहणं, इन्द्रगोपकः-प्रथमप्रावृट्कालभावी कीटविशेषः, बालदिवाकरः-प्रथममुद्गच्छन् सूर्यः, सन्ध्याभ्ररागो-वर्षासु सन्ध्यासमयभावी अभ्ररागः, गुञ्जा-लोकप्रतीता तस्यार्धे रागो गुञ्जार्धरागः, गुञ्जाया हि अर्धमतिरक्तं भवति अर्धं चातिकृष्णमिति गुञ्जार्धग्रहणं, जपाकुसुमकिंसुककुसुमपारिजातकुसुमजात्यहिङ्गुला लोकप्रसिद्धाः, शिलाप्रवालं-प्रवालनामा रत्नविशेषः प्रवालाङ्कुरः-तस्यैव रत्नविशेषस्य प्रवालस्याङ्कुरः, स हि तत्प्रथमोद्गतत्वेनात्यन्तरक्तो भवति ततस्तदुपादानं, लोहिताक्षमणिर्नाम रत्नविशेषः, लाक्षारसकृमिरागरक्तकम्बलचीनपिष्टराशिरक्तोत्पलरक्ताशोककणवोररक्तबन्धुजीवाः प्रतीताः, ' भवेयारूवे ' इत्यादि, प्राग्वत् । ' तत्थ णमि ' त्यादि, ' तत्र ' तेषां मणीनां मध्ये ये हरिद्रा मणयस्तेषामेतद्रूपो वर्णावासः प्रज्ञप्तः तद्यथा— ' से जहानामप ' इत्यादि, स यथानाम चम्पकः सामान्यतः सुवर्णचम्पको वृक्षः, चम्पकच्छल्लो-सुवर्णचम्पकत्वक्, चम्पक-

भेदः-सुवर्णचम्पकच्छेदः, हरिद्रा प्रतीता, हरिद्राभेदो-हरिद्रा-
 च्छेदः, हरिद्रागुटिका-हरिद्रासारनिर्वर्तिता गुटिका, हरिता-
 लिका-पृथिवीविकाररूपा प्रतीता हरितालिकाभेदो-हरिता-
 लिकाच्छेदः, हरितालिकागुटिका-हरितालिकासारनिर्वर्तिता
 गुलिका, चिकुरो-रागद्रव्यविशेषः, चिकुराङ्गरागः-चिकुरसं-
 योगनिर्मितो वस्त्रादौ रागः, वरकनकस्य जात्यसुवर्णस्य यः
 कषपट्टके निघर्षः स वरपुरुषो-वासुदेवस्तस्य वसनं वरपुरुष-
 वसनं, तच्च किल पीतमेव भवतीति तदुपादानं, अल्लकीकुसुमं
 लोकतोऽवसेयं, चम्पककुसुमं-सुवर्णचम्पकपुष्पं कूष्माण्डीकु-
 सुमं-पुष्पफलीकुसुमं, कोरण्टकः-पुष्पजातिविशेषः तस्य दाम
 कोरण्टकदाम तडवडा-आउली तस्याः कुसुमं तडवडाकुसुमं,
 घोशातकीकुसुमं सुवर्णयूथिकाकुसुमं च प्रतीतं, सुहिरण्यका-
 वनस्पतिविशेषस्तस्याः कुसुमं सुहिरण्यकाकुसुमं, बीयको-
 वृक्षः प्रतीतः तस्य कुसुमं बीयककुसुमं, पीताशोकपीतकण-
 वोरपीतबन्धुजीवाः प्रतीताः, 'भवेयारूवे' त्यादि प्राग्वत् ।
 'तत्थ णमि' त्यादि, 'तत्र' तेषां मणीनां मध्ये ये शुक्ला मण-
 यस्तेषामयमेतद्रूपो वर्णावासः प्रज्ञप्तः, तद्यथा 'से जहानाम' इत्यादि, स यथानाम 'अङ्को' रत्नविशेषः, शङ्खचन्द्र(दन्त-
 कुन्द)कुमुदोदकोदकरजोदधिघनगोक्षीरपूरकौञ्चावलिहारावलि-
 हंसावलिबलाकावलयः प्रतीताः, चन्द्रावली-तडागादिषु
 जलमध्यप्रतिबिम्बितचन्द्रपङ्क्तिः, 'सारइयबलाहगे इति वा'
 शारदिकः-शरत्कालभावी बलाहको-मेघः, 'धन्तघोयरुण्णपट्टे
 इ वेति' ध्मातः-अग्निसम्पर्केण निर्मलीकृतो धौतः-भूतिखर-
 ण्डितहस्तसंतर्जनेन अतिनिशितीकृतो यो रूप्यपट्टो-रजतपत्रकं
 स ध्मातधौतरूप्यपट्टः, अन्ये तु व्याचक्षते ध्मातेन-अग्निसंयौ-
 गेन यो धौतः-शोधितोरूप्यपट्टः स ध्मातधौतरूप्यपट्टः, शालि-
 पिष्टराशिः-शालिक्षोदपुञ्जः, कुन्दपुष्पराशिः कुमुदराशिश्च

प्रतीतः, 'सुकुछेवाडिया इ वे' ति छेवाडिनाम-वल्हादिफलि का सा च क्वचिद्देशविशेषे शुष्का सती अतीव शुक्ला भवति तत-
स्तदुपादानं, 'पेहुणमिंजिया इ वेति' पेहुणं-मयूरपिच्छं तन्म-
ध्यवर्तिनी पेहुणमिञ्जिका सा चातिशुक्लेति तदुपन्यासः, 'बिसं'
पद्मिनीकन्दः, 'मृणालं' पद्मतन्तु गजदन्तलवङ्गदलपुण्डरीकद-
लश्वेताशोकश्वेतकणवीरश्वेतबन्धुजीवाः प्रतीताः, 'भवेयारूवे
सिया' इत्यादि प्राग्वत् । तदेवमुक्तं वर्णस्वरूपं, सम्प्रति गन्ध-
स्वरूपं प्रतिपादनार्थमाह-

तेसि णं मणीणं इमेयारूवे गंधे पणत्ते, से जहानामए
कोट्टपुडाण वा तगरपुडाण वा एलापुडाण वा चोयपुडाण वा
चंपापुडाण वा दमणापुडाण वा कुंकुमपुडाण वा चंदणपुडाण
वा उसीरपुडाण वा मरुआपुडाण वा जाइपुडाण वा जूहियापु-
डाण वा मल्लियापुडाण वा ण्हाणमल्लियापुडाण वा केयगिपुडाण
वा पाडलिपुडाण वा णोमालियापुडाण वा अगुरुपुडाण वा
लवंगपुडाण वा कप्पूरपुडाण वा वासपुडाण वा अणुवायंसि वा
ओभिज्जमाणाण वा कोट्टिज्जमाणाण वा भंजिज्जमाणाण वा
उक्किरिज्जमाणाण वा विक्किरिज्जमाणाण वा परिभुज्जमाणाण
वा परिभाइज्जमाणाण वा भंडाओ वा भंडं साहरिज्जमाणाण
वा ओराला मणुणा मणहरा घाणमणनिव्वुइकरा सव्वओ
समंता गंधा अभिनिस्सवंति । भवेयारूवे सिया ? णो इण्ठे
समंठे । ते णं मणी एत्तो इट्ठतराए चेव गंधेणं पणत्ता ।

'तेसि णमि'त्यादि, तेषां मणीनामयमेतद्रूपो गन्धः
प्रक्षप्तः, तद्यथा-'से जहानामए' इत्यादि, प्राकृतत्वात् 'से'

इति बहुवचनार्थः प्रतिपत्तव्यः, ते यथा नाम गन्धा अभिनिर्गच्छन्तीति सम्बन्धः, काष्ठं-गन्धद्रव्यं तस्य पुटाः कोष्ठपुटास्तेषां, वाशब्दः सर्वत्रापि समुच्चये, इह एकस्य पुटस्य प्रायो न तादृशो गन्ध आयाति, द्रव्यस्याल्पत्वात्, ततो बहुवचनं, तगरमपि गन्धद्रव्यं, एलाः प्रतीताः, चोर्यं-गन्धद्रव्यं चम्पक-दमनककुङ्कुमचन्दनोशीरमरुकजातीयूथिकामल्लिकास्नानमल्लिका-क्रेतकीपाटलीनवमालिकागुरुलवङ्गकुसुमवासकपूराणि प्रतीतानि, नवरमुशीरं-वीरणीमूलं स्नानमल्लिका-स्नानयोग्यो मल्लिकाविशेषः एतेषां पुटानामनुवाते-आघ्रायकविवक्षितपुरुषाणामनुकूले वाते वाति सति उद्भिद्यमानानामुद्घाट्यमानानां वाशब्दः सर्वत्रापि समुच्चये 'कुट्टिज्जमाणाण वा' इति इह पुटैः परिमितानि यानि कोष्ठादीनि गन्धद्रव्याणि तान्यपि परिमेये परिमाणोपचारात् कोष्ठपुटादीनीत्युच्यन्ते तेषां कुट्ट्यमानानाम्-उदूखले खुद्यमानानां 'भंजिज्जमाणाण वा' इति श्लक्ष्णखण्डीक्रियमाणानां' एतच्च विशेषणद्वयं कोष्ठादिद्रव्याणामवसेयं, तेषामेव प्रायः कुट्टनश्लक्ष्णखण्डीकरणसम्भवात्, न तु यूथिकादीनां, उक्किरिज्जमाणाण वा' इति श्रुरिकादिभिः कोष्ठादिपुटानां कोष्ठादिद्रव्याणां वा उत्कीर्यमाणानां 'विकिरिज्जमाणाण वा' इति विकीर्यमाणानामितस्ततो विप्रकीर्यमाणानां 'परिभुज्जमाणाण वा' परिभोगाय उपयुज्यमानानां, क्वचित् 'परिभाइज्जमाणाण वा' इति पाठस्तत्र परिभाइज्जमाणाणां-पार्श्ववर्तिभ्यो मनाग् दीयमानानां, 'भंडाओ भंडं साहरिज्जमाणाण वा' इति भाण्डात्-स्थानादेकस्मादन्यद् भाण्डं-भाजनान्तरं संह्रियमाणानां उदाराः-स्फारास्ते चामनोज्ञा अपि स्युरत आह मनोज्ञा-मनोऽनुकूलाः तच्च मनोज्ञत्वं कुत इत्याह मनोहराः-मनो हरन्ति-आत्मवशं नयन्तीति मनोहराः, इतस्ततो विप्रकीर्यमाणेन मनोहरत्वं, कुतः ? इत्याह घ्राणमनोनिवृत्ति-

कराः, एवंभूताः सर्वतः-सर्वासु दिक्षु समन्ततः-सामस्त्येन गन्धा अभिनिस्सरन्ति, जिघ्रतामभिमुखं निस्सरन्ति, क्वचित् 'अभिनिस्सवन्तीति' पाठः, तत्रापि स एवार्थो नवरमभितः स्रवन्तीति शब्दसंस्कारः, एवमुक्ते शिष्यः पृच्छति-'भवेयारूवे सिया' स्यादेतत् यथा भवेद् एतद्रूपस्तेषां मणीनां गन्धः ? सूरिराह-'नो इण्टे समट्टे' इत्यादि प्राग्वत् ।

तेसि णं मणीणं इमेयारूवे फासे पणत्ते, से जहानामए आइणे इ वा रूए इ वा बूरे इ वा णवणीए इ वा हंसगब्भतूलिया इ वा सिरीसकुसुमनिचए इ वा बालकुसुमपत्तरासी इ वा, भवे-यारूवे सिया ? णो इण्टे समट्टे । ते णं मणी एत्तो इट्ठतराए जाव फासेणं पणत्ता ।

'तेसि णमि' त्यादि, तेषां 'णमि' ति प्राग्वत् मणीनामय-मेतद्रूपः स्पर्शः प्रज्ञप्तः, तद्यथा-'से जहानामए' इत्यादि, तद्यथा अजिनकं-चर्ममयं वह्नं रुतं-प्रतीतं बूरो-वनस्पतिविशेषः नवनीतं-भ्रक्षणं हंसगर्भतूलीशिरीषकुसुमनिचयाश्च प्रतीताः, 'बालकुमुदपत्तरासी इव' इति बालानि-अचिरकालजातानि यानि कुमुदपत्राणि तेषां राशिर्बालकुमुदपत्रराशिः, क्वचिद् 'बालकुसुमपत्रराशिः' इति पाठः, 'भवे एयारूवे' इत्यादि प्राग्वत् । !

तए णं से अभियोगिए देवे तस्स दिव्वस्स जाणविमाणस्स बहुमज्झदेसभागे एत्थ णं महं पिच्छाघरमंडवं विउव्वइ अणेग-स्वभसयसंनिविट्ठं अब्भुगयसुकयवरवेइयातोरणवररइयसालभं-जियागं सुसिलिट्ठविसिट्ठलट्ठसंठियपसत्थवेरुलियविम-ल्लस्वभं णाणामणिकणगरयणस्वचियउज्जलबहुसमसुविभत्तदेस-

भाइए ईहामियउसभतुरगनरमगरविहगवालगकिन्नररूसरभ-
चमरकुंजरवणलयपउमलयभत्तिचित्तं कंचणमणिरयणथूभियागं
णाणाविहपंचवण्णघंटापडागपरिमंडियगसिहरं चवलं मरीइकवयं
विणिम्मयुयंतं लाउल्लोइयमहियं गोसीस (सरस) रत्तचंदणद-
हरदिन्नपंचंगुलितलं उवचियचंदणकलसं चंदणघडसुकयतोरण-
पडिदुवारदेसभागं आसत्तोसत्तविउलवट्टवघारियमल्लदामकलावं
पंचवण्णसरससुरभिमुक्कपुप्फपुंजोवयारकलियं कालागुरुपवरकुंद-
रुक्कतुरुक्कधूवमद्यमघंतंगंदुद्धूयाभिरामं सुगंधवरगंधियं गंधवट्टिभूयं
दिव्वं तुडियसदसंपणाइयं अच्छरगणसंघविकिण्णं पासाईयं
दरिसणिज्जं जाव पडिरूवं । तस्स णं पिच्छाघरमंडवस्स उल्लोयं
विउव्वइ पउमलयभत्तिचित्तं जाव पडिरूवं । तस्स णं बहुसम-
रमणिज्जस्स भूमिभागस्स बहुमज्झदेसभाए एत्थ णं महं एगं
वइरामयं अक्खाडगं विउव्वइ । तस्स णं अक्खाडयस्य बहु-
मज्झदेसभागे एत्थ णं महेगं मणिपेढियं विउव्वइ अट्टजोयणाइं
आयामविक्रवभेणं चत्तारि जोयणाइं बाहल्लेणं सव्वं मणिमयं
अच्छं सण्हं जाव पडिरूवं । तीसे णं मणिपेढियाए उवरि
एत्थ णं महेगं सिंहासणं विउव्वइ, तस्स णं सीहासणस्स
इमेयारूवे वण्णावासे पण्णत्ते-तवणिज्जमया चक्कल। रययामया
सीहा सोवणिगया पाया णाणामणिमयाइं पायसीसगाइं जंबूण-
यमयाइं गत्ताइं वइरामया संधी णाणामणिमए वेच्चे । से णं
सीहासणे इहामियउसभतुरगनरमगरविहगवालगकिन्नररूसर-
भचमरकुंजरवणलयपउमलयभत्तिचित्तं [सं]सारसांस्वचियम-

णिरयणपायत्रीढे अत्थरगमिउममूरगणवतयकुसंतलिम्बकेसर-
पञ्चत्थुयाभिरामे सुविरइयरयत्ताणे उवचियखोमदुगुल्लपट्टपडि-
च्छायणे रत्तंसुअसंवुए सुरम्मे आईणगरूयबूरणवणीयतूलफासे
मउए पासाईए ४ ।

‘तए णमि’त्यादि ततः स आभियोगिको देवस्तस्य दिव्यस्य
यानविमानस्य बहुमध्यदेशभागे अत्र महत्प्रेक्षागृहमण्डपं विकु-
र्वति, कथम्भूतमित्याह-अनेकस्तम्भशतसन्निविष्टं तथा अभ्यु-
द्गता-अत्युत्कटा सुकृता-सुष्ठु निष्पादिता वरवेदिकानि तोर-
णानि वररचिताः शालभञ्जिकाश्च यत्र तदभ्युद्गतसुकृतवरवे-
दिकातोरणवररचितशालभञ्जिकाकं, तथा सुश्लिष्टा विशिष्टा
लष्टसंस्थिताः-मनोज्ञसंस्थानाः प्रशस्ताः-प्रशस्तवास्तुलक्षणोपेता
वैडूर्यविमलस्तम्भा-वैडूर्यरत्नमया विमलाः स्तम्भा यत्र तत्
सुश्लिष्टविशिष्टलष्टसंस्थितप्रशस्तवैडूर्यविमलस्तम्भं, तथा नाना
मणयः खचित्ता यत्र भूमिभागे स नानामणिखचितः सुखादि-
दर्शनात् कान्तस्य पाक्षिकः परनिपातः नानामणिखचितः
उज्ज्वलो बहुसमः-अत्यन्तसमः सुविभक्तो भूमिभागो यत्र तत्
नानामणिखचितोज्ज्वलबहुसमसुविभक्तभूमिभागं, तथा ईहा-
मृगा-वृकाः ऋषभतुरगनरमगरविहगाः प्रतीताः व्यालाः-स्वाप-
दभुजगाः किनरा-व्यन्तरविशेषाः रुरवो-मृगाः सरभाः-आटव्या
महाकायाः पशवः चमरा-आटव्या गावः कुञ्जरा-दन्तिनः वन-
लता-अशोकादिलताः पञ्चलताः-पद्मिन्यः एतासां भक्त्या-
विच्छिन्त्या चित्रमू-आलेखो यत्र तदोहामृगऋषभतुरगनरमक-
रविहगव्यालकिन्नररुहसरभचमरकुञ्जरवनलतापञ्चलताभक्तिचि-
त्रं, तथा स्तम्भोद्गतया-स्तम्भोपरिवर्तिन्या वज्ररत्नमय्या वेदि-
कया परिगतं सद् यदभिरामं तत् स्तम्भोद्गतवज्रवेदिकापरि-
गताभिरामं, ‘विज्जाहरजमलज्जुगलजन्तजुत्तं पिव अच्चीसहस्स-

मालिणीय, मिति विद्या धरन्तीति विद्याधरा-विशिष्टविद्याशक्तिमन्तः तेषां यमलयुगलानि-समानशीलानि द्वन्द्वानि तेषां यन्त्राणि-प्रपञ्चविशेषास्तैर्युक्तमिव अर्चिषां-मणिरत्नप्रभाज्वालानां सहस्रमालनीयं-परिचारणीयं, किमुक्तं ? एवं नाम अत्यद्भुतमणिरत्नप्रभाजालैराकलितमिव भाति यथा नूनमिदं न स्वाभाविकं, किन्तु विशिष्टविद्याशक्तिमत्पुरुषप्रपञ्चप्रभावितमिति, 'रूवगसहस्रकलियं भिसिमाणं भिब्भिसमाणं चक्खुल्लोयणलेसं सुहफासं सस्सिरयीरूव' मिति प्राग्वत्, क्वचिदेतन्न दृश्यते, 'कञ्चणमणिरयणधूभियाग' मिति काञ्चनं च मणयश्च रत्नानि च काञ्चनमणिरत्नानि तेषां-तन्मयी स्तूपिका-शिखरं यस्य तत्तथा नानाविधाभिः नानाप्रकाराभिः पञ्चवर्णाभिर्घण्टाभिः पताकाभिश्च परि-सामस्येन मण्डितमग्रं-शिखरं यस्य तन्ना-नाविधपञ्चवर्णघण्टापताकापरिमण्डिताग्रशिखरं, चपलं-चञ्चलं चिकचिकीयमानत्वात् मरीचिकवचं-किरणजालपरिक्षेपं विनिर्मुञ्चत् 'लाउल्लोइयमहिय' मिति लाइयं नाम-यद्भूमेर्गोमयादिनोपलेपनं उल्लोइयं-कुड्यानां मालस्य च सेटिकादिभिः सम्मृष्टीकरणं लाउल्लोइयमहियं, तथा गोशोर्षेण-गोशीर्षनामकचन्दनेन दर्दरेण-बहलेन चपेटाकारेण वा दत्ताः पञ्चाङ्गुलयस्तलाहस्तका यत्र तद्गोशीर्षरक्तचन्दनदर्दरदत्तपञ्चाङ्गुलितलं, तथा उपचिता-निवेशिताः चन्दनकलशा-मङ्गलकलशा यत्र तदुपचितचन्दनकलशं, 'चन्दणघडसुकयतोरणपडिदुवारदेसभागमिति' चन्दनघटः-चन्दकलशैः सुकृतानि-सुण्टु कृतानि शोभितानीति तात्पर्यार्थः, यानि तोरणानि तानि चन्दनघटसुकृतानि तानि तोरणानि प्रतिद्वारदेशभागं-द्वारदेशभागे यत्र तत् चन्दनघटसुकृततोरणप्रतिद्वारदेशभागं, तथा 'आसत्तोसत्तविपुलवट्टवग्घारियमल्लदामकलाव' मिति आ-अवाङ् अधोभूमौ लग्न इत्यर्थः, उत्सक्तं-ऊर्ध्वसक्तं उल्लोचतले उपरि सम्बद्धः

इत्यर्थः विपुला-विस्तीर्णः वृत्तो-वर्तुलः वग्धारिय इति-प्रलम्बितो माल्यदामकलापः-पुष्पमालासमूहो यत्र तदासक्तोत्सक्त-विपुलवृत्तप्रलम्बितमाल्यदामकलापं, तथा पञ्चवर्णेन सरसेन-सच्छायेन सुरभिणा मुक्तेन-क्षिप्तेन पुष्पपुञ्जलक्षणेनोपचारेण-पूजया कलितं पञ्चवर्णसरससुरभिमुक्तपुष्पपुञ्जोपचारकलितं, 'कालागुरुपवरकुन्दुरुक्ततुरुक्तधूवमघमघंतगन्धुद्धूयाभिरामं सुगन्धवरगन्धियं गन्धवट्टिभूय' मिति प्राग्वत्, तथा अप्सरोगणानां सङ्घः-समुदायस्तेन सम्यग्-रमणीयतया विकीर्ण - व्याप्तमप्सरोगणसङ्घविकीर्ण, तथा दिव्यानां त्रुटितानाम् आतोद्यानां-वेणुवीणासृदङ्गादीनां ये शब्दास्तैः सम्प्रणादितं-सम्यक्-श्रोत्रमनोहारितया प्रकर्षेण नादितं-शब्दवद् दिव्यत्रुटितशब्दसम्प्रणादितं, 'अच्छं जाव पडिरूव'मिति यावच्छब्दकरणात् 'अच्छं सण्हं घट्टं मट्टं नीरयं निम्मलं निप्पंकं निक्कंकडच्छायं सप्पभं समिरियं सउज्जोयं पासाइयं दरिसणिज्जं अभिरूवं पडिरूव' मिति द्रष्टव्यं, एतच्च प्राग्वद्व्याख्येयम् । 'तस्स णमि'त्यादि, तस्य 'णाम' ति प्राग्वत् प्रेक्षागृहमण्डपस्यान्तः-मध्ये बहुसमरमणीयं भूमिभागं विकुर्वन्ति, तद्यथा-आलिङ्गपुष्करमिति वेत्यादि, तदेव तावद्वक्तव्यं यावन्मणिस्पर्शसूत्रपर्यन्तः, तथा चाह-'जाव मणीणं फासो' इति । 'तस्स णमि'त्यादि, तस्य णमिति पूर्ववत् प्रेक्षागृहमण्डपस्य उल्लोकम्-उपरिभागं विकुर्वन्ति पद्मलताभक्तिचित्रं 'जाव पडिरूवमि' ति, यावच्छब्दकरणात् 'अच्छं सण्ह' मित्यादिविशेषणकदम्बकपरिग्रहः । 'तस्स णमि' त्यादि, तस्य बहुसमरमणीयस्य भूमिभागस्य बहुमध्यदेशभागे अत्र 'ण' मिति पूर्ववत् एकं महान्तं वज्रमयमक्षपाटं विकुर्वन्ति, तस्य चाक्षपाटकस्य बहुमध्यदेशभागे तत्रैकां महतीं मणिपीठिकां विकुर्वन्ति, अष्टौ योजनान्यायामविष्कम्भाभ्यां चत्वारि योज-

नानि बाह्येन-उच्चैस्त्वेनेति भावः, कथंभूतां तां विकुर्वन्ती-
त्यत आह 'सर्वमणिमयीं' सर्वात्मना मणिमयीं यावत्करणाद-
च्छामित्यादिविशेषणसमूहपरिग्रहः, तस्याश्च मणिपीठिकाया
उपर्यत्र महदेकं सिंहासनं विकुर्वन्ति, तस्य च सिंहासनस्या-
यमेतद्रूपो वर्णावासः प्रज्ञप्तः, तद्यथा-तपनीयमयाः चकला
रजतमयाः सिंहास्तैरुपशोभितं सिंहासनमुच्यते, सौवर्णिकाः-
सुवर्णमयाः पादाः नानामणिमयानि पादशीर्षकाणि-पादानामु-
परितना अवयवविशेषाः, जम्बूनदमयानि गात्राणि वज्रमया-
वज्ररत्नापूरिताः सन्धयो-गात्राणां सन्धिमेलाः नानामणिमयं
वेच्चं-तज्जातः 'से णं सीहासण इत्यादि' तत् सिंहासनमी-
हामृगक्रषभतुरगनरमकरव्यालककिन्नररुहसरभचमरवनलताप-
द्मलताभक्तिचित्रं '[सं] सारसारोवचियमणिरयणपायपीठ'मिति
[सं] सारसारैः-प्रधानैः मणिरत्नैरुपचितेन पादपीठेन सह यत्त-
त्तथा, प्राकृतत्वाच्च पदोपन्यासव्यत्ययः 'अत्थरयमउमसूरगन-
वतयकुसन्तलिम्बकेसरपच्चत्थुयाभिरामे इति' अस्तरकम्-आ-
च्छादकं मृदु यस्य मसूरकस्य तदस्तरकमृदु, विशेषणस्य पर-
निपातः प्राकृतत्वात्, नवा त्वक् येषां ते नवत्वचः कुशान्ताः-
दर्भपर्यन्ता नवत्वचश्च ते कुशान्ताश्च नवत्वक्कुशान्ताः-प्रत्यग्र-
त्वग्दर्भपर्यन्तरूपाणि लिम्बानि-कोमलानि नमनशीलानि च
केसराणि मध्ये यस्य मसूरकस्य तत् नवत्वक्कुशान्तलिम्बकेशरेण
आस्तरकमृदुना मसूरकेण नवत्वक्कुशान्तलिम्बकेसरेण प्रत्यव-
स्तृतम्-आच्छादितं सत् यदभिरामं तत्तथा, विशेषणपूर्वापर-
निपातो यादृच्छिकः प्राकृतत्वात्, 'आईणगरुअबूरनवणीयतू-
लफासे' इति पूर्ववत्, तथा 'सुविरइयरयत्ताणे' तथा सुष्ठु
विरचितं सुविरचितं रजत्खाणमुपरि यस्य तत्सुविरचितरजत्खाणं,
'उवचियखोमियदुगुलपट्टपडिच्छयण'मिति, उपचितं-परिक-
र्मितं यत्क्षौमं दुकूलं-कार्पासिकं वच्चं परिच्छादनं रजत्खाणस्यो-

परि द्वितीयमाच्छादनं यस्य तत्तथा, तत उपरि 'रत्तंसुयसं-
वुडे' इति रक्तांशुकेन-अतिरमणीयेन रक्तेन वस्त्रेण संवृतम्-
आच्छादितमत एव सुरभ्यं, 'पासाइए दरिसणिज्जे अभिरूवे
पडिरूवे' इति प्राग्वत् ॥

तस्स णं सिंहासणस्स उवरि एत्थ णं महेगं विजयदूसं
विउव्वंति, संखंक्कुंददगरयअमयमहियफेणपुंसंनिगासं सव्व-
रयणामयं अच्छं सण्हं पासादीयं दरिसणिज्जं अभिरूवं पडि-
रूवं । तस्स णं सीहासणस्स उवरिं विजयदूसस्स य बहुमज्झ-
देसभागे एत्थ णं महं एगं वयरामयं अंकुसं विउव्वंति,
तस्सि च णं वयरामयंसि अंकुसंसि कुंभिके मुत्तादामं विउव्वंति ।
से णं कुंभिके मुत्तादामे अन्नेहिं चउहिं अद्धकुंभिकेहिं मुत्तादा-
मेहिं तदद्धुच्चत्तपमाणेहिं सव्वओ समंता संपरिखित्ते । ते णं
दामा तवणिज्जलंबूसगा सुवण्णपयरगमंडियगा णाणामणिरय-
णविविहहारद्धहारउवसोभियसमुदाया ईसिं अण्णमण्णमसंपत्ता
वाएहिं पुव्वावरदाहिणुत्तरागएहिं मंदाय मंदाय एइज्जमाणाणि
२ पलंबमाणाणि २ पेज्जंज [पज्झंझ] माणाणि २ उरालेण
मणुन्नेणं मणहरेणं कण्णमणणिव्वुइकरेणं सहेणं ते पण्से सव्वओ
समंता आपूरेमाणा सिरीए अईव २ उवसोभेमाणा चिट्ठंति ।
तए णं से आभिओगिए देवे तस्स सिंहासणस्स अवरुत्तरेणं
उत्तरेणं उत्तरपुरत्थिमेणं एत्थ णं सूरियाभस्स देवस्स चउण्हं
सामाणयसाहस्सीणं चत्तारि भद्दासणसाहस्सीओ विउव्वइ ।
तस्स णं सीहासणस्स पुरत्थिमेणं एत्थ णं सूरियाभस्स देवस्स
चउण्हं अग्गमहिसीणं सपरिवाराणं चत्तारि भद्दासणसाहस्सीओ

विउव्वइ तस्स णं सीहासणस्स दाहिणपुरत्थिमेणं एत्थ णं
 सूरियाभस्स देवस्स अर्ब्भितरपरिसाए अट्ठण्हं देवसाहस्सीणं अट्ठ
 भदासणसाहस्सीओ विउव्वइ। एवं दाहिणेणं मज्झिमपरिसाए
 दसण्हं देवसाहस्सीणं दस भदाणसाहस्सीओ विउव्वइ। दाहिण
 पच्चात्थिमेणं बाहिरपरिसाए बारसण्हं देवसाहस्सीणं बारस भदा-
 सणसाहस्सीओ विउव्वइ। पच्चत्थिमेणं सत्तण्हं अणियाहिवईणं
 सत्त भदासणे विउव्वइ। तस्स णं सीहासणस्स चउदिसि एत्थ णं
 सूरियाभस्स देवस्स सोलसण्हं आयरक्खदेवसाहसाहस्सीणं सोल-
 स भदासणसाहस्सीओ विउव्वइ। तंजहा-पुरत्थिमेणं चत्तारि सा-
 हस्सीओ दाहिणेणं चत्तारि साहस्सीओ पच्चत्थिमेणं चत्तारि साह-
 स्सीओ उत्तरेणं चत्तारि साहस्सीओ। तस्स दिव्वस्स जाणविमाण-
 स्स इमेयारूवे वण्णावासे पण्णत्ते, से जहानामए अइरुगयस्स वा
 हेमंतियवालियमूरियस्स वा खयरिंगालाण वा रत्तिं पज्जलियाण
 वा जावाकुसुमवणस्स वा किंसुयवणस्स वा पारियायवणस्स वा
 सव्वओ समंता संकुसुमियस्स। भवेयारूवे सिया? णो इणट्ठे
 समट्ठे। तस्स णं दिव्वस्स जाणविमाणस्स एत्तो इट्ठतराए चेव
 जाव वण्णेणं पण्णत्ते, गंधो य फासो य जहा मणीणं। तए णं
 से आभिओगिए देवे दिव्वं जाणविमाणं विउव्वइ २ ता जेणेव
 सूरियाभे देवे तेणेव उवागच्छइ २ ता सूरियाभं देवं करयल-
 परिग्गहियं जाव पच्चप्पिणंति ॥ (सू० १५)

‘तस्स णमि’त्यादि, तस्य सिंहासनस्योपर्युल्लोके ‘अत्र’
 अस्मिन् स्थाने महदेकं विजयदूष्यं-बल्लविशेषः, आह च

जीवाभिगममूलटीकाकृत्-‘विजयदूष्यं वल्लविशेष’ इति, तं विकुर्वन्ति-स्वशक्त्या निष्पादयन्ति, कथम्भूतमित्याह-‘शङ्ख-कुन्ददकरजोऽमृतमथितफेनपुञ्जसन्निकाशं’ शङ्खः प्रतीतः, कुन्देति-कुन्दकुसुमं दकरजः-उदककणाः अमृतस्य क्षीरोदधिजलस्य मथितस्य यः फेनपुञ्जो-डिण्डीरोत्करः तत्सन्निकाशं-तत्समप्रभं, पुनः कथम्भूतमित्याह-‘सन्वरयणामयं’ सर्वात्मनारत्नमयं ‘अच्छं सण्हं पासाइयमि’त्यादिविशेषणजालं प्राग्वत् । ‘तस्स णमि’त्यादि, तस्य सिंहासनस्योपरि तस्य विजयदूष्यस्य बहुमध्यदेशभागेऽत्र महान्तमेकं वज्रमयं-वज्ररत्नमयमङ्कुशम् अङ्कुशाकारं मुक्तादामावलम्बनाश्रयं विकुर्वन्ति, तस्मिंश्च वज्रमयेऽङ्कुशे महदेकं कुम्भाग्रं-मगधदेशप्रसिद्धं कुम्भपरिमाणं मुक्तादाम विकुर्वन्ति । ‘से णमि’त्यादि, तत्कुम्भाग्रं मुक्तादाम अन्यैश्चतुर्भिः कुम्भाग्रैः कुम्भपरिमाणैर्मुक्तादामभिस्तदर्थोच्चत्वप्रमाणमात्रैः ‘सर्वतः सर्वासु दिक्षु समन्ततः सामस्त्येन सम्परिक्षिप्तं-व्याप्तं । ‘ते णं दामा’ इत्यादि, तानि पञ्चापि दामानि ‘तवणिज्जलंबूसगा (गङ्गा ?)’ तपनीयमया लम्बूसगा- आभरणविशेषरूपाः (सुवर्णप्रतरकाः-सुवर्णपत्राणि तैः मण्डितं शोभितं अग्रं-अग्रभागो येषां तानि तथा) अग्रभागे येषां प्रलम्बमानानां तानि तथा, ‘नानामणिरत्नैः’ नानामणिरत्नमयैर्विविधैः विचित्रैर्हारैरर्धहारैश्चोपशोभितः-सामस्त्येनोपशोभितः समुदायो येषां तानि तथा, ईषत्-मनाक् अन्योन्यं-परस्परं असंप्राप्तानि-असंलग्नानि पूर्वापरदक्षिणोत्तरागतैः (वातैः) मन्दाय मन्दाय इति-मन्दं मन्दं ‘एज्जमानानि’ कम्पमानानि ‘भृशाभोक्षण्याविच्छेदे द्विः प्राकृतमबादे’ रित्यविच्छेदे द्विर्वचनं यथा पचन्ति पचन्तीत्यत्र, एवमुत्तरत्रापि, ईषत्कम्पनवशादेव प्रकर्षत इतस्ततो मनाक् चलनेन लम्बमानानि २ ततः परस्परं सम्पर्कवशतः ‘पेज्जमाणा पेज्जमाणा’ इति शब्दायमानानि २.

उदारेण स्फारेण शब्देनेति योगः, स च स्फारशब्दो मनः-
 प्रतिकूलोऽपि भवति तत आह-‘मनोज्ञेन’ मनोऽनुकूलेन, तच्च
 मनोऽनुकूलत्वं लेशतः स्यादत आह-‘मनोहरेण’ मनांसि श्रा-
 तुणां हरति-एकान्तेनात्मवशं नयतीति मनोहरो ‘लिहादेराकृ-
 त्तिगणत्वादच् प्रत्ययः’, तेन, तदपि मनोहरत्वं कुत इत्याह-
 ‘कर्णमनोनिर्वृतिकरेण’ निमित्तकारणहेतुषु सर्वासां विभक्तीनां
 प्रायो दर्शन’ मिति वचनात् हेतौ तृतीया, ततोऽयमर्थः-प्रति-
 श्रोतृकर्णयोर्मनसश्च निर्वृतिकरः-सुखोत्पादकस्ततो मनोहर-
 स्तेनेत्यम्भूतेन शब्देन तान् प्रत्यासन्नान् प्रदेशान् सर्वतो-दिक्षु
 समन्ततो-विदिक्षु आपूरयन्ति २, शत्रन्तस्य स्यादाविदं रूपं,
 अत एव श्रिया-शोभया अतीवोपशोभमानानि २ तिष्ठन्ति ।
 ‘तए णमि’त्यादि, ततः स अभियोगिको देवस्तस्य सिंहास-
 नस्यापरोत्तरेण, वायव्ये कोणे इत्यर्थः, उत्तरेण-उत्तरस्यां
 ‘उत्तरपुरत्थिमेण’ ईशान्यां ‘अत्र’ एतासु तिसृषु दिक्षु सूर्या-
 भस्य देवस्य चतुर्णां सामानिकसहस्राणां योग्यानि चत्वारि
 भद्रासनसहस्राणि विकुर्वति, पूर्वस्यां चतसृणामग्रमहिषीणां
 सपरिवाराणां चत्वारि भद्रासनसहस्राणि दक्षिणपूर्वस्यामभ्य-
 न्तरपर्षदोऽष्टानां देवसहस्राणां योग्यानि अष्टौ भद्रासनसहस्राणि
 दक्षिणस्यां मध्यमपर्षदो दशानां देवसहस्राणां योग्यानि दश
 भद्रासनसहस्राणि, दक्षिणापरस्यां नैऋतकोण इत्यर्थः, बाह्य-
 पर्षदो द्वादशानां देवसहस्राणां द्वादश भद्रासनसहस्राणि पश्चि-
 मायां सप्तानामनीकाधिपतीनां सप्त भद्रासनानि विकुर्वति ।
 तदनन्तरं तस्य सिंहासनस्य चतसृषु दिक्षु अत्र सामानिका-
 दिदेवभद्रासनानां पृष्ठतः सूर्याभस्य देवस्य सम्बन्धिनां षोड-
 शानामात्मरक्षकदेवसहस्राणां योग्यानि षोडश भद्रासनसह-
 स्राणि विकुर्वति, तद्यथा चत्वारि भद्रासनसहस्राणि पूर्वस्यां
 चत्वारि दक्षिणतश्चत्वारि पश्चिमायां चत्वारि उत्तरतः सर्व-

सङ्ख्यया सप्ताधिकानि चतुःपञ्चाशत्सहस्राणि ५४००७ भद्रा-
 सनानां विकुर्वति । 'तस्स णं दिव्वस्से'त्यादि, तस्य 'णमि'ति
 पूर्ववत् दिव्यस्य यानविमानस्यायम्-अनन्तरं वक्ष्यमाणस्वरूपो
 वर्णावासो-वर्णकनिवेशः प्रज्ञप्तः, तद्यथा- 'से जहानामए' इत्यादि,
 स यथानाम अचिरोद्गतस्य-क्षणमात्रमुद्गतस्य 'हैमन्तिकस्य'
 शिशिरकालभाविनो बालसूर्यस्य स ह्यत्यन्तमारक्तो भवति
 दीप्यमानश्चेत्युपादानं, वाशब्दाः सर्वेऽपि समुच्चये, खादिराङ्गा-
 राणि वा 'रत्ति' मिति सप्तम्यर्थे द्वितीया प्राकृतत्वात् यथा-
 'उय विणयभत्तिल्ले पूरेमसिसिरे दहे गए सूरे कत्तो रत्ति
 सुध्दे पाणियसद्धा सउणयाणमि' त्यत्र, ततोऽयमर्थः-रात्रौ प्र-
 ज्वलितानां जपाकुसुमवनस्य वा किंशुकवनस्य वा पारिजात-
 वनस्य वा सर्वतः-सर्वासु दिक्षु समन्ततः-सामस्त्येन 'सङ्कु-
 सुमितस्य' सम्यक् कुसुमितस्य, अत्रान्तरे शिष्यः पृच्छति-
 यादृग्रूप एतेषां वर्णः 'भवेयारूवे सिया' इति स्यात्-कथ-
 श्चिद् भवेदेतद्रूपस्तस्य दिव्यस्य यानविमानस्य वर्णः ?
 सूरिराह-'नो इण्ठे सम्ठे, तस्स णं दिव्वस्स जाणविमाणस्स
 एत्तो इट्ठतराए चेव कंततरागे चेव मणुन्नतरागे चेव मणाम-
 तरागे चेव वण्णे पण्णत्ते' इति प्राग्वत् व्याख्येयम्, 'गंधो
 फासो जहा मणीण' मिति गन्धः स्पर्शः यथा प्राग् मणीना-
 मुक्तस्तथा वक्तव्यः, स चैवं-'तस्स णं दिव्वस्स जाणविमा-
 णस्स इमे एयारूवे गंधे पण्णत्ते, तंजहा-से जहानामए कोट्ट-
 पुडाण वा तगरपुडाण वा' इत्यादि । 'तए णं से आभिओ-
 गिण देवे' इत्यादि, यावत्करणात् 'करयलपरिगहियं दसनहं
 सिरसावत्तं मत्थए अंजलि कट्टु जएणं विजएणं वद्धावित्ता
 ष्यमाणत्तियमि'ति द्रष्टव्यम् ॥

तए णं से सूरियाभे देवे आभिओगस्स देवस्स अंतिए

एयमट्टं सोच्चा निसम्म हट्ठ जाव हियए दिव्वं जिणिंदाभिगम-
 णजोगं उत्तरवेउ, व्वियरूवं विउव्वइ २ ता चउहिं अगमहिंसीहिं
 सपरिवाराहिं दोहिं अणीएहिं, तंजहा-गंधव्वणेएण य णट्ठानी-
 एण य सद्धिं संपरिवुडे तं दिव्वं जाणविमाणं अणुपयाहिणी-
 करेमाणे २ पुरत्थिमिल्लेणं तिसोवागपडिरूवएणं दुरूहइ जेणेव
 सिंहासणे तेणेव उवागच्छइ २ ता सीहासणवरगए पुरत्थाभि-
 सुहे सण्णिरुणे । तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स चत्तारि
 सामाणियसाहस्सीओ तं दिव्वं जाणविमाणं अणुपयाहिणीकरे-
 माणे उत्तरिल्लेणं तिसोवाणपडिरूवएणं दुरूहति २ पत्तेयं २
 पुव्वणत्थेहिं भद्दासणेहिं णिसीयं ते, अवसेसा देवा य देवीओ
 य तं दिव्वं जाणविमाणं जाव दाहिणिल्लेणं तिसोवाणपडिरूव-
 एणं दुरूहंति २ ता पत्तेयं २ पुव्वणत्थेहिं भद्दासणेहिं निसी-
 यंति । तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स तं दिव्वं जाणविमाणं
 दुरूहस्स समाणस्स अट्ठमंगलगा पुरओ अहाणुपुव्वीए संप-
 त्थिया, तंजहा-सोत्थियसिरिवच्छ जाव दप्पणा । तयणतरं च
 णं पुण्णकलसभिगारा दिव्वा य छत्तपडागा सचामरा दंसणरइया
 आलोयदरिसणिज्जा वाउद्धयविजयवेजयंतीपडागा ऊसिया गग-
 णतलमणुलिहंती पुरओ अहाणुपुव्वीए संपत्थिया । तयणंतरं
 च णं वेरुलियभिसंतविमलदंडं पलंबकोरंटमल्लदामोवसोभियं
 चंदमंडलनिभं समुस्सियं विमलपायवतं पवरसीहासणं च मणि-
 रयणभत्तिचित्तं सपायपीढं सपाउयाजोयसमाउत्तं बहुक्किराम-
 रपरिगहियं पुरओ अहाणुपुव्वीए संपत्थियं । तयाणंतरं च णं

चङरामयवद्वलद्वसंठियसुसिलिट्टपरिघट्टमट्टसुपइट्टिए विसिट्टे अणे-
 गवरपञ्चवणकुडभीसहस्सुस्सिए [परिमंडियाभिरामे] वाउद्धूय-
 विजयवेजयंतीपडागच्छत्ताइच्छत्तकलिए तुंगे गगणतलमणुलिहं-
 तसिहरे जोयणसहस्समूसिए महइमहालए महिंदज्झए पुरओ
 अहाणुपुव्वीए संपत्थिए । तयाणंतरं च णं सुरूवणेवत्थपरिक-
 च्छिया सुसज्जा सव्वालंकारभूसिया महया भडचडगरपहग-
 रेणं पंचअणीयाहिवइणो पुरओ अहाणुपुव्वीए संपत्थिया ।
 [तयाणंतरं च णं बहवे आभिओगिया देवा देवीओ य सएहिं
 २ रूवेहिं सएहिं २ विसेसेहिं सएहिं २ विंदेहिं सएहिं २ जे-
 ज्जाएहिं सएहिं २ जेवत्थेहिं पुरओ अहाणुपुव्वीए संपत्थिया ।]
 तयाणंतरं च णं सूरियाभविमाणवासिणो बहवे वेमाणिया देवा
 य देवीओ य सव्विड्ढीए जाव रूवेणं सूरियाभं देवं पुरओ
 पासओ य मग्गओ य समणुगच्छंति ॥ सू० १६ ॥

‘तए णं सूरियाभे देवे’ इत्यादि, दिव्यं-प्रधानं जिने-
 न्द्रस्य-भगवतो वर्धमानस्वामिनोऽभिगमनाय-अभिमुखं गम-
 नाय योग्यम्-उचितं जिनेन्द्राभिगमनयोग्यमुत्तरवैक्रियं रूपं
 विकुर्वति, विकुर्वित्वा चतसृभिरग्रमहिषिभिः सपरिवाराभि-
 र्द्वाभ्यामनीकाभ्यां, तद्यथा-गन्धर्वानोकेन नाटयानीकेन च, सार्धं,
 तत्र सहभावः स्वस्वामिभावमन्तरेणापि दृष्टो, यथा समानगु-
 णविभवयोर्द्वयोर्मित्रयोः, अतः स्वस्वामिभावप्रकटनार्थमाह-‘सं-
 परिवुडे’ सम्यगाराधकभावं बिभ्राणैः परिवृतः-सम्परिवृतः
 तत् दिव्यं यानविमानमनुप्रदोक्षणीकुर्वन्-पूर्वतोरणानुकूल्येन
 प्रदक्षिणीकुर्वन् पूर्वेण तोरणेनानुप्रविशति-स्वसिंहासनानुकूलं

प्रविशति, प्रविशन् पूर्वेण 'त्रिसोपानप्रतिरूपकेण' प्रतिविशि-
ष्टरूपेण त्रिसोपानेन तद् यानविमानं 'दुरुहइ'ति आरोहति,
आरुह्य च 'जेणेवे ति यस्मिन्नेव देशे तस्य मणिपीठिकायाः
उपरि सिंहासनं तत्रोपागच्छति, उपागत्य च सिंहासनवरगतः
सन् पूर्वाभिमुखः 'सन्निषण्णः' सम्यक्-सकलसेवकजनचम-
त्कारकारिण्या उपवेशनस्थित्योपनिष्ठः । 'तए णमि'त्यादि, तत-
स्तस्य सूर्याभस्य देवस्य चत्वारि सामानिकदेवसहस्राणि
तद् दिव्यं यानविमानमनुप्रदक्षिणीकुर्वन्ति, उत्तरेण त्रिसोपा-
नप्रतिरूपकेणारोहन्ति, 'पुव्वणत्थेहि' इत्यादि, अत्र सप्तम्यर्थे
तृतीया, पूर्वन्यस्तेषु भद्रासनेषु निषीदन्ति, अवशेषाः-अभ्य-
न्तरपर्षदादयो देवा देव्यश्च दक्षिणेन त्रिसोपानप्रतिरूपकेणा-
रोहन्ति, आरुह्य च स्वेषु भद्रासनेषु निषीदन्ति । 'तए णमि'
त्यादि, ततस्तस्य सूर्याभस्य देवस्य तद् दिव्यं यानविमानमा-
रूढस्य पुरतोऽष्टाष्टमङ्गलकानि यथानुपूर्व्या-वक्ष्यमाणपाठक्रमेणे-
त्यर्थः, सम्प्रस्थितानि, तद्यथा-'सोत्थियसिरिवच्छे'त्यादि, पूर्वं
स्वस्तिकः तदनन्तरं श्रीवत्सस्तदनन्तरं पूर्णकलशभृङ्गारदि-
व्यातपत्रपताकाः सचामराः कथम्भूताः ? इत्याह-'दर्शनरतिका'
दर्शने-अवलोकने रतिर्यासु ता दर्शनरतिकाः, इह दर्शनरतिकमपि
किञ्चिदालोकदर्शनीयं न भवत्यमङ्गलत्वात् यथा गर्भवती युवतिः,
अत आह-आलोके बहिः प्रस्थानसमयभाविनि दर्शनीया-द्रष्टुं
योग्या मङ्गलत्वात्, अन्ये त्वाहुः-आलोके दर्शनीया न पुनरत्यु-
च्चा आलोकदर्शनीया, तथा वातोद्धूता विजयसूचिका वैजयन्तीति
विजयवैजयन्ती च उत्सृता-ऊर्ध्वीकृता गगनतलम् अम्बरतल-
मनुलिखन्ती अभिलङ्घयन्ती 'पुरतो' यथानुपूर्व्या सम्प्रस्थिता ।
'तयणंतरं च णमि'त्यादि, तदन्तरं 'बेरुलियभिसंतविमलदंड'
मिति 'वैडूर्यो' वैडूर्यरत्नमयो भिसंतो-दीप्यमानो विमलो
निर्मलो दण्डो यस्य तत्तथा 'पलंबकोरंटमल्लदामोवसोद्विय'मिति,

प्रलम्बते इति प्रलम्बि तेन-प्रलम्बमानेन कोरण्टमाल्यदाम्ना-
 कोरण्टपुष्पमालयोपशोभितं प्रलम्बकोरण्टमाल्यदामोपशोभितं
 चन्द्रमण्डलनिभं दीप्त्या शोभया वर्तुलतया चन्द्रमण्डलाकारं
 समुत्सृतं सम्यगूर्ध्वीकृतं विमलमातपत्रं तथा प्रवरं सिंहासनं
 मणिरत्नैः भक्त्या-विच्छित्या चित्रं यत् तन्मणिरत्नभक्तिचित्रं,
 सह पादपीठं यस्य तत्सपादपीठं, तथा 'सपाउयाजोगसमाजुत्त'
 मिति, पादुकायोगः-पादुकाद्वितयं तस्य समायोजनं समायुक्तं
 सह पादुकायोगसमायुक्तं यस्य तत्तथा 'बहुकिङ्करामरपरिग-
 हियमि'ति बहुभिः किङ्करैः-किङ्करकल्पैरमरैः परिगृहीतं 'पुरतो'
 यथानुपूर्व्या संप्रस्थितं । तदनन्तरं 'वइरामयवट्टलट्टसंठियसु-
 सिलिट्टपरिघट्टमट्टसुपइट्टि'त्ति, वज्रमयो-वज्ररत्नमयः तथा
 वृत्तं-वर्तुलं लष्टं-मनोज्ञं संस्थितं-संस्थानमाकारो यस्य स वृत्त-
 लष्टसंस्थितः तथा सुश्लिष्टः-सुश्लेषापन्नावयवो मसृण इत्यर्थः
 परिघृष्ट इव परिघृष्टः खरशाणया पाषाणप्रतिमावत् मृष्ट इव
 मृष्टः सुकुमारशाणया पाषाणप्रतिमेव सुप्रतिष्ठितो न तु तिर्य-
 कूपतिततया वक्रः तत एतेषां पदानां पदद्वयमीलनेन कर्मधा-
 रयः, अत एव शेषध्वजेभ्यो विशिष्टः-अतिशायी, तथा अने-
 कानि-अनेकसङ्ख्याकानि वराणि-प्रधानानि पञ्चवर्णानि
 कुडभीसहस्राणि उत्सृतानि यत्र सोऽनेकवरपञ्चवर्णकुडभी-
 सहस्रोत्सृतः, कान्तस्य परनिपातो सुखादिदर्शनात्, वातोद्धू-
 तविजयवैजयन्तीपताकाच्छत्रातिछत्रकलितः, तुङ्गः-अत्युच्चो
 योजनसहस्रप्रमाणोच्छ्रयत्वात्, तथा गगनतलम्-अम्बरतलम-
 नुलिखत् शिखरम्-अग्रभागो यस्य स तथा योजनसहस्रमुत्सृतः
 अत एव 'महइमहालप' इति, अतिशयेन महान् महेन्द्रध्वजः
 'पुरतो' यथानुपूर्व्या संप्रस्थितः । तदनन्तरं 'सुरूवनेवत्थपरि-
 कच्छिया' इति, सुरूपं नेपथ्यं परिकक्षितं-परिगृहीतं यैस्ते
 तथा, तथा सुष्ठु-अतिशयेन सज्जाः-परिपूर्णाः स्वसामग्रीसमा-

युक्ततया प्रगुणीभूताः-सर्वालङ्कारविभूषिताः 'महया भडचड-
गरपहकरेण'ति महता-अतिशयेन भटचटकरपहकरेण चटकर-
प्रधानभटसमूहेन पञ्चानीकानि पञ्चानीकाधिपतयः 'पुरतो'
यथानुपूर्व्या सम्प्रस्थिताः । तदनन्तरं च सूर्याभविमानवासिनो
बहवो वैमानिका देवा देव्यश्च सर्वद्व्या यावत्करणात् 'सव्वजु-
ईए सव्वबलेण'मित्यादि परिग्रहः, सूर्याभे देवं पुरतः पार्श्वतो
मार्गतः-पृष्ठतः समनुगच्छन्ति ।

तए णं से सूरियाभे देवे तेणं पंचाणीयपरिक्खित्तेणं वड-
रामयवट्टलट्टसंठिएण जाव जोयणसहस्समूसिएणं महइमहालएणं
महिंदज्जएणं पुरओ कड्ढिज्जमाणेणं चउहिं सामाणियसहस्सेहिं
जाव सोलसहिं आयरक्खदेवसाहस्सीहि अन्नेहि य बहूहिं सूरि-
याभविमाणवासीहिं वेमाणिएहिं देवेहिं देवीहि य सद्धिं संप-
रिबुडे सव्विड्ढिए जाव रवेणं सोहम्मस्स कप्पस्स मज्झंमज्झेणं
तं दिव्वं देविड्ढिं दिव्वं देवजुइं दिव्वं देवाणुभावं उवदंसेमाणे
२ पडिजागरेमाणे २ जेणेव सोहम्मकप्पस्स उत्तरिल्ले णिज्जा-
णमग्गे तेणेव उवागच्छइ, २ जोयणसयसाहस्सिएहिं विगगहेहिं
ओवयमाणे वीइवयमाणे ताए उक्किट्ठाए जाव तिरियमसंखिज्जाणं
दीवसमुद्दाणं मज्झंमज्झेणं वीइवयमाणे २ जेणेव नंदीसरवरदीवे
जेणेव दाहिणपुरत्थिमिल्ले रइकरपव्वए तेणेव उवागच्छइ २ ता
तं दिव्वं देविड्ढिं जाव दिव्वं देवाणुभावं पडिसाहरेमाणे २
पडिसंखेवेमाणे २ जेणेव जंबूदीवे २ जेणेव भारहे वासे जेणेव
आमलकप्पा नयरी जेणेव अंबसालवणे चेइए जेणेव समणे
भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छइ २ ता समणं भगवं महावीरं

તેણં દિવ્વેણં જાણવિમાણેણં તિક્ખુત્તો આયાહિણં પયાહિણં
 કરેइ २ ત્તા સમણસ્સ ભગવઓ મહાવીરસ્સ ઉત્તરપુરત્થિમે દિસી-
 માણં તં દિવ્વં જાણવિમાણં ઈસિં ચડરંગુલમસંપત્તં ધરણિતલંસિ
 ઠવેइ २ ચડહિં અગ્ગમહિસીહિં સપરિવારાહિં દોહિં અણીયાહિં
 તં જહા ગંધવ્વાણિણં ય ણટ્ટાણિણં ય સદ્ધિં સંપરિવુડે તાઓ
 દિવ્વાઓ જાણવિમાણાઓ પુરત્થિમિલ્લેણં તિસોવાણપટિરૂવણં
 પચ્છોરુહइ । તણં તસ્સ સૂરિયાભસ્સ દેવસ્સ ચત્તારિ સામાણિ-
 યસાહસ્સીઓ તાઓ દિવ્વાઓ જાણવિમાણાઓ ઉત્તરિલ્લેણં
 તિસોવાણપટિરૂવણં પચ્છોરુહइ. અવસેસા દેવા ય દેવીઓ ય
 તાઓ દિવ્વાઓ જાણવિમાણાઓ દાહિણિલ્લેણં તિસોવાણપટિ-
 રૂવણં પચ્છોરુહંતિ । તણં સે સૂરિયાભે દેવે ચડહિં અગ્ગમ-
 હિસીહિં જાવ સોલસહિં આયરક્કદેવસાહસ્સીહિં અણ્ણેહિ ય
 બહૂહિં સૂરિયાભવિમાણવાસીહિં વેમાણિણં દેવેહિં દેવીહિ ય
 સદ્ધિં સંપરિવુડે સવ્વિઙ્ઠિણં જાવ ણાડ્યરવેણં જેણેવ સમણે
 ભગવં મહાવીરે તેણેવ ઉવાગચ્છइ २ ત્તા સમણં ભગવં મહાવીરં
 તિક્ખુત્તો આયાહિણપયાહિણં કરેइ २ ત્તા વંદइ નમંસइ २ एवं
 વયાસી-અહં ણં ભંતે ! સૂરિયાભે દેવે દેવાણુપ્પયાણં વંદામિ
 ણમંસામિ જાવ પજ્જુવાસામિ । (સૂ. ૧૭) ।

‘સૂરિયાભા’इ સમણે ભગવં મહાવીરે સૂરિયાભં દેવં एवं વયા-
 સી-પોરાણમેયં સૂરિયાભા ! જીયમેયં સૂરિયાભા ! કિચ્ચમેયં
 સૂરિયાભા ! કરણિજ્જમેયં સૂરિયાભા ! આડિણ્ણમેયં સૂરિયાભા !
 અન્નમણ્ણાયમેયં સૂરિયાભા ! જે ણં ભવણવડિવાણમંતરજોइસ-

वेमाणिया देवा अरहंते भगवंते वंदंति नमंसंति २ तओ
पच्छा साइं साइं नामगोत्ताइं साहिति । तं पोराणमेयं सूरियाभा !
जाव अब्भणुनायमेयं सूरियाभा ! (सू० १८) ।

तए णं से सूरियाभे देवे समणेणं भगवया महावीरेणं
एवं वुत्ते समाणे दट्ठ जाव समणं भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ
२त्ता णच्चासणो णाइदूरे सुस्सुसमाणे णमंसमाणे अभिमुहे
विणएणं पंजलिउडे पज्जुवासइ ॥ (सू० १९) ॥

‘तएण’मित्यादि ततः सूर्याभो देवः तेन पञ्चानोकपरि-
क्षितेन यथोक्तविशेषणविशिष्टेन महेन्द्रध्वजेन पुरतः प्रकृष्यमा-
णेन चतुर्भिः सामानिकसहस्रैश्चतसृभिः सगरिवाराभिरग्रमहि-
षीभिस्तिसृभिः पर्षद्भिः सप्तभिरनोकाधिपतिभिः षोडश-
भिरात्मरक्षदेवसहस्रैरन्यैश्च बहुभिः सूर्याभविमानवासिभिर्वैमा-
निकैर्देवैर्देवीभिश्च सार्धं सम्परिवृतः सर्वद्वर्षा सर्वद्युत्या याव-
त्करणात्-‘सव्वबलेणं सव्वसमुदएणं सव्वादरेणं सव्वविभूसाए
सव्वविभूइए सव्वसंभमेणं सव्वपुप्फवत्थगंधमल्लालंकारेणं सव्व-
दिव्वतुडियसइसन्निनाएणं महया इड्ढीए महया जुइए महया बलेणं
महया समुदएणं महया वरतुडियजमगसमयपडुप्पवाइयरवेणं
संखपणवपडहमेरिइल्लरिखरमुहिहुडुक्कमुरयमुइंगदुंदुभिनिग्घोस-
नाइयरवेण’ मिति परिगृह्यते, सौधर्मस्य कल्पस्य मध्येन तां
दिव्यां देवद्विं दिव्यां देवद्युतिं दिव्यां देवानुभूतिं ‘लालेमाणे
२’ इति उपलालयन् २ लीलया उपभुञ्जान इति भावः, येनैव
सौधर्मस्य कल्पस्योत्तराहो निर्याणमार्गो-निर्गमनमार्गस्तेनैव
पार्श्वेनोपागच्छति, ‘ताए उक्किट्ठाए’ इत्यादि पूर्ववद्यावत् दि-
व्यया देवगत्या योजनशतसहस्रकैः-योजनलक्षप्रयाणैर्विग्रहैः-

क्रमैरवपतन्-अधस्तादवतरन् व्यतिव्रजंश्च गच्छंश्च तिर्यग्
 असङ्ख्येयानां द्वीपसमुद्राणां मध्यमध्येन 'जेणेव'ति नन्दीश्वरो
 द्वीपः यस्मिन् प्रदेशे यस्मिन्नेव च प्रदेशे तस्मिन्नन्दीश्वरे द्वीपे
 दक्षिणपूर्वः-आग्नेयकोणवर्ती रतिकरनामा पर्वतस्तस्मिन्नुपा-
 गच्छति, उपागत्य च तां दिव्यां देवर्द्धिं यावद् दिव्यं देवानुभावं
 शनैः २ प्रतिसंहरन् २ एतदेव पर्यायेण व्याचष्टे-प्रतिसङ्क्षिपन्
 २ यस्मिन् प्रदेशे जम्बूद्वीपो नाम द्वीपः तत्र च जम्बूद्वीपे
 यस्मिन् प्रदेशे भारतवर्षं तस्मिन्श्च भारतवर्षे यस्मिन् प्रदेशे
 आमलकल्पा नगरी तस्याश्चामलकल्पाया नगर्या बहिर्यस्मिन्
 प्रदेशे आम्रशालवनं चैत्यं तस्मिन्श्च चैत्ये यस्मिन् प्रदेशे
 श्रमणो भगवान् महावीरः 'तेणेवे'ति तत्रोपागच्छति, सर्वत्र
 तृतीया सप्तम्यर्थे द्रष्टव्या प्राकृतत्वात्। उपागत्य च श्रमणं
 भगवन्तं महावीरं तेन-प्रागुक्तस्वरूपेण दिव्येन यानविमानेन
 सह त्रिकृत्वः-त्रीन् वारान् आदक्षिणप्रदक्षिणीकरोति, आद-
 क्षिणप्रदक्षिणीकृत्य च श्रमणस्य भगवतो महावीरस्यापेक्षया
 य उत्तरपूर्वो दिग्भागस्तमपक्रामति-गच्छति अपक्रम्य च तद्
 दिव्यं यानविमानमीषद् एतदेव प्रकटयति-चतुरङ्गलं, चतुर्भि-
 रङ्गुलैरित्यर्थः असम्प्राप्तं सत् धरणीतले स्थापयति स्थापयि-
 त्वा चतसृभिरग्रमहिषीभिः सपरिवाराभिः द्वाभ्यामनीकाभ्यां
 तद्यथा-गन्धर्वानीकेन नाटयानीकेन च सार्धं सम्परिवृतस्त-
 स्माद् दिव्यात् यानविमानात् पूर्वेण त्रिसोपानप्रतिरूपकेण प्र-
 त्यवतरतिः चत्वारि सामानिकदेवसहस्राण्युत्तरेण, शेषा दक्षि-
 णेन । 'तष् णमि' त्यादि, 'वंदामि नमंस्वामि जाव पज्जुवा-
 सामी'त्यत्र यावच्छब्दकरणात् 'सक्कारेमि सम्माणेमि कल्लाणं
 मंगलं देवयं चेइयं पज्जुवासामि' इति परिग्रहः, ततः 'सूरिया-
 भा इ' इत्यादि, सूरियाभात् आदिः-मुख्यः पर्युपासकतया यस्य
 सः सूर्याभादिः श्रमणो भगवान् महावीरस्तं सूर्याभं देवमेवमवा-

दीत्-‘पोराणमेयमि’त्यादि प्राग्वत्, ‘नञ्चासन्ने’ इत्यादि, नात्या-
सन्नः- नातिनिकटोऽवग्रहपरिहारात् नात्यासन्ने वा स्थाने
वर्तमान इति गम्यम् ‘नाइदूरे’ इति न-नवातिदूरः अतिविप्रकृष्टोऽ
नौचित्यपरिहारात् नातिदूरे वा ‘सुस्ससमाणे’ इति भगवद्व-
चनानि श्रोतुमिच्छन् ‘अभिमुहे’ इति अभि-भगवन्तं लक्ष्यी-
कृत्य मुखमस्येति अभिमुखो, भगवतः सम्मुख इत्यर्थः, विन-
येन हेतुना ‘पंजलिउडे’ इति प्रकृष्टः-प्रधानो ललाटतटघटित-
त्वेन अञ्जलिः-हस्तन्यासविशेषः कृतो येन स प्राञ्जलिकृतः,
सुखादिदर्शनात् कान्तस्य परनिपातः, पर्युपास्ते-सेवते ।

तए णं समणे भगवं महावीरे सूरियाभस्स देवस्स तांसे
य महाइमहालियाए परिसाए जाव परिसा जामेव दिसिं पाउ-
ब्भूया तामेव दिसिं पडिगया ॥ (सू० २०) ॥

तए णं से सूरियाभे देवे समणस्स भगवओ महावीरस्स
अंतिए धम्मं सोच्चा निसम्म हट्ठतुट्ठ जाव हियए उट्ठाए उट्ठेइ
उट्ठित्ता समणं भगवं महावीरं वंदइ णमंसइ २ एवं वयासी-
अहं णं भंते ! सूरियाभे देवे किं भवसिद्धिए अभवसिद्धए ?
सम्महिट्ठी मिच्छदिट्ठी ? परित्तसंसारिए अणंतसंसारिए ? सुल-
भवोहिए दुलहवोहिए ? आराहए विराहए ? चरिमे अचरिमे ?
‘सूरियाभा’इ समणे भगवं महावीरे सूरियाभं देवं एवं वयासी
सूरियाभा ! तुमं णं भवसिद्धिए णो अभवसिद्धिए जाव चरिमे
णो अचरिमे ॥ (सू० २१) ॥

तए णं से सूरियाभे देवे समणेणं भगवया महावीरेणं
एवं वुत्ते समाणे हट्ठतुट्ठचित्तमाणंदिए परमसोमणस्से समणं

भगवं महावीरं वंदइ नमंसइ २ एवं वयासी-तुब्भे णं भंते !
 सव्वं जाणह सव्वं पासह (सव्वओ जाणह सव्वओ पासह)
 सव्वं कालं जाणह सव्वं कालं पासह सव्वे भावे जाणह सव्वे
 भावे पासह । जाणंति णं देवाणुप्पिया मम पुव्वि वा पच्छा वा
 ममेयरूवं दिव्वं देविड्ढिं दिव्वं देवजुइं दिव्वं देवाणुभावं लद्धं
 पत्तं अभिसमन्नागयं ति । तं इच्छामि णं देवाणुप्पियाणं भत्ति-
 पुव्वगं गोयमाइयाणं समणाणं निगंथाणं दिव्वं देविड्ढिं दिव्वं
 देवजुइं दिव्वं देवाणुभावं दिव्वं वत्तीसइबद्धं नट्टविहिं उवदंसि-
 त्तए ॥ (सू० २२) ॥

तए णं समणे भगवं महावीरे सूरियाभेणं देवेणं एवं वुत्ते
 समाणे सूरियाभस्स देवस्स एयमट्ठं णो आढाइ णो परयाणइ
 तुसिणीए संचिट्ठइ । तए णं से सूरियाभे देवे समणं भगवं
 महावीरं दोच्चंपि एवं वयासी-तुब्भे णं भंते ! सव्वं जाणह
 जाव उवदंसित्तए त्तिकट्ठु समणं भगवं महावीरं त्तिकखुत्तो आया-
 हिणपयाहिणं करेइ २ वंदइ नमंसइ २ ता उत्तरपुरत्थिमं दिसी-
 भागं अइक्कमइ २ ता वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहणइ २ ता
 संखिज्जाइं जोयणाइं दंडं निस्सरइ २ ता अहाबायरे० २ अहा-
 सुहुमे० २ दोच्चंपि वेउव्वियसमुग्घाएणं जाव बहुसमरमणिज्जं
 भूमिभागं विउव्वइ, से जहानामए आलिंगपुक्खरे इ वा जाव
 मणीणं फासो, तस्स णं बहुसमरमणिज्जस्स भूमिभागस्स बहु-
 मज्झदेसभागे पिच्छाघरमंडवं विउव्वइ, अणेगखंभसयसंनिविट्ठं

चण्णओ बहुसमरणणिज्जभूमिभागं विउव्वइ उल्लोयं अक्खाडगं
 च मणिपेढियं च विउव्वइ तीसे णं मणिपेढियाए उवरि सीहा-
 सणं सपरिवारं जाव दामा चिट्ठंति । तए णं से सूरियाभे देवे
 समणस्स भगवओ महावीरस्स आलोए पणामं करेइ २ ता
 अणुजाणउ मे भगवं ति कट्टु सीहासणवरगए तित्थयराभिमुहे
 सण्णिसण्णे । तए णं से सूरियाभे देवे तप्पढमयाए णाणामणि-
 कणगरयणविमलमहरिहनिउणोवचियमिसिमिसितविरइयमहाभ-
 रणकडगतुडियवरभूसणुज्जलं पीवरं पलंबं दाहिणं भुयं पसारेइ ।
 तओ णं सरिसयाणं सरित्तयाणं सरिव्वयाणं सरिसलावण्णरू-
 वजोव्वणगुणोव्वेयाणं एगाभरणवसणगहियणिज्जोआणं दुहओ-
 संवलियगणियत्थाणं आविद्धतिलयामेलाणं पिणिद्धगेविज्जकं-
 चुयाणं उप्पीलियचित्तपट्टपरियरसफेणकावत्तरइयसंगयपलंबव-
 त्थंतचित्तचिल्लगनियंसणाणं एगावलिकंठरइयसोभंतवच्चपरिह-
 त्थभूसणाणं अट्टसयं णट्टसज्जाणं देवकुमाराणं णिग्गच्छइ । तया-
 णंतरं च णं णाणामणि जाव पीवरं पलंबं वामं भुयं पसारेइ ।
 तओ णं सरित्तयाणं सरिव्वईणं सरिसलावण्णरूवजोव्वणगुणो-
 व्वेयाणं एगाभरणवसणगहियनिज्जोयाणं दुहओसंवलियगणि-
 यत्थीणं आविद्धतिलयामेलाणं पिणिद्धगेवेज्जकंचुईणं णाणामणि-
 रयणभूसणविराइयंगमंगाणं चंदाणणाणं चंदद्धसमनिलाडाणं
 चंदाहियसोमदंसणाणं उक्का इव उज्जोवेमाणीणं सिंगारागार-
 चारुवेसाणं हसियभणियचिट्ठियविलाससल्लियसंलावनिउणजु-
 त्तोवयारकुसलाणं गहियाउज्जाणं अट्टसयं नट्टसज्जाणं देवकुमा-

रियाणं णिग्गच्छइ । तए णं से सूरियाभे देवे अट्टसयं संखाणं
 विउव्वइ अट्टसयं संखवायाणं विउव्वइ अट्टसयं सिंगाणं विउ-
 व्वइ अट्टसयं सिंगवायाणं विउव्वइ अट्टसयं संखियाणं विउव्वइ
 अट्टसयं संखियवायाणं विउव्वइ अट्टसयं खरमुहीणं विउव्वइ
 अट्टसयं खरमुहिवाइयाणं विउव्वइ अट्टसयं पेयाणं विउव्वइ
 अट्टसयं पेयावायगाणं अट्टसयं पीरपीरियाणं विउव्वइ एवमा-
 इयाइं एगूणपणं आउज्जविहाणाइं विउव्वइ, २ ता तए णं ते
 बहवे देवकुमारा य देवकुमारीयाओ य सदावेइ तए णं ते
 बहवे देवकुमारा य देवकुमारीओ य सूरियाभेणं देवेणं सदा-
 विया समाणा हट्ठ जाव जेणेव सूरियाभे देवे तेणेव उवाग-
 च्छन्ति २ ता सूरियाभं देवं करयलपरिग्गहियं जाव वद्धावित्ता
 एवं वयासी-संदिसंतु णं देवाणुप्पिया ! जं अम्हेहिं कायव्वं ।
 तए णं से सूरियाभे देवे ते बहवे देवकुमारा य देवकुमारीओ
 य एवं वयासी-गच्छह णं तुब्भे देवाणुप्पिया ! समणं भगवं
 महावीरं तिव्वुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेह करित्ता वंदह
 नमंसह २ ता गोयमाइयाणं समणाणं निग्गंथाणं तं दिव्वं
 देविड्ढिं दिव्वं देवजुइं दिव्वं देवाणुभावं दिव्वं बत्तीसइबद्धं
 णट्ठविहिं उवदंसेह २ ता खिप्पामेव एयमाणत्तियं पच्चप्पि-
 णह । तए णं ते बहवे देवकुमारा देवकुमारियाओ य सूरि-
 याभेणं देवेणं एवं वुत्ता समाणा हट्ठ जाव करयल जाव पडिसुणेंति
 २ जेणेव समणे भगवं महावीरे तेणेव उवागच्छंति २ समणं भगवं
 महावीरं जाव नमंसित्ता जेणेव गोयमाइया समणा निग्गंथा तेणेव

उवागच्छन्ति । तए णं ते बहवे देवकुमारा देवकुमारीओ य स-
 मामेव समासरणं करेन्ति, २ ता सामामेव पन्तिओ बंधन्ति, २ ता
 सामामेव पन्तिओ नमंसन्ति, २ ता सामामेव पन्तीओ अवणमन्ति २ ता
 सामामेव उन्नमन्ति २ एवं सहियामेव ओनमन्ति एवं सहियामेव
 उन्नमन्ति २ ता थिमियामेव ओणमन्ति थिमियामेव उन्नमन्ति
 संगयामेव ओनमन्ति संगयामेव उन्नमन्ति २ ता सामामेव पसरन्ति
 २ ता सामामेव आउज्जविहाणां गेहन्ति सामामेव पवाएसु
 पगांसु पणच्चिसु । किं ते ? उरेण मंदं सरेण तारं कंठेण वितारं
 ति विहं तिसमयेयगरइय गुंजावक्कुहरोवगुं रत्तं ति ठाणकरण-
 सुद्धं सकुहरगुंजंतवसतंतीतलताललयगहमुसंपउत्तं महुरं समं
 सललियं मणोहरं मिउरिभियपयसंचारं सुरइ सुणइ वरचारूव्वं
 दिव्वं णट्टसज्जं गेयं पगीया वि होत्था । किं ते ? उद्धमंताणं
 संखाणं सिंगाणं संखियाणं खरमुहीणं पेयाणं परपिरियाणं
 आहंमंताणं पणवाणं पडहाणं अप्फालिज्जमाणाणं भंभाणं होरं-
 भाणं [वीणाणं वियधो (पंची णं)] तालिज्जंताणं भेरोणं झल्लुरीणं
 दुंदुहीणं आलिवंताणं [मुरयाणं] मुंंगाणं नन्दीमुंंगाणं उत्ता-
 लिज्जंताणं आलिगाणं कुंतुवाणं गोमुहीणं मद्दलाणं मुच्छिज्जंताणं
 वीणाणं विपंचीणं वल्लकीणं कुट्टिज्जंताणं महंतीणं कच्छभीणं
 चित्तवीणाणं सारिज्जंताणं बद्धीसाणं सुघोसाणं णंदिघोसाणं
 फुट्टिज्जंतीणं भामरीणं छब्भामरीणं परिवायणीणं छिप्पंतीणं
 तूणाणं तुंबवीणाणं आमोडिज्जंताणं आमोयाणं कुभाणं नडलाणं
 अच्छिज्जंतीणं मुगुंदाणं हुडुकीणं विचिकीणं वाइज्जंताणं करडाणं

दिङ्मियाणं किणियाणं कडंवाणं वाइज्जंताणं दहरगाणं दहरिगाणं
 कुतुंबाणं कलसियाणं मडुयाणं आवडिज्जंताणं तलाणं तालाणं
 कंसतालाणं घट्टिज्जंताणं रिगिरिसियाणं लत्तियाणं मगरियाणं
 सुसुमारियाणं फूमिज्जंताणं वंसाणं वेल्लूणं वालीणं परिल्लीणं
 बद्धगाणं । तए णं से दिव्वे गीए दिव्वे नट्टे दिव्वे वाइए एवं
 अञ्चुए सिंगारे उराले मणुत्ते मणहरे गीए मणहरे नट्टे मणहरे
 वाइए उप्पिजलभूए कहकहभूए दिव्वे देवरमणे पयत्ते यावि
 होत्था । तए णं ते बहवे देवकुमारा य देवकुमारीओ य समणस्स
 भगवओ महावीरस्स सोत्थियसिरिवच्छणंदियावत्तवद्धमाणग-
 भदासणकलसमच्छदप्पणमंगलभत्तिचित्तं णामं दिव्वं नट्टविहिं
 उवदंसेति । (सू. २३)।

ततः श्रमणो भगवान् महावीरः सूर्याभस्य देवस्य श्वेतस्य
 राज्ञो धारिणीप्रमुखानां च देवीनां तस्याश्च 'महइमहालियाए'
 इति अतिशयेन महत्या 'इसिपरिसाए' इति ऋषयः-त्रिकाल-
 दर्शनिनस्तेषां पर्षत् तस्याः, अवध्यादिजिनपर्षदो-यथोक्तानुष्ठा-
 नानुष्ठायिसाधुपर्षदः 'जइपरिसाए' इति यतन्ते उत्तरगुणेषु
 विशेषत इति यतयो-विचित्रद्रव्याद्यभिग्रहाद्युपेताः साधवस्तेषां
 पर्षदो यतिपर्षदः, 'विदुपरिसाए' इति विद्वत्पर्षदः-अनेक-
 विज्ञानपर्षदो देवपर्षदः इक्ष्वाकुपर्षदः क्षत्रियपर्षदः कौरव्यपर्षदः
 कथम्भूताया इत्याह-'अणेगसयाए' इति अनेकानि पुरुषाणां
 शतानि सङ्ख्याया यस्यां सा अनेकशता तस्याः 'अणेगवंदाए'
 इति अनेकानि वृन्दानि यस्याः सा तथा तस्याः, 'अणेगसय-
 वंदपरिखाराए' इति अनेकशतानि-अनेकशतसङ्ख्यानि वृन्दानि
 परिवारो यस्याः सा तथा तस्याः, 'महइमहालियाए परि-

साय ' अतिशयेन महत्याः पषदः ' ओहबले ' इति ओघेन-
 प्रवाहेण बलं यस्य, न तु कथयतो बलहानिरुपजायते इति
 भावः, ' एवं जहा उववाइए तहा भाणियव्वमि 'ति, एवं यथा
 औपपातिके ग्रन्थे तथा वक्तव्यं, तच्चैवं- ' अइबले महाबले
 अपरिमियबलवीरियतेयमाहण्पकंतिजुत्ते सारदनवथणियमहुर-
 गंभीरकुंचनिग्घोसदुंदुभिस्सरे उरेविथडाए कंठेवट्टियाए सिरे-
 समावन्नाए अगरलाए अमम्मणाए फुडविसयमहुरगंभीरगाहिगाए
 सब्बक्खरसन्निवाइयाए गिराए सब्बभासाणुगामिणीए सब्ब-
 संसयविमोयणीए अपुणरुत्ताए सरस्सईए जोयणनीहारिणा
 सरेणं अद्धमागहाए भासाए भासइ, अरिहाधम्मं परिकहेइ,
 तंजहा-अत्थि लोए अत्थि अलोए अत्थि जीवे अत्थि अजीवे-
 त्यादि, तावत् यावत् तए णं सा महइमहालिया मणुस्सपरिसा
 समणस्स भगवओ महावीरस्स अतिए धम्मं सोच्चा निसम्म
 हट्टतुट्ठा समणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो आयाहिणपयाहिणं
 करेइ २ त्ता वंदइ नमंसइ २ त्ता एवं वयासी-सुयक्खाए णं
 भंते ! निगंग्थे पावयणे, नत्थि ण केई समणे माहणे वाएरिसं
 धम्ममाइक्खित्तए, एवं वइत्ता जामेव दिस्सि पाउब्भूया तामेव
 दिस्सि पडिगया । तए णं सेए राया समणस्स भगवओ महा-
 वीरस्स अंतिए धम्मं सोच्चा निसम्म हट्टतुट्ठचित्तमाणंदिए
 जाव हरिसवसविसप्पमाणहियए समणं भगवं महावीरं वंदइ
 नमंसइ २ त्ता पसिणाइं पुच्छइ २ त्ता अट्ठाइं परियाणइ २ त्ता
 उट्ठाए उट्ठेइ २ त्ता समणं भगवं महावीर वदइ नमंसइ २ एवं
 वयासी-सुयक्खाए णं भंते ! निगंग्थे पावयणे जाव परिसं धम्म-
 माइक्खित्तए, एवं वइत्ता हत्थिं दुरूहइ २ त्ता समणस्स भगवओ
 महावीरस्स अंतियाओ अंबसालवणाओ चेइयाओ पडिनिक्खमइ
 २ त्ता जामेव दिस्सि पाउब्भूए तामेव दिस्सि पडिगए ' इति ।
 इदं च प्रायः सकलमपि सुगमं नवरं यामेव दिशमवलम्ब्य, कि-

मुक्तं भवति ? यतो दिशः सकाशात् प्रादुर्भूतः-समवसरणे समा-
गतस्तामेव दिशं प्रतिगतः । सम्प्रति सूर्याभो देवो धर्मदेशना-
श्रवणतो जातप्रभूततरसंसारविरागः स्वविषयं भव्यत्वादिकं
पिपृच्छिषुर्यत्करोति तदाह-‘ तप णमि ’त्यादि, ‘भवसिद्धिः’
इति भवैः सिद्धिर्यस्यासौ भवसिद्धिको, भव्य इत्यर्थः, तद्वि-
परीतोऽभवसिद्धिकः, अभव्य इत्यर्थः, भव्योऽपि कश्चिन्मिथ्या-
दृष्टिर्भवति कश्चित्सम्यग्दृष्टिस्तत आत्मनः सम्यग्दृष्टित्व-
निश्चयाय पृच्छति-सम्यग्दृष्टिको मिथ्यादृष्टिकः, सम्यग्दृष्टिरपि
कश्चित्परिमितसंसारो भवति कश्चिदपरिमितसंसारः, उपशम-
श्रेणिशिरःप्राप्तानामपि केषाञ्चिदनन्तसंसारभावाद्, अतः
पृच्छति-परीतसंसारिकोऽनन्तसंसारिकः ? परीतः-परिमितः
स चासौ संसारश्च परीतसंसारः सोऽस्यास्तीति परीतसंसा-
रिकः, ‘अतोऽनेकस्वरादि’कप्रत्ययः, एवमनन्तश्चासौ संसार-
श्चानन्तसंसारः सोऽस्यास्तीति अनन्तसंसारिकः, परीतसंसारि-
कोऽपि कश्चित् सुलभबोधिको भवति यथा शालिभद्रादिकः,
कश्चिदुल्लभबोधिको यथा पुरोहितपुत्रजीवः, ततः पृच्छति
सुलभा बोधिः-भवान्तरे जिनधर्मप्राप्तिर्यस्यासौ सुलभबोधिकः,
एवं दुल्लभबोधिकः, सुलभबोधिकोऽपि कश्चिद्बोधिं लब्ध्वा
विराधयति ततः पृच्छति-आराधयति-सम्यक् पालयति
बोधिमित्याराधकः, तद्विपरीतो विराधकः, आराधकोऽपि
कश्चित्तद्भवमोक्षगामी न भवति ततः पृच्छति-चरमोऽचरमो
वा ? चरमोऽनन्तरभावी भवो यस्यासौ चरमः ‘अभ्रादिभ्य’
इति मत्वर्थायोऽप्रत्ययस्तद्विपरीतोऽचरमः, एवमुक्ते सूर्याभादिः
अमणो भगवान् महावीरस्तं सूर्याभं देवमेवमवादीत्-भोः
सूर्याभ ! त्वं भवसिद्धिको नाभवसिद्धिकः, यावत्करणात्
‘सम्महिद्दी नो मिच्छादिद्दी परित्तसंसारिण नो अणंतसंसारिण
सुलभबोहिण नो दुल्लभबोहिण आराहण नो विराहण’ इति

परिग्रहः ॥ ‘तुम्हे णं भंते !’ तुम्हे इति यूयं णमिति वाक्यालङ्कारे भदन्त ! सर्वं केवलवेदसा जानीथ सर्वं केवलदर्शनेन पश्यथ, अनेन द्रव्यपरिग्रहः, तत्र सर्वशब्दो देशकात्स्न्येऽपि वर्तते यथा अस्य सर्वस्यापि ग्रामस्यायमधिपतिरिति सचराचरविषयज्ञानदर्शनप्रतिपादनार्थमाह-‘सव्वओ जाणह सव्वओ पासह’ सर्वतः-सर्वत्र दिशु ऊर्ध्वमधो लोकेऽलोके चेति भावः, जानीथ पश्यथ च, अनेन क्षेत्रपरिग्रहः, तत्र सर्वद्रव्यसर्वक्षेत्रविषयं वार्तमानिकमात्रमपि ज्ञानं दर्शनं वा सम्भाव्येत ततः सकलकालविषयज्ञानदर्शनप्रतिपादनार्थमाह-सर्वकालम्-अतीतमनागतं वर्तमानं च जानीथ पश्यथ, एतेन कालपरिग्रहः, तत्र कश्चित् सर्वद्रव्यसर्वकालविषयमपि ज्ञानं सर्वपर्यायविषयं न सम्भावयेत् यथा मीमांसकादिः अत आह सर्वान् भावान्-पर्यायान् प्रतिद्रव्यमात्मीयान् परकीयांश्च केवलवेदसा जानीथ केवलदर्शनेन पश्यथ, अथ भावा दर्शनविषया न भवन्ति ततः कथमुक्तं-‘सव्वे भावे पासह’ इति ? नैष दोषः, उत्कलितरूपतया हि ते भावा दर्शनविषया न भवन्ति अनुत्कलितरूपतया तु ते भवन्त्येव, तथा चोक्तम्-“निर्विशेष विशेषाणां ग्रहो दर्शनमुच्यते,” इति, ततो ‘जाणंति ण’ मितिपूर्ववत् देवानां प्रियाः पूर्वमपि अनन्तरमुपदर्श्यमाननाट्यविधेः पश्चादपि च उपदर्श्यमाननाट्यविधेः, उत्तरकालं मम एतद्रूपां दिव्यां देवर्द्धिं दिव्यां देवद्युतिं दिव्यं देवानुभावं लब्धं लब्धं देशान्तरगतमपि किञ्चिद्भवति तत आह-प्राप्तं, प्राप्तमपि किञ्चिदन्तरायवशादनात्मवशं भवति तत आह-अभिसमन्वागतं, तत ‘इच्छामि णमि’त्यादि, इच्छामि णमिति पूर्ववत् देवानांप्रियाणां पुरतो भक्तिपूर्वकं-बहुमानपुरस्सरं

गौतमादीनां श्रमणानां निर्ग्रन्थानां दिव्यां देवद्वि दिव्यां देवद्युतिं दिव्यं देवानुभावमुपदर्शयितुं द्वात्रिंशद्विधं-द्वात्रिंशत्प्रकारं नाट्यविधिं-नाट्यविधानमुपदर्शयितुमिति । 'तए णमि'त्यादि, ततः श्रमणो भगवान् महावीरः सूर्याभेण देवेन ष्वमुक्तः सन् सूर्याभस्य देवस्यैनम्-अनन्तरोदितमर्थं नाद्रियते-न तदर्थकर-णायादरपरो भवति, नापि परिजानाति-अनुमन्यते, स्वतो वीतरामत्वात् गौतमादीनां च नाट्यविधेः स्वाध्यायादिविघात-कारित्वात्, केवलं तूष्णीकोऽवतिष्ठते, एवं द्वितीयमपि वारं, तृतीयमपि वारमुक्तः सन् भगवानेवमवतिष्ठति । 'तए णमि' त्यादि, ततः पारिणामिक्या बुद्ध्या तत्त्वमवगम्य मौनमेव भगवत उचितं न पुनः किमपि वक्तुं, केवलं मया भक्तिरा-त्मीयोपदर्शनीयेति प्रमोदातिशयतो जातपुलकः सन् सूर्याभो देवः श्रमणं भगवन्तं महावीरं वन्दते-स्तौति नमस्यति-कायेन वन्दित्वा नमस्यित्वा च 'उत्तरपुरत्थिमं दिसीभागमि'त्यादि सुगमं, नवरं बहुसमभूमिवर्णनप्रेक्षागृहमण्डपवर्णनमणिपोठिका-सिंहासनतदुपर्युल्लोचाङ्कुशमुक्तादामवर्णनानि च प्राग्वद् भाव-नीयानि । 'तए णमि'त्यादि, ततः सूर्याभो देवस्तीर्थङ्करस्य भगवतः आलोके प्रणामं करोति, कृत्वा चानुजानातु भगवान् मामित्यनुज्ञापनां कृत्वा सिंहासनवरगतः सन् तीर्थकराभिमुखः सन्निषण्णः । 'तए णमि'त्यादि, ततः सूर्याभो देवः 'तत्प्रथ-मतया' तस्य-नाट्यविधेः प्रथमतायां दक्षिणं भुजं प्रसारयति, कथम्भूतमित्याह--'नानामणिकणगरयणविमलमहारिहनिपुणो-वचियमिसिमिसंतविरइयमहाभरणकडगतुडिवरभूसणुज्जलं'इति नानाविधानि मणिकनकरत्नानि येषु तानि नानामणिक-नकरत्नानि, मणयो नानाविधाश्चन्द्रकान्तादयः कनकानि नानाविधानि नानावर्णतया रत्नानि नानाविधानि कर्कतनादीनि, तथा विमलानि-निर्मलानि तथा महान्तमुपभोकारमर्हन्ति

यदिवा महम्-उत्सवं क्षणमर्हन्तीति महार्हाणि तथा निपुणं-
 निपुणबुद्धिगम्यं यथा भवति एवं 'ओविया' इति परिकर्मि-
 तानि 'मिसिमिसंतत्ति' दीप्यमानानि विरचितानि महाभरणानि
 यानि कटकानि-कलाचिकाभरणानि तुटितानि-बाहुरक्षका
 अन्यानि च यानि वरभूषणानि तैरुज्ज्वलं-भास्वरं तथा पीवरं-
 स्थूलं प्रलम्बं-दीर्घं । 'तष् णमि'त्यादि, ततः-तस्माद् दक्षिण-
 भुजात् अष्टशतम्-अष्टाधिकं शतं देवकुमाराणां निर्गच्छति,
 कथम्भूतानामित्याह-सदृशानां, समानाकाराणामित्यर्थः, तत्रा-
 कारेण कस्यचि (श्चि)त् सदृशोऽपि वर्णतः सदृशो न भवति
 ततः सदृग्वर्णत्वकूप्रतिपादनार्थमाह-'सरित्तयाण'मिति,
 सदृशी-सदृग् वर्णत्वक् येषां ते तथा, सदृक्त्वगपि कश्चित्
 वयसो विसदृशः सम्भाव्येत तत आह-'सरिब्बयाणं'
 सदृक्-समानं वयो येषां ते तथा तेषां 'सरिसलावण्णरूवजो-
 व्वणगुणोववेयाण'मिति सदृशेन लावण्येन-लवणिम्ना अतिसु-
 भगया शरीरकान्त्येति भावः, रूपेण-आकृत्या यौवनेन-यौव-
 निकया गुणैः-दक्षत्वप्रियंवदत्वादिभिरुपपेताः सदृशलावण्यरू-
 पयौवनगुणोपपेतास्तेषां, 'एगाभरणवसनगहियनिजोगाणमि'ति
 एकः-समानः आभरणवसनादिः-आभरणवसनलक्षणो गृहीतो
 निर्योगः-उपकरणमर्थान्नाट्योपकरणं यैस्ते तथा तेषां, 'दुहओ
 संवेल्लियग्गनियत्थाणं'ति द्विधातो-द्वयोः पार्श्वयोः संवेल्लितानि
 -संवृत्तानि अग्राणि यस्य तद् द्विधातःसंवेल्लिताग्रं न्यस्त सा-
 मर्थ्यादुत्तरीयं यैस्ते तथा तेषां, तथा 'उप्पीलियचित्तपट्टपरि-
 यरसफेणगावत्तरइयसंगयपलंबवत्थंतचित्तचिल्ललगनियंसणाण'-
 मिति, उत्पीडितः-अत्यन्ताबद्धश्चित्रपट्टो-विचित्रवर्णपट्टरूपः
 परिकरो यैस्ते तथा यस्मिन्नावर्तने फेनविनिर्गमो भवति सः
 सफेनकावर्त उच्यते ततः सफेनकावर्तेन रचिता सङ्गता-ना-
 ट्यविधावुपपन्नाः प्रलम्बा वस्त्रान्ता यस्य निवसनस्य तत्तथा

तत् चित्रं-चित्रवर्णं चिल्ललग-देदीप्यमानं निवसन-परिधानं
 येषां ते तथा, ततः पूर्वपदेन विशेषणसमासस्तेषां, 'एगावलि-
 कंठरइयसोभंतवच्छपरिहृत्थभूषणाण' मिति, एकावलिर्या कण्ठे
 रचिता तथा शोभमानं वक्षो येषां ते तथा, परिहृत्थशब्दो
 देश्यः परिपूर्णवाचकः, पडिहृत्थानि-पूर्णानि भूषणानि येषां
 ते तथा, ततः पूर्वपदेन कर्मधारयस्तेषां, 'नट्टसज्जाणं' नृत्ये
 सज्जाः-प्रगुणीभूता नृत्यसज्जास्तेषां । तदनन्तरं च यथोक्त-
 विशेषणविशिष्टं वामं भुजं प्रसारयति, तस्माद्-वामभुजात्
 अष्टशतं देवकुमारिकाणां विनिगच्छति, कथम्भूतमित्याह-
 'सरिसयाणं सरित्तयाणं सरिब्बयाणं सरिसलावण्णरूवजोव्वणगु-
 णोववेयाणं एगाभरणवसण्णगहियनिज्जोईणं दुहओसंवेल्लियग्ग-
 नियत्थीणमि'ति पूर्ववत् 'आविद्धतिलयामेलाणं' आविद्धस्ति-
 लक आमेलश्च-शेखरको यकाभिस्ता आविद्धतिलकामेलास्तासां
 'पिणद्धगेवेज्जकञ्चुकाण'मिति, पिनद्धं त्रैवेयकं-ग्रीवाभरणं
 कञ्चुकश्च यकाभिस्तास्तथा तासां, 'नानामणिकणगरयणभू-
 सणविराइयंगमंगीण'मिति, नानाविधानि मणिकनकरत्नानि
 येषु भूषणेषु तानि नानामणिकनकरत्नानि तैर्नानामणिकनकरत्नै-
 र्भूषणैर्विराजितान्यङ्गमङ्गानि अङ्गप्रत्यङ्गानि यासां तास्तथा तासां,
 'चंदाणणाणं चन्दद्धसमनिडालाणं चन्दाहियसोमदसणाणं उक्का
 इव उज्जोवेमाणीण'मिति सुगमं 'सिङ्गारागारचारुवेसाणं हसि-
 यभणियचिट्ठियविलाससललियसंलावणिउणजुत्तोवयारकुसलाणं
 गहियाउज्जाणं नट्टसज्जाण'मिति पूर्ववत् । 'तए णं से सूरि-
 यामे देवे' इत्यादि, ततः स सूर्याभो देवोऽष्टशतं शङ्खानां
 विकुर्वति, अष्टशतं शङ्खवादकानाम् अष्टशतं शृङ्गाणामष्ट-
 शतं शृङ्गवादकानां २ अष्टशतं शङ्खिकानां अष्टशतं शङ्खिकावा-
 दकानां २, ऋस्वः शङ्खो जात्यन्तरात्मकः शङ्खिका, तस्या
 हि स्वरो मनाक् तीक्ष्णो भवति, न तु शङ्खवदतिगम्भीरः,

तथा अष्टशतं खरमुखीनां-काहलानां अष्टशतं खरमुखीवादका-
नाम् ३, अष्टशतं पेयानां, पेया नाम महती काहला, अष्टशतं
पेयावादकानां ४, अष्टशतं पीरिपीरिकाणां-कोलिकपुटावनद्ध-
मुखवाद्यविशेषरूपाणामष्टशतं पीरिपीरिवादकानां ५ अष्टशतं
पणवानां, पणवो-भाण्डपटहो लघुपटहो वा अष्टशतं पणववाद-
कानां ६ अष्टशतं पटहानां अष्टशतं पटहवादकानां ७ अष्टशतं
भम्भानां भम्भा-ढक्का अष्टशतं भम्भावादकानां ८ अष्टशतं हो-
रम्भाणां, होरम्भा-महाढक्का अष्टशतं होरम्भावादकानां ९ अष्ट-
शतं मेरीणां-ढक्काकृतिवाद्यविशेषरूपाणामष्टशतं मेरीवादकानां
१० अष्टशतं झलुरीणां झलुरीनाम-चर्मावनद्धा विस्तीर्णव-
लयाकारा अष्टशतं झलुरीवादकानां ११ अष्टशतं दुन्दुभीना-
मष्टशतं दुन्दुभिवादकानां दुन्दुभिर्भेर्याकारा सङ्कटमुखी देवा-
तोद्यविशेषः १२ अष्टशतं मुरुजानां महाप्रमाणो मर्दलो मुरुजः
अष्टशतं मुरुजवादकानां १३ अष्टशतं मृदङ्गानां लघुमर्दलो
मृदङ्गोऽष्टशतं मृदङ्गवादकानां १४ अष्टशतं नन्दीमृदङ्गानां न-
न्दीमृदङ्गो नाम एकतः सङ्कीर्णोऽन्यत्र विस्तृतो मुरुजविशेषः,
अष्टशतं नन्दीमृदङ्गवादकानां १५ अष्टशतमालिङ्गानां आलिङ्गो
-मुरुजवाद्यविशेषः ष्वाष्टशतमालिङ्गवादकानां १६ अष्टशतं
कुस्तुम्बानां कुस्तुम्बः-चर्मावनद्धपुटो वाद्यविशेषः अष्टशतं
कुस्तुम्बवादकानां १७ अष्टशतं गोमुखीनां, गोमुखी लोकतोऽ-
वसेया, अष्टशतं गोमुखीवादकानां १८ अष्टशतं मर्दलानां,
मर्दलः-उभयतः समः, अष्टशतं मर्दलवादकानां १९ अष्टशतं
विपञ्चीनां, विपञ्ची-त्रितन्त्री वीणा, अष्टशतं विपञ्चीवादकानां
२०, अष्टशतं वल्लकीनां, वल्लकी-सामान्यतो वीणा, अष्टशतं वल्ल-
कीवादकानां २१ अष्टशतं भ्रामरीणां अष्टशतं भ्रामरीवादकानां २२
अष्टशतं षड्भ्रामरीणामष्टशतं षड्भ्रामरीवादकानां २३ अष्टशतं
परिवादिनीनां परिवादिनी-सप्ततन्त्री वीणा अष्टशतं परिवा-

दिनीवादकानां २४ अष्टशतं वल्लीसानामष्टशतं वल्लीसावदकानां
 २५ अष्टशतं सुघोषाणामष्टशतं सुघोषावादकानां २६ अष्टशतं
 नन्दिघोषाणामष्टशतं नन्दिघोषवादकानां २७ अष्टशतं महतीनां,
 महती-शततन्त्रिका वीणा अष्टशतं महतीवादकानां २८ अष्ट-
 शतं कच्छभीनामष्टशतं कच्छभीवादकानां २९ अष्टशतं
 चित्रवीणानां अष्टशतं चित्रवीणावादकानां ३० अष्टशतमामो-
 दानामष्टशतं आमोदवादकानां ३१ अष्टशतं झञ्झानामष्टशतं
 झञ्झावादकानां ३२ अष्टशतं नकुलानां अष्टशतं नकुलवाद-
 कानां ३३ अष्टशतं तूणानामष्टशतं तूणावादकानां ३४ अष्ट-
 शतं तुम्बवीणानां तुम्बयुक्ता वीणा या तुम्बवीणा अद्यकल्य-
 प्रसिद्धा अष्टशतं तुम्बवीणावादकानां ३५ अष्टशतं मुकुन्दानां,
 मुकुन्दो-मुरुजवाद्यविशेषो योऽतिलीनं प्रायो वाद्यते अष्टशतं
 मुकुन्दवादकानां ३६ अष्टशतं हुडुकानामष्टशतं हुडुकावादकानां
 हुडुका प्रतीता ३७, अष्टशतं चिवि [विचि] क्लीनामष्टशतं
 चिवि [विचि] क्लीवादकानां ३८, अष्टशतं करटीनामष्टशतं
 करटीवादकानां, करटी प्रतीता ३९ अष्टशतं डिण्डिमानाम-
 ष्टशतं डिण्डिमवादकानां, प्रथमप्रस्तावनास्तबकः पणवविशेषः
 डिण्डिमः ४० अष्टशतं किणितानामष्टशतं किणितवादकानां
 ४१ अष्टशतं कडवानामष्टशतं कडवावादकानां, कडवा-कर-
 टिका ४२, अष्टशतं दर्दरकाणामष्टशतं दर्दरवादकानां, दर्दरकः
 प्रतीतः ४३, अष्टशतं दर्दरिकाणामष्टशतं दर्दरिकावादकानां
 लघुदर्दरको दर्दरिका ४४ अष्टशतं कुस्तुम्बराणामष्टशतं कुस्तु-
 म्बरवादकानां ४५ अष्टशतं कलशिकानामष्टशतं कलशिका-
 वादकानां ४६, अष्टशतं कलशानामष्टशतं कलशवादकानां ४७,
 अष्टशतं तालानामष्टशतं तालवादकानां ४८, अष्टशतं कांस्य-
 तालानामष्टशतं कांस्यतालवादकानां ४९, अष्टशतं रिंगिसिका-
 नामष्टशतं रिंगिसिकावादकानां ५०, अष्टशतमङ्गरिकाणामष्ट-

शतमङ्गरिकावादकानां ५१, अष्टशतं शिशुमारिकाणामष्टशतं शिशुमारिकावादकानां ५२, अष्टशतं वंशानामष्टशतं वंशवादकानां ५३ अष्टशत बालीनामष्टशत बालीवादकानां, बाली-तूणविशेषः, स हि मुखे दत्त्वा वाद्यते ५४, अष्टशतं वेणूनामष्टशतं वेणुवादकानां ५५, अष्टशतं परिलीनामष्टशतं परिलीवादकानां ५६, अष्टशतं बद्धकानामष्टशत बद्धकवादकानां, बद्धकस्तूणविशेषः ५७, अव्याख्यातास्तु भेदा लोकतः प्रत्येतव्याः, एवमादोनि बहून्यातोद्यानि आतोद्यवादकांश्च विकुर्वति, सर्वसङ्ख्यया तु मूलभेदापेक्षयातोद्यभेदा एकोनपञ्चाशत्, शेषास्तु भेदा एतेष्वेवान्तर्भवन्ति, यथा वंशातोद्यविधाने बालोवेणुपरिलीबन्वगा इति । ' एवमाइयाइ ष्गुणपण्ण आतोज्जविहाणाइं विउव्वइ ' इति, किंकुर्वित्वा च तान् स्वयविकुर्वितान् देवकुमारान् देवकुमारिकांश्च शब्दयति, ते च शब्दिता दृष्टतुष्टानन्दितचित्ताः सूर्याभसमीपमागच्छन्ति, आगत्य च करतलपरिगृहीतं दशनखं शिरसावर्तं च मस्तके अञ्जलिं कृत्वा जयेन विजयेन वर्धापयित्वा एवमवादिषुः- सन्दिशन्तु देवानां प्रिया यदस्माभिः कर्तव्यं, ततः स सूर्याभो देवस्तान् बहून् देवकुमारान् देवकुमारिकांश्च एवमवादीत्- गच्छत यूयं देवानां प्रियाः श्रमणं भगवन्तं महावीरं त्रिकृत्वः आदक्षिणप्रदक्षिणं कुरुत कृत्वा च वन्दध्वं नमस्यत वन्दित्वा नमस्यित्वा गौतमादीनां श्रमणानां निर्ग्रन्थानां तां देवजनप्रसिद्धां दिव्यां देवद्विं दिव्यां देवद्युतिं दिव्यं देवानुभावं दिव्यं द्वात्रिंशद्विधं नाट्यविधिमुपदर्शयत, उपदर्श्य चैतामाज्ञप्तिकां क्षिप्रमेव प्रत्यर्पयत । ' तथ णमि 'त्यादि, ततस्ते बहवो देवकुमारा देवकुमारिकाश्च सूर्याभेन देवेन एवमुक्ताः सन्तो दृष्टा यावत् प्रतिशण्वन्ति, अभ्युपगच्छन्तीत्यर्थः, प्रतिश्रुत्य च यत्र श्रमणो भगवान्महावीरस्तत्रोपागच्छन्ति उपागत्य च श्रमणं भगवन्तं

ब्रह्मावीरं त्रिकृत्य आदक्षिणप्रदक्षिणीकुर्वन्ति कृत्वा च वन्दन्ते
 नमस्यन्ति वन्दित्वा नमस्यित्वा च यस्मिन् प्रदेशे गौतमादयः
 भ्रमणास्तत्र समकालमेव-एककालमेव समवसरन्ति, मिलन्ती-
 त्यर्थः, समवसृत्य च समकमेव-एककालमेव अवनमन्ति-
 अधो नीचा भवन्ति, अवनम्य च समकमेव उन्नमन्ति, ऊर्ध्व-
 मवतिष्ठन्ते इति भावः, तदनन्तरं चैवं क्रमेण सहितं सङ्गतं
 स्तिमितं चावनमनमुन्नमनं च वाच्यम्, अमीषां च सहितादीनां
 भेदः सम्यक्कौशलोपेतनाटयोपाध्यायादेवावगन्तव्यः, ततः स्ति-
 मितं समकमुन्नम्य समकमेव प्रसरन्ति, प्रसृत्य च समकमेव
 यथायोगमातोद्यविधानानि गृह्णन्ति, गृहीत्वा च समकमेव
 प्रवादितवन्तः समकमेव प्रगीतवन्तः समकमेव प्रनर्तितवन्तः,
 'किं ते' इत्यादि, किञ्च ते देवकुमारा देवकुमारिकाश्च एवं
 प्रगीता अप्यभवन्निति योगः, कथमित्याह-‘उरेण मन्द’मिति,
 सर्वत्र सप्तम्यर्थे तृताया, उरसि मन्दं यथा भवति एवं प्रगीताः,
 ‘शिरिण तारं कण्ठेण वितार’मिति शिरसि कण्ठे च तारं
 अतिशयेन यथाबलक्षणेपेतं, किमुक्तं भवति ? उरसि प्रथमतो
 गीतमुत्क्षिप्यते उत्क्षेपकाले च गीतं मन्दं भवति, ‘आदिमि-
 उमारभंता’ इति वचनात्, अन्यथा गीतगुणक्षतेः, तत उक्तं
 ‘उरसि मन्द’मिति, ततो गायतां मूर्च्छानमभिन्नन् स्वर
 उच्चैस्तरो भवति, स्थानकं च द्वितीयं तृतीयं वा समधिरोहति,
 ततः शिरसि तारमित्युक्तं, शिरसश्च प्रतिनिवृत्तः सन् स्वरः
 कण्ठे घुलति घुलन्नातिमधुरो भवति ततः कण्ठे वितारमित्युक्तं
 तिबिहन्तिसमयरेयगरइयमिति, ‘गुंजावककुहरोपगूढं’ गुञ्जनं
 गुञ्जा गुञ्जप्रधानानि यानि अवक्राणि-शब्दमार्गाप्रतिकूलानि
 कुहराणि तेषूपगूढं गुञ्जाऽवक्रकुहरोपगूढं, किमुक्तं भवति ?
 तेषां देवकुमाराणां देवकुमारिकाणां च तस्मिन् प्रेक्षागृहमण्डपे
 गायतां गीतं तेषु प्रेक्षागृहमण्डपसक्ततेष्वन्येषु च कुहरेषु

स्वानुरूपाणि प्रतिशब्दसहस्राण्युत्थापयद्वर्तते इति, 'रक्तमि'ति रक्तं इह यत् गेयरगानुरक्तेन गीतं गीयते तत् रक्तमिति तद्विदां प्रसिद्धं, 'तिट्ठाणकरणसुद्ध' मिति त्रीणि स्थानानि-उरःप्रभृतीनि तेषु करणेन-क्रियया शुद्धं त्रिस्थानकरणशुद्धं, तद्यथा-उरःशुद्धं कण्ठशुद्धं शिरोविशुद्धं च, तत्र यदि उरसि स्वरः स्वभूमिकानुसारेण विशालो भवति तत उरोविशुद्धं स एव यदि कण्ठे वर्तितो भवति अस्फुटितश्च ततः कण्ठविशुद्धं यदि पुनः शिरः प्राप्तः सन् सानुनासिको भवति ततः शिरो-विशुद्धं, यदि वा यत् उरःकण्ठशिरोभिः प्रलेष्मणा अव्या-कुलितैर्विशुद्धैर्गीयते तत उरःकण्ठशिरोविशुद्धत्वात्त्रिस्थानकरण-विशुद्धं, तथा सकुहरो गुञ्जन् यो वंशो ये च तन्त्रीतलता-ललयग्रहास्तेषु सुष्ठु-अतिशयेन सम्प्रयुक्तं सकुहलगुञ्जद्वंश-तन्त्रीतलताललयग्रहसुसम्प्रयुक्तं, किमुक्तं भवति ? सकुहरे वंशे गुञ्जति तन्त्र्यां च वाद्यमानायां यद्वंशतन्त्रीस्वरेणाविरुद्धं तत् सकु-हलगुञ्जद्वंशतन्त्रीसुसम्प्रयुक्तं, तथा परस्परहतहस्ततलस्वरानुव-र्ति यत् तत् तलसुसम्प्रयुक्तं, यत् मुरजकंशिकादीनामातोद्याना-माहतानां यो ध्वनिः पादोत्क्षेपो यश्च नृत्यतां नर्तिकापादो-त्क्षेपस्तेन समं तत् तालसुसम्प्रयुक्तं, तथा शृङ्गमयोदारुमयो दन्तमयो वा योऽङ्गुलिकौशिकस्तेनाहतायास्तन्त्र्याः स्वरप्रकारो लयस्तमनुसरन् गेयलयसुसम्प्रयुक्तं, तथा यः प्रथमं वंश-तन्त्र्यादिभिः स्वरो गृहीतस्तन्मार्गानुसारि ग्रहसुसम्प्रयुक्तं, तथा 'महुरमि'ति मधुरस्वरेण गीयमानं, मधुरं कोकिलारु-वत्, तथा 'सममि'ति तलवंशस्वरादिसमनुगतं समं 'सल-लियं'ति यत्स्वरघोलनाप्रकारेण ललतीव तत् सह ललितेन-ललनेन वर्तते इति सललितं, यदि वा इति यत् श्रोत्रेन्द्रियस्य शब्दस्पर्शनमतीव सूक्ष्ममुत्पादयति सुकुमारमिव च प्रतिभासते तत्सललितमिति, अत एव मनोहरं, पुनः कथम्भूतमित्याह-

‘मउरिभियपदसञ्चारं’ तत्र मृदुर्मृदुना स्वरेण युक्तो न निष्ठुरेण
 तथा यत्र स्वरोऽक्षरेषु घोलनास्वरविशेषेषु च सञ्चारन् रङ्गतीव
 प्रतिभासते (स) पदसञ्चारो रिमित उच्यते, मृदुरिमितः पदेषु
 गेयनिबद्धेषु संचारो यत्र गेये तन्मृदुरिमितपदसञ्चारं, तथा
 ‘सुरइ’ इति शोभना रतिर्यस्मिन् श्रोतॄणां ततः सुरति तथा
 शोभना नतिर्नामोऽवसानो यस्मिन् तत् सुनति तथा वरं-
 प्रधानं चारु-विशिष्टचङ्गिमोपेतं रूपं-स्वरूप यस्य तद्वरचारुरूपं
 दिव्यं-प्रधानं नृत्तसज्जं गेयं प्रगीता अप्यभवन्, ‘किं ते’
 इत्यादि, किञ्च ते देवकुमारा देवकुमारिकाश्च प्रगीतवन्तः
 प्रनर्तितवन्तश्च ‘उद्भुमंताणं संखाणमि’त्यादि, अत्र सर्वत्रापि
 षष्ठी सप्तम्यर्थे, ततोऽयमर्थो-यथायोगमुद्धमायमानादिषु शङ्खा-
 दिषु, इह शङ्खशृङ्गशङ्खिकाखरमुहीपेयापिरिपिरिकाणां
 वादनमुद्धमानमिति प्रसिद्धं, प्रणवपटहानामामोटनं भंभाहोर-
 म्भाणामास्फालनं मेरीझलरीदुन्दुभीनां ताडनं मुरजमृदङ्गनन्दी-
 मृदङ्गानामालपनं आलिङ्गकुस्तुम्बगोमुखीमर्दलानामुत्तालन
 वीणाविरीञ्चीवल्लकीनां मूर्च्छनं भ्रामरीषड्भ्रामरीपरिवादनीनां
 स्यन्दनं वध्वासा (वव्वीसा) सुघोषानन्दिघोषाणां सारणं
 महतीकच्छपीचित्रवीणानां कुट्टनं आमोदझञ्झानकुलानामामोटनं
 तुम्बतूणवीणानां स्पर्शनं मुकुन्दहुडुकाविचिकीकडबानां मूर्च्छनं
 करटाडिडिमकिणिककडबानां वादनं दर्दरदर्दरिकाकुस्तुम्बर-
 कलसिकामडुकानामुत्ताडनं तलतालकंसतालानामाताडनं रिङ्गि-
 सिकालत्तिकामकरिकाशिशुमारिकाणां घट्टनं वंशवेणुबालीपिर-
 लीपिरलीबद्धगानां फुंकनमत उक्तं ‘उद्भुमंताणं संखाण’
 मित्यादि, ‘तए णं से दिव्वे गीए’ इत्यादि, यत एवं प्रगीत-
 वन्त इत्यादि, ततो णमिति पूर्ववत् तद्विव्यं गीतं दिव्यं वादितं
 दिव्यं नृत्तमभवदितियोगः, दिव्यं नाम प्रधानं, ‘एवमब्भुए
 गीए’ इत्यादि, ‘अब्भुए गीए अब्भुए वाइए अब्भुए नट्टे’

अद्भुतं-आश्चर्यकारि 'सिंगारे वाइष सिंगारे नट्टे' सिंगारं-
 शृङ्गारं शृङ्गाररसोपेतत्वात्, अथवा शृङ्गारं नामालङ्कृतमुच्यते,
 तत्र यदन्यान्यविशेषकरणेनालङ्कृतमिव गीतं वादनं नृत्तं वा
 तत् शृङ्गारमिति, 'उराले गीष उराले वाइष उराले नट्टे'
 उदारं-स्फारं परिपूर्णगुणोपेतत्वात्, नतु कचिदपि हीनं,
 'मणुण्णे गीष मणुण्णे वाइए मणुण्णे नट्टे' मनोज्ञं-मनोऽनुकूलं
 द्रष्टृणां श्रोतृणां च मनोनिर्वृतिकरमिति भावः, तच्च मनोनिवृ-
 त्तिकरत्वं सामान्यतोऽपि स्यात् अतः प्रकर्षविशेषप्रतिपादना-
 र्थमाह-'मणहर' इति, 'मणहरे गोप मणहरे वाइष मणहरे
 नट्टे' मनो हरति-आत्मवशं नयति तद्विदामप्यतिचमत्कारका-
 रितयेति मनोहरम्, एतदेवाह-'उत्पिञ्जलभूए' उत्पिञ्जलम्-
 आकुलकं उत्पिञ्जलभूते आकुलके भूते, किमुक्तं भवति ?
 महर्द्धिकदेवानामप्यतिशायितया परमक्षोभोत्पादकत्वेन सकल-
 देवासुरमनुजसमूहचित्ताक्षेपकारीति, 'कहकहभूए' इति
 कहकहेत्यनुकरणं, कहकहेति भूतं-प्राप्तं कहकहभूतं, किमुक्तं
 भवति ? निरन्तरं तत्तद्विशेषदर्शनतः समुच्छलितप्रमोदभर-
 परवशसकलदिक्चक्रवालवर्तिप्रेक्षकजनकृतप्रशंसावचनबोलको-
 लाहलव्याकुलीभूतमिति, अत एव दिव्यं देवरमणमपि देवा-
 नामपि रमणं-क्रीडनं प्रवृत्तमभूत् । 'तए णं ते बहवे देव-
 कुमारा य' इत्यादि, ततस्ते बहवो देवकुमारा देवकुमारिकाश्च
 श्रमणस्य भगवतो महावीरस्य पुरतो गौतमादिश्रमणानां
 स्वस्तिकश्रीवत्सनन्द्यावर्तवर्धमानकभद्रासनकलशमत्स्यदर्पणरू-
 पाणामष्टानां मङ्गलकानां भक्त्या-विच्छित्या चित्रम्-आलेख-
 नमाकाराभिधानं वा यस्मिन् स स्वस्तिकश्रीवत्सनन्द्यावर्तवर्ध-
 मानकभद्रासनकलशमत्स्यदर्पणमङ्गलभक्तिचित्रः, एवं सर्वत्रापि
 व्युत्पत्तिमात्रं यथायोगं परिभावनीयं, सम्यग्भावना तु कतु न
 शक्यते, यतोऽमीषां नाट्यविधीनां सम्यक् स्वरूपप्रतिपादनं

पूर्वान्तर्गते नाट्यविधिप्राभृते, तच्चेदानीं व्यवच्छिन्नमिति
प्रथमं दिव्य नाट्यविधिमुपदशयति ।

तए णं ते बहवे देवकुमारा य देवकुमारीओ य सममेव
समोसरणं करेंति २ ता तं चेव भाणियच्चं जाव दिव्वे देवरमणे
पवत्ते यावि होत्था । तए णं ते बहवे देवकुमारा य देवकुमारीओ
य समणस्स भगवओ महावीरस्स आवडपच्चावडसेढिगसेढिसो-
त्थियसोवत्थिअपूसमाणगमच्छंडमगरंडजारामाराफुल्लावलिपउम-
पत्तसागरतरंगवसंतलयापउमलयभत्तिचित्तं णाम दिव्वं णट्ट-
विहिं उवदंसति । एवं च एकेकियाए णट्टविहीए समोसरणा-
दीया एसा वत्तव्वया जाव दिव्वे देवरमणे पवत्ते वि यावि
होत्था । तए णं ते बहवे देवकुमारा देवकुमारियाओ य सम-
णस्स भगवओ महावीरस्स ईहामिहउसभतुरगनरमगरविहगवा-
लगकिंनररूसरभचमरकुंजरवणलयपउमलयभत्तिचित्तं णामं दि-
व्वं णट्टविहिं उवदंसंति ३ । एगओ वक्कं दुहओ वक्कं (एगओ
खुहं दुहओ खुहं) एगओ चक्कवालं दुहओ चक्कवालं चक्कव-
क्कवालं ४ णामं दिव्वं णट्टविहिं उवदंसंति चंदावलिपविभत्तिं च
वलियावलिपविभत्तिं च हंसावलिपविभत्तिं च सूरालिपविभत्तिं
च एगावलिपविभत्तिं च तारावलिपविभत्तिं च मुत्तावलिपविभत्तिं
च कणगावलिपविभत्तिं च रयणावलिपविभत्तिं च णामं दिव्वं
णट्टविहं उवदंसंति ५ चंदुग्गमणपविभत्तिं सूरुग्गमणपविभत्तिं च
उग्गमणुग्गमणपविभत्तिं च णामं दिव्वं णट्टविहं उवदंसंति ६
चंदागमणपविभत्तिं च सूरुगमणपविभत्तिं च आगमणगमणप-

विभक्तिं च णामं दिव्वं णट्टविहं उवदंसंति ७ चंदावरणपविभक्तिं
 च सूरावरणपविभक्तिं च णामं दिव्वं णट्टविहं उवदंसंति ८
 चंदत्थमणपविभक्तिं च सूरत्थमणपविभक्तिं च अत्थमणत्थमणप-
 विभक्तिं नाम दिव्वं णट्टविहं उवदंसंति ९ चंदमंडलपविभक्तिं च
 सूरमंडलपविभक्तिं च नागमंडलपविभक्तिं च जक्खमंडलपविभक्तिं
 च भूयमंडलपविभक्तिं च (रक्खस० महोरग० गंधव्व० मंड-
 लपविभक्तिं च) मंडलपविभक्तिं णामं दिव्वं णट्टविहं उवदंसंति
 १० उसभललियवक्कंतं सीहललियवक्कंतं हयविलंबियं मत्तगयवि-
 लसियं दुयविलंबियं णामं दिव्वं णट्टविहं उवदंसंति ११ सा-
 गरपविभक्तिं च नागरपविभक्तिं च सागरनागरपविभक्तिं च णामं
 दिव्वं णट्टविहं उवदंसंति १२ णंदापविभक्तिं च चंपापविभक्तिं
 च नन्दाचंपापविभक्तिं च णामं दिव्वं णट्टविहं० १३ मच्छंडा-
 पविभक्तिं च मयरंडापविभक्तिं च जारापविभक्तिं च मारापविभक्तिं
 च मच्छंडामयरंडाजारामारापविभक्तिं च णामं दिव्वं णट्टविहं
 उवदंसंति १४ कत्तिककारपविभक्तिं च खत्तिखकारपविभक्तिं च
 गत्तिगकारपविभक्तिं च घत्तिघकारपविभक्तिं च ङत्तिङकारपवि-
 भक्तिं च ककारखकारगकारघकारङकारपविभक्तिं च णामं दिव्वं
 णट्टविहं उवदंसंति १५ एवं चकारवग्गोवि १६ टकारवग्गोवि
 १७ तकारवग्गोवि १८ पकारवग्गोवि १९ असोयपल्लवपविभक्तिं
 च अंबपल्लवपविभक्तिं च जंबूपल्लवपविभक्तिं च कोसंबपल्लवप-
 विभक्तिं च पल्लव २ पविभक्तिं च णामं दिव्वं णट्टविहं उवदंसंति
 २० पल्लमलयापविभक्तिं च जाव सामलयापविभक्तिं च लयाल-

यापविभक्तिं च णामं दिव्वं णट्टविहं उवदंसेति २१ दुयणामं
 णट्टविहं उवदंसंति २२ विलंबियं णामं णट्टविहिं २३ दुयविलं-
 बियं णामं णट्टविहिं २४ अंचियं २५ रिभियं २६ अंचियरि-
 भियं २७ आरभडं २८ भसोलं २९ आरभडभसोलं ३० उप्प-
 यनिवयपवत्तं संकुचियं पसारियं रयाखेयरइयभंतसंभंतणामं
 दिव्वं णट्टविहिं उवदंसेति ३१ । तए णं ते बहवे देवकुमारा य
 देवकुमारीयाओ य समापेव समोसरणं करेंति जाव दिव्वं देव-
 रमणे पवत्ते यावि होत्था । तए णं ते बहवे देवकुमारा य देव-
 कुमारीओ य समणस्स भगवओ महावीरस्स पुव्वभवचरियणि-
 बद्धं च (देवलोयचरियनिबद्धं च) चवणचरियणिबद्धं च संह-
 रणचरियनिबद्धं च जम्मणचरियनिबद्धं च अभिसेअचरियनि-
 बद्धं च बालभावचरियनिबद्धं च जोव्वणचरियनिबद्धं च काम-
 भोगचरियनिबद्धं च निक्खमणचरियनिबद्धं च तवचरणचरिय-
 निबद्धं च (णाणुप्पायचरियनिबद्धं च) तित्थपवत्तणचरियनि-
 बद्धं च परिनिव्वाणचरियनिबद्धं च चरिमचरियनिबद्धं च
 णामं दिव्वं णट्टविहिं उवदंसेति ३२ । तए णं ते बहवे देवकु-
 मारा य देवकुमारीयाओ य चउव्विहं वाइत्तं वाएंति, तंजहा-
 ततं विततं घणं झुसिरं । तए णं ते बहवे देवकुमारा
 य देवकुमारीओ य चउव्विहं गेयं गायंति, तंजहा-
 उक्खित्तं पायत्तं मंदायं रोइयावसाणं च । तए णं ते बहवे
 देवकुमारा य देवकुमारियाओ य चउव्विहं णट्टविहिं उवदंसंति
 तंजहा-अंचियं रिभियं आरभडं भसोलं च । तए णं ते बहवे

देवकुमारा य देवकुमारियाओ य चउव्विहं अभिणयं अभिण-
यंति, तंजहा-दिट्ठित्तियं पाडित्तियं सामन्तोवणिवाइयं अंतो-
मज्झावस्मणियं । तए णं ते बहवे देवकुमारा य देवकुमारियाओ
य सोयमाइयाणं समाणाणं निगंथाणं दिव्वं देविट्ठिं दिव्वं
देवजुइं दिव्वं देवाणुभावं दिव्वं वत्तीसइक्कदं नाडयं उवदंसित्ता
समणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो आयाहिणपयाहिणं करेन्ति २ चा
वंदंति नमंसंति २ जेणेव सूरियाभे देवे तेणेव उवागच्छन्ति २ चा
सूरियाभं देवं करयलपरिगगहियं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं
कट्टु जएणं विजएणं वद्धावेति २ चा एवमाणत्तिवं पचप्पिणंति ।

(सू. २४)

तए णं से सूरियाभे देवे तं दिव्वं देविट्ठिं दिव्वं देवजुइं दिव्वं
देवाणुभावं षडिसाहरइ २ चा खणेणं जाए एमे एगभूए । तए
णं से सूरियाभे देवे समणं भगवं महावीरं तिक्खुत्तो आयाहि-
णपयाहिणं करेइ वंदइ णमंसइ २ चा नियमपरिकालसद्धिं संप-
रिवुडे तमेव दिव्वं जाणविमाणं दुरुहइ २ चा जामेव दिसिं
षाउभूया तामेव दिसिं पडिगया ॥ (सू. २५)

ततो द्वितीयं नाट्यविधिमुपदर्शयितुकामा भूयोऽपि
प्रागुक्तप्रकारेण समकं समवसरणादिकं कुर्वन्ति, तथा चाह—
'तए णं ते बहवे देवकुमारा य देवकुमारीओ य समकमेव
समोसरणं करेति' इत्यादि प्रागुक्तं तदेव तावद्वक्तव्यं यावत्
'दिव्वे देवरमणे पवत्ते यावि होत्था' इति । 'तए णमि'त्यादि,
ततस्ते बहवो देवकुमारा देवकुमारिकाश्च श्रमणस्य भगवतो
महावीरस्य पुरतो गौतमादीनां श्रमणानां आवर्तस्थानवर्तश्रेणि-

प्रश्रेणिस्वस्तिकपुष्पमण्यवकवर्धमानकस्तस्याण्डकमकसण्डक-
 जारमारपुष्पवलिपद्मपत्रसागरतरङ्गवासन्वीलतापद्मलताभक्ति-
 चित्रं नाम द्वितीयं नाट्यविधिमुपदर्शयन्ति २ । तदनन्तरं
 तृतीयं नाट्यविधिमुपदर्शयितुं भूयस्तथैव समवसरणादिकं
 कुर्वन्ति, एवं समवसरणादिकरणविधिरेकैकस्मिन्नाट्यविधौ
 प्रत्येकं २ तावद्वक्तव्यो यावदेवरमणे षवत्ते यावि होत्था इति ।
 तत्त ईदमृगक्रपभतुरगनरमकस्विहृगव्यालकिन्नररुसरभवम-
 रकुञ्जरवनलतापद्मलताभक्तिचित्रं नाम तृतीयं दिव्यं नाट्य-
 विधिमुपदर्शयन्ति ३, तदनन्तरं भूयोऽपि समवसरणादिविधि-
 कस्यानन्तरमेकतो चक्रं-एकतश्चक्रवालं द्विधातश्चक्रवालं
 चक्रार्थं चक्रवालं नाम चतुर्थं दिव्यं नाट्यविधिमुपदर्शयन्ति ४,
 तदनन्तरमुक्तविधिपुरस्सरं चन्द्रावलिप्रविभक्ति सूर्यावलि-
 प्रविभक्ति वलयावलिप्रविभक्ति हंसावलिप्रविभक्ति एकावलि-
 प्रविभक्ति तारावलिप्रविभक्ति मुक्तावलिप्रविभक्ति कनकावलि-
 प्रविभक्ति रत्नमवलिप्रविभक्त्यभिनयात्मकमावलिप्रविभक्ति नाम
 पञ्चमं नाट्यविधिमुपदर्शयन्ति ५, तदनन्तरमुक्तक्रमेण चन्द्रो-
 द्रमप्रविभक्तिसूर्योद्गमप्रविभक्तियुक्तमुद्गमनोद्गमनप्रविभक्ति नाम
 षष्ठं नाट्यविधिमुपदर्शयन्ति ६ तत उक्तप्रकारेण चन्द्रागमनप्रवि-
 भक्तिसूर्यागमनप्रविभक्तियुक्तमागमनप्रविभक्तिनाम सप्तमं नाट्य-
 विधिमुपदर्शयन्ति ७, तदनन्तरमुक्तक्रमेण चन्द्रावरणप्रविभ-
 क्तिसूर्यावरणप्रविभक्तियुक्तमावरणावरणप्रविभक्तिनामकमष्टमं
 नाट्यविधिं ८ तत उक्तक्रमेणैव चन्द्रास्तमयनप्रविभक्तिसूर्या-
 स्तमयनप्रविभक्तियुक्तमस्तमयनप्रविभक्तिनामकं नवमं नाट्य-
 विधिं ९ तत उक्तप्रकारेण चन्द्रमण्डलप्रविभक्तिसूर्यमण्डल-
 प्रविभक्तिनममण्डलप्रविभक्तियक्ष्मण्डलप्रविभक्तिभूतमण्ड-
 लप्रविभक्तियुक्तं मण्डलप्रविभक्तिनामकं दशमं दिव्यं
 नाट्यविधिं १० तदनन्तरं उक्तक्रमेण ऋषभमण्डलप्रविभक्ति-

सिंहमण्डलप्रविभक्तिहयविलम्बितगजविलम्बितहयविलसित-
 गजविलसितमत्तहयविलसितमत्तगजविलसितमत्तहयविलम्बित-
 मत्तगजविलम्बितं विलम्बिताभिनयं द्रुतविलम्बितं नाम एका-
 दशं नाट्यविधिं ११ तदनन्तरं सागरप्रविभक्तिनागरप्रवि-
 भक्त्यभिनयात्मकं सागरनागरप्रविभक्तिनाम द्वादशं नाट्य-
 विधिं १२ ततो नन्दाप्रविभक्तिचम्पाप्रविभक्त्यात्मकं नन्दा-
 चम्पाप्रविभक्तिनाम त्रयोदशं नाट्यविधिं १३ ततो मत्स्याण्ड-
 कप्रविभक्तिमकराण्डकप्रविभक्तिजारप्रविभक्तिमारप्रविभक्ति-
 युक्तं मत्स्याण्डकमकराण्डकजारमारप्रविभक्तिनाम चतुर्दशं
 नाट्यविधिं १४ तदनन्तरं क्रमेण क इति ककारप्रविभक्तिः,
 ख इति खकारप्रवि० ग इति गकारप्र० घ इति घकारप्र०
 ङ इति ङकारप्रविभक्तिरित्येवं क्रमभाविककारादिप्रविभक्ति-
 अभिनयात्मकं ककारखकारगकारघकारङकारप्रविभक्तिनामकं
 पञ्चदशं दिव्यं नाट्यविधिं १५ एवं चकारछकारजकारझकार
 जकारप्रविभक्तिनामकं षोडशं दिव्यं नाट्यविधिं १६ टकार
 ठकारडकारढकारणकारप्रविभक्तिनामकं सप्तदशं दिव्यं नाट्य-
 विधिं १७ तकारथकारदकारधकारनकारप्रविभक्तिनामकं
 अष्टादशं नाट्यविधिं १८ पकारफकारबकारभकारमकारप्रवि-
 भक्तिनामकमेकोनविंशतितमं दिव्यं नाट्यविधिं १९ ततोऽशोक-
 पल्लवप्रविभक्त्याम्रपल्लवप्रविभक्तिजम्बूपल्लवप्रविभक्तिकोशम्ब-
 पल्लवप्रविभक्त्यभिनयात्मकं पल्लवप्रविभक्तिनामकं विंशतितमं
 दिव्यं नाट्यविधिं २० तदनन्तरं पद्मलताप्रविभक्तिनागलताप्रवि-
 भक्तिअशोकलताप्रविभक्तिचम्पकलताप्रविभक्तिचूतलताप्रविभ-
 क्तिवनलताप्रविभक्तिवासन्तीलताप्रविभक्तिकुन्दलताप्रविभक्ति-
 अतिमुक्तकलताप्रविभक्तिश्यामलताप्रविभक्त्यभिनयात्मकं ल-
 ताप्रविभक्तिनामकमेकविंशतितमं दिव्यं नाट्यविधिं २१
 तदनन्तरं द्रुतं नाम द्वाविंशतितमं नाट्यविधिं २२ ततो विल-

म्बितं नाम त्रयोविंशतितमं २३ द्रुतविलम्बितं नाम चतुर्विंशतितमं
 २४ अश्रितं नाम पञ्चविंशतितमं २५ रिभितं नाम षड्विंशतितमं
 २६ अश्रितरिभितनाम सप्तविंशतितमं २७ आरभटं नाम
 अष्टाविंशतितमं २८ भसोलं नाम एकोनत्रिंशतितमं २९
 आरभटभसोलं नाम त्रिंशत्तमं ३० तदनन्तरमुत्पातनिपातप्रसक्तं
 सङ्कुचितप्रसारितरेवकरचितं भ्रान्तसम्भ्रान्तं नाम एकत्रिंश-
 त्तमं दिव्यं नाट्यविधिमुपदर्शयन्ति ३१ तदनन्तरं च श्रमणस्य
 भगवतो महावीरस्य चरमपूर्वमनुष्यभवचरमच्यवनचरमग-
 र्भसंहारणचरमभरतक्षेत्रावसर्पिणीतीर्थकरजन्माभिषेकचरमबाल-
 भावचरमयौवनचरमकामभोगचरमनिष्क्रमणचरमतपश्चरणचर-
 म-ज्ञानोत्पादचरमतीर्थप्रवर्तनचरमपरिनिर्वाणनिबद्धं चरमनिबद्धं
 नाम द्वात्रिंशत्तमं दिव्यं नाट्यविधिमुपदर्शयन्ति ३२ । तदनन्तरं
 बहवो देवकुमारा देवकुमारिकाश्च नाट्यविधिपरिसमाप्ति-
 मङ्गलभूतं चतुर्विधं वादित्रं वादयन्ति, तद्यथा—ततं—मृदङ्ग-
 पटहादि विततं—वीणादि घनं—कंसिकादि सुषिरं—शङ्ख-
 काहलादि, तदनन्तरं चतुर्विधं गीतं गायन्ति, तद्यथा—उत्क्षिप्तं
 प्रथमतः समारभ्यमाणं पादान्तं पादवृद्धं वृद्धादिचतुर्भागरूप-
 पादबद्धमितिभावः, 'मन्दाय' मिति मध्यभागे मूर्च्छनादिगुणो-
 पेततया मन्दं मन्दं घोलनात्मकं रोचितावसानमिति—रोचितं
 यथोक्तलक्षणोपेततया भावितं सत्यापितमितियावत् अवसानं
 यस्य तद्रोचितावसानं । 'तप ण'मित्यादि, ततश्चतुर्विधं
 नर्तनविधिमुपदर्शयन्ति, तद्यथा—'अश्रित'मित्यादि, 'तप ण'
 मित्यादि, ततश्चतुर्विधमभिनयमभिनयन्ति, तद्यथा—दाष्टान्तिकं
 प्रात्यन्तिकं सामान्यतो विनिपातं लोकमध्यावसानिकमिति,
 षते नर्तनविधयोऽभिनयविधयश्च नाट्यकुशलेभ्यो वेदि-
 तव्याः । 'तप णं ते बहवे देवकुमारा देवकुमारीभ्यो' इत्यादि
 उपसंहारसूत्रं सुगमं, नवरं 'एगभूष' इति एकभूतः अनेकीभू-

यैकत्वं प्रप्ति इत्यर्थः, निजजपरिचालसंघि संपरिवृडे' इति,
निजकपरिवारेण सार्धं संपरिवृतेः ।

भंते त्ति भयवं गोयमे समणं भगवं महावीरं बंदइ नमंसइ
२ एवं वयासी-सूरियाभस्स णं भंते ! देवस्स एसा दिव्वा
देविट्ठी दिव्वा देवजुई दिव्वे देवाणुभावे कहिं गए कहिं अणु-
पविट्ठे ? गोयमा ! सरीरं गए सरीरं अणुपविट्ठे । से केणट्ठेणं
भंते ! एवं बुच्चइ, सरीरं गए सरीरं अणुपविट्ठे ? गोयमा !
से जहानामए कूडागारसाला सिया दुहओ लित्ता दुहओ गुत्ता
गुत्तदुवारा णिवाया णिवायगंभीरा । तीसे णं कूडागारसालाए
अदूरसामंते एत्थ णं महेगे जणसमूहे चिट्ठइ । तए णं से जणस-
मूहे एगं महं अब्भवदलगं वा वासवदलगं वा महावायं वा इज्जमाणं
पासइ २ ता तं कूडागारसालं अंतो अणुपविसित्ता णं चिट्ठइ ।
से तेणट्ठेणं गोयमा ! एवं बुच्चइ सरीरं अणुपविट्ठे । (सू. २६)।

भदन्तेत्यामन्त्रणपुरस्सरं भगवान् गौतमः श्रमणं भग-
वन्तं महावीरं बन्दते नमस्यति वन्दित्वा नमस्यित्वा 'एवं'
वक्ष्यमाणप्रकारेणावादीत् । पुस्तकान्तरे त्विदं वाचनान्तरं
दृश्यते, 'तेण कालेणं तेणं समणं समणस्स भगवओ महा-
वीरस्स जेट्ठे अंतेवासी' इत्यादि, अस्य व्याख्या—तस्मिन्
काले तस्मिन् समये णंशब्दो वाक्यालङ्कारार्थः, श्रमणस्य
भगवतो महावीरस्य 'ल्येष्ट' इति प्रथमोऽन्तेवासी-शिष्यः,
अनेन पदद्वयेन तस्य सकलसङ्गाधिपतित्वमावेदयति, इन्द्र-
भूतिरिति मातापितृकृतं नामधेयं नामेतिप्रोक्तत्वात् विभक्ति-
परिणामेन नाम्नेति द्रष्टव्यं, एवमन्यत्रापि यथायोगं भावनीयम्,
अन्तेवासी च किल विवक्षार्थं आबकोऽपि स्यादतस्तदाशङ्की-

व्यवच्छेदार्थमाह—‘अनगारः’ न विद्यते अगारं—गृहमस्येत्य-
नगारः, अयं च विगीतगोत्रोऽपि सम्भाव्येतात् आह—गौतमो
गोत्रेण गौतमाह्वयगोत्रसंमन्वित इत्यर्थः, अयं च तत्कालो-
चितदेहपरिमाणापेक्षया न्यूनाधिकदेहोऽपि स्यादत आह—
सप्तोत्सेधः—सप्तहस्तप्रमाणशरीरोच्छ्रायः, अयं चेत्यम्भूतो ल-
क्षणहीनोऽपि शङ्क्येतातस्तदाशङ्कापनोदार्थमाह—‘समचतुरस-
संठाणसंठिष’ इति, समाः—शरीरलक्षणशास्त्रोक्तप्रमाणाविर्ष-
वादिन्यश्चतस्रोऽस्रयो यस्य तत् समचतुरस्रं अस्रयस्त्विह
चतुर्दिग्विभागोपलक्षिताः शरीरावयवा द्रष्टव्याः, अन्ये त्वाहुः—
समा—अन्यूनाधिकाश्चतस्रोऽप्यस्रयो यत्र तत् समचतुरस्रं तच्च
तत् संस्थानं च, संस्थानम्—आकारः तच्च वामदक्षिणजा-
न्वोरन्तरं आसनस्य ललाटोपरिभागस्य चान्तरं वामस्कन्धस्थ
दक्षिणजानुनश्चान्तरमिति, अपरे त्वाहुः—विस्तारोत्सेधयोः
समत्वात् समचतुरस्रं तच्च तत्संस्थानं च २, संस्थानम्—आका-
रस्तेन संस्थितो—व्यवस्थितो यः स तथा ‘जाव उट्टापि उट्टेइ’
इति शार्धत्करणात् ‘वज्जरिसहसंघयणे कणगपुलगनिघसप-
म्हगोरे उगगतवे दित्ततवे तत्ततवे महातवे उराले घोरे घोरगुणे
घोरतवस्सी घोरबंभचेरवासी उच्छूढसरीरे संखितविउलतेयलेसे
चउदसपुव्वी चउनाणोवगष सव्वक्खरसन्निवाई समणस्स भग-
वओ महावीरस्स अदूरसामन्ते उट्टंजाणू अहोसिरे ज्ञाणकोटो-
वगष संजमेणं तवसा अप्पाणं भावेमाणे विहरइ, तप णं से भगवं
गोयमे जायसड्ढे जायसंसष जायकोउहल्ले उप्पन्नसड्ढे उप्पन्नसंसप
उप्पन्नकोउहल्ले संजायसड्ढे संजायसंसष संजायकोउहल्ले समुप्प-
णसड्ढे समुप्पणसंसष समुप्पणकोउहल्ले उट्टापि उट्टेइ’ इति
द्रष्टव्यं, तत्र नाराचमुभयतो मर्कटवन्धः ऋषभस्तदुपरि वैष्टनपट्टः
कीलिका अस्थित्रयस्यापि भेदकमस्थि ध्वरूपं संहननं यस्य स

तथा, तथा कनकस्य-सुवर्णस्य यः पुलको-लवस्तस्य यो निकषः-
 कषपट्टके रेखारूपस्तथा पद्मग्रहणेन पद्मकेसराण्युच्यन्ते अवयवे
 समुदायोपचारात् यथा देवदत्तस्य हस्ताग्ररूपोऽवयवोऽपि
 देवदत्तः, तथा च देवदत्तस्य हस्ताग्रं स्पृष्ट्वा लोको वदति-
 स्पृष्टो मया देवदत्त इति, कनकपुलकनिकषवत् पद्मवच्च यो
 गौरः स कनकपुलकनिकषपद्मगौरः, अथवा कनकस्य यः
 पुलको-द्रवत्वे सति बिन्दुस्तस्य निकषो वर्णतः सदृशः कन-
 कपुलकनिकषः, तथा पद्मवत्-पद्मकेसरवत् यो गौरः स
 पद्मगौरः, ततः पदद्वयस्य कर्मधारयसमासः, अयं च विशि-
 ष्टचरणरहितोऽपि शङ्क्येत तत आह-‘उग्गतवे’ इति, उग्रम्-
 अधृष्यं तपः-अनशनादि यस्य स तथा, यदन्येन प्राकृतेन
 पुंसा न शक्यते चिन्तयितुमपि मनसा तद्विधेन तपसा युक्त
 इत्यर्थः, तथा दीप्तं-जाज्वल्यमानदहन इव कर्मवनगहनदहन-
 समर्थतया ज्वलितं तपो-धर्मध्यानादि यस्य स तथा,
 ‘तत्ततवे’ इति तप्तं तपो येन स तप्ततपाः, एवं हि तेन तप-
 स्तप्तं येन सर्वाण्यपि अशुभानि कर्माणि भस्मसात् कृतानी-
 ति ‘महातवे’ इति महान्-प्रशस्तमाशंसादोषरहितत्वात् तपो
 यस्य स महातपाः, तथा ‘उराले’ इति, उदारः-प्रधानः अथवा
 उरालो-भीष्मः उग्रादिविशिष्टतपःकरणतः पार्श्वस्थानामल्प-
 सत्त्वानामतिभयानक इति भावः, तथा घोरो-निर्घृणः परीषहेन्द्रि-
 यादिरिपुगणविनाशनमधिकृत्य निर्दय इति यावत्, तथा घोरा
 अन्यैर्दुरनुचरा गुणा मूलगुणादयो यस्य स घोरगुणः, तथा
 घोरैस्तपोभिस्तपस्वी घोरतपस्वी, ‘घोरबंभचेरवासी’ इति
 घोरं दारुणमल्पसत्त्वैर्दुरनुचरत्वात् ब्रह्मचर्यं यत् तत्र वस्तुं
 शीलं यस्य स तथा, ‘उच्छूढसरीरे’ इति उच्छूढम्-उज्झि-
 तमिवोज्झितं संस्कारपरित्यागात् शरीरं येन स उच्छूढशरीरः,
 ‘संखित्तिविडलतेउलेसे’ इति सङ्क्षिप्ता-शरीरांतर्गतत्वेन ह्रस्वतां

गता विपुला-विस्तीर्णा अनेकयोजनप्रमाणक्षेत्राश्रितवस्तुदहन-
समर्थत्वात् तेजोलेख्या-विशिष्टतपोजन्यलब्धिविशेषप्रभवा
तेजोज्वाला यस्य स तथा, 'चउदसपुष्पो' इति चतुर्दश पूर्वाणि
विद्यन्ते यस्य तेनैव तेषां रचितत्वात् असौ चतुर्दशपूर्वी,
अनेन तस्य श्रुतकेवलितामाह, स चावधिज्ञानादिविकलोऽपि
स्यादत आह-'चउनाणोवगण' मतिश्रुतावधिमनःपर्यायज्ञान-
चतुष्टयसमन्वितः, उक्तविशेषणद्वययुक्तोऽपि कश्चिन्न समग्रश्रुत-
विषयव्यापिज्ञानो भवति चतुर्दशपूर्वविदामपि षट्स्थानपतित-
त्वेन श्रवणादत आह-'सर्वाक्षरसन्निपाती' अक्षराणां सन्निपाताः-
संयोगाः अक्षरसन्निपाताः सर्वे च ते अक्षरसन्निपाताश्च सर्वाक्षर-
सन्निपातास्ते यस्य ज्ञेयाः स तथा, किमुक्तं भवति ? या काचित्
जगति पदानुपूर्वी वाक्यानुपूर्वी वा संभवति ताः सर्वा अपि
जानातीति, एवंगुणविशिष्टो भगवान् विनयराशिरिव साक्षा-
दितिकृत्वा शिष्याचारत्वाच्च श्रमणस्य भगवतो महावीरस्या-
दूरसामन्ते विहरतीति योगः, तत्र दूरं-विप्रकृष्टं सामन्तं-सन्नि-
कृष्टं तत्प्रतिषेधाददूरसामन्तं ततो नातिदूरे नातिनिकटे इत्यर्थः,
किंविशिष्टः सन् तत्र विहरतीत्यत आह-'ऊर्ध्वं जानुनी अहोसिरे'
ऊर्ध्वं जानुनी यस्यासावूर्ध्वजानुः, अधःशिरा नोर्ध्वं तिर्यग्वा
विक्षिप्तदृष्टिः किन्तु नियतभूभागनियमितदृष्टिरित्यर्थः, 'ज्ञान-
कोटोवगण' इति ध्यानं-धर्मध्यानं शुक्लध्यानं च तदेव कोष्ठः
कुशूलो ध्यानकोष्ठस्तमुपगतो ध्यानकोष्ठोपगतो, यथा हि
कोष्ठके धान्यं प्रक्षिप्तमविप्रसृतं भवति एवं भगवानपि ध्यान-
तोऽविप्रकीर्णोन्द्रियान्तःकरणवृत्तिरित्यर्थः, 'संयमेन' पञ्चा-
श्रवनिरोधादिलक्षणेन तपसा अनशनादिना चशब्दोऽत्र समुच्च-
यार्थो लुप्तो द्रष्टव्यः, संयमतपोग्रहणमनयोः प्रधानमोक्षाङ्गता-
ख्यापनार्थं, प्राधान्यं संयमस्य नवकर्मानुपादानहेतुत्वेन तपसश्च
पुराणकर्मनिर्जराहेतुत्वेन, तथाहि-अभिनवकर्मानुपादानात्

बुराणकर्मक्षणाच्च जायते संकलकर्मक्षलक्षणो मोक्षस्ततो
 भवति सेयमतपसोर्मोक्षे प्रति प्राधान्यमिति 'अप्पाणे भावेमाणे
 विहरइ' इति, आत्मानं वासयन् तिष्ठति । 'तच्च ण' मित्वा-
 दि, ततो ध्यानकोष्ठोपमतविहरणादनन्तरं 'ण'मिति वाक्याल-
 ङ्कारे स भगवान् गौतमो 'जायसङ्गे' इत्यादि, जातश्रद्धादि-
 विशेषणविशिष्टः सन् उत्तिष्ठतीति योगः, तत्र जाता-प्रवृत्ता
 श्रद्धा-इच्छा वक्ष्यमाणार्थतत्त्वावगमे प्रति वस्यासौ जातश्रद्धः
 तथा जातः संशयो यस्य स जातसंशयः, संशयो नाम अन-
 वधारितार्थं ज्ञानं, स चैवं-इत्थं नामास्य दिव्या देवर्द्धिविस्तृ-
 ता अभवत् इदानीं सा क गतेति, तथा 'जायकुऊहले' इति
 जातं कुतूहलं यस्य स जातकुतूहलः जातौत्सुक्य इत्यर्थः,
 तथा कथममुमर्थं भगवान् प्ररूपयिष्यति इति, तथा 'उत्पन्न-
 सङ्गे' उत्पन्ना प्रागभूता सती भूता श्रद्धा यस्यासौ उत्पन्नश्रद्धः,
 अथ जातश्रद्ध इत्येतदेवास्तु किमर्थमुत्पन्नश्रद्ध इति, प्रवृत्त-
 श्रद्धत्वेनैवोत्पन्नश्रद्धत्वस्य लब्धत्वात्, न हि अनुत्पन्ना श्रद्धा
 प्रवर्तते इति, अत्रोच्यते, हेतुत्वप्रदर्शनार्थं, तथाहि-कथं प्रवृ-
 त्तश्रद्धः ? उच्यते, यत् उत्पन्नश्रद्धः, इति हेतुत्वदर्शनं चोप-
 पन्नं, तस्य काव्यालङ्कारत्वात् यथा 'प्रवृत्तदीपामप्रवृत्तभास्क-
 रां, प्रकाशचन्द्रां बुबुधे विभावी'मित्यत्र, अत्र हि यद्यपि
 प्रवृत्तदीपादित्वादेवाप्रवृत्तभास्करत्वमुपगतं तथाप्यप्रवृत्तभा-
 स्करत्वं प्रवृत्तदीपत्वादेर्हेतुतयोपन्यस्तमिति सम्यक्, 'उत्पन्नसङ्गे
 उत्पन्नसंख्ये' इति प्राग्वत्, तथा 'संजायसङ्गे' इत्यादि षड्-
 षट्कं प्राग्वत्, नवरमिह संशब्दः प्रकाशदिवचनो वेदितव्यः,
 'उद्गाप उद्देइ' चि उत्थानमुत्था-ऊर्ध्वं वर्तनं तथा उत्तिष्ठति,
 इह 'उद्देइ' इत्युक्ते क्रियारम्भमात्रमपि प्रतीयेत यथा वक्रमुत्ति-
 ष्ठते ततस्तद्वयवच्छेदार्थमुत्थावेत्युक्तं उत्थया उत्थाय 'जिणेवि'-
 त्यादि यस्मिन् दिग्भागे श्रमणो भगवान् महावीरो वर्तते

‘सैजेवे’ति तस्मिन्नेव दिग्भागे उपागच्छति, उपागत्य च
 अर्घ्यं त्रिकृत्यः-त्रिवारान् आदक्षिणप्रदक्षिणीकरोति, आदक्षिण-
 प्रदक्षिणीकृत्य च वन्दते नमस्यति वन्दित्वा नमस्यित्वा एव-
 मवादीत् । ‘सूरिधाभस्स णं भंते !’ इत्यादि, ‘कहिं गब’ इति
 क गतः ? तत्र गमनमन्तरप्रवेशाभावेऽपि दृष्टं यथा भित्तौ
 गतो धूलिरिति, एवोऽपि दिव्यानुभावो यथेवं कश्चित्प्रत्यासन्ने
 प्रदेशे गतः स्वात्ततो दृश्येत न चासौ दृश्यते ततो भूयः
 पृच्छति-‘कहिं अणुपविट्ठे’ इति क्वानुप्रविष्टः ? क्वान्तर्लीन
 इति भावः । भगवानाह-गौतम ! शरीरं गतः शरीरमनुप्रविष्टः
 पुनः पृच्छति-‘से केणट्ठेण’ मित्यादि, अथ केनार्थेन-केन
 हेतुना भदन्त ! एवंमुच्यते-शरीरं गतः शरीरमनुप्रविष्टः ?
 भगवानाह-गौतम ! ‘से जहानामब’ इत्यादि, कूटस्येव-
 पर्वतशिखरस्येवाकारो यस्याः सा कूटाकारा, यस्या उपरि
 आच्छादनं शिखराकारं सा कूटाकारेति भावः, कूटाकारा
 चासौ शाला च कूटाकारशाला, यदि वा कूटाकारेण शिख-
 रकृत्योर्ध्वलक्षिता शाला कूटाकारशाला स्यात्, ‘दुहओ लित्ता’
 इति बहिरन्तश्च गोमयादिना लिप्ता गुप्ता बहिःप्राकारावृता गुप्त-
 द्वारा द्वारस्थगनात् यदिवा गुप्ता गुप्तद्वारा-केषाञ्चित् द्वाराणां
 स्थगितत्वात् केषाञ्चिच्चास्थगितत्वादिति निवाता-वायोरप्रवे-
 शात् किल महद् गृहं निवातं प्रायो न भवति तत आह-
 निवातगम्भीरा-निवाता सती गम्भीरा निवातगम्भीरा, निवाता
 सती विशाला इत्यर्थः, ततस्तस्याः कूटाकारशालाया अदूर-
 सम्मुखे-नातितदूरे निकटे वा प्रदेशे महान् एकोऽन्यतरो जन-
 समूहस्तिष्ठति, स च एकं महत् अभ्ररूपं वार्दलं, अभ्रवार्दलं,
 धाराभिपातरहितं सम्भाव्यवर्षं वार्दलमित्यर्थः, वर्षप्रधानं
 वार्दलकं वर्षवर्दलकं वर्षं कुर्वन्तं वार्दलकं महावातं वा ‘एज्जमाणं’
 भिति आयास्तं-आगच्छन्तं पश्यति, दृष्ट्वा च तं ‘कूडागारसालं’

द्वितीया षष्ठ्यर्थे तस्याः कूटाकारशालाया अन्तरं ततोऽनुप्र-
विश्य तिष्ठति, एवं सूर्याभस्यापि देवस्य सा तथा विशाला
दिव्या देवर्धिर्दिव्या देवद्युतिर्दिव्यो देवानुभावः शरीरमनुप्र-
विष्टः 'से एणण्ठेण' मित्यादि, अनेन प्रकारेण गौतम ! एवमु-
च्यते- 'सूरियाभस्से' त्यादि, भूयो गौतमः पृच्छति-

कहिं णं भंते ? सूरियाभस्स देवस्स सूरियाभे णामं
विमाणे पन्नत्ते ? गोयमा ! जम्बूद्वीवे दीवे मंदरस्स पव्वयस्स
दाहिणेणं इमीसे रयणप्पभाए पुढवीए बहुसमरमणिज्जाओ भूमि-
भागाओ उट्ठं चंदिमसूरियगहगणणक्खत्ततारारूवाणं बहूइं
जोयणाइं बहूइं जोयणसयाइं बहूइं जोयणसहस्साइं बहूइं जोय-
णसयसहस्साइं बहुइंओ जोयणकोडीओ बहुइंओ जोयणसय-
सहस्सकोडीओ उट्ठं दूरं वीईवइत्ता एत्थ णं सोहम्मं कप्पे नामं
कप्पे पणत्ते पाईणपडीणआए उदीणदाहिणवित्थिण्णे अद्ध-
चंदसंठाणसंठिए अच्चिमालिभासरासिवण्णाभे असंखेज्जाओ
जोयणकोडाकोडीओ आयामविकखंभेणं असंखेज्जाओ जोयण-
कोडाकोडीओ परिकखेवेणं इत्थ णं सोहम्माणं देवाणं बत्तीसं
विमाणावाससयसहस्साइं भवंतीति मक्खायं । ते णं विमाणा
सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिख्वा । तेसि णं विमाणाणं
बहुमज्झदेसभाए पंच वडिसया पणत्ता । तंजहा-१ असग-
डिसए २ सत्तवण्णवडिसए ३ चंपगवडिसए ४ चूयगवडिसए
५ मज्जे सोहम्मवडिसए । ते णं वडिसगा सव्वरयणामया
अच्छा जाव पडिख्वा । तस्स णं सोहम्मवडिसगस्स महा-
विमाणस्स पुरत्थिमेणं तिरियमसंखेज्जाइं जोयणसयसहस्साइं

वीईवइत्ता एत्थ णं सूरियाभस्स देवस्स सूरियाभे नामं विमाणे
पण्णत्ते, अद्धत्तेरस जोयणसयसहस्साइं आयामविकखंभेणं गुण-
यालीसं च सयसहस्साइं बावन्नं च सहस्साइं अट्ठ य अडयाले
जोयणसए परिकखेवेणं । से णं एगेणं पागारेणं सव्वओ
समंता संपरिखित्ते । से णं पागारे तिन्नि जोयणसयाइं उट्ठं
उच्चत्तेणं मूठे एगं जोयणसयं विकखंभेणं मज्झे पन्नासं जोयणाइं
विकखंभेणं उप्पि पणवीसं जोयणाइं विकखंभेणं मूले वित्थिण्णे
मज्झे संखित्ते उप्पि तणुए गोपुच्छसंठाणसंठिए सव्वकणगामए
अच्छे जाव पडिरूवे । से णं पागारे णाणाविह(मणि)
पंचवण्णेहिं कविसीसएहिं उवसोभिए, तंजहा-किण्हेहिं नीलेहिं
लोहिएहिं हालिदेहिं सुक्खिलेहिं कविसीसएहिं । ते णं कवि-
सीसगा एगं जोयणं आयामेणं अद्धजोयणं विकखंभेणं देसूणं
जोयणं उट्ठं उच्चत्तेणं सव्वमणि(रयणा)मया अच्छा जाव
पडिरूवा । सूरियाभस्स णं विमाणस्स एगमेगाए वाहाए दार-
सहस्सं २ भवईइ मक्खायं । ते णं दारा पंचजोयणसयाइं उट्ठं
उच्चत्तेणं अट्ठाइज्जाइं जोयणसयाइं विकखंभेणं तावइयं चेव
पवेसेणं सेया वरकणगथूभियागा ईहामियउसभतुरगणरमगर-
विहगवालगकिन्नररूरुसरभचमरकुंजरवणलयपउमलयभत्तिचित्ता
खंभुगयवरवइरवेइयापरिगयाभिरामा विज्जाहरजमलजुयलजंत-
जुत्तंपिव अच्चीसहस्समालिणीया रूवगसहस्सकलिया भिसमाणा
भिब्भिसमाणा चक्खुल्लोयणलेसा सुहफासा सस्सिरीयरूवा वण्णो
दाराणं तेसिं होइ, तंजहा-वइरामया गिम्मा रिट्ठामया पइट्ठाणा

वेरुलियमया सुइखंभा जायरुवोवचियपकरपंचवणमणिस्वगको-
 द्विमतला हंसगन्धमया एलुया मोपेज्जमया इंदकीला लोहियक्ख-
 मईओ दारचेडीओ जोईस्समया उत्तरंगा लोहियक्खमईओ सुई-
 ओ वयरामया संधी नाणामणिमया समुज्जाया वयरामया अगला
 अगलपासाया रययामयाओ आवत्तणपेटियाओ अंकुत्तर-
 पासगा निरन्तरियघणकवाडा भित्तीसु चेव भित्तिगुलिया छप्पन्ना
 तिणिण्णि होंति गोमाणसिया तइया नाणामणिरयणवालरुवग-
 लीलट्टियसालभंजियागा वयरामया कुड्डा रययामया उस्सेहा
 सव्वतवणिज्जमया उल्लोया नाणामणिरयणजालपंजरमणिवंसग-
 लोहियक्खपडिवंसगरययभोमा अंकामया पक्खा पक्खवाहाओ
 जोइरसामया वंसा वंसकवेल्लुयाओ रयणामयाओ पट्टियाओ
 जायरुवमईओ ओहाडणीओ वइरामईओ उवरिपुच्छणाओ
 सव्वसेयरययामयाच्छायणे अंकामया कणगकूडतवणिज्जधूमि-
 यागा सेया संखतलविमलनिम्मलदधिघणगोखीस्फेणरयय-
 णिगरप्पगासा तिलगरयणद्धचन्दचित्ता नाणामणिदामालंकिया
 अन्तो बहिं च सण्हा तवणिज्जवालुयापत्थडा सुहफासा सस्सि-
 रीयरुवा पासाईया दरिसणिज्जा अभिरुवा पडिरुवा । (मू० २७)।

क सूर्याभस्य देवस्य सूर्याभं चिम्भनं प्रक्षन्तं ? भगवानाह-
 गौतम ! अस्मिन् जम्बूद्वीपे यो मन्दरः पर्वतस्तस्य दक्षिण-
 तोऽस्या रत्नप्रभायाः पृथिव्या बहुसमरमणीयात् भूमिभागादूर्ध्वं
 चन्द्रसूर्यग्रहगणनक्षत्रतारारूपाणामपि पुरतो बहूनि योजनानि
 बहूनि योजनशतानि ततो बुद्ध्या बहुबहुतरोत्प्लवनेन बहूनि
 योजनसहस्राण्येवमेव बहूनि योजनशतसहस्राणि पवमेव च
 बह्वीर्योजनकोटीरेवमेव च बह्वीर्योजनकोटीकोटीरूर्ध्वं दूरमुत्प्लु-

तत् सौध-सार्धसङ्ख्यप्रमाणे प्रवेदो सौधर्मो नम कल्पः प्रकृतः,
 स च प्राचीनापाचीनसङ्ख्यः, पूर्वपरायतः इत्यर्थः, उद्वक्षिण-
 चिस्त्तार्धः, अर्धचन्द्रसंस्थानसंस्थितो, द्वौ हि सौधर्मशास्त्रदेव-
 लोकौ समुदितौ परिपूर्णचन्द्रसङ्कुलसंस्थानसंस्थितौ, तयोश्च
 सेरोर्दक्षिणवर्ती सौधर्मकल्प उत्तरवर्ती ईशानकल्पः ततो भवति
 सौधर्मकल्पः चन्द्रसंस्थानसंस्थितः, 'अचिमाली' इति अर्चिषि-
 किरणानि तेषां माला अर्चिमाला सा अस्यास्तीति अर्चिमाली
 किरणमालासङ्कुल इत्यर्थः, असङ्ख्येययोजनकोटीकोटीः
 'आयामविक्ष्वंसेण' ति आयामश्च विष्कम्भश्चायामविष्कम्भं
 समाहारो द्वन्द्वस्तेन, आयामेन च विष्कम्भेन चेत्यर्थः,
 असङ्ख्येया योजनकोटीकोटयः 'परिक्षेवेण' परिधिना
 सङ्ख्येयामय' इति सर्वात्मना रत्नमयः 'जाव पडिरूवे' इति
 यावत्कक्षात् 'अच्छे सण्हे घट्टे मट्टे' इत्यादिक्रिषेणकदम्बक-
 परिग्रहः, 'तत्थ ण' मित्वादि, तत्र सौधर्म कल्पे द्वात्रिंशत्
 विमानशतसहस्राणि भवन्ति इत्याख्यातं मया शेषैश्च तीर्थ-
 कृद्भिः ॥ 'ते ण विमाणे' त्यादि, तानि विमानानि सूत्रे
 पुंस्त्वं प्राकृतत्वात् सर्वरत्नमयानि-साम्प्रत्येन रत्नमयानि
 'अच्छानि' आकाशस्फटिकवदतिनिर्मलानि अत्रापि यावत्क-
 रणात् 'सण्हा लण्हा घट्टा मट्टा नीरया' इत्यादि विशेषणजातं
 द्रष्टव्यं, तच्च प्रागेवानेकशो व्याख्यातं 'तेसिण' मित्यादि,
 तेषां विमानानां बहुमध्यदेशभागे त्रयोदशस्तदे सर्वत्रापि
 विमानावतंसकानां स्वस्वकल्पचरमप्रस्तटवर्तित्वात् पञ्चाव-
 तंसकाः-पञ्च विमानावतंसकाः प्रकृताः, तद्यथा-अशोकावतं-
 सकः-अशोकावतंसकनाम्ना, स च पूर्वस्यां दिशि, ततो दक्षि-
 णस्यां सप्तपर्णावतंसकः पश्चिमायां चरुकावतंसकः उत्तरस्यां
 चूलावतंसकः मध्ये सौधर्मावतंसकः, ते च पञ्चापि विमा-
 नावतंसकाः सर्वरत्नमया 'अच्छा जाव पडिरूवा' इति याव-

त्करणादत्रापि 'सण्हा लण्हा घट्टा मट्टा' इत्यादि विशेषण-
जातमवगन्तव्यम्, अस्य च सौधर्मावतंसकस्य पूर्वस्यां दिशि
तिर्यक् असङ्ख्येयानि योजनशतसहस्राणि व्यतिव्रज्य-अति-
क्रम्यात्र सूर्याभस्य देवस्य सूर्याभं नाम विमानं प्रज्ञप्तं, अर्धं
त्रयोदशं येषां तानि अर्धत्रयोदशानि, सार्धानि द्वादशेत्यर्थः,
योजनशतसहस्राण्यायामविष्कम्भेन, एकोनचत्वारिंशत् योजन-
शतसहस्राणि द्विपञ्चाशत्सहस्राणि अष्टौ च योजनशतानि अष्टच-
त्वारिंशदधिकानि ३९५२८४८ किञ्चिद्विशेषाधिकानि 'परिक्षेपेण'
परिधिना, इदं च परिक्षेपपरिमाणं 'विक्रंभवग्गदहगुणकरणी
वट्टस्स परिरओ होइ' इति करणवशात् स्वयमानेतव्यं, सुगम-
त्वात्। 'से णं एगेण' मित्यादि, तद्विमानमेकेन प्राकारेण सर्वतः
-सर्वासु दिक्षु समन्ततः-सामस्त्येन परिक्षिप्तं ॥ 'से णं पागारे'
इत्यादि, स प्राकारः त्रीणि योजनशतानि ऊर्ध्वमुच्चैस्तेन मूले
एकं योजनशतं विष्कम्भेण मध्यभागे पञ्चाशत्, मूलादारभ्य
मध्यभागं यावत् योजने योजने योजनत्रिभागस्य विष्कम्भत-
स्रुटितत्वात्, उपरि-मस्तके पञ्चविंशतियोजनानि विष्कम्भेण,
मध्यभागादारभ्योपरितनमस्तकं यावत् योजने योजने
योजनषड्भागस्य विष्कम्भतो हीयमानतया लभ्यमानत्वात्, अत
एव मूले विस्तीर्णो मध्ये संक्षिप्तः, पञ्चाशतो योजनानां त्रुटित-
त्वात्, उपरि तनुकः पञ्चविंशतियोजनमात्रविस्तारात्मकत्वात्
अत एव गोपुच्छसंस्थानसंस्थितः, 'सव्वरयणामए अच्छे'
इत्यादि विशेषणजातं प्राग्वत्, 'से णं पागारे' इत्यादि, स
प्राकारो 'णाणाविहपंचवण्णेहि' इति नानाविधानि च तानि
पञ्चवर्णानि च नानाविधपञ्चवर्णानि तैः, नानाविधत्वं च
पञ्चवर्णापेक्षया द्रष्टव्यं कृष्णादिवर्णतारतम्यापेक्षया वा, पञ्चवर्ण-
त्वमेव प्रकटयति-'कण्हेहि' इत्यादि, 'ते णं कविसीसगा'
इत्यादि, तानि कपिशीर्षकाणि प्रत्येकं योजनमेकमायामतो

णार्धं योजनं विष्कम्भेण देशेनयोजनमुच्चैस्त्वेन 'सव्वरयणामया'
 इत्यादि विशेषणजातं प्राग्वत् । 'सूरियाभस्स ण' मित्यदि,
 एकैकस्यां बाहायां द्वारसहस्रमिति सर्वसङ्ख्यया चत्वारि
 द्वारसहस्राणि, तानि च द्वाराणि प्रत्येकं पञ्चयोजनशतान्यूर्ध्वं
 उच्चैस्त्वेन अर्धतृतीयानि योजनशतानि विष्कम्भतः 'तावइयं
 चेवे' ति अर्धतृतीयान्येव योजनशतानि प्रवेशतः 'सेया'
 इत्यादि, तानि च द्वाराणि सर्वाण्युपरि श्वेतानि-श्वेतवर्णोपे-
 तानि बोहुल्येनाङ्गरत्नमयत्वात् 'वरकणगथूभियागा' इति वर-
 कनका-वरकनकमयी स्तूपिका शिखरं येषां तानि तथा,
 'ईहामिगउसभतुरगनरमगरविहगवालगकिन्नररुसरभचमरकुं-
 जरवणलयपउमलयभत्तिचित्ता खंभुग्गयवरवरयवेइयापरिगया-
 भिरामा विज्जाहरजमलजुयलजंतजुत्ताविव अच्चीसहस्समालि-
 णीया रूवगसहस्सकलिया भिसमाणा भिब्भिसमाणा चक्खु-
 ल्लोयणलेसा सुहफासा सस्सिरीयरूवा' इति विशेषणजातं
 यानविमानवद्भावनीयं, 'वन्नो दाराणं तेसिं होइ' इति तेषां
 द्वाराणां वर्णः-स्वरूपं व्यावर्णनमयं भवति, तमेव कथयति-
 'तजहे' त्यादि, तद्यथा-'वइरामया णिम्मा' इति नेमा नाम
 द्वाराणां भूमिभागादूर्ध्वं निष्क्रामन्तः प्रदेशास्ते सर्वे वज्रमया-
 वज्ररत्नमयाः, वज्रशब्दस्य दीर्घत्वं प्राकृतत्वात्, एवमन्यत्रापि
 द्रष्टव्यं, रिट्टामया पइट्टाणा' रिष्टमया-रिष्टरत्नमयानि प्रतिष्ठा-
 नानि मूलपादाः 'वेरुलियमया खंभा' इति वैडूर्यरत्नमयाः स्तम्भाः
 'जायरूवोवचियपवरपंचवण्ण [वर] मणिरयणकुट्टिमतला' जात-
 रूपेण-सुवर्णेन उपचितैः-युक्तैः प्रवरैः-प्रधानैः पञ्चवर्णैर्मणि-
 भिः-चन्द्रकान्तादिभिः रत्नैः-कर्केतनादिभिः कुट्टिमतलं-
 बद्धभूमितलं येषां ते तथा 'हंसगग्भमया पलुया' हंसगर्भमयाः-
 हंसगर्भास्थिरत्नमया पलुका-देहल्यः 'गोमेज्जमया इंदकीला'
 इति गोमेज्जकरत्नमया इन्द्रकीलाः, 'लोहियक्खमईओ' लोहि-

ताक्षरत्नमय्यः 'चेडाओ' इति द्वारशाखा 'जोहरसमया उत्तरंगा' इति द्वारस्योपरि तिर्यग्यवस्थितमुत्तरङ्गं तानि ज्योतीरसमयानि-
न्योतीरसाख्यरत्नात्मकानि 'लोहियक्खमईओ' लोहिताक्ष-
मय्यो लोहिताक्षरत्नाधिकाः सूचयः-फलकद्वयसम्बन्धविघट-
नाभावहेतुः पादुकास्थानीयाः 'वइरामया संघी' वज्रमयाः स-
न्धयः सन्धमेलाः फलकानां, किमुक्तं भवति ? वज्ररत्नपूरिताः
फलकानां सन्धयः, 'नाणामणिमया समुग्गया' इति समुद्रका इव
समुद्रकाः-शूचिकागृहाणि तानि नानामणिमयानि 'वयरामया
अग्गला अग्गलपासाया' अर्गलाः-प्रतीताः अर्गलाप्रामादा यत्रा-
र्गला नियम्यन्ते, आह च जीवाभिगममूलटीकाकारः-"अर्गला-
प्रासादो यत्रार्गला नियम्यन्ते इति" एते द्वये अपि वज्ररत्न-
मय्यौ 'रययामयाओ आवत्तणपेढियाओ' इति आवर्तनपीठिका
नाम यत्रेन्द्रकीलको भवति, उक्तञ्च विजयद्वारचिन्तायां जीवा-
भिगममूलटीकाकारेण-"आवर्तनपीठिका यत्रेन्द्रकीलको भव-
ती"ति 'अंकुत्तरपासगा' इति अङ्का-अङ्करत्नमया उत्तरपार्श्वा
येषां द्वाराणां तानि अङ्कात्तेरपार्श्वकाणि 'निरंतरियघणकवाडा'
इति निर्गता अन्तरिका-लघ्वन्तररूपा येषां ते निरन्तरिका
अत एव घना निरन्तरिका घनाः कपाटा येषां द्वाराणां तानि
निरन्तरिकघनकपाटानि 'भित्तिसु चेव भित्तिगुलिया छप्पन्ना
तिन्नि होंति' इति तेषां द्वाराणां प्रत्येकमुभयोः पार्श्वयोः भि-
त्तिषु भित्तिगताः भित्तिगुलिका-पीठकस्थानीयाः तिस्रः षट्प-
ञ्चाशत्प्रमाणा भवन्ति 'गोमाणसिया (सज्जा) तइया' इति
गोमनस्यः शय्याः 'तइया' इति तावन्मात्राः षट्पञ्चाशत्त्रिक-
सङ्ख्याका इत्यर्थः 'णाणामणिरयणवालरूवगलीलट्टियसालभं-
जियागा' इति इदं द्वारविशेषणमेव, नानामणिरत्नानि-नानाम-
णिरत्नमयानि व्यालरूपकाणि लीलस्थितशालभञ्जिकाश्च-ली-
लास्थितपुत्तलिका येषु तानि तथा 'वयरामया उस्सेहा' इति

कूडो-माडभाग उच्छ्रयः-शिखरं, आह च जीवाभिगममूलटीकाकृतं-‘कूडो माडभाग उच्छ्रयः शिखरं’ मिति, नवरमत्र शिखराणि तेषामैव माडभागानां सम्बन्धीनि वेदितव्यानि, द्वारशिखराणामुक्तत्वात् वक्ष्यमाणत्वाच्च, ‘संवतवणिज्जमया उल्लोया’ उल्लोका-उपरिभागाः सर्वतपनीयमयाः सर्वात्मना तपनीयरूपसुवर्णविशेषमयाः ‘नाणामणिरयणजालपंजरमणिवंसगलोहियक्खपडिवंसगरययभोमा’ इति मणयो-मणिमया वंशा येषु तानि मणिमयवंशकानि लोहिताख्यानि-लोहिताख्यमयाः प्रतिवंशा येषु तानि लोहिताख्यप्रतिवंशकानि रजता-रजतमयी भूमिर्येषां तानि रजतभूमानि प्राकृतत्वात्समासान्तः मणिवंशकानि लोहिताख्यप्रतिवंशकानि रजतभूमानि नानामणिरत्नानि नानामणिरत्नमयानि जालपञ्जराणि गवाक्षापरपर्यायाणि येषु तानि तथा, पदानामनन्वयोपनिपातः प्राकृतत्वात्, ‘अंकामया पक्खा पक्खबाह्वाओ’ इति अङ्को-रत्नविशेषस्तन्मयाः पक्षास्तदेकदेशभूताः पक्षबाहवोऽपि तदेकदेशभूता पवाङ्कमयाः, आह च जीवाभिगममूलटीकाकृतं-“अङ्कमयाः पक्षास्तदेकदेशभूता एवं पक्षबाहवोऽपि द्रष्टव्या” इति, ‘जोईरसामया वंसा वंसकवेल्लुका य’ इति ज्योतीरसं नाम रत्नं तन्मयाः वंशाः-महान्तः पृष्ठवंशा ‘वंसकवेल्लुका य’ इति महतां पृष्ठवंशानामुभयतस्तिर्यक् स्थाप्यमाना वंशाः कवेल्लुकानि प्रतीतानि ‘रययामईओ पट्टिआओ’ इति रजतमय्याः पट्टिकावंशानामुपरि कम्बास्थानीयाः ‘जायरूवमईओ ओहाडणीओ’ जातरूपं-सुवर्णविशेषस्तन्मय्यः ‘ओहाडणीओ’ अवघाटिन्यः आच्छादनहेतुकम्बोपरिस्थाप्यमानमहाप्रमाणकिलिञ्चस्थानीयाः ‘वयरामईओ उवरिं पुञ्छणाओ’ इति वज्रमय्यो-वज्ररत्नात्मिका अवघाटनीनामुपरि पुञ्छन्यो-निबिडतराच्छादनहेतुश्लक्ष्णतरतृणविशेषस्थानीयाः, उक्तं च जीवाभिगममूलटीकाकारेण-“ओहाडणाग्रहणं महत् श्रुलकं च पुञ्छना इति” सव्वसेय-

रय्यामयाच्छायणे' इति सर्वश्वेतं रजतमयं पुञ्चनीनामुपरि क्वेल्लुकानामध आच्छादनं 'अङ्कमयकणगकूडतवणिज्जथूभियागा' अङ्कमयानि बाहुल्येनाङ्करत्नमयानि पक्षरबाह्यादीनामङ्करत्नात्मकत्वात् कनकानि-कनकमयानि कूटानि-महान्ति शिखराणि येषां तानि कनककूटानि तपनीयानि-तपनीयस्तूपिकानि, ततः पदत्रयस्यापि कर्मधारयः, एतेन यत् प्राक् सामान्येन उत्क्षिप्तं 'सेयावरकणगथूभियागा' इति तदेव प्रपञ्चतो भावितमिति, सम्प्रति तदेव श्वेतत्वमुपसंहारव्याजेन भूय उपदर्शयति सेया-श्वेतानि, श्वेतत्वमेवोपमया द्रढयति-'संखतलविमलनिम्मलदधिघणगोक्षीरफेणरययनिगरप्पगासा' इति विगतं मलं विमलं यत् शङ्खतलं-शङ्खस्योपरितनो भागो यश्च निर्मलो दधिघनः-घनीभूतं दधि गोक्षीरफेनो रजतनिकरश्च तद्वत् प्रकाशः-प्रतिभासो येषां तानि तथा 'तिलगरयणद्वचंदचित्ता' इति तिलकरत्नानि-पुण्ड्रविशेषास्तैरर्धचन्द्रैश्च चित्राणि-नानारूपाणि तिलकरत्नार्धचन्द्रचित्राणि, क्वचित् 'सङ्खतलविमलनिम्मलदधिघणगोक्षीरफेणरययनियरप्पगासद्वचंदचित्ताइं' इति पाठः, तत्र पूर्ववत् पृथक् पृथक् व्युत्पत्तिं कृत्वा पश्चात् पदद्वयस्य २ कर्मधारयः, 'नाणामणिदामालंकिया' इति नानामणयो-नानामणिमयानि दामानि-मालास्तैरलङ्कृतानि नानामणिदामालङ्कृतानि अन्तर्बहिश्च श्लक्ष्णपुद्गलस्कन्धनिर्मापितानि 'तवणिज्जवालुयापत्थडा' इति तपनीयाः-तपनीयमय्यो या वालुकाः-सिकतास्तासां प्रस्तटः-प्रस्तरो येषु तानि तथा 'सुहफासा' इति सुखः-सुखहेतुः स्पर्शो येषु तानि सुखस्पर्शानि सश्रीकरूपाणि प्रासादीयानीत्यादि प्राग्वत् ।

तेसि णं दाराणं उभओ पासे दुहओ निसीहियाए सोलस
२ चंदणकलसपरिवाडीओ पन्नात्ताओ । ते णं चंदणकलसा

वरकमलपङ्कटाणा सुरभिवरवारिपडिपुष्पा चंदणकयच्चामा
 आविद्धकंठेगुणा पउमुप्पलपिहाणा सव्वरयणामया अच्छा जाव
 पडिरूवा महया २ इंदकुंभसमाणा पण्णत्ता समणाउसो ! तेसि
 णं दाराणं उभओ पासे दुहओ णिसीहियाए सोलस २ णाग-
 दंतपरिवाडीओ पण्णत्ताओ । ते णं णागदंता मुत्ताजालंतरुसि-
 यहेमजालगवक्खजालखिंखिणी (घंटा) जालपरिक्खित्ता अब्भु-
 ग्गया अभिणिसिद्धा तिरियसुसंपग्गहिया अहेपन्नगद्धरूवा पन्न-
 गद्धसंठाणसंठिया सव्ववयरामया अच्छा जाव पडिरूवा महया
 महया गयदंतसमाणा पन्नत्ता समणाउसो ! तेसु णं णागदंत-
 एसु बहवे किण्हसुत्तवद्धवट्ठवग्घारियमल्लदामकलावा णील०
 लोहिय० हालिह० सुक्किलसुत्तवट्ठवग्घारियमल्लदामकलावा ।
 ते णं दामा तवणिज्जलंबूसगा सुवण्णपयरमंडियगा जाव कण्ण-
 मणिव्वुइकरेणं सहेणं ते पएसे सव्वओ समंता आपूरेमाणा २
 सिरीए अईव २ उवसोभेमाणा चिट्ठंति । तेसि णं णागदंताणं
 उवरिं अन्नाओ सोलस सोलस नागदंतपरिवाडीओ पण्णत्ताओ,
 ते णं णागदंता तं चेव जाव महया २ गयदंतसमाणा पण्णत्ता
 समणाउसो ! तेसु णं णागदंतएसु बहवे रययामया सिक्कगा
 पण्णत्ता । तेसु णं रययामएसु सिक्कएसु बहवे वेरुलियामईओ
 धूवघडीओ पण्णत्ताओ । ताओ णं धूवघडीओ कालागुरुपवर-
 कुंदुरुक्कतुरुक्कधूवमघमघंतगंधुद्धूयाभिरामाओ सुगंधवरगंधियाओ
 गंधवट्ठिभूयाओ ओरालेणं मणुण्णेणं मणहरेणं घाणमणिव्वुइ-
 करेणं गंधेणं ते पएसे सव्वओ समंता जाव चिट्ठंति । तेसि

णं दाशणं उभओ पासे दुहओ णिसीहियाए सोलस सोलस
 सालभंजियापरिवादीओ पन्नत्ताओ । ताओ णं सालभंजियाओ
 लीलट्टियाओ सुपइट्टियाओ सुअलंक्रियाओ णाणाविहरागवसणा-
 ओ णाणामलपिणद्धाओ मुट्ठिगिज्झसुमज्झाओ आमेलगजमलजु-
 यलवट्टियअब्भुण्णयपीणरइयसंठियपीवरपओहराओ रत्तावंगाओ
 असियकेसीओ मिउविसयपसत्थलक्खणसंवेल्लियग्गसिरयाओ
 ईसिं असोगवरपायवसमुट्टियाओ वामहत्यग्गहियग्गसालाओ ईसिं
 अद्धञ्चिकडक्खचिट्ठिणं लूसमाणीओ विव चक्खुल्लोयणलेसेहिं
 अन्नमन्नं खेज्जमणीओ (विव) पुढविपरिणामाओ सामयभावमु-
 वगयाओ चन्दाणणाओ चंदविलासिणीओ चंदद्धसमणिडालाओ
 चंदाहियसोमदंसणाओ उक्का (विव उज्जोवेमाणाओ) विज्जु-
 घणमिरियसूरदिप्पंततेयअहिययरसन्निकासाओ सिंगारागार-
 चारुवेसाओ पासाईयाओ ४ चिट्ठंति । (सूत्रम् २७)

तेषां द्वाराणां प्रत्येकमुभयोः पार्श्वयोरेककनैषेधिकीभा-
 वेन 'दुहओ' इति द्विधातो द्विप्रकारायां नैषेधिक्यां, नैषेधिकी-
 निषीदनस्थानं, आह च जीवाभिगममूलटीकाकृत-“नैषेधिकी
 निषीदनस्थान'मिति, प्रत्येकं षोडश २ (कलश) परिपाटयः
 प्रज्ञप्ताः, ते च चन्दनकलशाः 'वरकमलपइट्ठाणा' इति वर-
 प्रधानं यत्कमलं तत् प्रतिष्ठानम्-आधारो येषां ते वरकमल-
 प्रतिष्ठानाः, तथा सुरभिवरत्वारिप्रतिपूर्णाश्चन्दनकृतचर्चाकाः-
 चन्दनकृतोपरागाः 'आविद्धकण्ठेगुणा' इति आविद्धः-आरोपितः
 कण्ठे गुणो-रक्तसूत्ररूपो येषां ते आविद्धकण्ठेगुणाः, कण्ठे-
 कालवत् सप्तम्या अलुक्, 'अउमुप्पलमिद्धाणा' इति पञ्चमुत्पलं

अथ यथाश्रोमं पिधानं येषां ते षडोत्पलपिधानाः 'सर्व्वरथ-
 प्रामया अञ्जला सण्हा लण्हा' इत्यादि यावत् 'पडिरुवगा'
 इति विशेषणकदम्बकं प्राग्वत् 'महया' इति अतिशयेन महान्तः
 कुम्भानामिन्द्र इन्द्रकुम्भो राजदन्तादिदर्शनादिन्द्रशब्दस्य
 पूर्व्वनिपातः मह्नाश्वासौ इन्द्रकुम्भश्च तस्य समाना महेन्द्रकुम्भ-
 समानाः-महाकलशप्रमाणाः प्रज्ञप्ता हे श्रमण ! हे आयुष्मन् ।
 'तेसिणं दाराण' मिति तेषां द्वाराणां प्रत्येकमुभयोः पार्श्वयो-
 रेकैकनैषेधिकीभावेन या द्विधा नैषेधिकी तस्यां प्रत्येकं षोडश
 महाषोडश नामदन्तपरिपाटयः प्रज्ञप्ताः, नागदन्ता-अङ्कुटकाः,
 ते च नामदन्ताः 'मुक्ताजालंतरुसियहेमजालगवक्खजालखिखणि-
 (घंटा) जालपरिक्खित्ता' इति मुक्ताजालानामन्तरेषु यानि
 उत्सृतानि-लम्बमानानि हेमजालानि-सुवर्णमयदामसमूहा यानि
 च गवाक्षजालानि गवाक्षाकृतिरत्नविशेषमालासमूहा यानि च
 किङ्किणीघंटाजालानि-क्षुद्रघण्टासमूहास्तैः परिक्षिप्ताः-सर्वतो
 व्याप्ताः 'अभुग्गया' इति अभिमुखमुद्रताः अग्रिमभागे मनाक्
 उन्नता इति भावः 'अभिनिशिङ्गा' इति अभिमुखं-बहिर्भागा-
 भिमुखं निस्पृष्टा निर्गता अभिनिस्पृष्टाः 'तिरियसुसंपरिग्गहिया'
 इति तिर्यक् भित्तिप्रदेशैः सुष्ठु-अतिशयेन सम्यक्-मनागप्य-
 च्छलनेन परिगृहीताः सुसम्परिगृहीताः, 'अहेपन्नगद्धरूवा' इति
 अधः-अधस्तनं यत् पन्नगस्य सर्पस्यार्धं तस्यैव रूपम्-आ-
 कारो येषां ते अधःपन्नगार्धरूपाः अधःपन्नगार्धवदतिसरला
 दीर्घाश्चेति भावः पतदेव व्याचष्टे-'पन्नगार्धसंस्थानसंस्थिताः'
 अधःपन्नगार्धसंस्थानाः 'सर्व्ववयरामया' सर्वात्मना वज्रमयाः
 'अञ्जला सण्हा' इत्यारभ्य 'जाव पडिरुवा' इति विशेषणजातं
 प्राग्वत्, 'महया' इति अतिशयेन महान्तो राजदन्तसमाना-
 राजदन्ताकाराः प्रज्ञप्ता हे श्रमण ! हे आयुष्मन् ! 'तेसु णं
 णामदन्तपसु बहवे किण्हसुचबद्धा' तेषु नागदन्तकेषु बहवः

कृष्णसूत्रबद्धा 'वग्धारिय' इति अवलम्बिता माल्यदामकलापाः-
 पुष्पमालासमूहा बहवो नीलसूत्रावलम्बितमाल्यदामकलापा
 एवं लोहितहारिद्रशुक्लसूत्रबद्धा अपि वाच्याः । 'ते णं दामा'
 इत्यादि, तानि दामानि' तवणिज्जलंबूसगा' इति तपनीयः-
 तपनीयमयो लम्बूसगो-दाम्नामग्रिमभागे मण्डनविशेषो येषां
 तानि तथा, जाव लंबूसकानि, 'सुवर्णपयरगमंडिया' इति
 पार्श्वतः सामस्त्येन सुवर्णप्रतरेण-सुवर्णपत्रकेण मण्डितानि
 सुवर्णप्रतरमण्डितानि 'नाणाविहमणिरयणविविहहारउवसोहि-
 यस्समुदया' इति नानारूपाणां मणीनां रत्नानां च विविधाः
 विचित्रवर्णा हाराः-अष्टादशसरिका अर्धहारा नवसरिकारत्नैरु-
 पशोभितः समुदायो येषां तानि तथा 'जाव सिरीए अईव २
 उवसोमेमाणा चिट्ठति' इति अत्र यावत्करणादेवं परिपूर्णः
 पाठो द्रष्टव्यः 'ईसिमण्णोणमसंपत्ता पुव्वावरदाहिणुत्तरागएहिं
 वाएहिं मंदायं मंदायं षड्ज्जमाणा पड्ज्जमाणा पलंबमाणा पल्लं-
 झमाणा ओरालेणं मणुण्णेणं मणहरेणं कणमणनिव्वुइकरेणं
 सदेणं ते पएसे सव्वओ समंता आपूरेमाणा २ सिरीए अईव
 २ उवसोमेमाणा चिट्ठति' एतच्च प्रागेव यानविमानवर्णने
 व्याख्यातमिति न भूयो व्याख्यायते । 'तेसि णं णागदंताण'
 मित्यादि, तेषां नागदन्तानामुपरि प्रत्येकमन्याः षोडश षोडश
 नागदन्तपरिपाटयः प्रज्ञप्ताः, ते च नागदन्ता यावत्करणात्
 'मुत्ताजालंतरुसियहेमजालगवक्खजालंखिखिणिघंटाजालपरि-
 खित्ता' इत्यादि प्रागुक्तं सर्वं द्रष्टव्यं यावत् गजदन्तसमानाः
 प्रज्ञप्ता हे श्रमण ! हे आयुष्मन् ! 'तेसु णं णागदंतएसु' । इत्या-
 दि, तेषु नागदन्तकेषु बहूनि रजतमयानि सिक्ककानि प्रज्ञप्तानि,
 तेषु वररजतमयेषु सिक्ककेषु बहवो-बह्व्यो वैडूर्यमय्यो-वैडूर्य-
 रत्नात्मिका धूपघटिकाः 'कालागुरुपवरकुंदुरुकतुरुकधूवमघम-
 वंते'त्यादि प्राग्वत् नवरं 'घाणमणनिव्वुइकरेण'मिति घाणेन्द्र-

यमनोनिर्वृतिकरेण । 'तेसि ण' मित्यादि, तेषां द्वाराणां प्रत्ये-
 कमुभयोः पार्श्वयोरेकैकनैषेधिकीभावेन द्विधातो-द्विप्रकारायां
 नैषेधिक्यां षोडश षोडश शालभञ्जिकापरिपाठ्यः प्रज्ञप्ताः,
 ताश्च शालभञ्जिका लीलया-ललिताङ्गनिवेशरूपया स्थिता
 लीलास्थिताः, 'सुपइट्टियाओ' इति सुमनोज्ञतया प्रतिष्ठिताः
 सुप्रतिष्ठिताः 'सुअलंकियाओ' सुष्ठु-अतिशयेन रमणीयतया
 अलङ्कृताः स्वलङ्कृताः 'णाणाविहरागवसणाओ' इति
 नानाविधो-नानाप्रकारो रागो येषां तानि नानाविधरागाणि
 तानि वसनानि-वस्त्राणि यासां तास्तथा 'नानामल्लपिनद्धाओ'
 इति नानारूपाणि माल्यानि-पुष्पाणि पिनद्धानि-आविद्धानि
 यासां ता नानामाल्यपिनद्धाः, कान्तस्य परनिपातः सुखादि-
 दर्शनात्, 'मुट्ठिगिज्झसुमज्झाओ' इति मुष्टिग्राह्यं सुष्ठु शोभनं
 मध्यं-मध्यभागो यासां तास्तथा, 'आमेलगजमलजुगलवट्ठियअ-
 भ्युन्नयपीणरइयसंठियपीवरपओहराओ' पीनं-पीवरं रचितं
 संस्थितं-संस्थानं यकाभ्यां तौ पीनरचितसंस्थानौ आमेलकः-
 आपीडः शेखरक इत्यर्थः तस्य यमलयुगलं-समश्रेणिकं यद्युगलं
 तद्वत् वर्तितौ-बद्धस्वभाववुपचितकठिनभावविति भावः
 अभ्युन्नतौ पीनरचितसंस्थानौ च पयोधरौ यासां तास्तथा
 'रत्तावंगाओ' इति रक्तोऽपाङ्गा-नयनोपान्तरूपो यासां तास्तथा,
 'असियकेसिओ' इति असिताः-कृष्णाः केशा यासां ता असि-
 तकेश्यः, एतदेव सविशेषमाचष्टे-'मिउविसयपसत्थलक्खणसं-
 वेल्लियग्गसिरयाओ' मृदवः-कोमला विशदा-निर्मलाः प्रशस्तानि
 शोभनानि अस्फुटिताग्रत्वप्रभृतीनि लक्षणानि येषां ते प्रशस्त-
 लक्षणाः 'संवेल्लितं' संवृतमग्रं येषां ते संवेल्लिताग्राः शिरोजाः-
 केशा यासां ता मृदुविशदप्रशस्तलक्षणसंवेल्लिताग्रशिरोजाः,
 'ईसि असोगवरपायवसमुट्ठियाओ' ईषत्-मनाक् अशोकवरपादपे
 समुपस्थिताः-आधिता ईषदशोकवरपादपसमुपस्थितास्तथा

‘वामहस्त्यगहियग्मसालाओ’ वामहस्तेन गृहीतमग्रं शालायाः-
 शाखायाः अर्थादशोकपादपस्य यकाभिस्ता वामहस्तगृहीता-
 ग्रशालाः ‘ईसिं अद्धच्छिकडकडक्खचिट्ठिणं लूसमाणीओ विवे’
 ति ईषत्-मनाक् अर्धे-तिर्यक् वलितमक्षि येषु कटाक्षरूपेषु
 चेष्टितेषु तैर्मुष्णन्त्य इव सुरजनानां मनांसि ‘चक्खुल्लोयणले-
 सेहिं य अन्नमन्नं खिज्जमणीओ विव’ ‘अन्योऽन्यं परस्परं
 चक्षुषां लोकनेन-आलोकनेन ये लेशाः-संश्लेषास्तैः खिद्यमाना
 इव, किमुक्तं भवति ? एवंनामानस्तिर्यग्वलिताक्षिकटाक्षैः
 परस्परमवलोकमाना अवतिष्ठन्ति यथा नूनं परस्परं सौभाग्या-
 सहनतस्तिर्यग्वलिताक्षिकटाक्षैः परस्परं खिद्यन्ति इवेति,
 ‘पुढविपरिणामाओ’ इति पृथिवीपरिणामरूपाः शाश्वतभावमु-
 पगता विमानवत् ‘चंदाणणाओ’ इति चन्द्र इवाननं-मुखं
 यासां तास्तथा ‘चंदविलासिणीओ’ इति चन्द्रवत् मनोहरं
 विलसन्तीत्येवंशीलाश्चन्द्रविलासिन्यः ‘चंदद्धसमनिडालाओ’
 इति चन्द्रार्धसमम्-अष्टमीचन्द्रसमानं ललाटं यासां तास्तथा
 ‘चंदाहियसोमदंसणाओ’ इति चन्द्रादपि अधिकं सोमं-सुभ-
 गकान्तिमत् दर्शनम्-आकारो यासां तास्तथा उल्का इव
 उद्योतमानाः ‘विज्जुघणमरिचिसूरविपंततेयअहिययरसन्नि-
 गासाओ’ इति विद्युतो ये घना-बहुलतरा मरीचयस्तेभ्यो यच्च
 सूर्यस्य दीप्यमानं दीप्तं-तेजस्तस्मादपि अधिकतरः सन्निकाशः
 प्रकाशो यासां तास्तथा, ‘सिगारागारचारुबेसाओ पासाइयाओ
 वरिसणिज्जाओ पडिरूवाओ अभिरूवाओ चिट्ठित्ति’ इति प्राग्वत् ॥

तेसि णं दाराणं उभओ पासे दुहओ णिसीहियाण सोलस
 २ जालकडगपरिवाडीओ पणत्ता । ते णं जालकडगा
 सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा । तेसि णं दाराणं उभओ
 पासे दुहओ निसीहियाण सोलस २ घंटापरिवाडीओ पणत्ता ।

तासि णं घंटाणं इमेयारूवे वण्णवासे पण्णत्ते, तंजहा-जंबूणयामईओ
घंटाओ वयरामयाओ लालाओ नानामणिमया घंटापासा तवणि-
ज्जामइयाओ संखलाओ रययामयाओ रज्जूओ । ताओ णं घंटाओ
ओहस्सराओ मेहस्सराओ सीहस्सराओ दुंदुहिस्सराओ कुंचस्सरा-
ओ णंदिस्सराओ णंदिघोसाओ मंजुस्सराओ मंजुघोसाओ सुस्स-
राओ सुरसरणिघोसाओ उरालेणं मणुत्तेणं मणहरेणं कण्णम-
णनिव्वुइकरेणं सहेणं ते पएसे सव्वओ समंता आपूरेमाणीओ २
जाव चिट्ठंति । तेसि णं दाराणं उभओ पासे दुहओ णिसीहि-
याए सोलस २ वणमालापरिवाडीओ पण्णत्ताओ । ताओ
णं वणमालाओ नानामणिमयदुमलयकिसलयपल्लवसमाउलाओ
छप्पयपरिभुज्जमाणा सोहंतसस्सिरीयाओ पासाईयाओ ४ ।
तेसि णं दाराणं उभओ पासे दुहओ णिसीहियाए सोलस २
पगंठगा पण्णत्ता । ते णं पगंठगा अड्ढाइज्जाई जोयणसयाई आया-
मविक्रवंभेणं पणवीसं जोयणसयं बाहल्लेणं सव्ववयरामया अच्छा
जाव पडिख्वा । तेसि णं पगंठगाणं उवरिं पत्तेयं २ पासायव-
डेंसगा पण्णत्ता । ते णं पासायवडेंसगा अड्ढाइज्जाई जोयणस-
याई उड्डं उच्चत्तेणं पणवीसं जोयणसयं विक्रवंभेणं अब्भुग्गय-
मूसियपइसिया इव त्रिविहमणिरयणभत्तिचित्ता वाउद्धयविजय-
वेजयंतपडागच्छत्ताइछत्तकलिया तुंगा गगणयलमणुलिहंतसिहरा
जालंतस्यणपंजरुम्मिलियव्व मणिकण्णमथूभियामा वियसियसय-
वत्तपोंडरीया तिलगरयणद्धचंदचित्ता नानामणिदामालंक्रिया
अंतो बहिं च सण्हा तवणिज्जवालुयापत्थहा सुहक्कासा सस्सि-

रीयरूवा पासाईया दरिसणिज्जा जाव दामा उवरि पंगठगाणं
झया छत्ताइछत्ता । तेसि णं दाराणं उभओ पासे सोलस
२ तोरणा पणत्ता, नानामणिमया नानामणिमएसु खंभेसु
उवणिविट्ठसन्निविट्ठा जाव पउमहत्थगा । तेसि णं तोरणाणं
पुरओ दो दो सालभंजियाओ पन्नत्ताओ, जहा हेट्ठा तहेव तेसि
णं तोरणाणं पुरओ नागदंता पणत्ता जहा हेट्ठा जाव दामा ।
तेसि णं तोरणाणं पुरओ दो दो हयसंघाडा गयसंघाडा नरसं-
घाडा किन्नरसंघाडा किंपुरिससंघाडा महोरगसंघाडा गंधव्वसं-
घाडा उसभसंघाडा सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा,
एवं वीही पंतीओ मिहुणाइं । तेसि णं तोरणाणं पुरओ दो
दो पउमलयाओ जाव सामलयाओ णिच्चं कुसुमियाओ सव्वर-
यणामया अच्छा जाव पडिरूवाओ । तेसि णं तोरणाणं पुरओ
दो दो अक्खय(दिसा)सोवत्थिया पणत्ता सव्वरयणा-
मया अच्छा जाव पडिरूवा । तेसि णं तोरणाणं पुरओ
दो दो चंदणकलसा पणत्ता । ते णं चंदणकलसा वरकमलपइ-
ट्ठाणा तदेव । तेसि णं तोरणाणं पुरओ दो दो भिंगारा पणत्ता,
ते णं भिंगारा वरकमलपइट्ठाणा जाव महया मत्तगयमुहागिइ-
समाणा पणत्ता समणाउसो । तेसि णं तोरणाणं पुरओ दो दो
आयंसा पणत्ता । तेसि णं आयंसाणं इमेयारूवे वण्णावासे
पणत्ते, तंजहा-तवणिज्जमया पंगठगा वेरुलियमया सुरया
वइरामया दोवारंगा नानामणिमया मंडला अणुगघसियनिम्म-
लाए छयाए समणुवद्धा चंदमंडलपडिणिगासा महया अद्धकाय-
समाणा पणत्ता समणाउसो । तेसि णं तोरणाणं पुरओ दो

दो बइरनाभयाला पण्णत्ता अच्छतिच्छडियसालितंदुलणहसं-
दिट्ठपडिपुण्णा इव चिट्ठंति सव्वजंबूणयमया जाव पडिरूवा
मइया महया रहचक्कवालसमाणा पण्णत्ता समणाउसो । तेसि
णं तोरणणं पुरओ दो दो पाईओ, ताओ णं पाईओ अच्छो-
दगपरिहत्थाओ नानामणिपंचवण्णस्स फलहरियगस्स बहुपडि-
पुण्णाओ विव चिट्ठंति सव्वरयणामईओ अच्छा जाव पडिरू-
वाओ महया महया गोकलिंजरचक्कसमाणीओ पण्णत्ताओ सम-
णाउसो । तेसि णं तोरणणं पुरओ दो दो सुपइट्ठा पण्णत्ता
नानाविहभंडविरइया इव चिट्ठंति सव्वरयणामया अच्छा जाव
पडिरूवा । तेसि णं तोरणणं पुरओ दो दो मणगुलियाओ
पण्णत्ताओ । तासि णं मणगुलियासु बहवे सुवण्णरूपमया
फलगा पण्णत्ता । तेसु णं सुवण्णरूपमएसु फलगेसु बहवे वयरा-
मया नागदंतया पण्णत्ता, तेसु णं वयरामएसु नागदंतएसु बहवे
वयरामया सिकगा पण्णत्ता । तेसु णं वयरामएसु सिकगेसु
किण्हमुत्तसिकगवच्छिया नीलमुत्तसिकगवच्छिया लोहियमुत्त-
सिकगवच्छिया हालिदमुत्तसिकगवच्छिया सुक्किलमुत्तसिकग-
वच्छिया बहवे वायकरगा पण्णत्ता सव्वे वेरुलियमया अच्छा
जाव पडिरूवा । तेसि णं तोरणणं पुरओ दो दो चित्ता रयण-
करंडगा पण्णत्ता । से जहाणामए रन्नो चाउरंतचक्कवट्टिस्स
चित्ते रयणकरंडए वेरुलियमणिफलिहपडलपच्चोयडे साए पहाए
ते पएसे सव्वओ समंता ओभासइ उज्जोवेइ तवइ भासइ एव-
मेव तेवि चित्ता रयणकरंडगा साए पभाए ते पएसे सव्वओ
समंता ओभासंति उज्जोवेति तवंति पगासंति । तेसि णं

तोरणाणं पुरओ दो दो हयकंठा गयकंठा नरकंठा किन्नरकंठा
 किंपुरिसकंठा महोरगकंठा गंधर्वकंठा उसभकंठा सब्बवयरा-
 मया अच्छा जाव पडिख्वा । तेसु णं हयकंठएसु जाव उसभ-
 कंठएसु दो दो पुप्फचंगेरीओ (मल्लचंगेरीओ) चुण्णचंगेरीओ
 (गंधचंगेरीओ) वत्थचंगेरीओ आभरणचंगेरीओ सिद्धत्थचंगे-
 रीओ लोमहत्थचंगेरीओ पण्णत्ताओ सब्बरयणामयाओ अच्छा-
 ओ जाव पडिख्वाओ । तासु णं पुप्फचंगेरीआसु जाव लोम-
 हत्थचंगेरीसु दो दो पुप्फपडलगाइं जाव लोमहत्थपडलगाइं
 सब्बरयणामयाइं अच्छाइं जाव पडिख्वाइं । तेसि णं तोर-
 णाणं पुरओ दो दो सीहासणा पण्णत्ता । तेसि णं
 सीहासणाणं वण्णओ जाव दामा । तेसि णं तोरणाणं
 पुरओ दो दो रूपमया छत्ता पण्णत्ता । ते णं छत्ता वेरुलिय-
 विमलदंडा जंबूणयकण्णिया वइरसंधी मुत्ताजालपरिगया अट्टस-
 हस्सवरकंचणसलागा दहरमलयसुगंधी सब्बोउयसुरभी सीयल-
 च्छाया मंगलभत्तिचित्ता चंदागारोवमा । तेसि णं तोरणाणं
 पुरओ दो दो चामराओ पण्णत्ताओ । ताओ णं चामराओ
 (चंदप्पभवेरुलियवरनानामणिरयणखचियचित्तदण्डाओ) नाना-
 मणिकणगरयणविमलमहरिहतवणिज्जुज्जलविचित्तदंडाओ वल्लि-
 याओ संखंककुंददगरयअमयमहियफेणपुंजसन्निगासाओ सुहुम-
 रययदीहवालाओ सब्बरयणामयाओ अच्छाओ जाव पडि-
 ख्वाओ । तेसि णं तोरणाणं पुरआ दो दो तेल्लसमुग्गा कोट्ट-
 समुग्गा पत्तसमुग्गा चोयगसमुग्गा तगरसमुग्गा एलासमुग्गा

हरियालसमुग्गा हिंगुलयसमुग्गा मणोसिलासमुग्गा अंजणसमुग्गा
संव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा ॥ सू० २८ ॥

‘तेसि ण’ मित्यादि तेषां द्वाराणां प्रत्येकमुभयोः पार्श्व-
योरेकैकनैषेधिकीभावेन या द्विधा नैषेधिकी तस्यां षोडश
षोडश जालकटकाः प्रज्ञप्ताः, जालकटको-जालककीर्णो रम्य-
संस्थानः प्रदेशविशेषः ते च जालकटकाः ‘संव्वरयणामया
अच्छा सण्हा जाव पडिरूवा’ इति प्राग्वत् । ‘तेसि ण’ मि-
त्यादि, तेषां द्वाराणां प्रत्येकमुभयोः पार्श्वयोर्द्विधातो नैषेधि-
क्यां षोडश घण्टापरिपाटयः प्रज्ञप्ताः, तासां च घण्टानामयमे-
तद्रूपो वर्णावासो-वर्णकनिवेशः प्रज्ञप्तः, तद्यथा-जम्बूनदमय्यो
घण्टो वज्रमय्यो लालाः नानामणिमया घण्टापार्श्वाः तपनीय-
मय्यः शृङ्खला यासु ता अवलम्बितास्तिष्ठन्ति रजतमय्यो
रज्जवः ‘ताओ णं घण्टाओ’ इत्यादि, ताश्च घण्टा ओघेन-प्रवा-
हेण स्वरो यासां ता ओघस्वरा मेघस्येवातिदीर्घः स्वरो यासां
ता मेघस्वराः हंसस्येव मधुरः स्वरो यासां ता हंसस्वराः, एवं
क्रौञ्चस्वराः सिंहस्येव च प्रभूतदेशव्यापी स्वरो यासां ताः
सिंहस्वराः एवं दुन्दुभिस्वरा द्वादशविधतूर्यसङ्घातो नन्दिः
नन्दिस्वराः नन्दिवत् घोषो-ह्लादो यासां ता नन्दिघोषाः मञ्जूः-
प्रियः स्वरो यासां ता मञ्जूस्वरा, एवं मञ्जूघोषाः, किं
बहुना ? सुस्वराः सुस्वरघोषाः, ‘उरालेण’ मित्यादि प्राग्वत् ॥
‘तेसि ण’ मित्यादि, तेषां द्वाराणां प्रत्येकमुभयोः पार्श्वयोः
द्विधातो नैषेधिक्यां षोडश २ वनमालापरिपाटयः प्रज्ञप्ताः,
ताश्च वनमाला नानाद्रुमाणां नानालतानां च यानि किसलयानि
वे च पल्लवास्तैः समाकुलाः-सम्मिश्राः ‘छण्णयपरिभुज्यमाणा
सोभन्तसस्सिरीया’ इति षट्पदैः परिभुज्यमानाः सत्यः शोभ-
मानाः षट्पदपरिभुज्यमानशोभमानाः अत एव सश्रीकाः ‘प-
साईया’ इत्यादि पदचतुष्टयं प्राग्वत् ॥ ‘तेसि णं दाराण’ मि-

त्यादि, तेषां द्वाराणां प्रत्येकमुभयोः पार्श्वयोरेकैकनैषेधिकीभा-
वेन या द्विधा नैषेधिकी तस्यां षोडश २ प्रकण्ठकाः प्रज्ञप्ताः,
प्रकण्ठको नाम पीठविशेषः, आह च जीवाभिगममूलटीका-
कारः-‘प्रकण्ठौ पीठविशेषा’विति, ते च प्रकण्ठकाः प्रत्येकम-
र्धतृतीयानि योजनशतान्यायामविष्कम्भाभ्यां पञ्चविंशं-पञ्चविं-
शत्यधिकं योजनशतं ‘बाहल्येन’ पिण्डभावेन ‘सव्यवयरामया’
इति सर्वात्मना ते प्रकण्ठकाः वज्रमया-वज्ररत्नमयाः, ‘अच्छा
सण्हा’ इत्यादि विशेषणजातं प्राग्वत्, ‘तेसि णं पण्ठगाण’
मित्यादि, तेषां प्रकण्ठकानां उपरि प्रत्येकं प्रत्येकं-इह एकं
प्रति प्रत्येकमित्याभिमुख्ये वर्तमानः प्रतिशब्दः समस्यते, ततो
वोप्साविवक्षायां द्विर्वचनं, प्रासादावतंसकाः प्रज्ञप्ताः, प्रासा-
दावतंसका नाम प्रासादविशेषाः, उक्तं च जीवाभिगममूलटी-
कायां-“प्रासादावतंसकौ-प्रासादविशेषा”विति, ते च प्रासादा-
वतंसका अर्धतृतीयानि योजनशतानि ऊर्ध्वम् उच्चैस्त्वेन पञ्च-
विंशं योजनशतं विष्कम्भेन, अभ्युगयमूसिग्गपहसियाविव’
अभ्युद्गता-आभिमुख्येन सर्वतो विनिर्गता उत्सृताः-प्रबलतया
सर्वासु दिक्षु प्रसृता या प्रभा नया सिता इव-बद्धा इव तिष्ठ-
न्तीति गम्यते, अन्यथा कथमिव ते अभ्युद्गता निरालम्बाः
तिष्ठन्तीति भावः, ‘विविहमणिरयणभत्तिचित्ता’ विविधा-अनेक-
प्रकारा ये मणयः-चन्द्रकान्तादयो यानि च रत्नानि-कर्केत-
नादीनि तेषां भक्तिभिः-विच्छित्तिविशेषश्चित्रा-नानारूपाः
आश्चर्यवन्तो वा नानाविधमणिरत्नभक्तिचित्राः, ‘वाउद्धय-
विजयवेजयंतीपडागच्छत्ताइछत्तकलिया’ वातोद्धृता-वायुक-
म्पता विजयः-अभ्युदयस्तत्सूचिका वैजयन्त्यभिधाना याः
पताका विजया इति वैजयन्तीनां पार्श्वकर्णिका उच्यन्ते
सत्प्रधाना वैजयन्त्यो विजयवैजयन्त्यः, पताकास्ता एव विज-
यवर्जिता छत्रातिच्छत्राणि-उपर्युपरिस्थितान्यातपत्राणि तैः

कलिता वातोद्धूतविजयवैजयन्तीपताकाछत्रातिच्छत्रकलिताः,
तुङ्गा-उच्चा उच्चैस्त्वेनार्धतृतीययोजनशतप्रमाणत्वात् अत एव
‘गगनतलमणुलिहंतसिहिरा’ इति गगनतलं-अम्बरतलम् अनु-
लिखन्ति-अभिलङ्घयन्ति शिखराणि येषां ते तथा, जालानि-
जालकानि तानि च भवनभित्तिषु लोके प्रतीतानि, तदन्तरेषु
विशिष्टशोभानिमित्तं रत्नानि येषु ते जालान्तररत्नाः, सूत्रे
चात्र विभक्तिलोपः प्राकृतत्वात्, तथा पञ्जरात् उन्मीलिता
इव-बहिष्कृता इव पञ्जरोन्मीलिता इव, यथा किल किमपि
वस्तु पञ्जरात्-वंशादिमयाच्छादनविशेषात् बहिष्कृतमत्यन्तम-
विनष्टच्छायत्वात् शोभते एवं तेऽपि प्रासादावतंसका इति
भावः, तथा मणिकनकानि-मणिकनकमय्यः स्तूपिकाः-शिख-
राणि येषां ते मणिकनकस्तूपिकाः, तथा विकसितानि यानि
शतपत्राणि पुण्डरीकाणि च द्वारादौ प्रतिकृतित्वेन स्थितानि
तिलकरत्नानि-भित्त्यादिषु पुण्ड्रविशेषा अर्धचन्द्राश्च द्वारादिषु
तैश्चित्राः- तथा नानारूपा आश्चर्यभूता वा विकसितशतपत्र-
पुण्डरीकतिलकरत्नार्धचन्द्रचित्राः, तथा नाना-अनेकरूपाणि
यानि मणिदामानि-मणिमयपुष्पमालास्तैरलङ्कृतानि-शोभि-
तानि नानामणिदामालङ्कृतानि तथा अन्तर्बहिश्च श्लक्ष्णा-
मसृणाः, तथा तपनीयं-सुवर्णविशेषस्तन्मय्या वालुकायाः
प्रस्तटः-प्रस्तारो येषु ते तपनीयवालुकाप्रस्तटाः ‘सुहफासा
सस्सिरीयरूवा पासाईया’ इत्यादि प्राग्वत्तेषां च प्रासादावतं-
सकानामन्तर्भूमिवर्णनमुपर्युल्लोकवर्णनं सिंहासनवर्णनमुपरि
विजयदूष्यवर्णनं वज्राङ्कुशवर्णनं मुक्तादामवर्णनं च यथा प्राक्
यानविमाने भावितं तथा भावनीयम् । ‘तेसि ण’मित्यादि,
तेषां द्वाराणां प्रत्येकमुभयोः पार्श्वयोरेकैकनैषेधिकीभावेन या
द्विधा नैषेधिकी तस्यां षाडश षोडश तोरणानि प्रज्ञप्तानि,
तानि च तोरणानि नानामणिमयानीत्यादि तोरणवर्णनं यान-

विमानमिव निरवशेषं भावनीयं, 'तेसि णं तोरणणं पुरओ' इत्यादि, तेषां तोरणानां पुरतोः प्रत्येकं द्वे द्वे शालभञ्जिके, शालभञ्जिकावर्णनं प्राग्वत्, 'तेसि ण' मित्यादि, तेषां तोरणानां पुरतो द्वौ द्वौ नागदन्तकौ प्रज्ञप्तौ, तेषां च नागदन्तकानां वर्णनं यथाधस्तादनन्तरमुक्तं तथा वक्तव्यं, नवरमत्रोपरि नागदन्तका न वक्तव्या अभावात्, 'तेसि ण' मित्यादि तेषां तोरणानां पुरतो द्वौ द्वौ हयसङ्घाटौ, सङ्घाटशब्दो युग्मवाची यथा साधुसङ्घाट इत्यत्र, ततो द्वे द्वे हययुग्मे इत्यर्थः, एवं गजनरकिन्नरकिंपुरुषमहोरगगन्धर्ववृषभसङ्घाटा अपि वाच्याः, एते च कथम्भूताः ? इत्याह- 'सव्वरयणामया अच्छा सण्हा' इत्यादि प्राग्वत्, यथा चामीषां हयादीनामृष्टानां सङ्घाटा उक्तास्तथा पङ्क्तयोऽपि वीथयोऽपि मिथुनकानि च वाच्यानि, तत्र सङ्घाटाः-समानलिङ्गयुग्मरूपा पुष्पावकीर्णकाश्च एकदिग्व्यवस्थिताः श्रेणिः-पङ्क्तिरुभयोः पार्श्वयोरेकैकश्रेणिभावेन यत् श्रेणिद्वयं सा वीथिः स्त्रीपुरुषयुग्मं मिथुनकं 'तेसि ण' मित्यादि, तेषां तोरणानां पुरतो द्वे द्वे पद्मलते यावत्करणात् द्वे द्वे नागलते द्वे द्वे अशोकलते द्वे द्वे चम्पकलते द्वे द्वे चूतलते द्वे द्वे वासन्तीलते द्वे द्वे कुन्दलते द्वे द्वे अतिमुक्तलते इति परिगृह्यते, द्वे द्वे श्यामलते, ताश्च कथम्भूता इत्याह- 'णिच्चं कुसुमियाओ' इत्यादि यावत्करणात् 'निच्चं मडलियाओ निच्चं लवइयाओ निच्चं थवइयाओ निच्चं गुच्छियाओ निच्चं जमलियाओ निच्चं जुयलियाओ निच्चं विनमियाओ निच्चं पणमियाओ निच्चं सुविभत्तपिण्डमञ्जरिवडिसगधराओ निच्चं कुसुमियमडलियलवइयथवइयगुलइयगोच्छियविणमियपणमिय-सुविभत्तपडिमञ्जरिवडिसगधरीओ' इति परिगृह्यते, अस्य व्याख्यानं प्राग्वत्, पुनः कथम्भूता इत्याह- 'सव्वरयणामया जाव पडिरूवा' इति, अत्रापि यावत्करणात् 'अच्छा सण्हा'

इत्यादिविशेषणसमूहपरिग्रहः, स च प्राग्वद्भावनीयः, 'तेसि
ण 'मित्यादि, तेषां तोरणानां पुरतः प्रत्येकं द्वौ द्वौ दिक्सौ-
वस्तिकौ-दिक्प्रोक्षकौ ते च सर्वे जाम्बूनदमयाः, क्वचित्पाठः
'सव्वरयणामया अच्छा' इत्यादि, प्राग्वत् 'तेसि ण 'मित्यादि
द्वौ द्वौ चन्दनकलशौ प्रज्ञप्तौ, वर्णकः चन्दनकलशानां 'वर-
कमलपट्टाणा' इत्यादिरूपः सर्वः प्राक्तनो वक्तव्यः, 'तेसि
ण 'मित्यादि द्वौ द्वौ भृङ्गारौ, तेषामपि कलशानामिव वर्णको
वक्तव्यो, नवरं पर्यन्ते 'महयामत्तगयमहामुहागिइसमाणा पन्नत्ता
समणाउसो !' इति वक्तव्यं 'मत्तगयमहामुहागिइसमाणा'
इति मत्तो यो गजस्तस्य महत्-अतिविशालं यत् मुखं तस्या-
कृतिः-आकारस्तत्समानाः-तत्सदृशाः प्रज्ञप्ताः, 'तेसि ण'
मित्यादि तेषां तोरणानां पुरतो द्वौ द्वावादृशकौ प्रज्ञप्तौ, तेषां
चादर्शकानामयमेतद्रूपो घर्णावासो-वर्णकनिवेशः प्रज्ञप्तः, तद्यथा
तपनीयमयाः प्रकण्ठकाः-पीठविशेषा, अङ्कमयानि-अङ्कुरत्त-
मयानि मंडलानि यत्र प्रतिबिम्बसम्भूतिः 'अणोग्घसियनिम्म-
लाए' इति अवघर्षणमवघर्षितं भावे क्तप्रत्ययः तस्य निर्मलता
अवघर्षितनिर्मलता भूत्यादिना निर्माज्जनमित्यर्थः अवघर्षित-
स्याभावोऽनवघर्षिता तेन निर्मला अनवघर्षितनिर्मला अन-
वघर्षितनिर्मलया छायया समनुबद्धा-युक्ताः 'चन्द्रमण्डलपडि-
निकासा' इति चन्द्रमण्डलसदृशाः 'महया महया' अतिशयेन
महान्तोऽर्धकायसमानाः-कार्धारप्रमाणाः प्रज्ञप्ता हे श्रमण हे
आयुष्मन् ! 'तेसि ण 'मित्यादि तेषां तोरणानां पुरतो द्वे द्वे
वज्रनाभे-वज्रमयो नाभिर्ययोस्ते वज्रनाभे स्थाले प्रज्ञप्ते तानि
च स्थालानि तिष्ठन्ति, 'अच्छत्तिच्छडियतंदुलनहसंदट्टपडिपुण्णा
इव चिट्ठन्ति' 'अच्छा' निर्मलाः शुद्धाः स्फटिकवत् त्रिच्छ-
टिताः-त्रीन् वारान् छटिताः अत एव 'नखसन्दष्टाः' नखाः-
नखिकाः सन्दष्टा मुशलादिभिः छटिता येषां ते तथा सुखादि-

दर्शनात् कान्तस्य परनिपातः अच्छैस्त्रिच्छटितैः श्मलितंष्टु-
 लैर्नखसन्दष्टैः परिपूर्णाः, पृथ्वीपरिणामरूपाणि तानि तथा
 केवलमेवमाकाराणीत्युपमा, तथा चाह-‘सर्वजम्बूणयमया’
 सर्वात्मना जम्बूनदमयानि ‘अच्छा सण्हा’ इत्यादि प्राग्वत्
 ‘महया महया’ इति अतिशयेन महान्ति रथचक्रसमानानि
 प्रज्ञप्तानि हे श्रमण ! हे आयुष्मन् ! ‘तेसि ण’मित्यादि
 तेषां तोरणानां पुरतो द्वे द्वे ‘पाईओ’ इति पाज्यौ प्रज्ञप्ते,
 ताश्च पाज्यः ‘सच्छोदगपडिहत्थाओ’ इति स्वच्छपानीय-
 परिपूर्णाः ‘नाणाविहस्स फलहरियस्स बहुपडिपुण्णाविवे’ ति
 अत्र षष्ठी तृतीयार्थे ‘बहु पडिपुण्णे’ ति चैकवचनं प्राकृतत्वात्,
 नानाविधैः फलहरितैर्हरितफलैर्वहु-प्रभूतं प्रतिपूर्णा इव तिष्ठन्ति
 न खलु तानि फलानि किं तु तथारूपाः शाश्वतभावमुपागताः
 पृथ्वीपरिणामास्ततः उपमानमिति, ‘सर्वरयणामईओ’ इत्यादि
 प्राग्वत्, ‘महये’ ति अतिशयेन महत्यो गोकलिज्जगच्चक्रसमानाः
 प्रज्ञप्ताः हे श्रमण हे आयुष्मन् ! ‘तेसि ण’मित्यादि तेषां
 तोरणानां पुरतो द्वौ सुप्रतिष्ठकौ-आधारविशेषौ प्रज्ञप्तौ, ते च
 सुप्रतिष्ठकाः सुसर्वौषधिप्रतिपूर्णा नानाविधैः पञ्चवर्णैः प्रसा-
 धनभाण्डैश्च बहुपरिपूर्णा इव तिष्ठन्ति, उपमाभावना प्राग्वत्,
 ‘सर्वरयणामईओ’ इत्यादि तथैव, ‘तेसि ण’ मित्यादि तेषां
 तोरणानां पुरतो द्वे द्वे मनोगुलिका नाम पीठिका, उक्तं च
 जीवाभिगममूलटीकायां-“मनोगुलिका नाम पीठिके”ति,
 ताश्च मनोगुलिकाः सर्वात्मना वैडूर्यमय्यः ‘अच्छा’ इत्यादि
 प्राग्वत् । ‘तासु णं मणोगुलियासु बहवे’ इत्यादि तासु
 मनोगुलिकासु सुवर्णमयानि रूप्यमयानि च फलकानि प्रज्ञप्तानि,
 तेषु सुवर्णरूप्यमयेषु फलकेषु बहवो वज्रमया नागदन्तकाः-
 अङ्कुटकाः [सिक्केषु] तेषु च नागदन्तकेषु बहूनि रजतमयानि
 सिक्ककानि प्रज्ञप्तानि, तेषु च रजतमयेषु बहवो वातकरका-

जलक्षून्याः करकाः प्रज्ञप्ताः, तद्यथा- ' किण्वसुत्ते 'त्यादि गवच्छं-
 आच्छादनं गवच्छा सञ्जाता एष्विति गवच्छिकाः (ताः)
 कृष्णसूत्रैः-कृष्णसूत्रमयैर्गवच्छिकै (तै) रिति गम्यते, सिक्ककेषु
 गवच्छिताः कृष्णसूत्रसिक्कगवच्छिता एवं नीलसूत्रसिक्कग-
 वच्छिता इत्याद्यपि भावनीयं, ते च वातकरकाः सर्वात्मना
 वैडूर्यमया ' अच्छा ' इत्यादि प्राग्वत् । ' तेसि ण ' मित्यादि,
 तेषां तोरणानां पुरतो द्वौ द्वौ चित्रौ-आश्चर्यभूतौ रत्नकरण्डकौ
 प्रज्ञप्तौ ' से जहानामए ' इत्यादि, स यथा नाम राज्ञश्चतुरन्त-
 चक्रवर्तिनः-चतुर्षु पूर्वापरदक्षिणोत्तररूपेषु अन्तेषु-पृथिवी-
 पर्यन्तेषु चक्रेण वर्तितुं शीलं यस्य तस्यैव चित्रः-आश्चर्यभूतौ
 नानामणिमयत्वेन नानावर्णौ वा ' वेरुलियनानामणिफलिय-
 पडलपच्चोयडे ' इति बाहुल्येन वैडूर्यमणिमयः ' फलिहपडल-
 पच्चोयडे ' इति स्फटिकपटलावच्छादितः ' साए पभाए ' इत्यादि स यथा राज्ञश्चतुरन्तचक्रवर्तिनः प्रत्यासन्नान् प्रदेशान्
 सर्वतः सर्वासु दिक्षु समन्ततः-सामस्त्येन अवभासयति एतदेव
 पर्यायत्रयेण व्याचष्टे-उद्योतयति तापयति प्रभासयति ' एव-
 मेवे 'त्यादि सुगमं ' तेसि ण तोरणानां 'मित्यादि, तेषां तोरणानां
 पुरतो द्वौ द्वौ हयकण्ठप्रमाणौ रत्नविशेषौ एवं गजनरकिन्नर-
 किंपुरुषमहोरगगन्धर्ववृषभकण्ठा अपि वाच्याः, उक्तं च
 जीवाभिगममूलटीकाकारेण-" हयकण्ठौ-हयकण्ठप्रमाणौ रत्न-
 विशेषौ एवं सर्वेऽपि कण्ठा वाच्या " इति, तथा चाह-
 ' सव्वरयणामया ' इति, सर्वे रत्नमया-रत्नविशेषरूपा 'अच्छा'
 इत्यादि प्राग्वत् । ' तेसि ण ' मित्यादि तेषां तोरणानां पुरतो
 द्वौ द्वौ पुष्पचङ्गेयौ प्रज्ञप्ते एवं माल्यचूर्णगन्धवस्त्राभरणसिद्धार्थ-
 कलोमहस्तकचङ्गेयोऽपि वक्तव्याः, एताश्च सर्वा अपि सर्वा-
 त्मना रत्नमया ' अच्छा ' इत्यादि प्राग्वत्, एवं पुष्पादीनामग्रानां
 पटलकान्यपि द्विद्विसङ्ख्याकानि वाच्यानि, ' तेसि णं तोर-

णाण ' मित्यादि, तेषां तोरणानां पुरतो द्वे द्वे सिंहासने प्रज्ञप्ते, तेषां च सिंहासनानां वर्णकः प्रागुक्तो निरवशेषो वक्तव्यः, ' तेसि ण 'मित्यादि, तेषां तोरणानां पुरतो द्वे द्वे छत्रे रूप्यमये प्रज्ञप्ते, तानि च छत्राणि वैडूर्यरत्नमयविमलदण्डानि जाम्बूनद-कर्णिकानि वज्रसन्धीनि-वज्ररत्नापूरितदण्डशलाकासन्धीनि मुक्ताजालपरिगतानि अष्टौ सहस्राणि-अष्टसहस्रसङ्ख्या वर-काञ्चनशलाका-वरकाञ्चनमयः शलाका येषु तानि, तथा ' दहरमलयसुगन्धिसव्वोउयसुरभिसीयलच्छाया ' इति दर्दरः-चीवरावनद्वं-कुण्डिकादिभाजनमुखं तेन गालितास्तत्र पक्वा वा ये मलय इति-मलयोद्भवं श्रीखण्डं तत्सम्बधिनः सुगन्धा ये गन्धवासास्तद्वत् सर्वेषु ऋतुषु सुरभिः शीतला च छाया येषां तानि तथा, ' मंगलभत्तिचित्ता ' अष्टानां स्वस्तिकादीनां मङ्गलानां भक्त्या-विच्छित्या चित्रम्-आलेखो येषां तानि तथा ' चंदागारोवमा ' चन्द्राकारः-चन्द्राकृतिः सा उपमा येषां तानि तथा, चन्द्रमण्डलवत् वृत्तानीति भावः, ' तेसि ण ' मित्यादि, तेषां तोरणानां पुरतो द्वे द्वे चामरे प्रज्ञप्ते, तानि च चामराणि ' चंदप्पभवेरुलियवयरनाणामणिरयणखचियचित्त-दंडाओ ' इति चन्द्रप्रभः-चन्द्रकान्तो वज्रं वैडूर्यं च प्रतीतं चन्द्रप्रभववज्रवैडूर्याणि शेषाणि च नानामणिरत्नानि खचित्तानि येषु ते तथा एवंरूपाश्चित्रा-नानाकारा दण्डा येषां चामराणां तानि तथा, ' सुहुमरययदीहवालाओ ' इति सूक्ष्मा रजतमया दीर्घा वाला येषां तानि तथा, ' संखंककुंददगरयअमयमहिय-फेणपुंजसन्निकासाओ ' इति 'शङ्खः' प्रतीतः अङ्को-रत्नविशेषः ' कुंदे 'ति कुन्दपुष्पं दकरज-उदककणाः अमृतमथितफेनपुञ्जः-क्षीरोदजलमथनसमुत्थः फेनपुञ्जस्तेषामिव सन्निकाशः-प्रभा येषां तानि तथा, ' अच्छा ' इत्यादि प्राग्वत् । ' तेसि णं तारणाण ' मित्यादि, तेषां तोरणानां पुरतो द्वौ द्वौ तैल-

समुद्रकौ-सुगन्धितैलाधारविशेषौ, उक्तं च जीवाभिगममूल-
टीकाकारेण-“ तैलसमुद्रकौ-सुगन्धितैलाधारौ ” एवं कोष्ठादि-
समुद्रका अपि वाच्याः, अत्र सङ्ग्रहणिगाथा-तिले कोट्ट
समुग्गे पत्ते चोप य तगर षला य । हरियाले हिङ्गुलष
मणोसिला अंजणसमुग्गा ॥१॥ ‘ सव्वरयणामया ’ इति षते
सर्वेऽपि सर्वात्मना रत्नमया ‘ अच्छा ’ इत्यादि प्राग्वत् ।

सूरियाभे णं विमाणे एगमेगे दारे अट्टसयं चक्कज्झयाणं
अट्टसयं मिगज्झयाणं गरुडज्झयाणं छत्तज्झयाणं पिच्छज्झयाणं
सउणिज्झयाणं सीहज्झयाणं उसभज्झयाणं अट्टसयं सेयाणं
चउविसाणाणं नागवरकेऊणं एवमेव सपुव्वावरेणं । सूरियाभे
विमाणे एगमेगे दारे असीयं केउसहस्सं भवईइमक्खायं ।
सूरियाभे विमाणे पण्णट्ठिं पण्णट्ठिं भोमा पण्णत्ता । तेसि णं
भोमाणं भूमिभागा उल्लोया य भाणियव्वा । तेसि णं भोमाणं
च बहुमज्झदेसभागे पत्तेयं पत्तेयं सीहासणे; सीहासणवण्णओ
सपरिवारो, अवसेसेसु भोमेसु पत्तेयं पत्तेयं भद्दासणा पण्णत्ता ।
तेसि णं दाराणं उत्तमागारा सोलसविहेहिं रयणेहिं उवसो-
भिया, तंजहा-रयणेहिं जाव रिट्ठेहिं । तेसि णं दाराणं उप्पिं
अट्टट्ठमंगलगा सझया जाव छत्ताइच्छत्ता । एवमेव सपुव्वावरेणं
सूरियाभे विमाणे चत्तारि दारसहस्सा भवंतीतिमक्खायं,
असोगवणे सत्तिवणे चंपगवणे चूयगवणे । सूरियाभस्स वि-
माणस्स चउद्दिस्सिं पंच जोयणसयाइं अवाहाए चत्तारि
वणसंडा पण्णत्ता, तंजहा-पुरत्थिमेणं असोगवणे दाहिणेणं
सत्तवण्णवणे पच्चत्थिमेणं चंपगवणे उत्तरेणं चूयगवणे । ते णं

वणसंडा साइरेगाइं अद्धतेरस जोयणसयसहस्साइं आयामेणं
पंच जोयणसयाइं विक्खंभेणं पत्तेयं पत्तेयं पागारपरिक्खित्ता
किण्हा किण्होभासा वणसंडवण्णओ ॥ सू० २९ ॥

‘सूरियामे णं विमाने षगमेगे दारे अट्टसयं चक्रज्झयाण’
मित्यादि, तस्मिन् सूर्यामे विमाने एकैकस्मिन् द्वारे अष्टाधिकं
शतं चक्रध्वजानां-चक्रलेखरूपचिह्नोपेतानां ध्वजानामेवं मृग-
गरुडरुद्धछत्रपिच्छशकुनिसिंहवृषभचतुर्दन्तहस्तिध्वजानामपि
प्रत्येकमष्टशतमष्टशतं वक्तव्यं ‘एवमेव सपुष्पावरेण’ एवमेव-
अनेनैव प्रकारेण सपूर्वापरेण-सह पूर्वैः अपरैश्च वर्तते इति
सपूर्वापरं-सङ्ख्यानं तेन सूर्यामे विमाने एकैकस्मिन् द्वारे
अशीतमशीतं-अशीत्यधिकं २ केतुसहस्रं भवतीत्याख्यातं मया
अन्यैश्च तीर्थकृद्भिः, ‘तेसि ण’ मित्यादि, तेषां द्वाराणां संब-
न्धीनि प्रत्येकं पञ्चषष्टिः २ भौमानि-विशिष्टानि स्थानानि
प्रज्ञप्तानि, तेषां च भौमानां भूमिभागा उल्लोकाश्च यानविमान-
वद्वक्तव्याः, तेषां च भौमानां बहुमध्यदेशभागे यानि त्रय-
स्त्रिंशत्तमानि भौमानि तेषां बहुमध्यदेशभागे प्रत्येकं प्रत्येकं
सूर्याभदेवयोग्यं सिंहासनं तेषां च सिंहासनानां वर्णकोऽपरो-
त्तरोत्तरपूर्वादिषु सामानिकादिदेवयोग्यानि भद्रासनानि च
क्रमेण यानविमानवद्वक्तव्यानि शेषेषु च भौमेषु प्रत्येकमेकैकं
सिंहासनं परिवाररहितं । ‘तेसि ण’ मित्यादि, तेषां द्वाराणां
उत्तमा आकारा-उपरितना आकारा उत्तरंगादिरूपाः कचित्
‘उवरिमागारा’ इत्येव पाठः, षोडशविधै रत्नैरुपशोभितास्त-
द्यथा-‘रयणेहिं जाव रिट्ठेहिं’ इति रत्नैः-सामान्यतः कर्कतना-
दिभिर्यावत्करणात् वज्रैः २ वैडूर्यैः लोहिताश्वैः ४ म-
सारगल्लैः ५ हंसगर्भैः ६ पुलकैः ७ सौगन्धिकैः ८ ज्योतीरसैः
९ अङ्कैः १० अञ्जनैः ११ रजतैः १२ अञ्जनपुलकैः १३ जात-

रूपैः १४ स्फटिकैरिति परिग्रहः १५ षोडशै रित्तैः १६ 'तेसि
 ण' मित्यादि, तेषां द्वाराणां प्रत्येकमुपरि अष्टौ अष्टौ स्वस्ति-
 कादीनि मङ्गलकानि इत्यादि यानविमानतोरणवत्तावद्वाच्यं
 यावद् बहवः सहस्रपत्रहस्तका इति, अत ऊर्ध्वं केषुचित्
 पुस्तकान्तरेष्वेवं पाठः 'एवमेव सपुष्पावरेणं सूरियाभे विमाणे
 चत्तारि दारसहस्सा भवंतोति मक्खाय' मिति सुगमं 'सूरि-
 याभस्स ण' मित्यादि सूरियाभस्स विमानस्य चतुर्दिशं-चत-
 स्रो दिशः समाहृताश्चतुर्दिक् तस्मिन् चतुर्दिशि चतसृषु दिक्षु
 पञ्च पञ्च योजनशतानि 'अबाहाए' इति बाधनं बाधा आक्र-
 मणमित्यर्थः न बाधा अबाधा-अनाक्रमणं तस्यामबाधायां कृ-
 त्वेति गम्यते, अपान्तरालं मुक्त्वक्तेति भावः, चत्वारो वनखण्डाः
 प्रज्ञप्ताः, अनेकजातीयानामुत्तमानां महीरुहाणां समूहो वनखण्डः,
 उक्तञ्च जीवाभिगमचूर्णौ- 'अणेगजाईहिं उत्तमेहिं रुक्खेहिं वण-
 संडे' इति, 'तद्यथे' त्यादिना तानेव वनखण्डान् नामतो दिग्मे-
 दतश्च दर्शयति, अशोकवृक्षप्रधानं वनमशोकवनमेवं सतपर्णवनं
 चम्पकवनं चूतवनमपि भावनीयं, 'पुरत्थिमेण' मित्यादि पाठ-
 सिद्धं, अत्र संग्रहणिगाथा- 'पुव्वेण असोगवणं दाहिणओ होइ
 सत्तिवण्णवणं । अवरेणं चंपकवणं चूयवणं उत्तरे पासे ॥१॥'
 'तेण' मित्यादि, ते च वनखण्डाः सातिरेकानि अर्धत्रयोदशानि-
 सार्धानि द्वादश योजनशतसहस्राणि (आयमतः) पञ्चयोजन-
 शतानि विष्कम्भतः प्रत्येकं २ प्राकारपरिक्षिप्ताः, पुनः कथं-
 भूतास्ते वनखण्डा ? इत्याह- 'किण्हा किण्होभासा जाव पडि-
 मोयणा सुरम्मा' इति यावत्करणादेवं परिपूर्णः पाठः सूचितो-
 नीला नीलोभासा हरिया हरियोभासा सीया सीयोभासा
 निद्धा निद्धोभासा तिब्वा तिब्बोभासा किण्हा किण्हच्छाया
 नीला नीलच्छाया हरिया हरियच्छाया सीया सीयच्छाया
 निद्धा निद्धच्छाया घणकडियकडिगच्छाया रम्मा महामेह-

निकुंखभूया, ते णं पायवा मूलमंतो कंदमंतो खंदमंतो तयमंतो
 पवालमंतो पत्तमंतो पुप्फमंतो वीयमंतो फलमंतो अणुपुव्वसु-
 जायरुइलवट्टपरिणया पगखंधा अणेगसाहप्पसाहविडिमा अणे-
 गनरवामप्पसारियअगेज्झघणविपुलवट्टखंधी अच्छिद्दपत्ता अ-
 विरलपत्ता अवाइणपत्ता अणीइयपत्ता निद्धुयजरढपंडुपत्ता नव-
 हरियभिसंतपत्तभारंधयारगंभीरदरिसणिज्जा उवणिग्गयवरतरु-
 णपत्तपल्लवकोमलउज्जलचलंतकिसलयकुसुमपवालपल्लवंकुरग्ग-
 सिहरा निच्चं कुसुमिया निच्चं मउलिया निच्चं लवइया निच्चं
 थवइया निच्चं गुलइया निच्चं गोच्छिया निच्चं जमलिया निच्चं
 जुयलिया निच्चं विणमिया निच्चं पणमिया निच्चं कुसुमियमउ-
 लियलवइयथवइयगुलइयगोच्छियजमलियजुवलियविणमियपण-
 मियसुविभत्तपडिमंजरिवडंसयधरा सुयबरहिणमयणसलागा-
 कोइलकोरकभिंगारककोंडलजीवंजीवकनंदीमुखकविंजलपिंगल-
 कखगकारंडचक्कवागकलहंससारसअणेगसउणमिहुणवियरियस-
 इइयमहुरसरनाइयसंपिडियदरियभमरमहुयरिपहकरपरिलेंतछ-
 प्पयकुसुमासवलोलमहुरगुमगुमंतगुंजंतदेसभागा अम्भितरपुप्फ-
 फलबाहिरपत्तोच्छन्ना पुत्तेहि य पुप्फेहि य उवच्छन्नपलिच्छन्ना
 नीरोगका मउफासा अकंटगा नानाविहगुच्छगुम्ममंडवगोवस-
 हिया विचित्तसुहकेउभूया वाविपुक्खरणिदीहियासु य सुनि-
 वेसियरम्मज्जालघरगा पिंडिमनीहारिमसुगंधिसुसुरभिमणहरं च
 गंधद्वणिं मुयंता सुहकेऊ केउबहुला अणेगसगडरहजाणजुग्ग-
 गिल्लिथिल्लिसीयसंदमाणीपडिमोयणा सुरम्मा इति। अस्य व्या-
 ख्या-इह प्रायो वृक्षाणां मध्यमे वयसि वर्तमानानि पत्राणि कृष्णा-
 नि भवन्ति ततस्तद्योगात् वनखण्डा अपि कृष्णाः, न चोप-
 चारमात्रात्ते कृष्णा इति व्यपदिश्यन्ते किन्तु तथा प्रतिभास-
 नात्, तथा चाह-‘कृष्णावभासा’ यावति भागे कृष्णावभास-
 पत्राणि सन्ति तावति भागे ते वनखण्डाः कृष्णा अवभासन्ते,

ततः कृष्णोऽवभासो येषां ते कृष्णावभासा इति, तथा हरि-
तत्वमतिक्रान्तानि कृष्णत्वमसंप्राप्तानि पत्राणि नीलानि तद्यो-
गाद्वनखण्डा अपि नीलाः, न चैतदुपचारमात्रेणोच्यते किन्तु
तथावभासात्, तथा चाह नीलावभासाः, समासः प्राग्वत्,
यौवने तान्येव पत्राणि किसलयत्वं रक्तत्वं चातिक्रान्तानि
ईषत् हरितालाभानि पाण्डूनि सन्ति हरितानीति व्यपदिश्यन्ते,
ततस्तद्योगात् वनखण्डा अपि हरिताः, न चैतदुपचारमात्रा-
दुच्यते, किन्तु तथाप्रतिभासात्, तथा चाह-हरितावभासाः,
तथा बाल्यादतिक्रान्तानि वृक्षाणां पत्राणि शीतानि भवन्ति
ततस्तद्योगाद्वनखण्डा अपि शीता इत्युक्ताः, न च न ते गुण-
तस्तथा किन्तु तथैव, तथा चाह-शीतावभासाः, अधोभागव-
र्तिनां वैमानिकदेवानां देवीनां तद्योगशीतवातसंस्पर्शतः ते
शीता वनखण्डा अवभासन्ते इति, तथा एते कृष्णनीलहरित-
वर्णा यथा स्वस्मिन् स्वरूपे अत्यक्ते स्निग्धा भण्यन्ते तीव्रा-
श्च ततः तद्योगात् वनखण्डा अपि स्निग्धाः तीव्राश्च इत्युक्ताः,
न चैतदुपचारमात्रं किन्तु तथावभासोऽप्यस्ति तत उक्तं-
स्निग्धावभासास्तीव्रावभासा इति, इहावभासो भ्रान्तोऽपि
भवति यथा मरुमरोचिकासु जलावभासस्ततो नावभासमात्रो-
पदर्शनेन यथावस्थितं वस्तुस्वरूपं वर्णितं भवति किन्तु तथा-
स्वरूपप्रतिपादनेन, ततः कृष्णत्वादीनां तथास्वरूपप्रतिपादना-
र्थमनुवादपुरस्सरं विशेषणान्तरमाह-‘किण्हा किण्हच्छाया’
इत्यादि, कृष्णा वनखण्डाः, कुत इत्याह-कृष्णच्छायाः ‘निमि-
त्तकारणहेतुषु सर्वासां विभक्तीनां प्रायो दर्शन’ मिति वचनात्
हेतौ प्रथमा, ततोऽयमर्थः-यस्मात् कृष्णा छाया-आकारः
सर्वाविसंवादितया तेषां तस्मात् कृष्णाः, एतदुक्तं भवति-
सर्वाविसंवादितया तत्र कृष्ण आकार उपलभ्यते, न च भ्रा-
न्तावभाससंपादितसत्ताकः सर्वाविसंवादी भवति, ततस्तत्त्व-

वृत्त्या ते कृष्णा न भ्रान्तावभासमात्रव्यवस्थापिता इति, एवं नीला नीलच्छाया इत्याद्यपि भावनीयं, नवरं शीताः शीतच्छाया इत्यत्र छायाशब्द आतपप्रतिपक्षवस्तुवाची द्रष्टव्यः, 'घनकडितडियच्छाया' इति इह शरीरस्य मध्यभागे कटिस्ततोऽन्यस्यापि मध्यभागः कटिरिव कटिरित्युच्यते, कटिस्तटमिव कटितटं घना-अन्योऽन्यशाखाप्रशाखानुप्रवेशतो निबिडा कडितटे-मध्यभागे छाया येषां ते तथा, मध्यभागे निबिडतरच्छाया इत्यर्थः, अत एव रम्यो-रमणीयः तथा महान् जलभारावनत-प्रावृट्कालभावी यो मेघनिकुरुम्बो मेघसमूहस्तं भूता-गुणैः प्राप्ता महामेघनिकुरुम्बभूताः महामेघवृन्दोपमा इत्यर्थः। ते णं पायवा' इत्यादि, अशोकवरपादपपरिवारभूतप्रागुक्ततिलकादिवृक्षवर्णन-वत् परिभावनीयं, नवरं 'सुयबरहिणमयणसलागा' इत्यादि विशेषणमत्रोपमया भावनीयं, अणेगसगडरहजाणे' त्यादि तदाकारभावतः ॥ (सू० ३०) ॥

तेसिं णं वणसंडाणं अंतो बहुसमरमणिज्जा भूमिभागा,
 से जहानामए आलिङ्गणुक्खरे इ वा जाव नानाविहपंचवण्णेहिं
 मणीहि य तणेहि य उवसोभिया । तेसिं णं गंधो फासो
 णेयव्वो जहक्कमं । तेसिं णं भंते ! तणाण य मणीण य पुव्वा-
 वरदाहिणुत्तराएहिं वाएहिं मंदाणं एइयाणं वेइयाणं कंपियाणं
 चालियाणं फंदियाणं घट्टियाणं खोभियाणं उदीरियाणं केरि-
 सए सहे भवइ ? गोयमा ! से जहानामए सीयाए वा संदमा-
 णीए वा रहस्स वा सच्छत्तस्स सज्झयस्स सघंटस्स सपडागस्स
 सतोरणवरस्स सनंदिघोसस्स सर्खिखिणिहेमजालपरिक्खत्तस्स
 हेमवयचित्तिणिसक्कणगणिज्जुत्तदाहयायस्स संपिणद्धचक्कमंडल-

धुरागस्स कालायससुकयणेमिजंतकम्मस्स आइण्णवरतुरगसु-
 संपउत्तस कुसलणरच्छेयसारहिसुसंपग्गहियस्स सरसयवत्तीस-
 तोणपरिमंडियस्स सकंकडावयंसगस्स सचावसरपहरणावरण-
 भरियजुज्झसज्झस्स रायंगणंसि वा रायंतेउरंसि वा रम्मंसि वा
 मणिकुट्टिमतलंसि अभिक्खणं अभिघट्टिज्जमाणस्स वा नियट्ठि-
 ज्जमाणस्स वा ओरालमणुण्णा कण्णमणनिव्वुइकरा सद्दा
 सव्वओ समंता अभिणिस्सवंति । भवेयारूवे सिया ? णो
 इणट्ठे समट्ठे । से जहाणामए वेयालीयवीणाए उत्तरमंदामुच्छि-
 याए अंके सुपइट्ठियाए कुसलनरनारिसुसंपरिग्गहियाए चंदण-
 कोणपरियट्ठियाए पुव्वरत्तावरत्तकालसमयंसि मंदायं वेइयाए
 पवेइयाए चालियाए घट्टियाए खोभियाए उदीरियाए ओराला
 मणुण्णा मणहरा कण्णमणनिव्वुइकर सद्दा सव्वओ समंता
 अभिनिस्सवंति । भवेयारूवे सिया ? णो इणट्ठे समट्ठे । से जहा-
 नामए किन्नराण वा किंपुरिसाण वा महोरगाण वा गंधच्चाण
 वा भइसालवणगयाणं वा नंदणवणगयाणं वा सोमणसवण-
 गयाणं वा पंडगवणगयाणं वा हिमवंतगच्छंगयमलयमंदरगिरि-
 गुहासमन्नागयाण वा एगओसन्निहियाणं समागयाण सन्निसण्णाणं
 समुवविट्ठाणं पमुइयपक्कीलियाणं गीयरइगंधव्वहसियमणाणं गज्जं
 पज्जं कत्थं गेयं पयबद्धं पायबद्धं उक्खित्तायपयत्तायं मंदायं
 रोइयावसाणं सत्तसरसमन्नागयं छदोसविप्पमुक्कं एकारसालंकारं
 अट्ठगुणोववेयं गुंजंतवंसकुहरोवगूढं रत्तं तिट्ठाणकरणसुद्धं सकुहर-
 गुंजंतवंसतंतीतलताललयगहसुसंपउत्तं महुरं समं सुललिय-

मणोहरं मउयरिभियपयसंचारं सुणइं वरचारूखं दिव्वं नट्टं
सज्जं गेयं पगीयाणं । भवेयारूवे सिया १ हंता सिया
॥ (सू० ३१) ॥

तेसि णं वणसंडाणं तत्थ तत्थ तहिं देसे देसे बहूओ
खुड्डाखुड्डियाओ वावीयाओ पुक्खरिणीओ दीहियाओ गुंजा-
लियाओ सरपंतियाओ बिलपंतियाओ अच्छाओ सण्हाओ
रययामयकूलाओ समतीराओ वयरामयपासाणाओ तवणिज्ज-
तलाओ सुवण्णसुब्भरययवालुयाओ वेरुलियमणिफालियपडल-
पच्चोयडाओ सुओयारसुउत्ताराओ नानामणिसुद्धाओ चउक्को-
णाओ अणुपुव्वसुजायगंभीरसीयलजलाओ संउन्नपत्तभिसमु-
णालाओ बहुउप्पलकुमुयनलिणसुभगसोगंधियपोडरीयसयवत्त-
सहस्सपत्तकेसरफुल्लोवचियाओ छप्पयपरिभुज्जमाणकमलाओ
अच्छविमलसलिलपुण्णाओ अप्पेगइयाओ आसवोयगाओ
अप्पेगइयाओ खोरोयगाओ अप्पेगइयाओ घओयगाओ अप्पे-
गइयाओ खीरोयगाओ अप्पेगइयाओ खारोयगाओ अप्पेगइ-
याओ उयगरसेण पण्णत्ताओ पासाइयाओ दरिसणिज्जाओ
अभिरूवाओ पडिरूवाओ । तासि णं वावीणं जाव बिलपंतीणं
पत्तेयं २ चउद्विसिं चत्तारि तिसोवाणपडिरूवगा पण्णत्ता ।
तेसि णं तिसोवाणपडिरूवगाणं वण्णओ, तोरणाणं झया
छत्ताइछत्ता य णेयव्वा । तासु णं खुड्डाखुड्डियासु वावीसु जाव
बिलपंतियासु तत्थ २ देसे बहवे उप्पायपव्वयगा नियइपव्वयगा
जगइपव्वया दारुइज्जपव्वयगा दगमंडवा दगणालगा दग-

मंचगा उसड्डा खुड्डुखुड्डुगा अंदोलगा पक्खंदोलगा सव्वरयणामया
 अच्छा जाव पडिरूवा । तेसु णं उप्पायपव्वएसु जाव पक्खंदो-
 लएसु बहूइं हंसासणाइं कोंचासणाइं गरुलासणाइं उण्णयासणाइं
 पणयासणाइ दीहासणाइं पक्खासणाइं भद्दासणाइं उसभास-
 णाइं सीहासणाइं पउमासणाइं दिसासोवत्थियाइं सव्वरयणाम-
 याइं अच्छाइं जाव पडिरूवाइं । तेसु णं वणसंडेसु तत्थ तत्थ
 तहिं तहिं देसे देसे बहवे आलियघरगा मालियघरगा
 कयलिघरगा लयाघरगा अच्छणघरगा पिच्छणघरगा मंडण-
 घरगा पसाहणघरगा गम्भघरगा मोहणघरगा सालघरगा जाल-
 घरगा चित्तघरगा कुसुमघरगा गंधघरगा आयंसघरगा सव्व-
 रयणामया अच्छा जाव पडिरूवा । तेसु णं आलियघरगेसु जाव
 गंधव्वघरगेसु तहिं २ घरएसु बहूइं हंसासणाइं जाव दिसासोव-
 त्थियासणाइं सव्वरयणामयाइं जाव पडिरूवाइं । तेसु णं
 वणसंडेसु तत्थ तत्थ देसे २ तहिं २ बहवे जाइमंडवगा जूहिय-
 मंडवगा नवमालियमंडवगा वासंतिमंडवगा सूरमल्लियमंडवगा
 दहिवासुयमंडवगा तंबोलिमंडवगा मुद्दियामंडवगा नागलया-
 मंडवगा अइमुत्तयलयामंडवगा आप्फोवगामालुयामंडवगा अच्छा
 सव्वरयणामया जाव पडिरूवाओ । तेसु णं जालिमंडवएसु
 जाव मालूयामंडवएसु बहवे पुढविसिलापट्टगा हंसासणसंठिया
 जाव दिसासोवत्थियासणसंठिया अण्णे य बहवे मंसलघुट्टविसि-
 ट्ठसंठाणसंठिया पुढविसिलापट्टगा पणत्ता समणाउसो ! आई-
 णगरूयबूरणवणीयतूलफासा सव्वरयणामया अच्छा जाव

पडिरूवा । तत्थ णं बहवे वेमाणिया देवा य देवीओ य आस-
यंति चिट्ठंति निसीयंति तुयट्ठंति हसंति रमंति ललंति कीलंति
किट्ठंति मोहंति पुरापोराणाणं सुचिण्णाणं सुपडिकंताणं सुभाणं
कडाणं कम्माणं कल्लाणाणं कल्लाणं फलविवायगं पच्चणुब्भव-
माणा विहरंति । (सू० ३२) ।

‘तेसि णं वणसंडाण’ मित्यादि, तेषां वनखण्डानामन्तः-
मध्ये बहुसमरमणीया भूमिभागाः प्रज्ञप्ताः । तेषां च भूमि-
भागानां ‘से जहा नामए ‘आलिगपुक्खरे इ वा’ इत्यादि वर्णनं
प्रागुक्तं तावद्वाच्यं यावन्मणीनां स्पर्शो, नवरमत्र तृणान्यपि
वक्तव्यानि, तानि चैवं-‘नाणाविहपंचवण्णाहिं मणीहि य तणेहि
य उवसोभिया, तंजहा-किण्णेहि य नीलेहि य जाव सुक्किले ।
तत्थ णं जे ते कण्हा तणा य मणी य तेसि णं अयमेया-
रूवे वण्णावासे पणत्ते, से जहानामए जीमूए इ वा’ इत्यादि ।
सम्प्रति तेषां मणीनां तृणानां च वातेरितानां शब्दस्वरूपप्र-
तिपादनार्थमाह-‘तेसि णं भंते ! तणाण य मणीण य’ इत्यादि,
तेषां णमिति पूर्ववत् भदन्त ! परमकल्याणयोगिन् तृणानां
पूर्वापरदक्षिणोत्तरगतैर्वर्तैर्मन्दायंति-मन्दं मन्दं एजितानां कम्पि-
तानां व्येजितानां-विशेषतः कम्पितानां, एतदेव पर्यायशब्देन
व्याचष्टे कम्पितानां चालितानां-इस्तततो मनाक् विक्षिप्तानां,
एतदेव पर्यायेण व्याचष्टे-स्पन्दितानां, तथा घट्टितानां-परस्परं
संघर्षयुक्तानां, कथं घट्टिता इत्याह-क्षोभितानां स्वस्थानाञ्चाल-
नमपि कुत इत्याह-उदोरितानामुत्-प्राबल्येन प्रेरितानां, कोदशः
शब्दः प्रज्ञप्तः ? भगवानाह-‘गोयमे’ त्यादि, गौतम । स यथा-
नामकः शिबिकाया वा स्यन्दमानिकाया वा रथस्य वा । तत्र
सिबिया जम्पानविशेषरूपा उपरिच्छादिता कोष्ठाकारा, तथा

दीर्घो जम्पानविशेषः पुरुषस्वप्रमाणावकाशश्च या स्यन्दमानिका,
 अनयोश्च शब्दः पुरुषोत्पाटितयोः क्षुद्रहेमघण्टिकादिचलनवशतो
 वेदितव्यः, रथश्चेह संग्रामरथः प्रत्येयोऽग्रेतनविशेषणानामन्यथा-
 संभवात् तस्य च फलकवेदिका यस्मिन् काले ये पुरुषास्तदपेक्षया
 ततिप्रमाणवसेया, तस्य च रथस्य विशेषणान्यभिधत्ते-
 'सच्छत्तस्स' इत्यादि, सच्छत्रस्य सध्वजस्य सघण्टाकस्य-उभ-
 यपार्श्ववल्बिम्बमहाप्रमाणघण्टोपेतस्य सपताकस्य सह तोरण-
 वरं-प्रधानतोरणं यस्य स सतोरणवरस्तस्य, सह नन्दीघोषो-
 द्वादशतूर्यनिनादो यस्य स सनन्दिघोषस्तस्य, तथा सह
 किङ्किण्यः-क्षुद्रघण्टा येषामिति सकिङ्किणोकानि, हेमजालानि-
 यानि हेममयदामसमूहास्तैः सर्वासु दिक्षु पर्यन्तेषु-बहिःप्रदेशेषु
 परिक्षिप्तो-व्याप्तस्तस्य, तथा हैमवतं-हिमवन्पर्वतभावि चित्रं-
 विचित्रमनोहारिविशेषोपेतं तिनिशतरुसंबन्धि कनकविच्छुरितं
 दारु-काष्ठं यस्य स हैमवतचित्रतैनिशकनकनिर्युक्तदारुकस्तस्य,
 सूत्रे च द्वितीयः ककारः स्वार्थिकः पूर्वस्य च दीर्घत्वं प्राकृत-
 त्वात्, तथा सुष्ठु-अतिशयेन सम्यक् पिनद्धं-बद्धमरकमण्डलं
 धूश्च यस्य स सुसंपिन्द्धारकमण्डलधूकस्तस्य, तथा कालाय-
 सेन-लोहेन सुष्ठु-अतिशयेन कृतं नेमेः बाह्यपरिधेर्यन्त्रस्य च
 अरकोपरिफलकचक्रवालस्य कर्म यस्मिन् स कालायसकृतने-
 मियन्त्रकर्मा तस्य, तथा आकीर्णा-गुणैर्व्याप्ता ये वराः-प्रधाना-
 स्तुरगास्ते सुष्ठु-अतिशयेन सम्यक् प्रयुक्ता-योजिता यस्मिन्
 स आकीर्णवरतुरगसुसंप्रयुक्तः तस्य, प्राकृतत्वात् बहुव्रीहावपि
 कान्तस्य परनिपातः, तथा सारथिकर्मणि ये कुशला नरा-
 स्तेषां मध्ये अतिशयेन छेको-दक्षः सारथिस्तेन सुष्ठु-सम्यक्
 परिगृहीतस्य, तथा 'सरसयवत्तीसतोणपरिमंडियस्स' इति
 शराणां शतं प्रत्येकं येषु तानि शरशतानि तानि च तानि
 द्वात्रिंशत् तूणानि तैर्भण्डितः शरशतद्वात्रिंशत्तूणमण्डितः,

किमुक्तं भवति ? एवं नाम तानि द्वात्रिंशत् शरशतभृतानि
तूणानि रथस्य सर्वतः पर्यन्तेष्ववलम्बितानि यथा तानि संग्रा-
मायोपकल्पितस्यातीव मण्डनाय भवन्तीति, तथा कण्टकः-
कवचं सह कण्टको यस्य स सकण्टकः सकङ्कटोऽवतंसः-
शेखरो यस्य स सकङ्कटावतंसस्तस्य, तथा सह चापं येषां ते
सचापा ये शरा यानि च कुन्तभल्लिमुसण्डिप्रभृतीनि नानाप्र-
काराणि प्रहरणानि यानि च कवचकण्टकप्रमुखानि आवरणानि
तैर्भृतः-परिपूर्णः, तथा योधानां युद्धं तन्निमित्तं सद्यः-प्रगुणीभूतो
यः स योधयुद्धसज्जस्ततः पूर्वपदेन सह विशेषणसमासः तस्य,
इत्थंभूतस्य राजाङ्गणे वा अन्तःपुरे वा रम्ये वा मणिकुट्टिम-
तले-मणिबद्धभूमितले अभीक्षणमभीक्षणं कुडिमतलप्रदेशे वा
‘अभिघट्टिज्जमाणस्से’ति अभिखच्यमानस्य वेगेन गच्छतो ये
उदारा मनोज्ञा कर्णमनोनिर्वृतिकराः सर्वतः समन्तात् जीवा-
भिगममूलटीकायामपि ‘उष्पित्थं’ श्वासयुक्तमिति, तथा उत्-
प्राबल्येन अतितालमस्थानतालं वा उत्तालं, श्लक्ष्णस्वरेण
काकस्वरं, सानुनासिकं अनुनासिकाविनिर्गतस्वरानुगतमिति-
भावः, तथा ‘अट्टगुणोववेय’ मिति अष्टभिगुणंरूपेतमष्टगुणोपेतं,
ते चाष्टावमी गुणाः पूर्णं रक्तमलङ्कृतं व्यक्तमविघुष्टं मधुरं
समं सललितं च, तथा चोक्तम्-“पुण्णं रत्तं च अलंकियं च
वत्तं तहेव अविघुष्टं । मधुरं समं सललियं अट्टगुणा होंति गेयस्स
॥१॥” तत्र यत् स्वरकलाभिः परिपूर्णं गीयते तत्पूर्णं, गेयरागानु-
रक्तेन यत् गीयते तत् रक्तं, अन्योऽन्यस्वरविशेषकरणेन यदल-
ङ्कृतमिव गीयते तदलङ्कृतं, अक्षरस्वरस्फुटकरणतो व्यक्तं,
विस्वरं क्रोशतीव विघुष्टं न तथा अविघुष्टं, मधुरस्वरेण गीय-
मानं मधुरं कोकिलारुतवत्, तालवंशस्वरादिसमनुगतं समं,
तथा यत् स्वरघोलनाप्रकारेण ललतीव तत् सह ललितेन-
ललनेन वर्तत इति सललितं, यदि वा यत् श्रोत्रेन्द्रियस्य

शब्दस्य स्पर्शनमतीव सूक्ष्ममुत्पादयति सुकुमारमिव च प्रति-
भासते तत् सललितं । इदानीमेतेषामेवाष्टानां मध्ये कियतो
गुणान् अन्यच्च प्रतिपिपादयिषुरिदमाह-‘रत्नं तिष्ठानकरणं
सुद्धं’ तत् ‘कुहरगुंजतवंसतंतीतलताललयगहसुसंपउत्तं महुरं
समं सललितं मणोहरं मउयरिभियपयसंचारं सुरइं सुनतिं
वरचाररूवं दिव्यं नट्टं सज्जं गेयं पगीयाण’मिति यथा प्राक्
नाट्यविधौ व्याख्यातं तथा भावनीयं ‘जारिसण सहे हवइ’
प्रगीतानां-गातुमारब्धवतां यादृशः शब्दोऽतिमनोहरो भवति-
स्यात्-कथंचिद्भवेदेतद्रूपस्तेषां तृणानां मणीनां च शब्दः ?
एवमुक्ते भगवानाह-गौतम ! स्यादेवंभूतः शब्दः ॥ (सू० ३१)

‘तेसि णं वणसंडाण’ मित्यादि, तेषां ‘ण’मिति वाक्या-
लङ्कारे वनखण्डानां मध्ये तत्र तत्र देशे ‘तत्र तत्रे’ ति तस्यैव
देशस्य तत्र तत्र एकदेशे ‘बहूई’ इति बह्व्यः ‘खुड्डाखुड्डियाओ’
इति श्रुल्लिकाश्रुल्लिका लघवो लघवो इत्यर्थः, वाप्यश्चतुरस्त्राः
पुष्करिण्यो वृत्ताकारा अथवा पुष्कराणि विद्यन्ते यासु ताः
पुष्करिण्यो दीर्घिका-ऋज्व्यो नद्यः वक्रा नद्यो गुञ्जालिकाः,
बहूनि केवलकेवलानि पुष्पावकीर्णकानि सरांसि एकपङ्क्त्या
व्यवस्थितानि सरःपङ्क्तिः सललितास्ता बह्व्यः सरःपङ्क्तयः
तथा येषु सरःसु पङ्क्त्या व्यवस्थितेषु कूपोदकं प्रणालिकया
संचरति सा सरःपङ्क्तिः ता बह्व्यः सरःसरःपङ्क्तयः, तथा
बिलानीव बिलानि-कूपास्तेषां पङ्क्तयो बिलपङ्क्तयः, एताश्च
सर्वा अपि कथंभूता इत्याह अच्छाः-स्फटिकवद्बहिर्निर्मलप्रदेशाः
श्लक्ष्णाः-श्लक्ष्णपुद्गलनिष्पादितबहिःप्रदेशाः श्लक्ष्णदलनिष्पन्न-
पटवत्, तथा रजतमयं-रूप्यमयं कूलं यासां ता रजतमयकूलाः,
तथा समं न गर्ताभावात् विषमं तीरं-तोरवर्तिजलापूरितं स्थानं
यासां ताः समतीराः, तथा वज्रमयाः पाषाणा यासां ता वज्र-
मयपाषाणाः, तथा तपनीयं-हेमविशेषः तपनीयमयं तलं यासां

तास्तपनीयतलाः, तथा “सुवर्णसुज्जरयवालुयाउ’ इति सुवर्ण-पीतकान्ति हेम सुवर्ण-रूप्यविशेषः रजतं-प्रतीतं तन्मया वालुका यासु ताः सुवर्णसुवर्णरजतवालुकाः, ‘वैरुलियमणिफ-लिहपडलपच्चोयडाओ’ इति वैडूर्यमणिमयानि स्फटिकपटलम-यानि च प्रत्यवतटानि-तटसमोपवर्तिनः अत्युन्नतप्रदेशा यासां ता वैडूर्यमणिस्फटिकपटलप्रत्यवतटाः, ‘सुओयारसुउत्ताराउ’ इति सुखेनावतारो-जलमध्ये प्रवेशनं यासु ताः सुखावताराः तथा सुखेन उत्तारो-जलमध्याद्वहिर्निर्गमनं यासु ताः सुखोत्तारा-स्ततः पूर्वपदेन विशेषणसमासः, ‘नानामणितित्थसुबद्धाउ’ इति नानामणिभिः-नानाप्रकारैर्मणिभिस्तीर्थानि सुबद्धानि यासां ता नानामणितीर्थसुबद्धाः, अत्र बहुव्रीहावपि कान्तस्य परनिपातः सुखादिदर्शनाद् प्राकृतशैलीवशाद्वा ‘चउकोणाउ’ इति चत्वारः कोणा यासां ताश्चतुःकोणाः, एतच्च विशेषणं वापीः कृपांश्च प्रति द्रष्टव्यं, तेषामेव चतुष्कोणत्वसंभवात् न शेषाणां, तथा आनुपूर्व्येण-क्रमेण नीचैस्तराभावरूपेण सुष्ठु-अतिशयेन यो जातवप्रः-केदारो जलस्थानं तत्र गम्भीरं-अल-ब्धस्ताद्यं शीतलं जलं यासु ता आनुपूर्व्यसुजातवप्रगम्भीरशी-तलजलाः, ‘संछन्नपत्तभिसमुणालाउ’ इति संछन्नानि-जलेना-न्तरितानि पत्रविसमृणालानि यासु ताः संछन्नपत्रविसमृणालाः, इह विसमृणालसाहचर्यात् पत्राणि पद्मिनीपत्राणि द्रष्टव्यानि, विसानि-कन्दाः मृणालानि-पद्मनालाः, तथा बहुभिरुत्पलकु-मुदनलिनसुभगसौगन्धिकपुण्डरीकशतपत्रसहस्रपत्रैः केसरैः-केसरप्रधानैः फुल्लैः-विकसितैरुपचिता बहूत्पलकुमुदनलिनसु-भगसौगन्धिकपुण्डरीकशतपत्रसहस्रपत्रकेसरफुल्लोपचिताः, तथा षट्पदैः भ्रमरैः परिभुज्यमानकमलाः, तथा अच्छेन-स्वरूपतः स्फटिकवत् शुद्धेन विमलेन-आगन्तुकमलरहितेन सलिलेन पूर्णा अच्छविमलसलिलपूर्णाः, तथा पडिहत्था-अतिरेकिता

अभिप्रभूता इत्यर्थः 'पडिहत्थमुद्धुमायं अतिरियं जाणमाउण्ण' मिति वचनात्, उदाहरणं चात्र-घणपडिहत्थं गयणं सराह नवसलिलउद्धुमायाइं । अइरेइयं मह उण चिंताए मण तुहं विरहे ॥१॥' इति, भ्रमन्तो मत्स्यकच्छपा यत्र ताः परिहत्थ-भ्रमन्मत्स्यकच्छपाः, तथा अनेकैः शकुनिमिथुनकैः प्रविचरिता इतस्ततो गमनेन सर्वतो व्याप्ताः अनेकशकुनिमिथुनकप्रविचरितास्ततः पूर्वपदेन विशेषणसमासः, एता वाण्यादयः सरस्सरः-पङ्क्तिपर्यन्ताः 'प्रत्येकं प्रत्येकं' प्रति प्रत्येकमत्राभिमुख्ये प्रतिशब्दस्ततो वीप्साविवक्षायां पश्चात् प्रत्येकशब्दस्य द्विवचनमिति, पद्मवरवेदिकया परिक्षिप्ताः, प्रत्येकं प्रत्येकं वनखण्डपरिक्षिप्ताः, 'अप्पेगइयाउ' इत्यादि, अपिर्बाढार्थे बाढमेककाः-काश्चन वाण्यादय आसवमिव-चन्द्रहासादिपरमासवमिव उदकं यासां ता आसवोदकाः, अप्येकका वारुणस्य-वारुणसमुद्रस्येव उदकं यासां ता वारुणोदकाः, अप्येककाः क्षीरमिव उदकं यासां ताः क्षीरोदकाः, अप्येकका घृतमिव उदकं यासां ता घृतोदकाः, अप्येककाः क्षोद इव-इक्षुरस इव उदकं यासां ताः क्षोदोदकाः अप्येककाः स्वाभाविकेन उदकरसेन प्रज्ञप्ताः, 'पासाइया' इत्यादि विशेषणचतुष्टयं प्राग्वत् । तासि ण' मित्यादि, तासां क्षुल्लिकानां वापीनां यावद्विलपङ्क्तीनामिति यावत्शब्दात् पुष्करिण्यादिपरिग्रहः, प्रत्येकं चतुर्दिशि चत्वारि एकैकस्यां दिशि एकैकस्य भावात् त्रिसोपानप्रतिरूपकाणि-प्रतिविशिष्टरूपाणि त्रिसोपानानि, त्रयाणां सोपानानां समाहारस्त्रिसोपानं, तानि प्रज्ञप्तानि, तेषां च त्रिसोपानप्रतिरूपकाणामयं-वक्ष्यमाणः पतद्रूपः-अनन्तरं वक्ष्यमाणस्वरूपो वर्णकनिवेशः प्रज्ञप्तस्तद्यथा वज्ररत्नमया वंगा इत्यादि प्राग्वत् । 'तेमि णं' तेषां त्रिसोपानप्रतिरूपकाणां प्रत्येकं तोरणानि प्रज्ञप्तानि, तोरणवर्णकस्तु निरवशेषो यानविमानवद्भावनीयो यावत् बहवः सहस्रपत्रह-

स्तका इति, 'तासि ण' मित्यादि, तासां क्षुल्लिकाक्षुल्लिकानां यावद् बिलपङ्क्तीनां, अत्रापि यावच्छब्दात् पुष्करिण्यादिपरिग्रहः, तत्र तत्र देशे तस्यैव देशस्य तत्र तत्र एकदेशे बहव उत्पातपर्वता यत्रागत्य बहवः सूर्याभविमानवासिनो वैमानिका देवा देव्यश्च विचित्रक्रीडानिमित्तं वैक्रियशरीरमारचयन्ति, निय-
 इपव्वया' इति नियत्या-नैयत्येन व्यवस्थिताः पर्वता नियति-
 पर्वताः, कचित् 'निययपव्वया' इति पाठः, तत्र नियताः-सदा भोग्यत्वेनावस्थिताः पर्वता नियतपर्वताः, यत्र सूर्याभविमान-
 वासिनो वैमानिका देवा देव्यश्च भवधारणीयेनैव वैक्रियशरी-
 रेण सदा रममाणा अवतिष्ठन्ते इति भावः, 'जगईपव्वया' इति जगतीपर्वतकाः पर्वतविशेषाः, दारुपर्वतका-दारुनिर्मापिता इव पर्वतकाः, 'दगमंडवा' इति दकमण्डपाः-स्फाटिकाः मंडपाः, उक्तं च जीवाभिगममूलटीकायां-"दगमण्डपाः-स्फाटिका मण्डपा" इति, एवं दकमञ्चकाः दकमालका दकप्रसादाः, एते च दकमण्डपादयः केचित् 'उसड्डा' इति उत्सृता उच्चा इत्यर्थः, केचित् 'खुड्डा खुड्ड' इति क्षुल्लकाः क्षुल्लका इति, तथा अन्दोलकाः पक्ष्यन्दोलकाश्च, इह यत्रागत्य मनुष्या आत्मानमन्दोलयन्ति तेऽन्दोलका इति लोके प्रसिद्धाः, यत्र तु पक्षिण आगत्यात्मानमन्दोलयन्ति ते पक्ष्यन्दोलकाः, तत्र अन्दोलकाः पक्ष्यन्दोलकाश्च तेषु वनखण्डेषु तत्र २ प्रदेशे देवक्रीडायोग्या बहवः सन्ति, एते च उत्पातपर्वतादयः कथंभूता ? इत्याह-'सर्वरत्नमयाः' सर्वात्मना रत्नमयाः, अच्छा सण्हा इत्यादि विशेषण-
 कदम्बकं प्राग्वत् । 'तेसु ण'मित्यादि, तेषु उत्पातपर्वतेषु यावत् पक्ष्यन्दोलकेषु, यावत्करणान्नियतिपर्वतकादिपरिग्रहः, बहूनि हंसासनादीनि आसनानि, तत्र येषामासनानामधोभागे हंसा व्यवस्थिता यथा सिंहासने सिंहाः तानि हंसासनानि, एवं क्रोश्चासनानि गरुडासनानि च भावनीयानि, उन्नतासनानि-

उच्चासनानि प्रणतासनानि-निम्नासनानि दीर्घासनानि-शय्या-
रूपाणि भद्रासनानि येषामधोभागे पीठिकाबन्धः पक्ष्यास-
नानि येषामधोभागे नानास्वरूपाः पक्षिणः, एवं मकरास-
नानि सिंहासनानि च भावनीयानि, पद्मासनानि-पद्माकाराणि
आसनानि, 'दिसासोवत्थियांसणाणि' येषामधोभागे दिक्सौव-
स्तिका आलिखिताः सन्ति, अत्र यथाक्रममासनानां संग्रह-
णिगाथा हंसे कोंचे गरुडे उण्णय पण्ण य दीह भदे य ।
पक्खे मयरे पउमे सीह दिसासोत्थि बारसमे ॥१॥' इति,
तानि सर्वाण्यपि कथंभूतानीत्यत आह-'सव्वरयणामयाई'
त्यादि प्राग्वत् । 'तेसि ण' मित्यादि. तेषु वनखण्डेषु मध्ये
तत्र २ प्रदेशे तस्यैव तत्र तत्र एकदेशे बहूनि 'आलिगृहकाणि'
आलिः-वनस्पतिविशेषः तन्मयानि गृहकाणि आलिगृहकाणि,
मालिरपि वनस्पतिविशेषः तन्मयानि गृहकाणि मालिगृहकाणि,
कदलीगृहकाणि लतागृहकाणि च प्रतीतानि, 'अच्छणघरकाणि'
इति अवस्थानगृहकाणि येषु यदा तदा वा आगत्य सुखासिकया
अवतिष्ठन्ति, प्रेक्षणकगृहकाणि यत्रागत्य प्रेक्षणकानि विदधति
निरीक्षन्ते च, मज्जनकगृहकाणि यत्रागत्य स्वेच्छया मज्जनकं
कुर्वन्ति, 'प्रसाधनगृहकाणि' यत्रागत्य स्वं परं च मण्डयन्ति
'गर्भगृहकाणि' गर्भगृहाकाराणि 'मोहणघराइ'न्ति मोहनं-
मैथुनसेवा 'रमियं मोहणरयाइ' इति नाममालावचनात् तत्प्रधा-
नानि गृहकाणि मोहनगृहकाणि, वासभवनानीति भावः,
शालागृहकाणि-पट्टशालाप्रधानानि, जालगृहकाणि-गवाक्षयु-
क्तानि गृहकाणि, कुसुमगृहकाणि-कुसुमप्रकरोपचितानि गृह-
काणि, चित्रगृहकाणि-चित्रप्रधानानि गृहकाणि गन्धर्वगृहकाणि-
गीतनृत्ययोग्यानि गृहकाणि आदर्शगृहकाणि-आदर्शमयानीव
गृहकाणि, एतानि च कथंभूतानीत्यत आह-'सव्वरयणामया'
इत्यादि विशेषणकदम्बकं प्राग्वत् । 'तेसि ण' मित्यादि, तेषु

आलिगृहकेषु यावदादर्शगृहकेषु, अत्र यावत्शब्दात् मालिगृहका-
 दिपरिग्रहः, 'बहूनि हंसासनानि' इत्यादि प्राग्वत् । 'तेसि ण'
 मित्यादि, तेषु वनखण्डेषु तत्र तत्र देशे तस्यैव देशस्य तत्र
 तत्र एकदेशे बहवो जातिमण्डपका यूथिकामण्डपका मल्लिका-
 मण्डपका नवमालिकामण्डपका वासंतीमण्डपका दधिवासुका-
 मण्डपकाः, दधिवासुका-वनस्पतिविशेषस्तन्मया मण्डपका
 दधिवासुकामण्डपकाः, सूरुल्लिरपि वनस्पतिविशेषः तन्मया
 मण्डपकाः२, ताम्बूली-नागवल्ली तन्मया मण्डपकास्ताम्बूली-
 मण्डपकाः, नागो-द्रुमविशेषः, स एव लता नागलता, इह यस्य
 तिर्यक् तथाविधा शाखा प्रशाखा वा न प्रसृता सा लतेत्य-
 भिधीयते नागलतामया मण्डपकाः, अतिमुक्तमण्डपकाः 'अप्फो-
 या' इति वनस्पतिविशेषस्तन्मया मण्डपका अप्फोयामण्डपकाः,
 मालुका-एकास्थिकफला वृक्षविशेषस्तद्युक्ता मण्डपका मालु-
 कामण्डपकाः एते च कथंभूता इत्याह—'सव्वरयणामया'
 इत्यादि प्राग्वत् । 'तेसि ण'मित्यादि, तेषु जातिमण्डपकेषु
 यावन्मालुकामण्डपकेषु जावशब्दात् यूथिकामण्डपकादिपरिग्रहः,
 बहवः शिलापट्टकाः प्रज्ञप्तास्तद्यथा-अप्येकका हंसासनवत्
 संस्थिता हंसासनसंस्थिता यावदप्येकका दिक्सौवस्तिकासन-
 संस्थिताः, यावत्करणात् 'अप्पेगइया हंसासनसंठिया अप्पे-
 गइया गरुडासनसंठिया अप्पेगइया उण्णयासनसंठिया अप्पे-
 गइया पणयासनसंठिया अप्पेगइया दीहासनसंठिया अप्पेगइया
 भद्दासनसंठिया अप्पेगइया पक्खासनसंठिया अप्पेगइया आयंसा-
 सनसंठिया अप्पेगइया उसभासनसंठिया अप्पेगइया सिहासन-
 संठिया अप्पेगइया पउमासनसंठिया' इति परिग्रहः, अन्ये च
 बहवः शिलापट्टका यानि विशिष्टचिह्नानि विशिष्टनामानि च
 वराणि-प्रधानानि शयनानि आसनानि च तद्वत् संस्थिता
 वरशयनासनविशिष्टसंस्थानसंस्थिताः क्वचित् 'मांसलसुघट्ट-

विसिद्धसंठाषसंठिया' इति पाठः, तत्रान्ये च बहवः शिलापट्टकाः मांसलाः अकठिना इत्यर्थः सुघृष्टा अतिशयेन मसृणा इति भावः विशिष्टसंस्थानसंस्थिताश्चेति, 'आईणगरूयबूरनवणीयतूलफास-मउया सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा' इति प्राग्वत्, तत्र तेषु उत्पादपर्वतादिगतहंसासनादिषु यावन्नानारूपसंस्थानसंस्थितपृथ्वीशिलापट्टकेषु णमिति पूर्ववत् बहवः सूर्याभविमानवासिनो देवा देव्यश्च यथासुखमासते शेरते-दीर्घकायप्रसारणेन वर्तन्ते न तु निद्रां कुर्वन्ति, तेषां देवयोनिकत्वेन निद्राया अभावात्, तिष्ठन्ति-ऊर्ध्वस्थानेन वर्तन्ते निषीदन्ति-उपविशन्ति तुयट्ठन्ति-त्वग्वर्तनं कुर्वन्ति, वामपार्श्वतः परावृत्य दक्षिणपार्श्वेनावतिष्ठन्ति दक्षिणपार्श्वतो वा परावृत्य वामपार्श्वेनेति भावः, रमन्ते-रतिभावघ्नन्ति ललन्ति-मनईप्सितं यथा भवति तथा वर्तन्त इति भावः, क्रीडन्ति-यथासुखमितस्ततो गमनविनोदेन गीतनृत्यादि विनोदेन वा तिष्ठन्ति मोहन्ति मैथुनसेवां कुर्वन्ति । इत्येवं 'पुरापोराणाण' मित्यादि पुरा-पूर्वं प्राग्भवे इति भावः कृतानां कर्मणामिति योगः, अत एव पौराणानां सुचीर्णानां-सुचरितानां, इह सुचरितजनितं कर्मापि कार्ये कारणोपचारात् सुचरितं, ततोऽयं भावार्थः-विशिष्टतथाविधधर्मानुष्ठानविषयाप्रमादकरणक्षान्त्यादिसुचरितजनितानामिति, तथा सुपराक्रान्तानां, अत्रापि कार्ये कारणोपचारात् सुपराक्रान्तिजनितानि सुपराक्रान्तानि इत्युक्तं, किमुक्तं भवति ? सकलसत्त्वमैत्रीसत्यभाषणपरद्रव्यानपहारसुशीलादिरूपसुपराक्रमजनितानामिति, अत एव शुभानां शुभफलानां, इह किञ्चिदशुभफलमपि इन्द्रियमतिविपर्यासात् शुभफलं प्रतिभासते ततस्तात्त्विकशुभत्वप्रतिपत्त्यर्थमस्यैव पर्यायशब्दमाह-कल्याणानां, तत्त्ववृत्त्या तथा-विधविशिष्टफलदायिनां, अथवा कल्याणानां अनर्थोपशमका-

रिणां कल्याणरूपं फलविपाकं 'पञ्चणुब्भवमाणा' प्रत्येकमनुभवन्तो विहरन्ति-आसते ॥ (सू० ३२) ॥

तेसि णं वणसंडाणं बहुमज्झदेसभाए पत्तेयं२ पासाय-
वडंसगा पणत्ता । ते णं पासायवडंसगा पंचजोयणसयाइं उड्डुं
उच्चत्तेणं अट्टाइज्जाइं जोयणसयाइं विक्खंभेणं अब्भुग्गयमूसिय-
पहसिया इव तहेव बहुसमरमणिज्जभूमिभागो उल्लोओ सीहा-
सणं सपरिवारं । तत्थ णं चत्तारि देवा महिड्डिया जाव पल्लिओ-
मट्ठिइया परिवसंति, तंजहा-असोए सत्तपण्णे चंपए चूए ।
सूरियाभस्स णं देवविमाणस्स अंतो बहुसमरमणिज्जे भूमिभागे
पणत्ते, तंजहा-वणसंडविहूणे जाव बहवे वेमाणिया देवा देवीओ
य आसयंति जाव विहरन्ति । तस्स णं बहुसमरमणिज्जस्स भूमि-
भागस्स बहुमज्झदेसे एत्थ णं महेगे उवगारियालयणे पणत्ते,
एगं जोयणसयसहस्सं आयामविक्खंभेणं तिण्णि जोयणसयसह-
स्साइं सोलस सहस्साइं दोण्णि य सत्तावीसं जोयणसए तिन्नि
य कोसे अट्टावीसं च धणुसयं तेरस य अंगुलाइं अद्वंगुलं च
किंचिविसेमूणं, परिकखेवेणं, जोयणबाहल्लेणं, सव्वजंबूणयामए
अच्छे जाव पडिरूवे ॥ (सू० ३३) ॥

‘ तेसि ण ’ मित्यादि, वनखण्डानां बहुमध्यदेशभागे
प्रत्येकं प्रत्येकं प्रासादावतंसका इति, अवतंसक इव-शेखरक
इवावतंसकः प्रासादानामवतंसक इव प्रासादावतंसकः प्रासा-
दविशेष इति भावः, ते च प्रासादावतंसकाः पञ्चयोजनशता-
न्यध्वमुच्चैस्त्वेन अर्धतृतीयानि योजनशतानि विष्कम्भतः, तेषां
च ‘ अब्भुग्गयमूसियपहसियाविव ’ इत्यादिविशेषणजातं प्रा-

ग्वत्, भूमिवर्णनं उल्लोकवर्णनं सपरिवारं च प्राग्वत्, 'तत्थ ण' मित्यादि, तत्र-तेषु वनखण्डेषु प्रत्येकमेकैकदिग्भावेन चत्वारो देवा महद्द्विका यावत्करणात् 'महज्जुइया महाबला महासुक्खा महाणुभावा' इति परिग्रहः, पल्योपमस्थितिकाः परिवसन्ति, तद्यथा- 'असोए' इत्यादि, अशोकवने अशोकः सप्तपर्णवने सप्तपर्णः चंपकवने चंपकश्चूतवने चूतः । 'ते ण' मित्यादि, ते अशोकादयो देवाः स्वकीयस्य वनखण्डस्य स्वकीयस्य प्रासादावतंसकस्य, सूत्रे बहुवचनं प्राकृतत्वात्, प्राकृते हि वचनव्यत्ययोऽपि भवतीति, स्वस्वकीयानां सामानिकदेवानां स्वासां स्वासामग्रमहिषीणां सपरिवाराणां स्वासां स्वासां परिषदां स्वेषां स्वेषामनीकानां स्वेषां स्वेषामनीकाधिपतीनां स्वेषां स्वेषामात्मरक्षाणां 'आहेवच्चं पोरेवच्चं' इत्यादि प्राग्वत्, 'सूरियाभस्स ण' मित्यादि, सूर्याभस्य विमानस्यान्तः-मध्य-भागे बहुसमरमणीयो भूमिभागः प्रज्ञप्तः, तस्य 'से जहानामए आलिंगपुक्खरेइ वा' इत्यादि यानविमान इव वर्णनं तावद्वाच्यं यावन्मणीनां स्पर्शः, तस्य बहुसमरमणीयस्य भूमिभागस्य बहुमध्यदेशभागे अत्र सुमहत् एकं उपकारिकालयनं प्रज्ञप्तं, विमानाधिपतिसत्कप्रासादावतंसकादीन् उपकरोति-उपष्टभ्रात्युपकारिका, विमानाधिपतिसत्कप्रासादावतंसकादीनां पीठिका, अन्यत्र त्वियमुपकार्योपकारिकेति प्रसिद्धा, उक्तं च- "गृहस्थानं स्मृतं राज्ञामुपकार्योपकारिके"ति, उपकारिकालयनमिव उपकारिकालयनं, तत् एकं योजनशतसहस्रमायामविष्कम्भाभ्यां त्रीणि योजनशतसहस्राणि षोडश सहस्राणि द्वे योजनशते सप्तविंशत्यधिके अष्टाविंशं धनुःशतं त्रयोदश अङ्गुलान्यर्धाङ्गुलं परिक्षेपतः, इदं च परिक्षेपप्रमाणं जंबूद्वीपपरिक्षेपप्रमाणवत् क्षेत्रसमासटीकातः परिभावनीयम् ॥

से णं एगाए पउमवरवेइयाए एगेण य वणसंडेण य सन्व-

ओ समंता संपरिक्खित्ते । सा णं पउमवरवेइया अद्धजोयणं उड्डं उच्चत्तेणं पंचधणुसयाइं विक्खंभेणं उवकारियलेणसमा परिक्खेवेणं । तीसे णं पउमवरवेइयाए इमेयारूवे वण्णावासे पण्णत्ते, तंजहा-वयरामया णिम्मा रिट्टामया पइट्ठाणा वेरुलियामया खंभा सुवण्णरूपमया फलगा लोहियक्खमइओ सूईओ नानामणिमया कडेवरा नानामणिमया कडेवरसंघाडगा नानामणिमया रूवा नानामणिमया रूवसंघाडगा अंकामया पक्खवाहाओ जोइरसामया वंसा वंसकवेलुगा रइयामइओ पट्टियाओ जायरूवमई ओहाडणी वइरामया उवरिपुच्छणी सव्वरयणामई अच्छायणे । सा णं पउमवरवेइया एगमेगेणं हेमजालेणं गवक्खजालेणं खिंखिणीजालेणं घंटाजालेणं मुत्ताजालेणं मणिजालेणं कणगजालेणं रयणजालेणं पउमजालेणं सव्वओ समंता संपरिक्खित्ता, ते णं दामा तवणिज्जलंबूसगा जाव चिट्ठंति । तीसे णं पउमवरवेइयाए तत्थ २ देसे २ तहिं २ बहवे हयसंघाडा जाव उसभसंघाडा सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा पासादीया ४ जाव वीहीओ पंतीओ मिहुणाणि लयाओ । से केणट्टेणं भंते ! एवं वुच्चइ-पउमवरवेइया २ ! गोयमा ! पउमवरवेइया णं तत्थ २ देसे २ तहिं २ वेइयासु वेइयावाहासु य वेइयफलएसु य वेइयपुडंतरेसु य खंभेसु खंभवाहासु खंभसीसेसु खंभपुडंतरेसु सूईसु सूईसुमुखेसु सूईफलएसु सूईपुडंतरेसु पक्खेसु पक्खवाहासु पक्खपेरंतरेसु पक्खपुडंतरेसु बहुयाइं उप्पलाइं पउमाइं कुमुयाइं नलिणाइं सुभगाइं सोगंधियाइं पुंडरीयाइं

महापुंडरीयाणि सयवत्ताइं सहस्सवत्ताइं सव्वरयणामयाइं
 अच्छाइं पडिरूवाइं महया वासिकयल्लत्तसमाणाइं पण्णत्ताइं
 समणाउसो । से एएणं अट्ठेणं गोयमा ! एवं बुच्चइ-पउमवर-
 वेइया २ । पउमवरवेइया णं भंते ! किं सासया ? गोयमा !
 सिय सासया सिय असासया । से केणट्ठेणं भंते ! एवं बुच्चइ-
 सिय सासया सिय असासया ? गोयमा ! दव्वट्ठयाए सासया
 वण्णपज्जवेहिं गंधपज्जवेहिं रसपज्जवेहिं फासपज्जवेहिं असा-
 सया । से तेणट्ठेणं गोयमा ! एवं बुच्चइ-सिय सासया सिय
 असासया । पउमवरवेइया णं भंते ! कालओ केवचिरं होइ ?
 गोयमा ! न कयावि नासि न कयावि नत्थि न कयावि न
 भविस्सइ, भुविं च हवइ य भविस्सइ य, धुवा णिइया सासया
 अक्खया अव्वया अवट्ठिया णिच्चा पउमवरवेइया । से णं वण-
 संडे देसूणाइं दो जोयणाइं चक्कवालविकखंभेणं उवयारियालेण-
 समे परिवखेवेणं, वणसंडवण्णओ भाणियव्वो जाव विहरंति ।
 तस्स णं उवयारियालेणस्स चउदिसिं चत्तारि तिसोवाणपडि-
 रूवगा पण्णत्ता वण्णओ, तोरणा झया लत्ताइच्छत्ता, तस्स णं
 उवयारियालयणस्स उवरिं बहुसमरमणिज्जे भूमिभागे पण्णत्ते
 जाव मणीणं फासो ॥ (सू० ३४)

तच्च एकया पद्मवरवेदिकया एकेन वनखण्डेन सर्वतः-
 सर्वासु दिक्षु समन्ततः-सामस्त्येन सम्यग् परिक्षिप्तं 'सा णं
 पउमवरवेइया' इत्यादि सा पद्मवरवेदिका अर्धं योजनमूर्ध्व-
 मुच्चैस्त्वेन पञ्च धनुःशतानि विष्कम्भतः परिक्षेपेण 'उपका-
 रिकालयनसमाना' उपकारिकालयनपरिक्षेपपरिमाणा प्रज्ञप्ता,

‘तीसे ण’ मित्यादि, तस्याः-पद्मवरवेदिकाया अयमेतद्रूपो
‘वर्णावासो’ वर्णः-श्लाघा यथावस्थितस्वरूपकीर्तनं तस्यावासो
निवासो ग्रन्थपद्धतिरूपो वर्णावासो, वर्णकनिवेश इत्यर्थः,
प्रज्ञप्तो मया शेषतीर्थकरैश्च, तद्यथेत्यादिना तमेव दर्शयति,
इह सूत्रपुस्तकेष्वन्यथातिदेशबहुलः पाठो दृश्यते ततो मा
भून्मतिसंमोह इति विनेयजनानुग्रहाय पाठ उपदर्श्यते-‘वयरा-
मया णिम्मा रिट्टामया पइट्टाणा वेरुलियामया खंभा सुवण्ण-
रूपमया फलया लोहियक्खमईओ सूईओ वइरामया संघी
नानामणिमया कडेवरा नानामणिमया कलेवरसंघाडा नानाम-
णिमया रूवा नानामणिमया रूवसंघाडा अंकामया पक्खा
अंकामया पक्खबाहाओ जोईरसामया वंसा वंसकवेल्लुया
रईयामईओ पट्टियाओ जायरूवमई ओहाडणी वयरामई उव-
रिपुंछणी सव्वरयणामए अच्छायणे’ एतत् सर्वं द्वावत्
भावनीयं, नवरं कलेवराणि-मनुष्यशरीराणि कलेवरसंघाटा-
मनुष्यशरीरयुग्मानि रूपाणि-रूपकाणि रूपसंघाटा-रूपकयु-
ग्मानि, ‘सा णं पउमवरवेइया तत्थ २ देसे एगमेगेणं हेम-
जालेणं एगमेगेणं गवक्खजालेणं एगमेगेणं घंटाजालेणं एग-
मेगेणं खिखिणीजालेणं एगमेगेणं मुत्ताजालेणं एगमेगेणं कण-
गजालेणं एगमेगेणं मणिजालेणं एगमेगेणं रययजालेणं सव्व-
रयणजालेणं एगमेगेणं पउमजालेणं सव्वओ समंता संपरि-
क्खित्ता, ते ण जाला तवणिज्जलंबूसगा सुवण्णपयरमंडिया
नानामणिरयणविविहहारद्धहारउवसोभियसमुद्धयरूवा ईसिम-
न्नमन्नमसंपत्ता पुव्वावरदाहिणुत्तरागएहिं वाएहिं मंदायं मंदा-
यमेइज्जमाणा एइज्जमाणा पलंबमाणा २ पञ्चुंझमाणा पञ्चुंझमाणा
ओरालेणं मणुत्तेणं मणहरेण कण्णमणिव्वुइकरेणं सहेणं
ते पएसे सव्वओ समंता आपूरेमाणा सिरीए उवसोमेमाणा
चिट्ठंति, तीसे पउमवरवेइयाए तत्थ २ देसे तहिं २ हयसंघाडा

नरसंघाडा किंनरसंघाडा किंपुरिससंघाडा महोरगसंघाडा गंध-
 व्वसंघाडा उसभसंघाडा सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा,
 एवं पंतीओ वि वीहीओ वि मिहुणाइं, तीसे णं पउमवरवेइयाए
 तत्थ २ देसे तहिं २ बहुयाओ पउमलयाओ णागलयाओ
 असोगलयाओ चंपगलयाओ वणलयाओ वासंतियलयाओ
 अइमुत्तगलयाओ कुंदलयाओ सामलयाओ निच्चं कुसुमियाओ
 निच्चं लवइयाओ निच्चं मउलियाओ निच्चं थवइयाओ
 निच्चं गुलइयाओ निच्चं गोच्छियाओ निच्चं जमलियाओ
 निच्चं जुयलियाओ निच्चं विणमियाओ निच्चं सुविभत्त-
 पडिमंजरिवडंसगधरीओ निच्चं कुसुमियमउलियलवइयथवइ-
 यगुलइयगोच्छियजमलियजुयलियविणमियपणमियसुविभत्त-
 पडिमंजरिवडिसगधरीओ सव्वरयणामईओ अच्छा जाव
 पडिरूवाओ ' इति, अस्य व्याख्या-‘सा’ एवंस्वरूपा ‘ण’ मिति
 वाक्यालङ्कारे पद्मवरवेदिका तत्र २ प्रदेशे एकैकेन हेमजालेन-
 सर्वात्मना हेममयेन लम्बमानेन दामसमूहेन एकैकेन गवाक्ष-
 जालेन-गवाक्षाकृतिरत्नविशेषदामसमूहेन एकैकेन किङ्किणी-
 जालेन, किङ्किण्यः-श्लुद्रघण्टिकाः, एकैकेन घण्टाजालेन-
 किङ्किण्यपेक्षया किञ्चिन्महत्त्यो घण्टा घण्टाः, तथा एकैकेन
 मुक्ताजालेन-मुक्ताफलमयेन दामसमूहेन एकैकेन मणिजालेन-
 मणिमयेन दामसमूहेन एकैकेन कनकजालेन-कनकः-पीतरूपः
 सुवर्णविशेषः तन्मयेन दामसमूहेन एवमेकैकेन रत्नजालेन
 एकैकेन पद्मजालेन सर्वरत्नमयपद्मात्मकेन दामसमूहेन सर्वतः
 सर्वासु दिक्षु समन्ततः-सर्वासु विदिक्षु परिक्षिप्ता-व्याप्ता,
 एतानि च दामसमूहरूपाणि हेमजालादीनि जालानि लम्बमा-
 नानि वेदितव्यानि, तथा चाह-‘ ते णं जाला ’ इत्यादि तानि,
 सूत्रे पुंस्त्वनिर्देशः प्राकृतत्वात्, प्राकृते हि लिङ्गमनियतं,
 णमिति वाक्यालङ्कारे, हेमजालादीनि जालानि, क्वचित् दामा

इति पाठः, तत्र तावत् हेमजालादिरूपा दामान इति, 'तव-
 णिज्जलंबूसगा' इत्यादि हयसंघाटादिसूत्रं लतासूत्रं च प्राग्वत् ।
 सम्प्रति पद्मवरवेदिकाशब्दप्रवृत्तिनिमित्तं जिज्ञासुः पृच्छति-
 'से केणट्टेण भंते !' इत्यादि, सेशब्दोऽथशब्दार्थे, केनार्थेन-
 केन कारणेन भदन्त ! एवमुच्यते-पद्मवरवेदिका पद्मवरवेदि-
 केति, किमुक्तं भवति ? पद्मवरवेदिकेत्येवंरूपस्य शब्दस्य तत्र
 प्रवृत्तौ किंनिमित्तमिति, एवमुक्ते भगवानाह गौतम ! पद्म-
 वरवेदिकायां तत्र तत्र एकदेशे तस्यैव देशस्य तत्र तत्र एक-
 देशे वेदिकासु-उपवेशनयोग्यमत्तवारणरूपासु वेदिकाबाहासु-
 वेदिकापार्श्वेषु 'वेड्यपुटंतरेसु' इति द्वे वेदिके वेदिकापुटं,
 तेषामन्तराणि-अपान्तरालानि तानि वेदिकापुटान्तराणि तेषु,
 तथा स्तम्भेषु सामान्यतः स्तम्भबाहासु-स्तम्भपार्श्वेषु 'खं-
 भसीसेसु' इति स्तम्भशीर्षेषु 'स्तम्भपुटंतरेसु' इति द्वौ
 स्तम्भौ स्तम्भपुटं तेषामन्तराणि स्तम्भपुटान्तराणि तेषु,
 सूचीषु-फलकसंबन्धविघटनाभावहेतुपादुकास्थानीयासु तासा-
 मुपरीति तात्पर्यार्थः, 'सूईमुहेसु' इति यत्र प्रदेशे सूची फलकं
 भित्त्वा मध्ये प्रविशति तत्प्रत्यासन्नो देशः सूचीमुखं तेषु,
 तथा सूचीफलकेषु सूचीभिः संबन्धिनो ये फलकप्रदेशास्ते-
 ऽप्युपचारात् सूचिफलकानि तेषु सूचीनामधुपरिवर्तमानेषु,
 तथा 'सूईपुटंतरेसु' इति द्वे सूच्यौ सूचीपुटौ तदन्तरेषु, पक्षाः
 पक्षबाहा वेदिकैकदेशविशेषास्तेषु, बहूनि उत्पलानि गर्दभकानि
 पद्मानि-सूर्यविकासीनि कुमुदानि-चन्द्रविकासीनि नलिनानि-
 ईषदूरक्तानि पद्मानि सुभगानि-पद्मविशेषरूपाणि सौगन्धिकानि-
 कल्हाराणि पुण्डरीकाणि-सिताम्बुजानि तान्येव महान्ति महा-
 पुण्डरीकाणि शतपत्राणि-पत्रशतकलितानि सहस्रपत्राणि-
 पत्रसहस्रोपेतानि, शतपत्रसहस्रपत्रे च पद्मविशेषौ पत्रसंख्या-
 विशेषाच्च पृथगुपात्ते, एतानि सर्वरत्नमयानि 'अच्छा' इत्यादि

विशेषणजातं प्राग्वत्, 'महया वासिकच्छत्तसगामाह' इति महान्ति-महाप्रमाणानि वार्षिकाणि-वर्षाकाले पानीयरक्षार्थं यानि कृतानि वार्षिकाणि तानि च तानि छत्राणि च तत्समानानि प्रज्ञप्तानि हे श्रमण ! हे आयुष्मन् ! 'से षण्णमट्ठेण' मित्यादि, तदेतेन अर्थेन-अन्वर्थेन गौतम ! एवमुच्यते-पद्मवर-वेदिकेति, तेषु तेषु यथोक्तरूपेषु प्रदेशेषु यथोक्तरूपाणि पद्मानि पद्मवरवेदिकाशब्दस्य प्रवृत्तिनिमित्तमिति भावः, व्युत्पत्तिश्चैवं पद्मवरा-पद्मप्रधाना वेदिका पद्मवरवेदिकेति । 'पउमवरवेइया णं भंते ? किं सासया' इत्यादि, पद्मवरवेदिका 'ण' मिति पूर्ववत् किं शाश्वती, उताशाश्वती आबन्ततया सूत्रे निर्देशः प्राकृतत्वात्, किं नित्या उतानित्येतिभावः, भगवानाह-गौतम ! स्यात् शाश्वती स्यादशाश्वती, कथंचिन्नित्या कथञ्चिदनित्या इत्यर्थः, स्याच्छब्दो निपातः कथंचिदित्येतदर्थवाची, 'से केण-ट्ठेण' मित्यादि प्रश्नसूत्रं सुगमं, भगवानाह-गौतम ! द्रव्यार्थतया द्रव्यास्तिकनयमतेन शाश्वती, द्रव्यास्तिकनयो हि द्रव्यमेव तात्त्विकमभिमन्यते न पर्यायान्, द्रव्यं चान्वयि परिणामित्वात् अन्वयित्वाच्च सकलकालभावोति भवति द्रव्यार्थतया शाश्वती वर्णपर्यायैस्तत्तदन्यसमुत्पद्यमानवर्णविशेषरूपैः, एवं गन्धपर्यायैः रसपर्यायैः स्पर्शपर्यायैः उपलक्षणमेतत् तत्तदन्यपुद्गलविचट-नोच्चटनैश्च अशाश्वती, किमुक्तं भवति ? पर्यायास्तिकनयमतेन पर्यायप्राधान्यविवक्षायामशाश्वती, पर्यायाणां प्रतिक्षणभावितया कियत्कालभावितया विनाशित्वात्, 'से षण्णट्ठेण' मित्याद्यु-पसंहारवाक्यं सुगमं, इह द्रव्यास्तिकनयवादी स्वमतप्रतिष्ठा-पनार्थमेवमाह-नात्यन्तासत उत्पादो नापि सतो नाशः 'नासतो विद्यते भावो, नाभावो विद्यते सतः' इति वचनात्, यौ तु दृश्येते प्रतिवस्तु उत्पादविनाशौ तदाविर्भावतिरोभावमात्रं, यथा सर्पस्य उत्फणत्वविफणत्वे, तस्मात्सर्वं वस्तु नित्यमिति,

एवं च तन्मतचिन्तायां संशयः—किं घटादिवत् द्रव्यार्थतया शाश्वती उत सकलकालमेकरूपेति, ततः संशयापनोदार्थं भगवन्तं भूयः पृच्छति—‘पञ्चवरवेद्या ण’ मित्यादि, पञ्चवरवेदिका प्राग्वत् भदन्त ! कालतः कियच्चिरं-कियन्तं कालं यावद्भवति ? एवंरूपा हि कियन्तं कालमवतिष्ठति इति ? भगवानाह—गौतम ! न कदाचिन्नासीत् सर्वदैवासीदिति भावः अनादित्वात्, तथा न कदाचिन्न भवति, सर्वदैव वर्तमानकालचिन्तायां भवतीति भावः सदैव भावात्, तथा न कदाचिन्न भविष्यति, किंतु भविष्यच्चिन्तायां सर्वदैव भविष्यतीति प्रतिपत्तव्यं, अपर्यवसितत्वात्, तदेवं कालत्रय-चिन्तायां नास्तित्वप्रतिषेधं विधाय सम्प्रत्यस्तित्वं प्रतिपादयति—‘भुवि च’ इत्यादि, अभूच्च भवति च भविष्यति चेति, एवं त्रिकालावस्थायित्वात् ध्रुवा मेवादिवत् ध्रुवत्वादेव सदैव स्वस्वरूपनियता नियतत्वादेव च शाश्वती-शाश्वद्भवनस्वभावा शाश्वतत्वादेव च सततं गङ्गासिन्धुप्रवाहप्रवृत्तावपि पौण्डरीकहृद इवानेकपुद्गलविचटनेऽपि तावन्मात्रान्यपुद्गलोच्चटनसंभवादक्षया, न विद्यते क्षयो-यथोक्तस्वरूपाकारपरिभ्रंशो यस्याः सा अक्षया, अक्षयत्वादेव अव्यया-अव्ययशब्दवाच्या मनागपि स्वरूपचलनस्य जातुचिदप्यभावात् अव्ययत्वादेव सदैव स्वस्वप्रमाणेऽवस्थिता, मानुषोत्तराद्वहिः समुद्रवत्, एवं स्वप्रमाणे सदावस्थानेन चिन्त्यमाना नित्या धर्मास्तिकायादिवत्, ‘स्ते ण’ मित्यादि, सा ‘ण’ मिति वाक्यालङ्कारे पञ्चवरवेदिका एकेन वनखण्डेन सर्वतः समन्तात् परिक्षिप्ता, स च वनखण्डो देशोने द्वे योजने चक्रवालविष्कम्भतः उपकारिकालयनपरिक्षेपपरिमाणो, वनखण्डवर्णकः ‘किण्हे किण्होभासे’ इत्यादिरूपः समस्तोऽपि प्राग्वत् यावद्विहरन्ति, ‘तस्स ण’ मित्यादि, तस्य-उपकारिकालयनस्य ‘चउद्दिसं’ति चतुर्दिशि चतसृषु

दिक्षु एकैकस्यां दिशि एकैकभावेन चत्वारि त्रिसोपानप्रति-
रूपकाणि-प्रतिविशिष्टरूपकाणि त्रिसोपानानि प्रज्ञप्तानि त्रिसो-
पानवर्णको यानविमानवत् वक्तव्यः, तेषां च त्रिसोपानप्रतिरू-
पकाणां पुरतः प्रत्येकमेकैकं तोरणं, तोरणवर्णकोऽपि तथैव,
'तस्स ण' मित्यादि, तस्य उपकारिकालयनस्य 'बहुसमरमणिज्जे
भूमिभागे' इत्यादिना भूमिभागवर्णनकं यानविमानवर्णकवत्-
तावद्वाच्यं यावन्मणीनां स्पर्शः ॥ (सूत्र ३४)

तस्स णं बहुसमरमणिज्जस्स भूमिभागस्स बहुमज्झदेसभाए
एत्थ णं महेगे पासायवडेंसए पणत्ते । से णं पासायवडेंसए पंच
जोयणसयाइं उट्ठं उच्चत्तेणं अट्ठाइज्जाइं जोयणसयाइं विक्खंभेणं
अब्भुगयमूसिय वण्णओ भूमिभागो उल्लोओ सीहासणं सपरि-
वारं भाणियव्वं, अट्ठमंगलगा झया छत्ताइच्छत्ता । से णं मूल-
पासायवडेंसगे अण्णेहिं चउहिं पासायवडेंसएहिं तयद्धुच्चत्तप्प-
माणमेत्तेहिं सव्वओ समंता संपरिक्खत्ता ते णं पासायवडेंसगा
अट्ठाइज्जाइं जोयणसयाइं उट्ठं उच्चत्तेणं पणवीसं जोयणसयं
विक्खंभेणं जाव वण्णओ । ते णं पासायवडेंसया अण्णेहिं चउहिं
पासायवडेंसएहिं तयद्धुच्चत्तप्पमाणमेत्तेहिं सव्वओ समंता संपरि-
क्खत्ता । ते णं पासायवडेंसया पणवीसं जोयणसयं उट्ठं उच्चत्तेणं
बावट्ठिं जोयणाइं अद्धजोयणं च विक्खंभेणं अब्भुगयमूसिय
वण्णओ भूमिभागे उल्लोओ सीहासणं सपरिवारं भाणियव्वं,
अट्ठमंगलगा झया छत्ताइच्छत्ता । ते णं पासायवडेंसगा अण्णेहिं
चउहिं पासायवडेंसएहिं तदद्धुच्चत्तप्पमाणमेत्तेहिं सव्वओ समंता
संपरिक्खत्ता । ते णं पासायवडेसगा बावट्ठिं जोयणाइं अद्ध-

जोयणं च उट्टुं उच्चतेणं एकतीसं जोयणाइं कोसं च विक्खंभेणं
वण्णओ उल्लोओ सीहासणं सपरिवारं पासायउवर्णि अट्ठ-
मंगलगा ज्ञया छत्ताइछत्ता ॥ (सू० ३५) ॥

तस्य च बहुसमरमणीयस्य भूमिभागस्य बहुमध्यदेशभागे
अत्र महानेको मूलप्रासादावतंसकः प्रज्ञप्तः, स च पञ्च योज-
नशतान्यूर्ध्वमुच्चैस्त्वेन अर्धतृतीयानि योजनशतानि विष्कम्भतः
'अब्भुग्गयमूसियपहसियाविवे'त्यादि तस्य वर्णनं मध्ये भूमि-
भागवर्णनमुल्लोकवर्णनं द्वारबहिःस्थितप्रासादवद्भावनीयं, तस्य
च मूलप्रासादावतंसकस्य बहुमध्ये देशभागेऽत्र महती एका
मणिपीठिका प्रज्ञप्ता, अष्टौ योजनान्यायामविष्कम्भाभ्यां चत्वारि
योजनानि बाह्यतः सर्वात्मना मणिमयी अच्छा इत्यादि
विशेषणकदम्बकं प्राग्वत् । 'तीसे ण' मित्यादि, तस्याश्च
मणिपीठिकाया उपरि महदेकं सिंहासनं प्रज्ञप्तं, तस्य सिंहा-
सनस्य वर्णनं, परिवारभूतानि शेषाणि भद्रासनानि प्राग्वद्-
क्तव्यानि, 'से ण' मित्यादि, स मूलप्रासादावतंसकोऽन्यैश्चतुर्भिः
प्रासादावतंसकैस्तदर्धोच्चत्वप्रमाणैः सर्वतः समन्ततः परिक्षिप्तः,
तदर्धोच्चत्वप्रमाणमेव दर्शयति-अर्धतृतीयानि योजनशतान्यूर्ध्व-
मुच्चैस्त्वेन, पञ्चविंशं योजनशतं विष्कम्भेन, तेषामपि
'अब्भुग्गयमूसियपहसियाविवे' त्यादि स्वरूपवर्णनं मध्यभूमि-
भागवर्णनमुल्लोकवर्णनं च प्राग्वत्, तेषां च प्रासादावतंसकानां
बहुमध्यदेशभागे प्रत्येकं २ सिंहासनं प्रज्ञप्तं, तेषां च सिंहा-
सनानां वर्णनं प्राग्वत्, नवरमत्र शेषाणि परिवारभूतानि
भद्रासनानि वक्तव्यानि, 'ते णं' पासायवडेंसया' इत्यादि,
ते प्रासादावतंसका अन्यैश्चतुर्भिः प्रासादावतंसकैः 'तयद्धुच्च-
त्तपमाणमेत्तेह' तेषां मूलप्रासादावतंसकपरिवारभूतानां प्रासा-

दावतंसकानां यदर्थं तदुच्चत्वप्रमाणमात्रैः-मूलप्रासादावतंसका-
 पेक्षया चतुर्भागमात्रप्रमाणैः सर्वतः समन्तात् संपरिक्षिताः,
 तदर्धोच्चत्वप्रमाणमेव दर्शयति-‘ते ण’ मित्यादि, ते प्रासादा-
 वतंसकाः पंचविंशं योजनशतमूर्ध्वमुच्चैस्त्वेन द्वाषष्टियोजनानि
 अर्धयोजनं च विष्कम्भतः, तेषामपि अब्भुग्गयमूसियपहसि-
 याविवे’ त्यादि स्वरूपवर्णनं मध्यभागे भूमिवर्णनमुल्लोकवर्णनं
 सिंहासनवर्णनं च सर्वं प्राग्वत्, केवलमत्रापि सिंहासनं सप-
 रिवारं वक्तव्यं, ‘ते ण’ मित्यादि, ते च प्रासादावतंसका
 अन्यैश्चतुर्भिः प्रासादावतंसकैस्तदर्धोच्चत्वप्रमाणैः-अनन्तरोक्त-
 प्रासादावतंसकार्धोच्चत्वप्रमाणैर्मूलप्रासादावतंसकापेक्षया (अष्ट)
 भागप्रमाणैः सर्वतः समन्तात् संपरिक्षिताः, तदर्धोच्चत्वप्रमा-
 णमेव दर्शयति-‘ते ण’ मित्यादि, ते च प्रासादावतंसका
 द्वाषष्टियोजनानि अर्धयोजनं च ऊर्ध्वमुच्चैस्त्वेन एकत्रिंशतं
 योजनानि क्रोशं च विष्कम्भतः, एषामपि ‘अब्भुग्गयमूसिष्’
 त्यादि स्वरूपवर्णनं मध्यभागे भूमिवर्णनं उल्लोकवर्णनं सिंहा-
 सनवर्णनं च परिवाररहितं प्राग्वत्, ‘ते ण’ मित्यादि, तेऽपि
 प्रासादावतंसका अन्यैश्चतुर्भिः प्रासादावतंसकैस्तदर्धोच्चत्व-
 प्रमाणैः-अनन्तरोक्तप्रासादावतंसकार्धोच्चत्वप्रमाणैर्मूलप्रासादाव-
 वतंसकापेक्षया षोडशभागप्रमाणैः सर्वतः समन्तात् संपरिक्षि-
 ताः, तदर्धोच्चत्वप्रमाणेव दर्शयति-एकत्रिंशद्योजनानि क्रोशं
 च ऊर्ध्वमुच्चैस्त्वेन पञ्चदश योजनानि अर्धतृतीयांश्चैव क्रोशान्
 विष्कम्भतः, एतेषामपि स्वरूपादिवर्णनमनन्तरोक्तं, ‘ते ण’
 मित्यादि, तेऽपि च प्रासादावतंसका अन्यैश्चतुर्भिः प्रासादावतं-
 सकैस्तदर्धोच्चत्वप्रमाणैः-अनन्तरोक्तप्रासादावतंसकार्धोच्चत्वप्र-
 माणैः सर्वतः समन्तात् संपरिक्षिताः, तदर्धोच्चत्वप्रमाणमेव
 दर्शयति-पंचदश योजनानि अर्धतृतीयांश्च क्रोशान् ऊर्ध्वमु-
 च्चैस्त्वेन देशोनान्यष्टौ योजनानि विष्कम्भेन, एषामेव स्वरू-

पव्यावर्णनं भूमिभागवर्णनं उल्लोकवर्णनं सिंहासनवर्णनं च
परिवारवर्जितं प्राग्वत् ॥ (सू० ३५)

तस्स णं मूलपासायवडेंसयस्स उत्तरपुरत्थिमेणं एत्थ णं
सभा सुहम्मा पणत्ता, एगं जोयणसयं आयामेणं पण्णासं
जोयणाइं विक्खंभेणं बावत्तरिं जोयणाइं उडुं उच्चत्तेणं अणेग-
खंभसयसंनिविट्ठा अब्भुगयसुकयवयरवेइयातोरणवररइयसाल-
भंजिया जाव अच्छरगणसंघविप्पकिण्णा पासादीया ४ । सभाए
णं सुहम्माए तिदिसिं तओ दारा पणत्ता, तंजहा-पुरत्थिमेणं
दाहिणेणं उत्तरेणं । ते णं दारा सोलस जोयणाइं उडुं उच्चत्तेणं
अट्ठ जोयणाइं विक्खंभेणं तावइयं चेव पवेसेणं सेया वरक-
णगथूभियागा जाव वणमालाओ । तेसि णं दाराणं उवरिं अट्ठट्ठ
मंगलगा झया छत्ताइच्छत्ता । तेसि णं दाराणं पुरओ पत्तेयं २
मुहमंडवा पणत्ता । ते णं मुहमंडवा एगं जोयणसयं आयामेणं
पण्णासं जोयणाइं विक्खंभेणं साइरेगाइं सोलस जोयणाइं उडुं
उच्चत्तेणं वण्णओ सभाए सरिसो । तेसि णं मुहमंडवाणं तिदिसिं
तओ दारा पणत्ता, तंजहा-पुरत्थिमेणं दाहिणेणं उत्तरेणं । ते
णं दारा सोलस जोयणाइं उडुं उच्चत्तेणं अट्ठ जोयणाइं विक्खं-
भेणं तावइयं चेव पवेसेणं सेया वरकणगथूभियागा जाव
वणमालाओ । तेसि णं मुहमंडवाणं भूमिभागा उल्लोया, तेसि
णं मुहमंडवाणं उवरिं अट्ठट्ठमंगलगा झया छत्ताइच्छत्ता । तेसि
णं मुहमंडवाणं पुरओ पत्तेयं २ पेच्छाघरमंडवे पणत्ते, मुहमंडव-
वत्तव्वया जाव दारा भूमिभागा उल्लोया । तेसि णं बहुसम-

रमणिज्जाणं भूमिभागणं बहुमज्झदेसभाए पत्तेयं २ वइरामए
अक्खाडए पण्णत्ते । तेसि णं वइरामयाणं अक्खाडगाणं बहुमज्झ-
देसभागे पत्तेयं २ मणिपेढिया पण्णत्ता । ताओ णं मणिपेढियाओ
अट्ठ जोयणाइं आयामविकखंभेणं चत्तारि जोयणाइं बाहल्लेणं
सव्वमणिमईओ अच्छाओ जाव पडिरूवाओ । तासि णं मणि-
पेढियाणं उवरिं पत्तेयं २ सीहासणे पण्णत्ते, सीहासणवण्णओ
सपरिवारो । तेसि णं पेच्छाघरमंडवाणं उवरिं अट्ठमंगलगा झया
छत्ताइछत्ता । तेसि णं पेच्छाघरमंडवाणं पुरओ पत्तेयं २ मणि-
पेढियाओ पण्णत्ताओ । ताओ णं मणिपेढियाओ सोलस जोयणाइं
आयामविकखंभेणं अट्ठ जोयणाइं बाहल्लेणं सव्वमणिमईओ
अच्छाओ पडिरूवाओ । तेसि णं उवरिं पत्तेयं २ धूमे पण्णत्ते ।
ते णं धूभा सोलस जोयणाइं आयामविकखंभेणं साइरेगाइं
सोलस जोयणाइं उड्डं उच्चत्तेणं, सेया संखंकुंददगरयअमय-
महियफेणपुंजसंनिगासा सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा ।
तेसि णं धूभाणं उवरिं अट्ठमंगलगा झया छत्ताइछत्ता । तेसि
णं धूभाणं चउडिंसि पत्तेयं २ मणिपेढियाओ पण्णत्ताओ । ताओ
णं मणिपेढियाओ अट्ठ जोयणाइं आयामविकखंभेणं चत्तारि
जोयणाइं बाहल्लेणं सव्वमणिमईओ अच्छाओ जाव पडिरूवाओ ।
तेसि णं मणिपेढियाणं उवरिं चत्तारि जिणपडिमाओ जिणुस्सेह-
पमाणमेत्ताओ संपलियंकनिसण्णाओ धूभाभिमुहीओ सन्निखि-
त्ताओ चिट्ठंति, तंजहा-उसभा १ वद्धमाणा २ चंदाणणा ३
वारिसेणा ४ । तेसि णं धूभाणं पुरओ पत्तेयं २ मणिपेढियाओ

पण्णत्ताओ । ताओ णं मणिपेढियाओ सोलस जोयणाइं आया-
मविकखंभेणं अट्ठ जोयणाइं बाहल्लेणं सव्वमणिमईओ जाव
पडिरूवाओ । तासि णं मणिपेढियाणं उवरिं पत्तेयं २ चेइयरुक्खे
पण्णत्ते । ते णं चेइयरुक्खा अट्ठ जोयणाइं उट्ठं उच्चत्तेणं अट्ठ
जोयणाइं उव्वेहेणं दो जोयणाइं खंधा अट्ठजोयणं विकखंभेणं
छ जोयणाइं विडिमा बहुमज्झदेसभाए अट्ठ जोयणाइं आयाम-
विकखंभेणं साइरेगाइं अट्ठ जोयणाइं सव्वग्गेणं पण्णत्ता । तेसि
णं चेइयरुक्खाणं इमेयारूवे वण्णावासे पण्णत्ते, तंजहा-वइरा-
मया मूला रययसुपइद्विया सुविडिमा रिट्ठामयविउला कंदा
वेरुलिया रुइला खंधा सुजायवरजायरूवपढमगा विसालसाला
नानामणिमयरयणविविहसाहप्पसाहवेरुलियपत्ततवणिज्जपत्तबिंटा
जंबूणयरत्तमउयसुकुमालपवालसोभिया वरंकुरग्गसिहरा विचित्त-
मणिरयणसुरभिकुसुमफलभरेण नमियसाला अहियं मणनयण-
निव्वुइकरा अमयरससमरसफला सच्छाया सप्पभा सस्सिरीया
सउज्जोया पासाईया ४ । तेसि णं चेइयरुक्खाणं उवरिं अट्ठट्ठ-
मंगलगा झया छत्ताइच्छत्ता । तेसि णं चेइयरुक्खाणं पुरओ पत्तेयं
२ मणिपेढियाओ पण्णत्ताओ । ताओ णं मणिपेढियाओ अट्ठ
जोयणाइं आयामविकखंभेणं चत्तारि जोयणाइं बाहल्लेणं सव्व-
मणिमईओ अच्छाओ जाव पडिरूवाओ । तासि णं मणिपेढियाणं
उवरिं पत्तेयं २ महिंदज्झया पण्णत्ता । ते णं महिंदज्झया सट्ठिं
जोयणाइं उट्ठं उच्चत्तेणं जोयणं उव्वेहेणं जोयणं विकखंभेणं

वइरामया वट्टलट्टमुसिलिट्टपरिघट्टमट्टमुपइट्टिया विसिट्टा अणेग-
 वरपंचवण्णकुडभिसहस्सपंरिमंडियाभिरामा वाउद्वयविजयवे-
 जयंतीपडागा छत्ताइच्छत्तकलिया तुंगा गयणतलमभिलंघमाण-
 सिहरा पासादीया ४, अट्टट्टपंगलगा झया छत्ताइच्छत्ता। तेसि
 णं महिंदज्झयाणं पुरओ पत्तेयं २ नंदा पुक्खरिणीओ पण्ण-
 त्ताओ। ताओ णं पुक्खरिणीओ एगं जोयणसयं आयामेणं पण्णासं
 जोयणाइं विक्खंभेणं दस जोयणाइं उव्वेहेणं अच्छाओ जाव
 वण्णओ। एगइयाओ उदगरसेणं पण्णत्ताओ, पत्तेयं २ पउमवर-
 वेइयापरिक्खत्ताओ पत्तेयं २ वणसंडपरिक्खत्ताओ। तासि णं
 नंदाणं पुक्खरिणीणं तिदिसिं तिसोवाणपडिरूवगा पण्णत्ता,
 तिसोवाणपडिरूवगाणं वण्णओ, तोरणा झया छत्ताइच्छत्ता।
 सभाए णं सुहम्माए अडयालीसं मणोगुलियासाहस्सीओ पण्ण-
 त्ताओ, तंजहा—पुरत्थिमेणं सोलससाहस्सीओ पच्चत्थिमेणं सोल-
 ससाहस्सीओ दाहिणेणं अट्टसाहस्सीओ उत्तरेणं अट्टसाहस्सीओ।
 तासु णं मणोगुलियासु बहवे सुवण्णरूपमया फलगा पण्णत्ता।
 तेसु णं सुवण्णरूपमएसु फलगेसु बहवे वइरामया नागदंता
 पण्णत्ता। तेसु णं वइरामएसु नागदंतएसु किण्हसुत्तवट्टवग्घारिय-
 मल्लदामकलावा चिट्ठंति। सभाए णं सुहम्माए अडयालीसं गोमा-
 णसियासाहस्सीओ पन्नत्ताओ, जह मणोगुलिया जाव नाग-
 दंतगा। तेसु णं नागदंतएसु बहवे रययामया सिक्का पण्णत्ता।
 तेसु णं रययामएसु सिक्कागेसु बहवे वेरुलियामइओ धूवघडियाओ
 पण्णत्ताओ। ताओ णं धूवघडियाओ कालागुरुपवर जाव चिट्ठंति।

सभाए णं सुहम्माए अंतो बहुसमरमणिज्जे भूमिभागे
 पण्णत्ते जाव मणीहिं उवसोमिण मणिफासो य उल्लोयओ
 य । तस्स णं बहुसमरमणिज्जस्स भूमिभागस्स बहु-
 मज्झदेसभाए एत्थ णं महेगा मणिपेठिया पण्णत्ता सोलस
 जोयणाइं आयामविक्रवंभेणं अट्ठ जोयणाइं बाहल्लेणं सव्वमणि-
 मयी जाव पडिरूवा । तीसे णं मणिपेठियाए उवरिं एत्थ णं
 माणवए चेइयखंभे पण्णत्ते, सट्ठिं जोयणाइं उट्ठं उच्चत्तेणं जोयणं
 उव्वेहेणं जोयणं विक्रवंभेणं अडयालीसं अंसिए अडयालीसं
 सइकोडीए अडयालीसं सइविग्गहिए सेसं जहा महिंदज्झयस्स ।
 माणवगस्स णं चेइयखंभस्स उवरिं बारस जोयणाइं ओगाहेत्ता
 हेट्ठावि बारस जोयणाइं वज्जेत्ता मज्झे बत्तीसाए जोयणेसु एत्थ
 णं बहवे सुवण्णरूपमया फलगा पण्णत्ता । तेसु णं सुवण्णरूपा-
 मएसु फलएसु बहवे वइरामया नागदंता पण्णत्ता । तेसु णं वइ-
 रामएसु नागदंतेसु बहवे रययामया सिकगा पण्णत्ता । तसु णं
 रययामएसु सिकएसु बहवे वइरामया गोलवट्टसमुग्गया पण्णत्ता ।
 तेसु णं वइरामएसु गोलवट्टसमुग्गएसु बहवे जिणसकहाओ
 संनिखित्ताओ चिट्ठंति । ताओ णं सूरियाभस्स देवस्स अन्नेसिं
 च बहूणं देवाण य देवीण य अच्चणिज्जाओ जाव पज्जुवास-
 णिज्जाओ माणवगस्स चेइयखंभस्स उवरिं अट्ठट्ठ मंगलगा
 झया छत्ताइच्छत्ता ॥ (सू० ३६) ॥

‘तस्स ण’ मित्यादि, तस्य मूलप्रासादावतंसकस्य ‘उत्त-
 रपुरत्थिमेणं’ ति उत्तरपूर्वस्यामीशानकोणे इत्यर्थः, अत्र
 सभा सुधर्मा प्रज्ञप्ता, सुधर्मा नाम विशिष्टच्छन्दकोपेता, सा

एकं योजनशतमायामतः पञ्चाशत् योजनानि विष्कम्भतः
 द्वासप्ततियोजनानि ऊर्ध्वमुच्चैस्त्वेन, कथंभूता सा ? इत्याह—
 ‘अणेगे’ त्यादि, अनेकस्तम्भशतसन्निविष्टा ‘अभुगयसुकयव-
 यरवेइयातोरणवररइयसालिभंजियासुसिलिट्टविसिट्टलट्टसंठियप-
 सत्थवेरुलियविमलखंभा’ इति, अभ्युद्रता-अतिरमणीयतया
 द्रष्टृणां प्रत्यभिमुखं उत् प्राबल्येन स्थिता सुकृतेव सुकृता
 निपुणशिल्पिरचितेति भावः, अभ्युद्रता चासौ सुकृता च
 अभ्युद्रतसुकृता वज्रवेदिका-द्वारमुण्डिकोपरि वज्ररत्नमया
 वेदिका तोरणं च अभ्युद्रतसुकृतं यत्र सा तथा, वराभिः-
 प्रधानाभिः रचिताभिः रतिदाभिर्वा शालिभञ्जिकाभिः सुश्लि-
 ष्टाः-संबद्धा विशिष्टं-प्रधानं लष्टं-मनोज्ञं संस्थितं-संस्थानं
 येषां ते विशिष्टलष्टसंस्थिताः प्रशस्ताः-प्रशंसास्पदीभूता वैडूर्य-
 स्तम्भा-वैडूर्यरत्नमयाः स्तम्भा यस्यां सा तथा, वररचितशा-
 लभञ्जिकासुश्लिष्टविशिष्टसंस्थितप्रशस्तवैडूर्यस्तम्भास्ततः पूर्व-
 पदेन कर्मधारयः समासः, तथा नानामणिकनकरत्नानि खचि-
 तानि यत्र स नानामणिकनकरत्नखचितः, कतान्तस्य परनि-
 पातः सुखादिदर्शनात्, नानामणिकनकरत्नखचित उज्ज्वलो-
 निर्मलो बहुसमः-अत्यन्तसमः सुविभक्तो निचितो-निविडो
 रमणीयश्च भूमिभागो यस्यां सा नानामणिकनकखचितरत्नो-
 ज्ज्वलबहुसमसुविभक्त(निचित)भूमिभागा, ईहामियउसभ-
 तुरगनरमगरविहगवालगकिन्नररुसरभचमरकुंजरवणलयपउ-
 मलयभत्तिचित्ता खंभुगयवरवेइयाभिरामा विज्जाहरजमल-
 जुगलजंतजुत्ताविव अच्चीसहस्समालिणीया रूवगसहस्सकलिया
 भिसमाणा भिम्भिसमाणा चक्खुल्लोयणलेसा सुहफासा
 सस्सिरीयरूवा कंचणमणिरयणथूभियागा नानाविहपंचवण्ण-
 घंटापडागपरिमंडियग्गसिहरा धवला मरीइकवचं विणिम्मु-
 यंतो लाउल्लोइयमहिया गोसीससरससुरभिरत्तचंदणदहरदिन्न

पंचंगुलितला उपचियचंदणकलसवंदणघडसुकयतोरणपडि-
 दुवारदेसभागा आसत्तोसत्तविउलवट्टवग्घारियमल्लदामकलावो
 पंचवण्णसरससुरभिमुक्कपुप्फपुंजोवयारकलिया कालागुरुपवर-
 कुंदुरुक्कतुरुक्कधूवडज्झंतमघमघंतगंधुद्धुयाभिरामा सुगंधवरगं-
 धिया गंधवट्टिभूया अच्छरगणसंघसंविकिण्णा दिव्वतुडियस-
 हसंपणादिया सव्वरयणामया अच्छा जाव पडिरूवा' इति
 प्राग्वत् । 'सभाए ण' मित्यादि, सभायाश्च सुधर्मायास्त्रिदिशि-
 तिसृषु दिक्षु एकैकस्यां दिशि एकैकद्वारभावेन त्रीणि द्वाराणि
 प्रज्ञप्तानि, तद्यथा-एकं पूर्वस्यामेकं दक्षिणस्यामेकमुत्तरस्यां,
 तानि च द्वाराणि प्रत्येकं षोडश २ योजनान्यूर्ध्वमुच्चैस्त्वेन
 अष्टौ योजनानि विष्कम्भतः 'तावइयं चेवे'ति तावन्त्येवाष्टौ
 योजनानीतिभावः प्रवेशेन, 'सेया वरकणगथूभिया' इत्यादि
 प्रागुक्तद्वारवर्णनं तदेव तावद्वक्तव्यं यावद्वनमाला इति, तेषां
 च द्वाराणां पुरतः प्रत्येकं २ मुखमण्डपः प्रज्ञप्तः, ते च मुख-
 मण्डपा एकं योजनशतमायामतः पञ्चाशत् योजनानि विष्क-
 म्भतः सातिरेकाणि षोडश योजनानि ऊर्ध्वमुच्चैस्त्वेन, एते
 षामपि 'अणेगखंभसयसंनिविट्ठा' इत्यादि वर्णनं सुधर्मसभाया
 इव निरवशेषं द्रष्टव्यं, तेषां च मुखमण्डपानां पुरतः प्रत्येकं
 २ प्रेक्षागृहमण्डपः प्रज्ञप्तः, ते च प्रेक्षागृहमण्डपा आयामवि-
 ष्कम्भोच्चैस्त्वैः प्राग्वत् तावद्वाच्यं यावन्मणीनां स्पर्शः, तेषां
 च बहुरमणीयानां भूमिभागानां बहुमध्यदेशभागे प्रत्येकं २
 वज्रमयोऽक्षपाटकः प्रज्ञप्तः, तेषां च वज्रमयानामक्षपाटकानां
 बहुमध्यदेशभागे प्रत्येकं २ मणिपीठिका अष्ट योजनान्याया-
 मविष्कम्भाभ्यां चत्वारि योजनानि बाहल्येन-पिण्डभावेन
 सर्वात्मना मणिमयाः 'अच्छाओ' इत्यादि विशेषणजातं प्रागिव ।
 तासां च मणिपीठिकानामुपरि प्रत्येक २ सिंहासनं प्रज्ञप्तं,
 तेषां च सिंहासनानां वर्णनं परिवारश्च प्राग्वद्वक्तव्यः, तेषां

तेषां च प्रेक्षागृहमण्डपानामुपरि अष्टावष्टौ मङ्गलकानि बहवः कृष्णचामरध्वजा इत्यादि प्राग्वत्, प्रेक्षागृहमण्डपानां पुरतः प्रत्येकं २ मणिपीठिका प्रज्ञाप्ता, ताश्च मणिपीठिकाः प्रत्येकं षोडश योजनान्यायामविष्कम्भाभ्यामष्टौ योजनानि बाहल्येन सर्वात्मना मणिमयाः 'अच्छा' इत्यादि विशेषणकदम्बकं प्राग्वत् । तासां च मणिपीठिकानामुपरि प्रत्येकं २ चैत्यस्तूपः प्रज्ञप्तः, ते च चैत्यस्तूपाः षोडश योजनान्यायामविष्कम्भाभ्यां सातिरेकाणि षोडश योजनान्यूर्ध्वमुच्चैस्त्वेन 'संखंके'त्यादि तद्वर्णनं सुगमं । तेषां च चैत्यस्तूपानामुपर्यष्टावष्टौ स्वस्तिकादीनि मङ्गलकानि जाव सहस्सपत्तहत्थया' इति यावत्करणात् 'तेसिं चेइयथूभाणं उप्पि बहवे किण्हचामरज्झया जाव सुक्किल्लचामरज्झया अच्छा सण्हा रूपपट्टवइरदंडा जमलजामलगंधी सुरूवा पासाइया जाव पडिरूवा । तेसिं चेइयथूभाणं उप्पि बहवे छत्ताइच्छत्ता पडागा घंटाजुगला उप्पलहत्थगा जाव सयसहस्सपत्तहत्थगा सव्वरयणामया जाव पडिरूवा' इति, एतच्च समस्तं प्राग्वत् । 'तेसि ण' मित्यादि, तेषां चैत्यस्तूपानां प्रत्येकं २ 'चउदिसिं' ति चतुर्दिशि-चतसृषु दिक्षु एकैकस्यां दिशि एकैकमणिपीठिकाभावेन चतस्रो मणिपीठिकाः प्रज्ञप्ताः अष्टौ योजनान्यायामविष्कम्भाभ्यां चत्वारि योजनानि बाहल्येन सर्वात्मना मणिमया अच्छा इत्यादि प्राग्वत्, तासां च मणिपीठिकानामुपरि एकैकप्रतिमाभावेन चतस्रो जिनप्रतिमा जिनोत्सेधप्रमाणमात्राः, जिनोत्सेधः उत्कर्षतः पञ्च धनुःशतानि जघन्यतः सप्त हस्ताः, इह तु पञ्च धनुःशतानि संभाव्यन्ते, 'पलियंकसंनिसण्णाउ' इति पर्यङ्कासनसन्निषण्णाः, स्तूपाभिमुख्यः संनिक्षिप्ताः, तथा जगत्स्थितिस्वाभाव्येन सम्यग्निवेशितास्तिष्ठन्ति, तद्यथा ऋषभा वर्धमाना चन्द्रानना वारिषेणा इति, 'तेसि ण' मित्यादि, तेषां चैत्यस्तू-

पोनां पुरतः प्रत्येकं २ मणिपीठिकाः प्रज्ञप्ताः, ताश्च माणपीठिकाः
 षोडश योजनान्यायामविष्कभाभ्यामष्टौ योजनानि बाह्व्यतः
 'सव्वमणिमइओ' इत्यादि प्राग्वत्, तासां च मणिपीठिकानामु-
 परि प्रत्येकं २ चैत्यवृक्षा अष्टौ योजनान्यूर्ध्वमुच्चैस्त्वेनार्ध-
 योजनमुद्धेन-उण्डत्वेन द्वे योजने उच्चैस्त्वेन स्कन्धः स एवार्धं
 योजनं विष्कम्भतया बहुभध्यदेशभागे विडिमा-उर्ध्वं विनिर्गता
 शाखा सा ऊर्ध्वमुच्चैस्त्वेन षड् योजनानि अष्टौ योजनानि
 विष्कम्भेन सर्वाग्रेण सातिरेकेणाष्टौ योजनानि प्रज्ञप्तास्तेषां च
 चैत्यवृक्षाणामयमेतद्रूपो वर्णावासः प्रज्ञप्तस्तद्यथा- 'वइरामयमूला
 रययसुपइट्टियविडिमा' वज्राणि-वज्रमयानि मूलानि येषां
 ते वज्रमयमूला रजते सुप्रतिष्ठिता विडिमा-बहुमध्यदेशभागे
 ऊर्ध्वं विनिर्गता शाखा येषां ते रजतसुप्रतिष्ठितविडिमास्ततः
 पूर्वपदेन कर्मधारयः समासः, 'रिट्टामयकंदे वेरुलियरुइलखंधे'
 रिष्ठमयो-रिष्ठरत्नमयः कन्दो येषां ते रिष्ठमयकन्दाः, तथा
 वैडूर्यरत्नमयो रुचिरः स्कन्धो येषां ते तथा, ततः पूर्वपदेन
 कर्मधारयः, 'सुजायवरजायरूपपढमगविसालसाला' सुजातं-
 मूलद्रव्यशुद्धं वरं-प्रधानं यत् जातरूपं तदात्मकाः प्रथमका-
 मूलभूता विशालाः शाखा येषां ते सुजातवरजातरूपप्रथमक-
 विशालशालाः 'नानामणिरयणविविहसाहप्पसाहवेरुलियपत्तत-
 वणिज्जपत्तबिंटा' इति नानामणिरत्नात्मिका विविधाः शाखाः
 प्रशाखा येषां ते तथा वैडूर्याणि-वैडूर्यमयानि पत्राणि येषां ते
 तथा तपनीयमयानि पत्रवृन्तानि येषां ते तथा, ततः पूर्ववत्
 पदद्वयमीलनेन कर्मधारयः, 'जंबूणयरत्तमउयसुकुमालपवाल-
 पल्लववरंकुरधरा' जाम्बूनदा-जाम्बूनदसुवर्णविशेषमया रक्ताः-
 रक्तवर्णा मृदवः-मनोज्ञाः सुकुमाराः-सुकुमारस्पर्शाः प्रवाला-
 ईषदुन्मीलितपत्रभावाः पल्लवाः-संजातपरिपूर्णप्रथमपत्रभावरूपा
 चराङ्कुराः-प्रथममुद्भिद्यमाना अङ्कुरास्तान् धरन्तीति जाम्बूनद-

रक्तमृदुसुकुमारप्रवालपल्लवाङ्कुरधराः 'विचित्तमणिरयणसुरभि-
 कुसुमफलभरेण नमिसाला' इति विचित्रमणिरत्नमयानि
 यानि सुरभीनि फलानि च तेषां भरेण नमिताः शालाः-
 शाखा येषां ते तथा, तथा सती-शोभना छाया येषां ते
 सच्छायाः, सती-शोभना प्रभा-कान्तिर्येषां ते सत्प्रभाः, अत
 एव सश्रीकाः, तथा सह उद्योतेन वर्तन्ते मणिरत्नानामुद्योत-
 भावात् सोद्योताः, अधिकं नयनमनोनिर्वृतिकरा अमृतरससम-
 रसानि फलानि येषां ते तथा, 'पासाईया' इत्यादिविशेषण-
 चतुष्टयं प्राग्वत् । एते च चैत्यवृक्षा अन्यैर्बहुभिस्तिलकलवक-
 च्छत्रौपगशिरोषसप्तपर्णदधिपर्णदधिपर्णलुब्धकधवलचन्दननीप-
 कुटजपनसतालतमालप्रियालप्रियङ्गुपारापतराजवृक्षनन्दिवृक्षैः स
 र्वतः समन्तात् संपरिक्षिप्ताः, ते च तिलका यावन्नन्दिवृक्षा
 मूलमन्तः कन्दमन्त इत्यादि सर्वमशोकपादपवर्णनायामिव
 तावद्वक्तव्यं यावत् परिपूर्णं लतावर्णनं । 'तेसि ण' मित्यादि,
 तेषां चत्यवृक्षाणामुपरि अष्टावष्टौ मङ्गलकानि बहवः कृष्ण-
 चामरध्वजा इत्यादि चैत्यस्तूप इव तावद्वक्तव्यं यावद्बहवः
 सहस्रपत्रहस्तकाः सर्वरत्नमया यावत् प्रतिरूपका इति, 'तेसि
 ण' मित्यादि, तेषां च चत्यवृक्षाणां पुरतः प्रत्येकं मणिपीठिकाः
 प्रज्ञप्ताः ताश्च मणिपीठिका अष्टौ योजनान्यायामविष्कम्भाभ्यां
 चत्वारि योजनानि बाह्व्यतः 'सव्वरयणामईओ' इत्यादि
 प्राग्वत् । तासां च मणिपीठिकानामुपरि प्रत्येकं महेन्द्रध्वजाः
 प्रज्ञप्ताः । ते च महेन्द्रध्वजाः षष्टियोजनान्यूर्ध्वमुच्चैस्त्वेन अर्ध-
 क्रोशं-अर्धगव्यूतमुद्वेगेन-उण्डत्वेन अर्धक्रोशं विष्कम्भतः
 'वहरामयवट्टलट्टसंठियसुसिलिट्टपरिघट्टमट्टसुपइट्टिया' इति
 वज्रमया-वज्ररत्नमया तथा वृत्तं-वर्तुलं लघुं-मनोज्ञं संस्थितं-
 संस्थानं येषां ते वृत्तलघुसंस्थितास्तथा सुश्लिष्टा यथा भवन्ति
 एवं परिघृष्टा इव खरशाणया पाषाणप्रतिमेव सुश्लिष्टपरिघृष्टाः

मृष्टाः सुकुमारशाणया पाषाणप्रतिमावत् सुप्रतिष्ठिता मनागपि चलनासंभवात्, ततो विशेषणसमासः, 'अणेगवरपंचवण्णकुड-भीसहस्सपरिमंडियाभिरामा वाउद्धयविजयवेजयंतीपडागा छत्ताइच्छत्तकलिया तुंगा गगनतलमभिलंघमाणसिहिरा पासाईया जाव पडिरूवा' इति प्राग्वत् । 'तेसि ण' मित्यादि, तेषां महेन्द्रध्वजानामुपरि अष्टावष्टौ मङ्गलकानि बहवः कृष्णचामर-ध्वजा इत्यादि तोरणवत् सर्वं वक्तव्यं, तेषां च महेन्द्रध्वजानां पुरतः प्रत्येकं नन्दाभिधाना पुष्करिणी प्रज्ञप्ता, एकं योजन-शतमायामतः पञ्चाशत् योजनानि विष्कम्भतः द्वासप्ततियोजना-न्युद्वेधेन-उण्डत्वेन, तासां च नन्दापुष्करिणीनां 'अच्छाओ सण्हाओ रययामयकूलाओ' इत्यादि वर्णनं प्राग्वत् । ताश्च नन्दापुष्करिण्यः प्रत्येकं २ पद्मवरवेदिकया प्रत्येकं २ वनखण्डेन परिक्षिताः, तासां च नन्दापुष्करिणीनां प्रत्येकं त्रिदिशि त्रिसो-पानप्रतिष्ठापकतोरणवर्णनं प्रागिव । 'सभाए णं सुहम्माए' इत्यादि, सभायां सुधर्मायामष्टचत्वारिंशन्मनोगुलिकासहस्राणि पीठिकासहस्राणि प्रज्ञप्तानि, तद्यथा-पूर्वस्यां दिशि षोडश मनोगुलिकासहस्राणि, षोडश सहस्राणि पूर्वतः षोडश सहस्राणि पश्चिमायामष्टौ सहस्राणि दक्षिणतोऽष्टौ सहस्राणि उत्तरतः, तेष्वपि फलकनागदन्तकमाल्यदामवर्णनं प्राग्वत्, सिक्कगवर्णनं धूपघटिकावर्णनं द्वारवत् । 'सभाए णं सुहम्माए' इत्यादि, सभायां सुधर्मायां अष्टाचत्वारिंशत् गोमानसिकाः-शय्यारूप-स्थानविशेषास्तेषां सहस्राणि प्रज्ञप्तानि, तद्यथा-षोडश सहस्राणि पूर्वतः षोडश सहस्राणि पश्चिमायामष्टौ सहस्राणि दक्षिणतोऽष्टौ उत्तरतः, तास्वपि फलकवर्णनं नागदन्तवर्णनं सिक्कगवर्णनं धूप-घटिकावर्णनं च द्वारवत्, 'सभाए णं सुहम्माए' इत्यादिना भूमिभागवर्णनं 'सभाए णं सुहम्माए' इत्यादिना उल्लोकवर्णनं च प्राग्वत् । 'तस्स ण' मित्यादि, तस्य बहुसमरमणीयस्य

भूमिभागस्य बहुमध्यदेशभागेऽत्र महती एका मणिपीठिका प्रज्ञप्ता, षोडश योजनान्यायामविष्कम्भाभ्यां अष्टौ योजनानि बाह्यतः सर्वरत्नमयी इत्यादि प्राग्वत्। तस्याश्च मणिपीठिकायाः उपरि महानेको माणवकनामा चैत्यस्तम्भः प्रज्ञप्तः, षष्टियोजना-न्यूर्ध्वमुच्चैस्त्वेन योजनमुद्वेधेन योजनं विष्कम्भेण अष्टाचत्वारिंशदक्षिकः 'अडयालीसइकोडीए अडयालीसइविग्गाहिए' इत्यादि सम्प्रदायगम्यं, 'वइरामयवट्टलट्टसंठिए' इत्यादि महेन्द्र-ध्वजवत् वर्णनं निरवशेषं तावद्वक्तव्यं यावत् 'सहस्सपत्तहत्थगा सव्वरयणामया जाव पडिरूवा' इति, तस्य च माणवकस्य चैत्यस्तम्भस्य उपरि द्वादश योजनानि अवगाह्य, उपरितन-भागात् द्वादश योजनानि वर्जयित्वेति भावः, अधस्तादपि द्वादश योजनानि वर्जयित्वा मध्ये षट्त्रिंशति योजनेषु 'बहवे सुवणरुप्पामया फलका' इत्यादि फलकवर्णनं नागदन्तवर्णनं सिक्ककवर्णनं च प्राग्वत्, तेषु च रजतमयेषु सिक्ककेषु बहवो वज्रमया गोलवृत्ताः समुद्रकाः प्रज्ञप्ताः, तेषु च वज्रमयेषु समु-द्रकेषु बहूनि जिनसक्थीनि सन्निक्षिप्तानि तिष्ठन्ति, यानि सूर्याभस्य देवस्य अन्येषां च बहूनां वैमानिकानां देवानां देवीनां च अर्चनीयानि चन्दनैः वन्दनीयानि स्तुत्यादिना पूजनीयानि पुष्पादिना माननीयानि बहुमानतः सत्करणीयानि वस्त्रादिना कल्याणं मङ्गलं दैवतं चैत्यमितिबुद्ध्या पर्युपासनीयानि, 'तस्स णं चेइयखंभस्स उवरि बहवे अट्टट्टमंगलगा' इत्यादि प्राग्वत् ॥ (सू० ३६)

तस्स माणवगस्स चेइयखंभस्स पुरत्थिमेणं एत्थ णं महेगा मणिपेठिया पण्णत्ता, अट्ट जोयणाइं आयामविक्खंभेणं चत्तारि जोयणाइं बाहल्लेणं सव्वमणिमई अच्छा जाव पडिरूवा। तीसे णं मणिपेठियाए उवरि एत्थ णं महेगे सीहासण० वण्णओ सपरि-

वारो । तस्स णं माणवगस्स चेइयखंभस्स पच्चत्थिमेणं एत्थ णं
 महेगा मणिपेढिया पणत्ता अट्ट जोयणाइं आयामविक्खंभेणं
 चत्तारि जोयणाइं बाहल्लेणं सव्वमणिमया अच्छा जाव पडिख्वा ।
 तीसे णं मणिपेढियाए उवरिं एत्थ णं महेगे देवसयणिज्जे पणत्ते ।
 तस्स णं देवसयणिज्जस्स इमेयारूवे वण्णावासे पणत्ते, तंजहा-
 नानामणिमया पडिपाया सोवणिमया पाया नानामणिमयाइं
 पायसीसगाइं जंबूणयमयाइं गत्तगाइं नानामणिमए विच्चे रयया-
 मया तूली तवणिज्जमया गंडोवहाणया लोहियक्खमया बिब्बो-
 यणा । से णं सयणिज्जे उभओ बिब्बोयणं दुहओ उण्णए मज्झे
 णयगंभीरे सालिंगणवट्टिए गंगापुलिणवालुयाउदालसालिसए
 सुविरइयरयत्ताणे उवचियखोमदुगुलपट्टपडिच्छायणे रत्तंसुय-
 संवुए सुरम्मे आईणगरूयबूरनवणीयतूलफासे मउए ॥ (सू० ३७)

‘ तस्स ण ’ मित्यादि, तस्य माणवकस्य चैत्यस्तम्भस्य
 पूर्वस्यां दिशि अत्र महत्येका मणिपीठिका प्रज्ञप्ता, सा च अष्टौ
 योजनान्यायामविष्कम्भाभ्यां चत्वारि योजनानि बाहल्येन ‘ स-
 व्वमणिमया ’ इत्यादि प्राग्वत् । तस्याश्च मणिपीठिकाया उपरि
 अत्र महदेकं देवशयनीयं प्रज्ञप्तं, तस्य च देवशयनीयस्य
 अयमेतद्रूपो वर्णावासो-वर्णकनिवेशः प्रज्ञप्तः, तद्यथा-नानामणि-
 मयाः प्रतिपादा-मूलपादानां प्रतिविशिष्टोपष्टम्भकरणाय पादाः
 प्रतिपादाः, सौवर्णिकाः-सुवर्णमयाः पादाः-मूलपादाः, नानामणि-
 मयानि पादशोर्षकाणि जाम्बूनदमयानि गात्राणि-ईषादीनि
 वज्रमया-वज्ररत्नापूरिताः सन्धयः ‘ नानामणिमये विच्चे ’ इति
 नानामणिमयं व्यूतं-विशिष्टवानं रजतमयी तूली लोहिताक्ष-
 मयानि ‘ बिब्बोयणा ’ इति उपधानकानि, आह च जीवाभिगम-

मूलटीकाकारः-‘ बिब्बोयणा-उपधानकान्युच्यन्ते ’ इति, तप-
नीयमय्यो गण्डोपधानिकाः, ‘ से णं देवसयणिज्जे ’ इत्यादि,
तद्देवशयनीयं सालिङ्गनवर्तिकं-सह आलिङ्गनवर्त्या-शरीरप्रमा-
णेनोपधानेन यत् तत्तथा, ‘ उभओ बिब्बोयणे ’ इति उभयतः
उभौ-शिरोऽन्तपादान्तावाश्रित्य बिब्बोयणे-उपधानं यत्र तत्
उभयतो बिब्बोयणं ‘ दुहओ उन्नए ’ इति उभयत उन्नतं
‘ मज्झे णयगंभीरे ’ मध्ये नतं च तत् निम्नत्वात् गम्भीरं च
महत्त्वान्नतगम्भीरं गङ्गापुलिनवालुकाया अवदालो-विदलनं पा-
दादिन्यासे अधोगमनमिति भावः तेन ‘ सालिसए ’ इति सदृ-
शकं गङ्गापुलिनवालुकावदातसदृशकं, दृश्यते चायं प्रकारो
हंसतूल्यादिष्विति, तथा ‘ उयविय ’ इति विशिष्टं परिकर्मितं
क्षौमं-कार्पासिकं दुकूलं-वस्त्रं तदेव पट्टः उयवियक्षौमदूकूलपट्टः
स प्रतिच्छदनं-आच्छादनं यस्य तत्तथा ‘ आईणगरूयवूरनव-
णीयतूलफासे ’ इति प्राग्वत्, ‘ रत्तंसुयसंवुए ’ इति रक्तांशुके-
न संवृतं रक्तांशुकसंवृतं अत एव सुरभ्यं ‘ पासाइय ’ इत्या-
दिपदचतुष्टयं प्राग्वत् ॥ (सू० ३७) ॥

तस्स णं देवसयणिज्जस्स उत्तरपुरत्थिमेणं महेगा मणि-
पेढिया पण्णत्ता, अट्ठजोयणाइं आयामविक्रवंभेणं चत्तारि जोय-
णाइं बाहल्लेणं सव्वमणिमया जाव पडिरूवा । तीसे णं मणिपे-
ढियाए उवरिं एत्थ णं महेगे खुड्डए महिंदज्जए पण्णत्ते, सट्ठिं
जोयणाइं उट्ठुं उच्चत्तेणं जोयणं विक्रवंभेणं वइरामया वट्ठलट्ठ-
संठियसुसिलिट्ठ जाव पडिरूवा उवरिं अट्ठमंगलगा झया छत्ता-
इच्छत्ता । तस्स णं खुड्डागमहिंदज्जयस्स पच्चत्थिमेणं एत्थ णं
सूरियाभस्स देवस्स चोप्पाले नाम पहरणकोसे पन्नत्ते सव्ववइ-
रामए अच्छे जाव पडिरूवे । तत्थ णं सूरियाभस्स देवस्स

फलहरयणखगगयाधणुप्पमुहा बहवे पहरणरयणा संनिखित्ता
चिद्वन्ति, उज्जला निसिया सुतिक्खधारा पासादीया ४ । सभाए णं
सुहम्माए उवरिं अट्ठमंगलगा झया छत्ताइच्छत्ता ॥ (सू० ३८)

‘तस्स ण’ मित्यादि, तस्य देवशयनीयस्य उत्तरपूर्वस्यां
दिशि अत्र महत्येका मणिपीठिका प्रज्ञप्ता, सा चाष्टौ योज-
नान्यायामविष्कम्भाभ्यां चत्वारि योजनानि बाह्व्यतः ‘सव्व-
मणिमयी’ इत्यादि प्राग्वत्, तस्याश्च मणिपीठिकाया उपरि
क्षुल्लको महेन्द्रध्वजः प्रज्ञप्तः, तस्य प्रमाणं वर्णकश्च महेन्द्र-
ध्वजवद्वक्तव्यं, ‘तस्स ण’ मित्यादि तस्य क्षुल्लकमहेन्द्रध्वज-
स्य पश्चिमायामत्र सूर्याभस्य देवस्य महानेकः चोप्पालो नाम
प्रहरणकोशः—प्रहरणस्थानं प्रज्ञप्तं, किंविशिष्टं ? इत्याह—‘सव्व-
वइरामए अच्छे जाव पडिरूवे’ इति प्राग्वत्, ‘तत्थ ण’ मित्यादि,
तत्र चोप्पालकाभिधाने प्रहरणकोशे बहूनि परिघरत्नखड्गगदा-
धनुःप्रमुखादीनि प्रहरणरत्नानि सन्निक्षिप्तानि तिष्ठन्ति, कथं-
भूतानीत्यत आह—उज्ज्वलानि—निर्मलानि निशितानि—अतिते-
जितानि अत एव तीक्ष्णधाराणि प्रासादीयानीत्यादि प्राग्वत्,
तस्याश्च सभायाः सुधर्माया उपरि बहून्यष्टावष्टौ मङ्गलकानी-
त्यादि सर्वे प्राग्वद्वक्तव्यम् ॥ (सू० ३८)

सभाए णं सुहम्माए उत्तरपुरत्थिमेणं एत्थ णं महेगे सिद्धा-
ययणे पणत्ते, एगं जोयणसयं आयामेणं पन्नासं जोयणाइं
विक्खंभेणं बावत्तरिं जोयणाइं उट्ठुं उच्चत्तेणं सभागमेणं जाव
गोमाणसियाओ भूमिभागा उल्लोया तहेव । तस्स णं सिद्धायय-
णस्स बहुमज्झदेसभाए एत्थ णं महेगा मणिपेढिया पणत्ता,
सोलस जोयणाइं आयामविक्खंभेणं अट्ठ जोयणाइं बाहल्लेणं ।
तीसे णं मणिपेढियाए उवरिं एत्थ णं महेगे देवच्छंदए पणत्ते,

सोलस जोयणाई आयामविक्रंभेणं साइरेगाई सोलस जोयणाई
 उढूं उच्चत्तेणं सव्वरयणामए जाव पडिरूवे । एत्थ णं अट्टसयं
 जिणपडिमाणं जिणुस्सेहप्पमाणमित्ताणं संनिखित्तं संचिद्धं । तासि
 णं जिणपडिमाणं इमेयारूवे वण्णावासे पणत्ते, तंजहा-तवणि-
 ज्जमया हत्थतलपायतला अंकामयाई नक्खाई अंतोलोहियक्ख-
 पडिसेगाई कणगामईओ जंघाओ कणगामया जाणू कणगामया
 ऊरु कणगामईओ गायलट्ठीओ तवणिज्जमयाओ नाभीओ
 रिट्टामईओ रोमराईओ तवणिज्जमया चुचूया तवणिज्जमया
 सिखिच्छा सिलप्पवालमया ओट्टा फालियामया दंता
 तवणिज्जमईओ जीहाओ तवणिज्जमया तालुया कणगामईओ
 नासिगाओ अंतोलोहियक्खपडिसेगाओ अंकामयाणि अच्छीणि
 अंतोलोहियक्खपडिसेगाणि रिट्टामईओ ताराओ रिट्टामयाणि
 अच्छिपत्ताणि रिट्टामईओ भमुहाओ कणगामया कवोला कण-
 गामया सवणा कणगामईओ निडालपट्टियाओ वड्डरामईओ
 सीसघडीओ तवणिज्जमईओ केसंतकेसभूमीओ रिट्टामया उवरि
 मुद्धया । तासि णं जिणपडिमाणं पिट्ठओ पत्तेयं २ छत्तधारग-
 पडिमाओ पणत्ताओ । ताओ णं छत्तधारगपडिमाओ हिमरयय-
 कुंदेंदुप्पगासाई सकोरेंटमल्लदामाई धवलाई आयवत्ताई सलीलं
 धारेमाणीओ २ चिट्ठंति । तासि णं जिणपडिमाणं उभओ पासे
 पत्तेयं २ चामरधारपडिमाओ पणत्ताओ । ताओ णं चामरधार-
 पडिमाओ नानामणिकणगरयणविमलमहरिह जाव सलीलं
 धारेमाणीओ २ चिट्ठंति । तासि णं जिणपडिमाणं पुरओ दो दो

नागपडिमाओ भूयपडिमाओ जक्खपडिमाओ कुंडधारपडिमाओ
 सव्वरयणामईओ अच्छाओ जाव चिट्ठंति । तासि णं जिणपडि-
 माणं पुरआ अट्ठसयं घंटाणं अट्ठसयं कलसाणं अट्ठसयं भिंगा-
 राणं एवं आयंसाणं थालाणं पाईणं सुपइट्ठाणं मणोगुलियाणं
 वायकरगाणं चित्तगराणं रयणकरंडगाणं हयकंठाणं जाव उसभ-
 कंठाणं पुप्फचंगेरीणं जाव लोमहत्थचंगेरीणं पुप्फपडलगाणं
 तेल्लसमुग्गाणं जाव अंजणसमुग्गाणं अट्ठसयं धूवकडुच्छुयाणं
 संनिखित्तं चिट्ठंति । सिद्धाययणस्स णं उवरिं अट्ठमंगलगा इया
 छत्ताइच्छत्ता ॥ (सू० ३९) ॥

‘सभाए ण’ मित्यादि, सभायाः सुधर्मायाः ‘उत्तरपुर-
 स्थिमेण’ मिति उत्तरपूर्वस्यां दिशि महदेकं सिद्धायतनं
 प्रज्ञप्तम्, एकं योजनशतमायामतः पञ्चाशत् विष्कम्भतो
 द्वासप्ततिर्योजनान्यूर्ध्वमुच्चैस्त्वेनेत्यादि सर्वं सुधर्मावत् वक्तव्यं
 यावत् गोमानसीवक्तव्यता, तथा चाह-‘सभागमएण जाव
 गोमाणसियाओ’ इति, किमुक्तं भवति? यथा सुधर्मायाः स-
 भायाः पूर्वदक्षिणोत्तरवर्तीनि त्रीणि द्वाराणि तेषां च द्वाराणां
 पुरतो मुखमण्डपाः तेषां च मुखमण्डपानां पुरतः प्रेक्षागृहम-
 ण्डपाः तेषां च प्रेक्षागृहमण्डपानां पुरतश्चैत्यस्तूपाः सप्रतिमाः
 तेषां च चैत्यस्तूपानां पुरतः चैत्यवृक्षाः तेषां च चैत्यवृक्षाणां
 पुरतो महेन्द्रध्वजाः तेषामपि पुरतो नन्दापुष्करिण्यस्तदनन्तरं
 गुलिका गोमानस्यश्चोक्ताः तथात्रापि सर्वमनेनैव क्रमेण निर-
 वशेषं वक्तव्यं, उल्लोकवर्णनं भूमिभागवर्णनं च प्राग्वत्, ‘तस्स
 ण’ मित्यादि, तस्य सिद्धायतनस्यान्तर्बहुमध्यदेशभागेऽत्र
 महत्येका मणिपीठिका प्रज्ञप्ता, सा षोडश योजनान्यायामवि-
 ष्कम्भाभ्यामष्टौ योजनानि बाह्व्यतः ‘सव्वमणिमयी’ त्यादि

प्राग्वत् । 'तीसे ण' मित्यादि, तस्याश्च मणिपीठिकाया उपरि
 अत्र महानेको देवच्छन्दकः प्रज्ञप्तः, स च षोडश योजनान्या-
 यामविष्कम्भाभ्यां सातिरेकाणि षोडश योजनान्यूर्ध्वमुच्चैस्त्वेन
 'सव्वरयणामण' इत्यादि प्राग्वत्, तत्र च देवच्छन्दके 'अष्ट-
 शतं' अष्टाधिकं शतं जिनप्रतिमानां जिनोत्सेधप्रमाणमात्राणां,
 पञ्चधनुःशतप्रमाणानामिति भावः, सन्निक्षिप्तं तिष्ठति । 'तासि
 णं जिणपडिमाण' मित्यादि, तासां जिनप्रतिमानामयमेतद्रूपो
 'वर्णावासो' वर्णकनिवेशः प्रज्ञप्तः, तपनीयमयानि हस्ततल-
 पादतलानि अङ्गरत्नमया अन्तः-मध्ये लोहिताक्षरत्नप्रतिसेका
 नखाः कनकमया जङ्घाः कनकमयानि जानूनि कनकमया
 ऊरवः कनकमय्यो गात्रयष्टयः तपनीयमया नाभयो रिष्टमय्यो
 रोमराजयः तपनीयमयाः चुचुकाः-स्तनाग्रभागाः तपनीयमयाः
 श्रीवत्साः शिलाप्रवालमया-विद्रुममया ओष्टाः स्फटिकमया
 दन्ताः तपनीयमया जिह्वाः तपनीयमयानि तालुकानि कनक-
 मय्यो नासिकाः अन्तर्लोहिताक्षप्रतिसेकाः अङ्कमयान्यक्षीणि
 अन्तर्लोहिताक्षप्रतिसेकानि रिष्टरत्नमयानि अक्षिपत्राणि रिष्ट-
 रत्नमय्यो भ्रुवः कनकमयाः कपोलाः कनकमयाः श्रवणाः कन-
 कमय्यो ललाटपट्टिकाः वज्रमय्यः शीर्षघटिकाः तपनीयमय्यः
 केशान्तकेशभूमयः, केशान्तभूमयः केशभूमयश्चेति भावः, रिष्ट-
 मया उपरि मूर्द्धजाः-केशाः, तासां जिनप्रतिमानां पृष्ठत एकैका
 छत्रधारप्रतिमा हिमरजतकुन्देन्दुप्रकाशं सकोरेण्टमाल्यादिध-
 वलमातपत्रं गृहीत्वा सलीलं धरन्ती तिष्ठति, तथा तासां जिन-
 प्रतिमानां प्रत्येकमुभयोः पार्श्वयोर्द्वे द्वे चामरधारप्रतिमे प्रज्ञप्ते
 ते च 'चन्दप्पभवयरवेरुलियनानामणिरयणखचियचित्तदंडाओ'
 इति चन्द्रप्रभः-चन्द्रकान्तो वज्रं वैडूर्यं च प्रतीतं चन्द्रप्रभवज्र-
 वडूर्याणि शेषाणि च नानामणिरत्नानि खचितानि येषु दण्डेषु
 ते तथा, एवरूपाश्चित्रा-नानाप्रकारा दण्डा येषां तानि तथा,

सूत्रे स्त्रीत्वं प्राकृतत्वात्, 'सुहुमरययदीहवालाउ' इति सूक्ष्मा
 रजतमया दीर्घा वाला येषां तानि तथा 'संखंककुंददगरयअ-
 मयमहियफेणपुंजसन्निकासाओ धवलाओ' इति प्रतीतं, चाम-
 राणि गृहीत्वा सलीलं वीजयन्त्यस्तिष्ठन्ति, ताश्च 'सव्वरय-
 णामईओ अच्छाओ इत्यादि प्राग्वत्, 'तासि ण' मित्यादि,
 तासां जिनप्रतिमानां पुरतो द्वे द्वे नागप्रतिमे द्वे द्वे यक्षप्रतिमे
 द्वे द्वे भूतप्रतिमे द्वे द्वे कुण्डधारप्रतिमे सन्निक्षिते तिष्ठतः,
 तस्मिँश्च देवच्छन्दके तासां जिनप्रतिमानां पुरतः अष्टशतं
 घण्टानामष्टशतं चन्दनकलशानामष्टशतं मङ्गलफलकानामष्टशतं
 भृङ्गाराणामष्टशतमादर्शानामष्टशतं स्थालानामष्टशतं पात्रीणाम-
 ष्टशतं सुप्रतिष्ठानामष्टशतं मनोगुलिकानां-पीठिकाविशेषाणा-
 मष्टशतं वातकरकाणामष्टशतं चित्राणां रत्नकरण्डकाणामष्टशतं
 हयकण्ठानामष्टशतं गजकण्ठानां अष्टशतं नरकण्ठानामष्टशतं
 किन्नरकण्ठानामष्टशतं किंपुरुषकण्ठानामष्टशतं महोरगकण्ठाना-
 मष्टशतं वृषभकण्ठानामष्टशतं पुष्पचङ्गेरीणामष्टशतं माल्यचङ्गे-
 रीणां, मुकुलानि पुष्पाणि ग्रथितानि माल्यानि, अष्टशतं चूर्ण-
 चङ्गेरीणामष्टशतं गन्धचङ्गेरीणामष्टशतं वस्त्रचङ्गेरीणामष्टशतमा-
 भरणचङ्गेरीणामष्टशतं सिद्धार्थचङ्गेरीणामष्टशतं लोमहस्तचङ्गेरी-
 णां, अष्टशतं लोमहस्तकानां, लोमहस्तकं च मयूरपुच्छपुञ्ज-
 निका, अष्टशतं पुष्पपटलकानामेवं माल्यचूर्णगन्धवस्त्राभरण-
 सिद्धार्थकलोमहस्तकपटलकानामपि प्रत्येकं २ अष्टशतं वक्तव्यं,
 अष्टशतं सिंहासनानामष्टशतं छत्राणामष्टशतं चामराणामष्ट-
 शतं तैलसमुद्रकानामष्टशतं कोष्ठसमुद्रकानामष्टशतं पत्रसमु-
 द्राकानामष्टशतं चोयकसमुद्रकानामष्टशतं तगरसमुद्र-
 कानामष्टशतमेलासमुद्रकानामष्टशतं हरितालसमुद्रकाना-
 मष्टशतं हिङ्गुलसकमुद्रकानामष्टशतं मनःशिलासमुद्रकाना-
 मष्टशतमञ्जनसमुद्रकानां सर्वाण्यपि अमूनि तैलादीनि परम-

सुरभिगन्धोपेतानि, अष्टशतं ध्वजानाम्, अत्र सङ्ग्रहणिगाथा-
 “चंदणकलसा भिंगारगा य आर्यंसया य थाला य । पातीई
 सुपइट्टा मणगुलिका वायकरगा य ॥ १ ॥ चित्ता रयणकरंडा
 हयगयनरकंठगा य चंगेरी । पडलगसीहासणछत्त चामरा स-
 मुग्गक झया य ॥ २ ॥ अष्टशतं धूपकडुच्छुकानां संनिक्षिप्तं
 तिष्ठति, तस्य च सिद्धायतनस्य उपरि अष्टावष्टौ मङ्गलकानि
 ध्वजच्छत्रातिच्छत्रादीनि तु प्राग्वत् ॥ (सू० ३९)

तस्स णं सिद्धाययणस्स उत्तरपुरत्थिमेणं एत्थ णं महेगा
 उववायसभा पणत्ता, जहा सभाए सुहम्माए तहेव जाव मणि-
 पेढिया अट्ट जोयणाइं देवसयणिज्जं तहेव सयणिज्जवण्णओ
 अट्टमंगलगा झया छत्ताइच्छत्ता । तीसे णं उववायसभाए
 उत्तरपुरत्थिमेणं एत्थ णं महेगे हरए पणत्ते एगं जोयणसयं
 आयामेणं पण्णासं जोयणाइं विक्खंभेणं दस जोयणाइं उव्वेहेणं
 तहेव । तस्स णं हरयस्स उत्तरपुरत्थिमेणं एत्थ णं महेगा अभि-
 सेगसभा पणत्ता, सुहम्मागमएणं जाव गोमाणसियाओ मणि-
 पेढिया सीहासणं सपरिवारं जाव दामा चिट्ठंति । तत्थ णं सूरिया-
 भस्स देवस्स बहुअभिसेयभंडे संनिखित्ते चिट्ठइ, अट्टमंगलगा
 तहेव । तीसे णं अभिसेगसभाए उत्तरपुरत्थिमेणं एत्थ णं अलं-
 कारियसभा पणत्ता, जहा सभा सुधम्मा मणिपेढिया अट्ट
 जोयणाइं सीहासणं सपरिवारं । तत्थ णं सूरियाभस्स देवस्स
 सुबहुअलंकारियभंडे संनिखित्ते चिट्ठइ, सेसं तहेव । तीसे णं
 अलंकारियसभाए उत्तरपुरत्थिमेणं एत्थ णं महेगा ववसायसभा
 पणत्ता, जहा उववायसभा जाव सीहासणं सपरिवारमणिपेढिया

अट्टट्टमंगलगा० । तत्थ णं सूरियाभस्स देवस्स एत्थ णं महेगे
पोत्थयरयणे सन्निखित्ते चिट्ठइ । तस्स णं पोत्थयरयणस्स इमेया-
रूवे वण्णावासे पण्णत्ते, तंजहा-रयणामयाइ पत्तगाइं रिट्ठामइओ
कंबिआओ तवणिज्जमए दोरे नानामणिमए गंडी वेरुलियमए
लिप्पासणे रिट्ठामए छंदणे तवणिज्जमई संकला रिट्ठामई मसी
वइरामई लेहणी रिट्ठामयाइं अक्खराइं धम्मिए सत्थे ।
ववसायसभाए णं उवरिं अट्टट्टमंगलगा । तीसे णं ववसायसभाए
उत्तरपुरत्थिमेणं एत्थ णं नंदापुक्खरिणी पण्णत्ता हरय-
सरिसा । तीसे णं नंदाए पुक्खरणीए उत्तरपुरत्थिमेणं महेगे
बलिपीठे पण्णत्ते सव्वरयणामए अच्छे जाव पडिरूवे ॥ (सू०४०)

तस्य च सिद्धायतनस्य उत्तरपूर्वस्यामत्र महत्येका उप-
पातसभा प्रज्ञप्ता, तस्याश्च सुधर्मागमेन स्वरूपवर्णनपूर्वादिद्वार-
त्रयवर्णनमुखमण्डपप्रेक्षागृहमण्डपादिवर्णनादिप्रकाररूपेण ताव-
द्वक्तव्यं यावदुल्लोकवर्णनं, तस्याश्च बहुसमरमणीयभूमिभागस्य
बहुमध्यदेशभागेऽत्र महत्येका मणिपीठिका प्रज्ञप्ता, सा चाष्टौ
योजनान्यायामविष्कम्भाभ्यां चत्वारि योजनानि बाह्येन ' स-
व्वमणिमयी ' इत्यादि प्राग्वत् । तस्याश्च मणिपीठिकाया उपरि
अत्र महदेकं देवशयनीयं प्रज्ञप्तं, तस्य स्वरूपं यथा सुधर्मायां
सभायां देवशयनीयस्य, तस्या अप्युपपातसभाया उपरि अष्टा-
ष्टमङ्गलकादीनि प्राग्वत् । ' तीसे ण ' मित्यादि, तस्या उप-
पातसभाया उत्तरपूर्वस्यां दिशि महानेको ह्रद्ः प्रज्ञप्तः, स चैकं
योजनशतमायामतः पञ्चाशत् योजनानि विष्कम्भतो दश
योजनान्युद्वेधेन ' अच्छे रययामयकूले ' इत्यादि नन्दापुक्खरि-
ण्या इव वर्णनं निरवशेषं वक्तव्यं, ' से ण 'मित्यादि, स ह्रद्
एकया पद्मवरवेदिकया एकेन च वनखण्डेन सर्वतः समन्तात्

संपरिक्षितः, पद्मवरवेदिकावर्णनं वनखण्डवर्णनं च प्राग्वत्, तस्य हृदस्य त्रिदिशि-तिसृषु दिक्षु त्रिसोपानप्रतिरूपकाणि प्रज्ञप्तानि, तेषां च त्रिसोपानप्रतिरूपकाणां तोरणानां च वर्णनं प्राग्वत्। तस्य च हृदस्य उत्तरपूर्वस्यां दिशि अत्र महत्येका अभिषेकसभा प्रज्ञप्ता, सा च सुधर्मसभावत् प्रमाणस्वरूपद्वारत्रयमुखमण्डपादिप्रकारेण तावद्वक्तव्या यावद् गोमानसीवक्तव्यता, तदनन्तरं तथैव उल्लोकवर्णनं भूमिभागवर्णनं च तावत् यावन्मणीनां स्पर्शः । तस्या अभिषेकसभाया बहुसमरमणीयस्य भूमिभागस्य बहुमध्यदेशभागे महत्येका मणिपीठिका प्रज्ञप्ता, साप्यष्टौ योजनान्यायामविष्कम्भाभ्यां चत्वारि योजनानि बाह्व्यतः ' सव्वरयणामयी ' इत्यादि प्राग्वत्, तस्या मणिपीठिकाया उपरि अत्र महदेकं सिंहासनं, सिंहासनवर्णकः प्राग्वत्, नवरमत्र परिवारभूतानि भद्रासनानि च वक्तव्यानि, तस्मिंश्च सिंहासने सूर्याभस्य देवस्य सुबहु अभिषेकभाण्डम्-अभिषेकयोग्य उपस्कारः सन्निक्षिप्तः तिष्ठति, ' तीसे णं अभिसेयसभाए अट्टमंगलका ' इत्यादि प्राग्वत्, तस्याश्च अभिषेकसभाया उत्तरपूर्वस्यां दिशि अत्र महत्येका अलङ्कारसभा प्रज्ञप्ता, सा चाभिषेकसभावत् प्रमाणस्वरूपद्वारत्रयमुखमण्डपप्रेक्षागृहमण्डपादिवर्णनप्रकारेण तावद्वक्तव्या यावद् परिवारसिंहासनं, तत्र सूर्याभस्य देवस्य अलङ्कारिकं-अलङ्कारयोग्यं भाण्डं संनिक्षिप्तमस्ति, शेषं प्राग्वत् । तस्याश्च अलङ्कारसभाया उत्तरपूर्वस्यां दिशि अत्र महत्येका व्यवसायसभा प्रज्ञप्ता, सा च अभिषेकसभावत् प्रमाणस्वरूपद्वारत्रयमुखमण्डपादिवर्णनप्रकारेण तावद्वक्तव्या यावत् सिंहासनं सपरिवारं, तत्र महदेकं पुस्तकरत्नं सन्निक्षिप्तमस्ति, तस्य च पुस्तकरत्नस्य अयमेतद्रूपो ' वर्णावासो ' वर्णकनिवेशः प्रज्ञप्तः, रिष्टमय्यौ-रिष्टरत्नमय्यौ कम्बिके पृष्ठके इति भावः, रत्नमयो दवरको यत्र

पत्राणि प्रोतानि सन्ति, नानामणिमयो ग्रन्थिः दवरकस्यादौ येन पत्राणि न निर्गच्छन्ति, अङ्कुरत्नमयानि पत्राणि, नानामणिमयं लिब्यासनं, मषीभाजनमित्यर्थः, तपनोयमयी शृङ्खला मषीभाजनसत्का, रिष्टरत्नमयं उपरितनं तस्य छादनं, रिष्टमयी रिष्टरत्नमयी मषी, वज्रमयी लेखनी, रिष्टमयान्यक्षराणि, धार्मिकं लेख्यं, क्वचित्-‘धम्मिण सत्थे’ इति पाठः, तत्र धार्मिकं शास्त्रमिति व्याख्येयं, तस्याश्च उपपातसभाया उत्तरपूर्वस्यां दिशि महदेकं बलिपीठं प्रज्ञप्तं, तच्चाष्टौ योजनानि आयामत्रिष्कम्भतः चत्वारि योजनानि बाह्व्यतः सर्वरत्नमयं ‘अच्छ’ मित्यादि प्राग्वत्। तस्य च बलिपीठस्य उत्तरपूर्वस्यां दिशि अत्र महत्येका नन्दापुष्करिणी प्रज्ञप्ता, सा च हृदप्रमाणा, हृदस्येव च तस्या अपि त्रिसोपानवर्णनं तोरणवर्णनं च प्राग्वत् (सू० ४०) ॥ तदेवं यत्र यादृग्रूपं च सूर्याभस्य देवस्य विमानं तत्र तादृग्रूपं चोपवर्णितं, सम्प्रति सूर्याभो देव उत्पन्नः सन् यदकरोत् यथा च तस्याभिषेकोऽभवत् तदुपदर्शयति-

तेणं कालेणं तेणं समणं सूरियाभे देवे अहुणोववण्ण-
मित्तए चेव समाणे पंचविहाए पज्जत्तीए पज्जत्तीभावं गच्छइ,
तंजहा-आहारपज्जत्तीए सरीरपज्जत्तीए इंदियपज्जत्तीए आप-
पाणपज्जत्तीए भासामणपज्जत्तीए। तए णं तस्स सूरियाभस्स
देवस्स पंचविहाए पज्जत्तीए पज्जत्तीभावं गयस्स समाणस्स
इमेयारूवे अज्झत्थिए चित्तिए पत्थिए मणोगए संकप्पे समुप्प-
ज्जित्था-किं मे पुत्थि करणिज्जं ? किं मे पच्छा करणिज्जं ?
किं मे पुत्थि सेयं ? किं मे पच्छा सेयं ? किं मे पुत्थिपि पच्छावि-
हियाए सुयाए खमाए निस्सेसाए आणुगामियत्ताए भविस्सइ ?

तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स सामाणियपरिसोववन्नगा देवा
सूरियाभस्स देवस्स इमेयारूवमज्झत्थियं जाव समुप्पणं सम-
भिजाणित्ता जेणेव सूरियाभे देवे तेणेव उवागच्छंति, सूरियाभं
देवं करयलपरिग्गहियं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु जएणं
विजएणं वद्धाविन्ति २ एवं वयासी-एवं खलु देवाणुप्पियाणं
सूरियाभे विमाणे सिद्धाययणंसि जिणपडिमाणं जिणुस्सेहपमाण-
मित्ताणं अट्ठसयं संनिखित्तं चिट्ठइ। सभाए णं सुहम्माए
माणवए चेइए खंभे वइरामएसु गोलवट्टसमुग्गएसु बहूओ
जिणसकहाओ संनिखित्ताओ चिट्ठंति। ताओ णं देवाणुप्पियाणं
अण्णेसिं च बहूणं वेमाणियाणं देवाण य देवीण य अच्चणिज्जाओ
जाव पज्जुवासणिज्जाओ। तं एयं णं देवाणुप्पियाणं पुंन्वि कर-
णिज्जं, तं एयं णं देवाणुप्पियाणं पच्छा करणिज्जं, तं एयं णं
देवाणुप्पियाणं पुंन्वि सेयं, तं एयं णं देवाणुप्पियाणं पच्छा सेयं,
तं एयं णं देवाणुप्पियाणं पुंन्विपि पच्छावि हियाए सुहाए
खमाए निस्सेसाए आणुगामियत्ताए भविस्सइ ॥ (सू० ४१) ॥

तए णं से सूरियाभे देवे तेसिं सामाणियपरिसोववन्नगाणं
देवाणं अंतिए एयमट्ठं सोच्चा निसम्म हट्ठतुट्ठ जाव हियए
सयणिज्जाओ अब्भुट्ठेइ २ ता उववायसभाओ पुरत्थिमिल्लेणं
दारेणं निग्गच्छइ, जेणेव हरए तेणेव उवागच्छइ २ ता हरयं
अणुपयाहिणीकरेमाणे० २ पुरत्थिमिल्लेणं तोरणेणं अणु-
पविसइ २ ता पुरत्थिमिल्लेणं तिसोवाणपडिरूवणं पच्चोरुहइ
२ ता जलावगाहं जलमज्जणं करेइ २ जलकिट्ठं करेइ २ जला-

भिसेयं करेइ २ आयंते चोक्खे परमसुईभूए हरयाओ पच्चोत्त-
रइ २ जेणेव अभिसेयसभा तेणेव उवागच्छइ २ ता अभि-
सेयसभं अणुपयाहिणीकरेमाणे० २ पुरत्थिमिल्लेणं दारेणं
अणुपविसइ २ जेणेव सीहासणे तेणेव उवागच्छइ २ सीहा-
सणवरगए पुरत्थाभिमुहे सन्निसण्णे । तए णं सूरियाभस्स
देवस्स सामाणियपरिसोववन्नगा देवा आभिओगिए देवे सदा-
वेंति २ ता एवं वयासी-खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया ! सूरि-
याभस्स देवस्स महत्थं महग्घं महरिहं विउलं इंदाभिसेयं उवट्ठ-
वेह । तए णं ते आभिओगिआ देवा सामाणियपरिसोववन्नेहिं
देवेहिं एवं वुत्ता समाणा हट्ठा जाव हियया करयलपरिगहियं
सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्ठु 'एवं देवो तइत्ति' आणाए
विणएणं वयणं पडिसुणंति, २ ता उत्तरपुरत्थिमं दिसीभागं
अवकमंति, २ ता वेउव्वियसमुग्घाएणं समोहणंति २ ता संखे-
ज्जाइं जोयणाइं जाव दोच्चंपि वेउव्वियसमुग्घाएणं समो-
हणित्ता अट्ठसहस्सं सोवन्नियाणं कलसाणं १ अट्ठसहस्सं रूप-
मयाणं कलसाणं २ अट्ठसहस्सं मणिमयाणं कलसाणं ३ अट्ठसहस्सं
सुवण्णरूपमयाणं कलसाणं ४ अट्ठसहस्सं सुवण्णमणिमयाणं कल-
साणं ५ अट्ठसहस्सं रूपमणिमयाणं कलसाणं ६ अट्ठसहस्सं
सुवण्णरूपमणिमयाणं कलसाणं ७ अट्ठसहस्सं भोमिज्जाणं कल-
साणं ८, एवं भिंगाराणं आयंसाणं थालीणं पाईणं सुपइट्ठाणं
रयणकरंडगाणं पुप्फचंगेरीणं जाव लोमहत्थचंगेरीणं पुप्फपड-
लगाणं जाव लोमहत्थपडलगाणं छत्ताणं चामराणं तेल्लसमुग्गाणं

जाव अंजणसमुग्गाणं अट्टसहस्सं धूवकडुच्छुयाणं विउव्वंति, २
 ता ते साभाविणं य वेउव्विणं य कलसे य जाव कडुच्छुए य
 गिण्हंति २ ता सूरियाभाओ विमाणाओ पडिनिक्खमंति २ ता
 ताए उक्किट्ठाए चवलाए जाव तिरियमसंखेज्जाणं जाव वीइवय-
 माणे २ जेणेव खीरोदयसमुद्दे तेणेव उवागच्छंति २ ता
 खीरोयगं गिण्हंति जाइं तत्तुप्पलाइं ताइं गेण्हंति जाव सयसह-
 स्सपत्ताइं गिण्हंति २ जेणेव पुक्खरोदए समुद्दे तेणेव उवा-
 गच्छंति २ ता पुक्खरोदयं गेण्हंति २ ता जाइं तत्तुप्पलाइं
 सयसहस्सपत्ताइं ताइं जाव गिण्हंति २ ता जेणेव समयखेत्ते
 जेणेव भरहेरवयाइं वासाइं जेणेव मागहवरदामपभासाइं तित्थाइं
 तेणेव उवागच्छंति २ ता तित्थोदगं गेण्हंति २ ता तित्थमट्ठियं
 गेण्हंति २ जेणेव गंगासिंधुरत्तारत्तवईओ महानईओ तेणेव
 उवागच्छंति २ सल्लिलोदगं गेण्हंति २ ता उभओकूलमट्ठियं
 गेण्हंति २ ता जेणेव चुल्लहिमवंतसिहरीवासहरपव्वया तेणेव
 उवागच्छंति २ ता दगं गेण्हंति सव्वतुयरे सव्वपुप्फे सव्वगंधे
 सव्वमल्ले सव्वोसहिसिद्धत्थए गिण्हंति २ ता जेणेव पउमपुंडरीयदहे
 तेणेव उवागच्छंति २ ता दहोदगं गेण्हंति २ ता जाइं तत्थ उप्प-
 लाइं जाव सयसहस्सपत्ताइं ताइं गेण्हंति २ ता जेणेव हेमवयणर-
 वयाइं वासाइं जेणेव रोहियरोहियंसासुवण्णकूलरुप्पकूलाओ
 महाणईओ तेणेव उवागच्छंति, सल्लिलोदगं गेण्हंति उभ-
 ओकूलमट्ठियं गिण्हंति जेणेव सदावइवियडावइपरियागा
 वट्टवेयट्ठपव्वया तेणेव उवागच्छन्ति २ ता सव्वतुयरे तहेव
 जेणेव महाहिमवंतरुप्पिवासहरपव्वया तेणेव उवागच्छंति तहेव

जेणेव महापउममहापुंडरीयदहा तेणेव उवागच्छंति २ ता दहो-
दगं गिण्हंति तहेव जेणेव हरिवासरम्मगवासाइं जेणेव हरिकंत-
नारिकंताओ महाणईओ तेणेव उवागच्छंति तहेव जेणेव गंधा-
वइमालवंतपरियाया वट्टवेयडूपव्वया तेणेव तहेव जेणेव निस-
ढनीलवंतवासधरपव्वया तहेव जेणेव तिगिच्छिकेसरिदहाओ
तेणेव उवागच्छंति २ ता तहेव जेणेव महाविदेहे वासे जेणेव
सीयासीयोदाओ महाणईओ तेणेव तहेव जेणेव सव्वचक्कवट्ठि-
विजया जेणेव सव्वमागहवरदामपभासाइं तित्थाइं तेणेव उवा-
गच्छंति २ तित्थोदगं गेण्हंति २ ता सव्वंतरणईओ जेणेव
सव्ववक्खारपव्वया तेणेव उवागच्छंति सव्वतुयरे तहेव जेणेव
मंदरे पव्वए जेणेव भइसालवणे तेणेव उवागच्छंति सव्वतुयरे
सव्वपुप्फे सव्वमल्ले सव्वोसहिसिद्धत्थए य गेण्हंति २ ता जेणेव
नंदणवणे तेणेव उवागच्छंति २ ता सव्वतुयरे जाव सव्वो-
सहिसिद्धत्थए य सरसगोसीसचंदणं च दिव्वं च सुमणदामं
दहरमलयसुगंधिए य गंधे गिण्हंति २ ता एगओ मिलायंति
२ ता ताए उक्किट्ठाए जाव जेणेव सोहम्मं कप्पे जेणेव सूरि-
याभे विमाणे जेणेव अभिसेयसभा जेणेव सूरियाभे देव तेणेव
उवागच्छंति २ ता सूरियाभं देवं करयलपरिग्गहियं सिरसावत्तं
मत्थए अंजलिं कट्ठु जएणं विजएणं वट्ठारिवंति २ ता तं महत्थं
महग्घं महरिहं विउलं इंदामिसेयं उवट्ठवेति । तए णं तं सूरि-
याभं देवं चत्तारि सामाणियसाहस्सीओ अग्गमहिंसीओ सपरि-
वाराओ तिन्नि परिसाओ सत्त अणियाहिंविइणो जाव अन्नेवि

बहवे सूरियाभविमाणवासिणो देवा य देवीओ य तेहिं
 साभाविणहि य वेउन्विणहि य वरकमलपड्डाणेहि य सुरभि-
 वरवारिपडिपुण्णेहिं चंदणकयचच्चिणहिं आविद्धकंठेगुणेहिं
 पउमुप्पलपिहाणेहिं सुकुमालकोमलकरयलपरिगहिणहिं अट्ठ-
 सहस्सेणं सोवणियाणं कलसाणं जाव अट्ठसहस्सेणं भोमि-
 ज्जाणं कलसाणं सव्वोदणहिं सव्वमट्ठियाहिं सव्वतूयरेहिं
 जाव सव्वोसहिसिद्धत्थणहि य सव्विड्ढीए जाव वाइएणं महया
 २ इंदाभिसेएणं अभिसिंचंति । तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स
 महया २ इंदाभिसेए वट्ठमाणे अप्पेगइया देवा सूरियाभं वि-
 माणं नच्चोयगं नाइमट्ठियं पविरलफुसियरयरेणुविणासणं दिव्वं
 सुरभिगंधोदगं वासं वासंति । अप्पेगइया देवा हयरयं नट्ठरयं
 भट्ठरयं उवसंतरयं पसंतरयं करेंति । अप्पेगइया देवा सूरियाभं
 विमाणं आसियसंमज्जिओवलित्तं सुइसंमट्ठरत्थंतरावणवीहियं
 करेंति । अप्पेगइया देवा सूरियाभं विमाणं मंचाइमंचकलियं
 करेंति । अप्पेगइया देवा सूरियाभं विमाणं नानाविहरागोसियं
 झयपडागाइपडागमंडियं करेंति अप्पेगइया देवा सूरियाभं विमाणं
 लाउल्लोइयमहियं गोसीससरसरत्तचंदणदहरदिण्णपंचंगुलितलं
 करेंति अप्पेगइया देवा सूरियाभं विमाणं उवचियचंदणकलसं
 चंदणघडसुकयतोरणपडिदुवारदेसभागं करेंति । अप्पेगइया देवा
 सूरियाभं विमाणं आसत्तोसत्तविउल्लवट्ठक्खारियमल्लदामकलावं
 करेंति । अप्पेगइया देवा सूरियाभं विमाणं पंचवण्णसुरभिमुक्कमु-
 प्फुंजोववारकलियं करेंति । अप्पेगइया देवा सूरियाभं कालागुरु-

पवरकुंदुरुक्तुरुक्कधूवमघमघंतगंधुद्धूयाभिरामं करेति । अप्पेगइया
 देवा सूरियाभं विमाणं सुगंधगंधियं गंधवट्टिभूयं करेति । अप्पे-
 गइया देवा हिरण्णवासं वासंति सुवण्णवासं वासंति रययवासं
 वासंति वइरवासं० पुप्फवासं० फलवासं० मल्लवासं० गंधवासं०
 चुण्णवासं० आभरणवासं वासंति । अप्पेगइया देवा हिरण्णविहिं
 भाएंति, एवं सुवण्णविहिं भाएंति रयणविहिं पुप्फविहिं फल-
 विहिं मल्लविहिं चुण्णविहिं वत्थविहिं गंधविहिं० । तत्थ अप्पेग-
 इया देवा आभरणविहिं भाएंति अप्पेगइया चउच्चिहं वाइयं
 वाइंति-ततं विततं घणं झुसिरं । अप्पेगइया देवा चउच्चिहं गेयं
 गायंति, तंजहा-उक्खित्तायं पायत्तायं मंदायं रोइयावसाणं ।
 अप्पेगइया देवा दुयं नट्टविहिं उवदंसेति अप्पेगइया विलंबिय-
 णट्टविहिं उवदंसेति अप्पेगइया देवा दुयविलंबियं णट्टविहिं उव-
 दंसेति । एवं अप्पेगइया अंचियं नट्टविहिं उवदंसेति अप्पेगइया
 देवा आरभडं भसोलं आरभडभसोलं उप्पयनिचयपमत्तं संकुचि-
 यपसारियं रियारियं भंतसंभंतणामं दिव्वं नट्टविहिं उवदंसेति ।
 अप्पेगइया देवा चउच्चिहं अभिणयं अभिणयंति, तंजहा-दिट्ठं-
 तियं पाडंतियं सामंतोवणिवाइयं लोगभंतोमज्झावसाणियं । अप्पे-
 गइया देवा बुक्कारेति अप्पेगइया देवा पीणेति अप्पेगइया वासेति
 अप्पेगइया हक्कारेति अप्पेगइया विणंति तडवेति । अप्पेगइया
 वग्गंति अप्फोडंति । अप्पेगइया अप्फोडंति वग्गंति अप्पे० तिवइं
 छिंदंति । अप्पेगइया हयहेसियं करेति अप्पेगइया हत्थिगुल-
 गुलाइयं करेति अप्पेगइया रहघणघणाइयं करेति अप्पेगइया

हयहेसियहत्थिगुलगुलाइयरहघणघणाइयं करेति । अप्पेगइया
 उच्छोलेंति । अप्पेगइया पच्छोलेंति अप्पेगइया उक्किट्ठियं करोति ।
 अप्पेगइया उच्छोलेंति पच्छोलेंति उक्किट्ठियं करेति अप्पेगइया
 तिन्निवि । अप्पेगइया उवायंति अप्पेगइया उववायंति अप्पेगइया
 परिवयंति अप्पेगइया तिन्निवि । अप्पेगइया सीहनायंति अप्पे-
 गइया दहरयं करेति अप्पेगइया भूमिचवेडं दलयंति अप्पेगइया
 तिन्निवि । अप्पेगइया गज्जंति अप्पेगइया विज्जुयायंति अप्पे-
 गइया वासं वासंति अप्पेगइया तिन्निवि करेति । अप्पेगइया
 जलंति अप्पेगइया तवंति अप्पेगइया पववंति अप्पेगइया तिन्निवि ।
 अप्पेगइया हक्कारेति अप्पेगइया थुक्कारेति अप्पेगइया धक्कारेति,
 अप्पेगइया साइं २ नामाइं साहेति अप्पेगइया चत्तारिवि । अप्पे-
 गइया देवा देवसन्निवायं करेति, अप्पेगइया देवुज्जोयं करेति,
 अप्पेगइया देवुकलियं करेति, अप्पेगइया देवा कहकहगं करेति,
 अप्पेगइया देवा दुहदुहगं करेति, अप्पेगइया चेलुक्खेवं करेति,
 अप्पेगइया देवसन्निवायं देवुज्जोयं देवुकलियं देवकहकहगं देव-
 दुहदुहगं चेलुक्खेवं करेति । अप्पेगइया उप्पलहत्थगया जाव सय-
 सहस्सपत्तहत्थगया अप्पेगइया कलसहत्थगया जाव धूवकडुच्छु-
 यहत्थगया हट्ठुट्ठ जाव हियया सव्वओ समंता आहावंति
 परिधावंति । तए णं तं सूरियाभं देवं चत्तारि सामाणियसाह-
 स्सीओ जाव सोलस आयरक्खदेवसाहस्सीओ अण्णे य बहवे
 सूरियाभरायहाणिवत्थव्वा देवा य देवीओ य महया महया
 इंदाभिसेगेणं अभिसिंचंति २ ता पत्तेयं २ करयलपरिगग्हियं

सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्टु एवं वयासी-जय२ नंदा जय २
 भदा जय जय नंदा भदं ते अजियं जिणाहि, जियं च पालेहि,
 जियमज्जे वसाहि, इंदो इव देवाणं, चंदो इव ताराणं. चमरो इव
 असुराण, धरणो इव नागाणं, भरहो इव मणुयाणं, बहूइं पलिआ-
 वमाइं बहूइं सागरोवमाइं बहूइं पलिओवमसागरोवमाइं चउण्हं
 सामाणियसाहस्सीणं जाव आयरक्खदेवसाहस्सीणं सूरियाभस्स
 विमाणस्स अन्नेसिं च बहूणं सूरियाभविमाणवासीणं देवाण य
 देवीण य आहेवच्चं जाव महया २ कारेमाणे पालेमाणे विहराहि
 त्तिकट्टु जय २ सइं पउंजंति । तए णं से सूरियाभे देवे महया
 २ इंदाभिसेगेणं अभिसित्ते समाणे अभिसेयसभाओ पुरत्थि-
 मिल्लेणं दारेणं निग्गच्छइ २ ता जेणेव अलंकारियसभा तेणेव
 उवागच्छइ २ ता अलंकारियसभं अणुप्पयाहिणीकरेमाणे २
 अलंकारियसभं पुरत्थिमिल्लेणं दारेणं अणुपविसइ २ जेणेव
 सीहासणे तेणेव उवागच्छइ सीहासणवरगए पुरत्थाभिमुहेसन्नि-
 सण्णे । तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स सामाणियपरिसोवव-
 न्नागा अलंकारियभंडं उवट्ठव्वेति । तए णं से सूरियाभे देवे तप्प-
 ढमयाए पम्हलसूमालाए सुरभीए गंधकासाइए गायाइं लूहेइ
 २त्ता सरसेणं गोसीसचंदणेणं गायाइं अणुलिंपइ २ ता नासा-
 नीसासवायवोज्झं चक्खुहरं वण्णफरिसजुत्तं हयलालापेलवा-
 इरेणं धवलं वण्णगखचियन्तकम्मं आगासफालियसमप्पभं दिव्वं
 देवदूसजुयलं नियंसेइ २त्ता हारं पिण्ढेइ २ अद्धहारं पिण्ढेइ
 २त्ता एगावलिं पिण्ढेइ २त्ता मुत्तावलिं पिण्ढेइ २ ता रयणा-

वलिं पिण्डेइ २ ता एवं अंगैयाइं केयूराइं कडगाइं तुडियाइं
 कडिसुत्तगं दसमुद्धानंतगं विकच्छसुत्तगं मुरविं पालंबं कुंडलाइं
 २ चूडामणिं मउडं पिण्डेइ २ गंथिमवेढिमपूरिमसंघाइमेणं चउ-
 व्विहेणं मल्लेणं कप्परुक्खगं पिव अप्पाणं अलंकियविभूसियं
 करेइ २ दहरमलयसुगंधगंधिएहिं गाय्याइं भुखंडेइ दिव्वं च
 सुमणदामं पिण्डेइ ॥ (सू० ४२) ॥

‘तेणं कालेणं तेणं समएण’ मित्यादि, तस्मिन् काले
 तस्मिन् समये सूर्याभो देवः सूर्याभे विमाने उपपातसभायां
 देवशयनीये देवदूष्यान्तरे प्रथमतोऽङ्गुलासंख्येयभागमात्रया
 अवगाहनया समुत्पन्नः ‘तए ण’ मित्यादि सुगमं, नवरं इह
 भाषामनःपर्याप्त्योः समाप्तिकालान्तरस्य प्रायः शेषपर्याप्ति-
 समाप्तिकालान्तरापेक्षया स्तोकत्वादेकत्वेन विवक्षणमिति
 ‘पंचविहाए पज्जत्तीए पज्जत्तीभावं गच्छइ’ इत्युक्तं । ‘तए
 ण’ मित्यादि, ततस्तस्य सूर्याभस्य देवस्य पञ्चविधया
 पर्याप्त्या पर्याप्तिभावमुपगतस्य सतोऽयमेतद्रूपः संकल्पः समुद-
 पद्यत-‘अब्भत्थिए’ इत्यादि पदव्याख्यानं पूर्ववत्, किं ‘मे’
 मम पूर्वं करणीयं किं मे पश्चात्करणीयं? किं मे पूर्वं
 कर्तुं श्रेयः? किं मे पश्चात् कर्तुं श्रेयः?, तथा किं मे
 पूर्वमपि च पश्चादपि च हिताय भावप्रधानोऽयं निर्देशो
 हितत्वाय-परिणामसुन्दरतायै सुखाय-शर्मणे क्षमाय-अयमपि
 भावप्रधानो निर्देशः संगतत्वाय निश्रेयसाय निश्चितकल्याणाय
 अनुगामिकतायै-परस्परशुभानुबन्धसुखाय भविष्यतीति, इह
 प्राक्तनो ग्रन्थः प्रायोऽपूर्वो भूयानपि च पुस्तकेषु वाचना-
 भेदस्ततो माभूत् शिष्याणां सम्मोह इति कापि सुगमोऽपि
 यथावस्थितवाचनाक्रमप्रदर्शनार्थं लिखितः, इत ऊर्ध्वं तु प्रायः
 सुगमः प्राग्व्याख्यातस्वरूपश्च न च वाचनाभेदोऽप्यतिबाधर

इति स्वयं परिभावनीयो, विषमपदव्याख्या तु विधास्यते इति ।
 'तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स सामाणियपरिसोवन्नगा
 देवा इममेयारूव' मित्यादि 'आयंते' इति नवानामपि श्रोतसां
 शुद्धोदकप्रक्षालनेन आचान्तो-गृहीताचमनश्चोक्षः स्वल्पस्यापि
 शङ्कितमलस्यापनयनात् अत एव परमशुचिभूतो, 'महत्थं
 महग्घं महरिहं विउलं इंदाभिसेय' मिति, महान् अर्थो-
 मणिकनकरत्नादिक उपयुज्यमानो यस्मिन् स महार्थः तं, तथा
 महान् अर्थः-पूजा यत्र स महार्थः तं, महम्-उत्सवमर्हतीति
 महार्हस्तं, विपुलं-विस्तीर्णं शकाभिषेकवत् इन्द्राभिषेकमुप-
 स्थापयत 'अट्टसहस्सं सोवणियाण कलसाणं विउव्वंती'
 त्यादि, अत्र भूयान् वाचनामेद इति यथावस्थितवाचना-
 प्रदर्शनाय लिख्यते, अष्टसहस्रं-अष्टाधिकं-सहस्रं सौवर्णिकानां
 कलशानां १ अष्टसहस्रं रूप्यमयानां २ अष्टसहस्रं मणिमयानां
 ३ अष्टसहस्रं सुवर्णमणिमयानां ४ अष्टसहस्रं सुवर्णरूप्यमयानां
 ५ अष्टसहस्रं रूप्यमणिमयानां ६ अष्टसहस्रं सुवर्णमणिमयानां
 ७ अष्टसहस्रं भौमेयानां कलशानां ८ अष्टसहस्रं भृङ्गाराणा-
 मेवमादर्शस्थालपात्रीसुप्रतिष्ठितवातकरकचित्ररत्नकरण्डकपु-
 ष्पचङ्गेरी यावल्लोमहस्तकपटलकसिंहासनच्छत्रचामरसमुद्रकध्व-
 जधूपकडुच्छुकानां प्रत्येकं २ अष्टसहस्रं २ विकुर्वति विकुर्वित्वा
 'ताए उक्किट्ठाए' इत्यादि व्याख्यातार्थः, 'सव्वतुवरा' इत्यादि,
 सर्वान् तूवरान्-कषायान् सर्वाणि पुष्पाणि सर्वान् गन्धान्-
 गन्धवासादीन् सर्वाणि माल्यानि ग्रन्थितादिभेदभिन्नानि सर्वौ-
 षधोन् सिद्धार्थकान्-सर्षपकान् गृह्णन्ति, इहैवं क्रमः-पूर्वं
 क्षीरसमुद्रे उपागच्छन्ति तत्रोदकमुत्पलादीनि च गृह्णन्ति, ततः
 पुष्करोदे समुद्रे तत्रापि तथैव, ततो मनुष्यक्षेत्रे भरतैरावत-
 वर्षेषु मागधादिषु तीर्थेषु तीर्थोदकं तीर्थमृत्तिकां च गृह्णन्ति,
 ततो गङ्गासिन्धुरक्तारक्तवतीषु नदीषु सलिलोदकं-नद्युदकमु-

भयतटमृत्तिकां च गृह्णन्ति, ततः क्षुल्लहिमवत्शिखरिषु सर्व-
तूवरसर्वपुष्पसर्वमाल्यसर्वौषधिसिद्धार्थकान्, ततस्तत्रैव पद्म-
हृदपौण्डरीकहृदेषु हृदोदकमुत्पलादीनि च तद्गतानि, ततो
हेमवतैरण्यवतवर्षेषु रोहितारोहितांशासुवर्णकूलारूप्यकूलासु
महानदीषु सलिलोदकमुभयतटमृत्तिकां, तदनन्तरं शब्दापाति-
विकटापातिवृत्तवैताढ्येषु सर्वतूवरादीन्, ततो महाहिमवद्रुग्नि-
वर्षधरपर्वतेषु सर्वतूवरादीन्, ततो महापद्मपुण्डराकहृदेषु हृदोद-
कादीनि, तदनन्तरं हरिवर्षरम्यकवर्षेषु हरिसलिलाहरिकान्ता-
नरकान्तानारीकान्तासु महानदीषु सलिलोदकमुभयतटमृत्तिकां
च, ततो गन्धापातिमाल्यवत्पर्यायवृत्तवैताढ्येषु तूवरादीन्,
ततो निषधनीलवद्वर्षधरपर्वतेषु सर्वतूवरादीन्, तदनन्तरं तद्गतेषु
तिगिच्छिकेसरिमहाहृदेषु हृदोदकादीनि, ततः पूर्वविदेहापर-
विदेहेषु सीतासीतोदानदीषु सलिलोदकमुभयतटमृत्तिकां च,
ततः सर्वेषु चक्रवर्त्तिविजेतव्येषु मागधादिषु तीर्थेषु तीर्थोदकं
तीर्थमृत्तिकां च, तदनन्तरं वक्षस्कारपर्वतेषु सर्वतूवरादीन्,
ततः सर्वासु अन्तरनदीषु सलिलोदकमुभयतटमृत्तिकां च,
तदनन्तरं मन्दरपर्वते भद्रशालवने तूवरादीन्, ततो नन्दनवने
तूवरादीन् सरसं च गोशोर्षचन्दनं, तदनन्तरं सौमनसवने
सर्वतूवरादीन् सरसं च गोशीर्षचन्दनं दिव्यं च सुमनोदाम
गृह्णन्ति, ततः पण्डकवने तूवरपुष्पगन्धमाल्यसरसगोशोर्षचन्द-
नदिव्यसुमनोदामानि, 'दहरमलय सुगंधिषु यं गंधे गिण्हांति'
इति दर्दरः-चीवरावनदं कुण्डिकादिभाजनमुखं तेन गालितं
तत्र पक्वं वा यत् मलयोद्भवतया प्रसिद्धत्वात् मलयजं-श्रीखण्डं
येषु तान् सुगन्धिकान्-परमगन्धोपेतान् गन्धान् गृह्णन्ति,
'आसियसंमज्जिओवलित्तं सुइसम्मट्ठरत्थंतरावणवीहियं करेइ'
इति आमिक्तम्-उदकच्छटकेन सन्मार्जितं-संभाव्यमानकचवर-
शोधनेन उपलिप्तमिव गोमयादिना उपलिप्तं तथा सिक्तानि

जलेनात एव शुचीनि-पवित्राणि संमृष्टानि-कचवरापनयनेन
 रथ्यान्तराणि आपणवीथय इव-हट्टमार्गा इवापणवीथयो-रथ्या-
 विशेषा यस्मिन् तत्तथा कुर्वन्ति, 'अप्येगइया देवा हिरण्य-
 विहिं भाषन्ति' अप्येककाः-केचन देवा हिरण्यविधि-हिरण्य-
 रूपं मङ्गलभूतं प्रकारं भाजयन्ति-विश्राणयन्ति, शेषदेवेभ्यो
 ददतीति भावः, एवं सुवर्णरत्नपुष्पफलमाल्यगन्धचूर्णाभरण-
 विधिभाजनमपि भावनीयम् । 'उण्यायनिवाष्'त्यादि, उत्पात-
 पूर्वो निपातो यस्मिन् स उत्पातनिपातस्तं, एवं निपातोत्पातं
 संकुचितप्रसारितं 'रियारिय' मिति गमनागमनं भ्रान्तसं-
 भ्रान्तनामं आरभटभसोलं दिव्यं नाट्यविधिमुपदर्शयन्ति,
 अप्येकका देवा 'बुक्कारेति' बुक्काशब्दं कुर्वन्ति, 'पीणन्ति'
 पीनयन्ति-पीनमात्मानं कुर्वन्ति स्थूला भवन्तीत्यर्थः, 'लासन्ति'
 लासयन्ति लास्यरूपं नृत्यं कुर्वन्ति, 'तंडवन्ति' त्ति ताण्ड-
 वयन्ति-ताण्डवरूपं नृत्यं कुर्वन्ति, 'बुक्कारेति' बुक्कारं कुर्वन्ति
 'अप्फोडन्ति' आस्फोटयन्ति, भूम्यादिकमिति गम्यते, 'उच्छ-
 लन्ति' त्ति उच्छलयन्ति 'पोच्छलन्ति' प्रोच्छलयन्ति 'उवयन्ति'
 त्ति अवपतन्ति 'उप्पयन्ति' त्ति उत्पतन्ति 'परिवयन्ति' त्ति
 परिपतन्ति तिर्यक् निपतन्तीत्यर्थः 'जलन्ति' त्ति ज्वालामाला-
 कुला भवन्ति 'तावन्ति' त्ति तप्ता भवन्ति प्रतप्ता भवन्ति
 'थुक्कारेति' त्ति महता शब्देन थूत्कुर्वन्ति 'देवोक्कलियं करेति'
 त्ति देवानां वातस्येवोत्कलिका देवोत्कलिका तां कुर्वन्ति,
 'देवकहकहं करेति' त्ति प्राकृतानां देवानां प्रमोदभरवशतः
 स्वेच्छावचनैर्बोलकोलाहलो देवकहकहकस्तं कुर्वन्ति 'दुहदुहकं
 करेति' दुहदुहकमित्यनुकरणमेतत् । 'तप्पढमयाप पम्हलाष्
 सुकुमालाप सुरभीष् गंधकासाइयाप गायाइं लूहन्ति' इति
 तत्प्रथमतया-तस्यामलङ्कारसभायां प्रथमतया पक्षमला च सा
 सुकुमारा च पक्षमलसुकुमारा तथा सुरभ्या गन्धकाषायिक्या

-सुरभिगन्धकषायद्रव्यपरिकर्मितया लघुशाटिकया गात्राणि
रुक्षयन्ति, 'नासानोसासवायवोज्झ' मिति नासिकानिश्वास-
वातवाह्यमनेन तत्श्लक्ष्णतामाह, 'चक्षुर्हुर' मिति चक्षुर्हरति
-आत्मवशं नयति विशिष्टरूपातिशयकलितत्वात् इति चक्षुर्हरं
'वर्णफरिसजुत्त' मिति वर्णेन स्पर्शेन चातिशयेनेति गम्यते
युक्तं वर्णस्पर्शयुक्तं, 'हयलालापेलवाइरेग' मिति हयलाला-
अश्वलाला तस्या अपि पेलवमतिरेकेण हयलालापेलवातिरेकं
'नाम नाम्नैकार्ये समासो बहुल' मिति समासः, अतिविशिष्ट-
मृदुत्वलघुत्वगुणोपेतमिति भावः, धवलं-श्वेतं, तथा कनकेन
खचितानि-विच्छुरितानि अन्तर्कर्माणि-अञ्चलयोर्वानलक्षणानि
यस्य तत् कनकखचितान्तर्कर्म आकाशस्फटिकं नामातिस्वच्छः
स्फटिकविशेषस्तत्समप्रभं दिव्यं देवदूत्ययुगलं 'नियंसेइ'
परिधत्ते परिधाय हारादीन्याभरणानि पिनहति, तत्र हारः-
अष्टादशसरिकः अर्धहारो-नवसरिकः एकावली-विचित्रमणिका
मुक्तावली-मुक्ताफलमयी रत्नावली-रत्नमयमणिकात्मिका
प्रालम्बः-तपनोयमयो विचित्रमणिरत्नभक्तिचित्र आत्मनः प्रमा-
णेन सुप्रमाण आभरणविशेषः, कटकानि-कलाचिकाभरणानि
त्रुटितानि-बाहुरक्षिकाः अङ्गदानि-बाह्याभरणविशेषाः दशमुद्रि-
कानन्तकं हस्ताङ्गलिसंबन्धि मुद्रिकादशकं कुण्डले-कर्णाभरणे
'चूडामणि' मिति चूडामणिर्नाम सकलपार्थिवरत्नसर्वसारो
देवेन्द्रमनुष्येन्द्रमूर्द्धकृतनिवासो निःशेषामङ्गलाशान्तिरोगप्रमुख-
दोषापहारकारी प्रवरलक्षणोपेतः परममङ्गलभूत आभरणविशेषः
'चित्तरयणसंकडं मण्डमिति' चित्राणि-नानाप्रकाराणि यानि
रत्नानि तैः संकटश्चित्ररत्नसङ्कटः प्रभूतरत्ननिचयोपेत इति
भावः, तं 'दिव्यं सुमणदामं' ति पुष्पमालां, 'गन्धिमे' त्यादि,
ग्रन्थिमं-ग्रन्थनं ग्रन्थस्तेन निर्वृत्तं ग्रन्थिमं 'भावादिमः प्रत्ययः'
यत्सूत्रादिना ग्रन्थ्यते तद्ग्रन्थिममिति भावः, पूरिमं यत् ग्रन्थितं

सत् वेष्टयते, तथा पुष्पलम्बूसको गण्डक इत्यर्थः, पूरिमं येन वंशशलाकामयं पञ्जरादि पूर्यते, संघातिमं यत् परस्परतो नालसंघातेन संघात्यते ॥ (सू० ४१ ॥ ४२ ॥)

तए णं से सूरियाभे देवे केसालंकारेणं मल्लालंकारेण आ-
भरणालंकारेण वत्थालंकारेणं चउच्चिहेण अलंकारेण अलंकिय-
विभूसिए समाणे पडिपुण्णालंकारे सीहासणाओ अब्भुट्टेइ २
अलंकारियसभाओ पुरत्थिमिल्लेणं दारेणं पडिनिक्खमइ २ ता
जेणेव ववसायसभा तेणेव उवागच्छइ ववसायसभं अणुपयाहि-
णीकरेमाणे २ पुरत्थिमिल्लेणं दारेणं अणुपविसइ, जेणेव सी-
हासणवरण जाव सन्निसण्णे । तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स
सामाणियपरिसोववन्नगा देवा पोत्थयरयणं उवणेंति । तए
णं से सूरियाभे देवे पोत्थयरयणं गिण्हइ २ पोत्थयरयणं
मुयइ २ पोत्थयरयणं विहाडेइ २ पोत्थयरयणं वाएइ २ ता
धम्मियं ववसायं गिण्हइ २ ता पोत्थयरयणं पडिनिक्खवइ
सीहासणाओ अब्भुट्टेइ २ ता ववसायसभाओ पुरत्थिमिल्लेणं
दारेणं पडिनिक्खमइ २ ता जेणेव नंदापुक्खरणी तेणेव उवा-
गच्छइ २ ता नंदापुक्खराण पुरत्थिमिल्लेणं तोरणेणं पुरत्थि-
मिल्लेणं तिसोवाणपडिरूवणं पच्चोरुहइ २ ता हत्थपायं पक्खा-
लेइ २ ता आयंते चोक्खे परमसूइभूए एगं महं सेयं रययामयं
विमलं सलिलपुण्णं मत्तगयमुहागिइ कुंभसमाणं भिंगारं पगेण्हइ
२ जाइं तत्थ उप्पलाइं जाव सयसहस्सपत्ताइं ताइं गेण्हइ २
नंदाओ पुक्खरिणीओ पच्चोरुहइ २ ता जेणेव सिद्धाययणे तेणेव
पहारेत्थ गमणाए ॥ (सू० ४३) ॥

तए णं तं सूरियाभं देवं चत्तारि य सामाणियसाहस्सीओ
जाव सोलस आयरक्खदेवसाहस्सीओ अन्ने य बहवे सूरियाभ
जाव देवीओ य अप्पेगइया देवा उप्पलहत्थगया जाव सयस-
हस्सपत्तहत्थगया सूरियाभं देवं पिट्ठओ २ समणुगच्छंति । तए
णं तं सूरियाभं देवं बहवे आभिओगिया देवा य देवीओ य
अप्पेगइया कलसहत्थगया जाव अप्पेगइया ध्रुवक्कुच्छुयहत्थ-
गया हट्ठतुट्ठ जाव सूरियाभं देवं पिट्ठओ समणुगच्छंति । तए णं
से सूरियाभे देवे चउहिं सामाणियसाहस्सीहिं जाव अन्नेहिं य
बहूहि य सूरियाभ जाव देवेहि य देवीहि य सद्धिं संपरिवुडे
सन्विट्ठीए जाव णाइयरवेणं जेणेव सिद्धाययणे तेणेव उवा-
गच्छइ २ सिद्धाययणं पुरत्थिमिहेणं दारेणं अणुपविसइ २ ता
जेणेव देवच्छंदए जेणेव जिणपडिमाओ तेणेव उवागच्छइ २
जिणपडिमाणं आलोए पणामं करेइ २ लोमहत्थगं गिण्हइ २
जिणपडिमाणं लोमहत्थए पमज्जइ २ ता जिणपडिमाओ सुर-
भणा गंधोदएणं ण्हाणेइ २ ता सरसेणं गोसीसचंदणेणं गायाइं
अणुलिंपइ २ ता सुरभिगंधकासाइएणं गायाइं लूहेइ २ ता
जिणपडिमाणं अहयाइं देवदूसजूयलाइं नियंसेइ २ ता पुप्फा-
रुहणं मल्लारुहणं गंधारुहणं चुण्णारुहणं वण्णारुहणं वत्थारुहणं
आभरणारुहणं करेइ २ ता आसत्तोसत्तविउलवट्ठवघारियमल्ल-
दामकलावं करेइ २ ता कयग्गहगहियकरयलपम्भट्ठविप्पमुक्केणं
दसद्धवण्णेणं कुसुमेणं मुक्कपुप्फपुंजोवयारकलियं करेइ २ ता
जिणपडिमाणं पुरओ अच्छेहिं सण्हेहिं रययामएहिं अच्छरसा-

तंदुलेहिं अट्टइ मंगले आलिहइ, तंजहा-सोत्थिय जाव दप्पणं ।
 तयाणंतरं च णं चंदप्पभरणवइरवेरुलियविमलदंडं कंचणमणि-
 रयणभत्तिचित्तं कालागुरुपवरकुंदुरुकतुरुकधूवमघमघंतगंधुत्तमाणु-
 विद्धं च धूववट्ठिं विणिम्भुयंतं वेरुलियमयं कडुच्छुयं पग्गहिय
 पयत्तेणं धूवं दाऊण जिणवराणं अट्टसयविसुद्धगन्थजुत्तेहिं अत्थ-
 जुत्तेहिं अपुणरुत्तेहिं महावित्तेहिं संथुणइ २ सत्तट्ट पयाइं पच्चो-
 सकइ २ ता वामं जाणुं अंचेइ २ ता दाहिणं जाणुं धरणि-
 तलंसि निहट्टुतिकखुत्तो मुद्धाणं धरणितलंसि निवाडेइ २ ता ईसिं
 पच्चुण्णमइ २ करयलपरिग्गहियं सिरसावत्तं मत्थए अंजलिं कट्टु
 एवं वयासी-नमोत्थु णं अरहंताणं जाव संपत्ताणं, वदइ नमं-
 सइ २ ता जेणेव देवच्छंदए जेणेव सिद्धाययणस्स बहुमज्झ-
 देसभाए तेणेव उवागच्छइ २ ता लोमहत्थगं परामुसइ २ सि-
 द्दाययणस्स बहुमज्झदेसभागं लोमहत्थेणं पमज्जइ, दिव्वाए दग-
 धाराए अब्भुक्खेइ, सरसेणं गोसीसचंदणेणं पंचंगुलितलं मंड-
 लं आलिहइ २ कयग्गाहगहियं जाव पुंजोवयारकलियं करेइ
 २ ता धूवं दलयइ, जेणेव सिद्धाययणस्स दाहिणिल्ले दारे
 तेणेव उवागच्छइ २ लोमहत्थगं परामुसइ २ ता दारचेडीओ
 य सालभंजियाओ य वालरूवए य लोमहत्थेणं पमज्जइ २ ता
 दिव्वाए दगधाराए अब्भुक्खेइ २ सरसेणं गोसीसचंदणेणं
 चच्चए दलयइ २ ता पुप्फारूहणं जाव आभरणारूहणं
 करेइ २ ता आसत्तोसत्त जाव धूवं दलयइ २ ता जेणेव
 दाहिणिल्लस्स मुहमंडवस्स उत्तरिल्ला खंभपंती तेणेव उवा-

गच्छइ २ ता लोमहत्थं परामुसइ २ ता थंभे य सालि-
भंजियाओ य वालरूवए य लोमहत्थएणं पमज्जइ जहा चेव पच्च-
त्थिमिल्लस्स दारस्स जाव धूवं दलयइ २ ता जेणेव दाहिणि-
ल्लस्स मुहमंडवस्स पुरत्थिमिल्ले दारे तेणेव उवागच्छइ २ ता
लामहत्थगं परामुसइ दारचेडीओ तं चेव सव्वं जेणेव दाहिणि-
ल्लस्स मुहमंडवस्स दाहिणिल्ले दारे तेणेव उवागच्छइ २ ता
दारचेडीओ य तं चेव सव्वं जेणेव दाहिणिल्ले पेच्छाघरमंडवे
जेणेव दाहिणिल्लस्स पेच्छाघरमंडवस्स बहुमज्झदेसभागे जेणेव
वइरामए अक्खाडए जेणेव मणिपेढिया जेणेव सीहासणे तेणेव
उवागच्छइ २ ता लोमहत्थगं परामुसइ २ ता अक्खाडगं च
मणिपेढियं च सीहासणं च लोमहत्थएणं पमज्जइ २ ता दिव्वाए
दगधाराए सरसेणं गोसीसचंदणेणं चच्चए दलयइ, पुप्फारूहणं
आसत्तोसत्त जाव धूवं दलेइ २ ता जेणेव दाहिणिल्लस्स पेच्छा-
घरमंडवस्स पच्चत्थिमिल्ले दारे० उत्तरिल्ले दारे तं चेव जं चेव
पुरत्थिमिल्ले दारे तं चेव, दाहिणे दारे तं चेव, जेणेव दाहि-
णिल्ले चेइयथूमे तेणेव उवागच्छइ २ ता धूभं च मणिपेढियं
च दिव्वाए दगधाराए जाव धूवं दलेइ, जेणेव पच्चत्थिमिल्ला
मणिपेढिया जेणेव पच्चत्थिमिल्ला जिणपडिमा तं चेव,
जेणेव उत्तरिल्ला जिणपडिमा तं चेव सव्वं, जेणेव पुरत्थिमिल्ला
मणिपेढिया जेणेव पुरत्थिमिल्ला जिणपडिमा तेणेव उवागच्छइ
२ तं चेव, दाहिणिल्ला मणिपेढिया दाहिणिल्ला जिणपडिमा तं
चेव, जेणेव दाहिणिल्ले चेइयरूक्खे तेणेव उवागच्छइ २ तं

चेव, जेणेव महिंदज्झए जेणेव दाहिणिल्ला नंदापुक्खरणी तेणेव
 उवागच्छइ लोमहत्थगं परामुसइ तोरणे य तिसोवाणपडिरूवए
 सालिभंजियाओ य वालरूवए य लोमहत्थएण पमज्जइ
 दिव्वाए दग्धाराए सरसेणं गोसीसचदणेणं धूवं दलयइ,
 सिद्धाययणं अणुपयाहिणीकरेमाणे जेणेव उत्तरिल्ला नंदा-
 पुक्खरणी तेणेव उवागच्छइ २ तं चेव, जेणेव उत्तरिल्ले
 चेइयरूक्खे तेणेव उवागच्छइ जेणेव उत्तरिल्ले चेइयधूमे
 तहेव जेणेव पच्चत्थिमिल्ला पेढिया जेणेव पच्चत्थिमिल्ला
 जिणपडिमा तं चेव, उत्तरिल्ले पेच्छाघरमंडवे तेणेव उवागच्छइ
 २ ता जा चेव दाहिणिल्लवत्तवया सा चेव सव्वा पुरत्थिमिल्ले
 दारे, दाहिणिल्ला खंभपंती तं चेव सव्वं, जेणेव उत्तरिल्ले मुह-
 मंडवे जेणेव उत्तरिल्लस्स मुहमंडवस्स बहुमज्झदेसभाए तं चेव
 सव्वं पच्चत्थिमिल्ले दारे तेणेव० उत्तरिल्ले दारे दाहिणिल्ला
 खंभपंती सेसं तं चेव सव्वं, जेणेव सिद्धाययणस्स उत्तरिल्ले
 दारे तं चेव, जेणेव सिद्धाययणस्स पुरत्थिमिल्ले दारे तेणेव
 उवागच्छइ २ ता तं चेव, जेणेव पुरत्थिमिल्ले मुहमंडवे जेणेव
 पुरत्थिमिल्लस्स मुहमंडवस्स बहुमज्झदेसभाए तेणेव उवागच्छइ
 २ ता तं चेव। पुरत्थिमिल्लस्स मुहमंडवस्स दाहिणिल्ले दारे पच्च-
 त्थिमिल्ला खंभपंती उत्तरिल्ले दारे तं चेव, पुरत्थिमिल्ले दारे
 तं चेव, जेणेव पुरत्थिमिल्ले पेच्छाघरमंडवे, एवं धूमे जिणप-
 डिमाओ चेइयरूक्खा महिंदज्झया नंदा पुक्खरिणी तं चेव जाव
 धूवं दलयइ २ ता जेणेव सभा सुहम्मा तेणेव उवागच्छइ २ ता

संभं सुहम्मं पुरत्थिमिल्लेणं दारेणं अणुपविसइ २ ता जेणेव
माणवए चेइयखंभे जेणेव वइरामए गोलवट्टसमुग्गे तेणेव उवा-
गच्छइ २ ता लोमहत्थगं परामुसइ २ वइरामए गोलवट्टसमु-
ग्गए लोमहत्थेणं पमज्जइ २ वइरामए गोलवट्टसमुग्गए विहाडेइ
२ जिणसगहाओ लोमहत्थेणं पमज्जइ २ ता सुरभिणा गंधो-
दणं पक्खालेइ २ ता अग्गेहिं वरेहिं गंवेहिं य मल्लेहि य
अच्चेइ धूवं दलयइ २ ता जिणसकहाओ वइरामएसु गोलवट्ट-
समुग्गएसु पडिणिक्खिवइ माणवगं चेइयखंभं लोमहत्थेणं पम-
ज्जइ दिव्वाए दगधाराए सरसेणं गोसीसचंदणेणं चच्चए दल-
यइ, पुप्फारुहणं जाव धूवं दलयइ, जेणेव सीहासणे तं चेव,
जेणेव देवसयणिज्जे तं चेव, जेणेव खुड्डागमहिंदज्झए तं चेव,
जेणेव पहरणकोसे चोप्पालए तेणेव उवागच्छइ २ ता लोम-
हत्थगं परामुसइ २ ता पहरणकोसं चोप्पालं लोमहत्थेणं पम-
ज्जइ २ ता दिव्वाए दगधाराए सरसेणं गोसीसचंदणं चच्चा
दलेइ पुप्फारुहणं आसत्तोसत्त जाव धूवं दलयइ, जेणेव सभाए
सुहम्माए बहुमज्झदेसभाए जेणेव मणिपेठिया जेणेव देवसय-
णिज्जे तेणेव उवागच्छइ २ ता लोमहत्थगं परामुसइ देवसय-
णिज्जं च मणिपेठियं च लोमहत्थेणं पमज्जइ जाव धूवं दल-
यइ २ ता जेणेव उववायसभाए दाहिणिल्ले दारे तहेव अभि-
सेयसभासरिसं जाव पुरत्थिमिल्ला नंदा पुक्खरिणी जेणेव हरए
तेणेव उवागच्छइ २ ता तोरणे य तिसोवाणे य सालिभंजिया-
ओ वालरूवए य तहेव, जेणेव अभिसेयसभा तेणेव उवागच्छइ

२ ता तहेव सीहासणे च मणिपेढियं च सेसं तहेव आययण-
सरिसं जाव पुरत्थिमिल्ला नंदा पुक्खरिणी जेणेव अलंकारिय-
सभा तेणेव उवागच्छइ २ ता जहा अभिसेयसभा तहेव सव्वं,
जेणेव ववसायसभा तेणेव उवागच्छइ २ ता तहेव लोमहत्थयं
परामुसइ पोत्थयरयणे लोमहत्थएणं पमज्जइ २ ता दिव्वाए
दगधाराए अग्गेहिं वरेहिं य गंधेहिं मल्लेहि य अच्चेइ २ ता
मणिपेढियं सीहासणे च सेसं तं चेव, पुरत्थिमिल्ला नंदा पुक्ख-
रिणी जेणेव हरए तेणेव उवागच्छइ २ ता तोरणे य तिसोवाणं
य सालिभंजियाओ य बालरूवए य तहेव । जेणेव बलिपीढं
तेणेव उवागच्छइ २ ता बलिविसज्जणं करेइ, आभिओमिए
देवे सदावेइ २ ता एवं वयासी-खिप्पामेव भो देवाणुप्पिया !
सूरियाभे विमाणे सिंघाडएसु तिएसु चउक्केसु चच्चरेसु चउम्मुहेसु
महापहेसु पागारेसु अट्टालएसु चरियासु दारेसु गोपुरेसु तोरणेसु
आरामेसु उज्जाणेसु वणेसु वणराईसु काणणेसु वणसंडेसु अच्च-
णियं करेह २ ता एवमाणत्तियं खिप्पामेव पच्चप्पिणह । तए णं
ते आभिओगिया देवा सूरियाभेण देवेणं एवं वुत्ता समाणा जाव
पडिसुडिणित्ता सूरियाभे विमाणे सिंघाडएसु तिएसु चउक्केसु
चच्चरेसु चउम्मुहेसु महापहेसु पागारेसु अट्टालएसु चरियासु
दारेसु गोपुरेसु तोरणेसु आरामेसु उज्जाणेसु वणेसु वणराईसु
काणणेसु वणसंडेसु अच्चणियं करेंति २ ता जेणेव सूरियाभे
देवे जाव पच्चप्पिणंति । तए णं से सूरियाभे देवे जेणेव नंदा
पुक्खरिणी तेणेव उवागच्छइ २ ता नंदापुक्खरिणि पुरत्थिमि-

ल्लेणं तिसोवाणपडिरूवणं पच्चोरुहइ २ ता हत्थपाए
 पक्खालेइ २ ता नंदाओ पुक्खरिणीओ पच्चुत्तरइ जेणेव सभा
 सुहम्मा तेणेव पहारित्थ गमणाए। तएणं से सूरियाभे देवे चउहिं
 सामाणियसाहस्सीहिं जाव सोलसहिं आयरक्खदेवसाहस्सीहिं
 अन्नेहिं य बहूहिं सूरियाभविमाणवासीहिं वेमाणिएहिं देवेहिं
 देवीहिं य सद्धिं संपरिवुडे सव्विड्डीए जाव नाइयरवेणं जेणेव
 सभा सुहम्मा तेणेव उवागच्छइ सभं सुहम्मं पुरत्थिमिल्लेणं
 दारेणं अणुपविसइ २ ता जेणेव सीहासणं तेणेव उवागच्छइ २
 ता सीहासणवरगए पुरत्थाभिमुहे संनिसण्णे ॥ (सू० ४४) ॥

‘जेणेव ववसायसभा’ इति व्यवसायसभा नाम व्यव-
 सायनिबन्धनभूता सभा, क्षेत्रादेरपि कर्मोदयादिनिमित्तत्वात्,
 उक्तं च-“उदयक्खयक्खओवसमोवसमा जं च कम्मणो
 भणिया। दव्वं खेत्तं कालं भावं च भव च संपत्ते ॥१॥”
 ति, ‘पोत्थयरयणं मुयइ’ इति उत्सङ्गे स्थानविशेषे
 वा उत्तमे इति द्रष्टव्यं, ‘विहाडेइ’ इति उद्घाटयति,
 ‘धम्मियं ववसायं ववसइ’ इति धार्मिकं-धर्मानुगतं
 व्यवसायं व्यवस्यति, कर्तुमभिलषतीति भावः। ‘अच्छर-
 सातंदुलेहिं’ अच्छो रसो येषु ते अच्छरसाः, प्रत्यासन्नवस्तु-
 प्रतिबिम्बाधारभूता इवातिनिर्मला इत्यर्थः, अच्छरसाश्च ते
 तन्दुलाश्च तैः, दिव्यतन्दुलैरिति भावः, ‘पुप्फपुंजोवयारकलियं
 करित्ता’ ‘चंदप्पभवइरवेरुलियविमलदंड’ मिति चन्द्रप्रभवज-
 वैडूर्यमयो विमलो दण्डो यस्य स तथा तं, काञ्चनमणि-
 रत्नभक्तिचित्रं कालागुरुपवरकुंदुरुकतुरुकसत्केन धूपेन उत्तम-
 गन्धिनानुविद्धा कालागुरुपवरकुंदुरुकतुरुकधूपगन्धोत्तमानुविद्धा
 प्राकृतत्वात् पदव्यत्ययः धूपवर्तिं विनिर्मुञ्चन्तं वैडूर्यमयं

धूपकडुच्छुयं प्रगृह्य प्रयत्नतो धूपं दत्त्वा जिनवरेभ्यः, सूत्रे षष्ठी प्राकृतत्वात्, सप्ताष्टानि पदानि पश्चादपसृत्य दशाङ्गुलिमञ्जलिं मस्तके रचयित्वा प्रयत्नतो 'अट्टसयविसुद्धगन्धजुत्तेहि' इति विशुद्धो-निर्मलो लक्षणदोषरहित इति भावः यो ग्रन्थः-शब्द-संदर्भस्तेन युक्तानि, अष्टशतं च तानि विशुद्धग्रन्थयुक्तानि च तैः अर्थयुक्तैः-अर्थसारैरपुनरुक्तैर्महावृत्तैः, तथाविधदेवलब्धि-प्रभाव षषः, संस्तौति संस्तुत्य वामं जानुं अञ्चति इत्यादिना विधिना प्रणामं कुर्वन् प्रणिपातदण्डकं पठति, तद्यथा-'नमोऽस्थु णमरिहंताण' मित्यादि, नमोऽस्तु 'ण' मिति वाक्यालङ्कारे देवादिभ्योऽतिशयपूजामर्हन्तीत्यर्हन्तस्तेभ्यः, सूत्रे षष्ठी 'छट्टी-विभत्तीप भण्णइ चउत्थी' इति प्राकृतलक्षणवशात्, ते चार्हन्तो नामादिरूपा अपि सन्ति ततो भावार्हत्प्रतिपत्त्यर्थमाह-'भगवद्भयः' भगः-समग्रैश्वर्यादिलक्षणः स एषामस्तीति भगवन्तस्तेभ्यः, आदिः-धर्मस्य प्रथमा प्रवृत्तिस्तत्करणशीलाः आदिकरास्तेभ्यः, तीर्यते संसारसमुद्रोऽनेनेति तीर्थं-प्रवचनं तत्करणशीलास्तीर्थकराः तेभ्यः, स्वयम्-अपरोपदेशेन सम्यग्-वरबोधिप्राप्त्या बुद्धा-मिथ्यात्वनिद्रापगमसंबोधेन स्वयंसंबुद्धास्तेभ्यः, तथा पुरुषाणामुत्तमाः पुरुषोत्तमाः, भगवन्तो हि संसारमप्यावसन्तः सदा परार्थव्यसनिन उपसर्जनीकृतस्वार्था उचितक्रियावन्तोऽदीनभावाः कृतज्ञतापतयोऽनुपहतचित्ता देव-गुरुबहुमानिन इति भवन्ति पुरुषोत्तमास्तेभ्यः, तथा पुरुषाः सिंहा इव कर्मगजान् प्रति पुरुषसिंहास्तेभ्यः, तथा पुरुषवर-पुण्डरीकाणीव संसारजलासङ्गादिना कर्ममलाभावतो वा पुरुषेषु वरपुण्डरीकाणि तेभ्यः, तथा पुरुषवरगन्धहस्तिन इव परचक्र-दुर्भिक्षमारिप्रभृतिक्षुद्रगजनिराकरणेनेति पुरुषवरगन्धहस्तिनस्तेभ्यः, तथा लोको-भव्यसत्त्वलोकः तस्य सकलकल्याणैक-निबन्धनतया भव्यत्वभावेनोत्तमा लोकोत्तमास्तेभ्यः, तथा

लोकस्य नाथा-योगक्षेमकृतो लोकनाथास्तेभ्यः, तत्र योगो बीजाधानोद्भेदपोषणकरणं क्षेमं च तत्तदुपद्रवाद्यभावापादनं, तथा लोकस्य-प्राणिलोकस्य पञ्चास्तिकायात्मकस्य वा हिता-हितोपदेशेन सम्यक् प्ररूपणया वा लोकहितास्तेभ्यः, तथा लोफस्य-देशनायोग्यस्य प्रदीपा देशनांशुभिर्यथावस्थितवस्तु-प्रकाशका लोकप्रदीपास्तेभ्यः, तथा लोकस्य-उत्कृष्टमतेर्भव्य-सत्त्वलोकस्य प्रद्योतनं प्रद्योतकत्वविशिष्टा ज्ञानशक्तिस्तत्करण-शीला लोकप्रद्योतकराः, तथा च भवन्ति भगवत्प्रसादात्तत्क्षण-मेव भगवन्तो गणभृतो विशिष्टज्ञानसंपत्समन्विता यद्वशाद् द्वादशाङ्गमारचयन्तीति, तेभ्यः, तथा अभयं-विशिष्टमात्मनः स्वास्थ्यं, निःश्रेयसधर्मभूमिकानिबन्धनभूता परमा धृतिरिति भावः, ततः अभयं ददतीत्यभयदास्तेभ्यः, सूत्रे च कः प्रत्ययः स्वार्थिकः प्राकृतलक्षणवशात्, एवमन्यत्रापि, तथा चक्षुरिव चक्षुः-विशिष्ट आत्मधर्मः तत्त्वावबोधनिबन्धनः श्रद्धास्वभावः, श्रद्धाविहीनस्याचक्षुष्मत इव रूपं तत्त्वदर्शनायोगात्, तद् ददतीति चक्षुर्दास्तेभ्यः, तथा मार्गो-विशिष्टगुणस्थानावाप्ति-प्रगुणः स्वरसवाही क्षयोपशमविशेषस्तं ददतीति मार्गदाः, तथा शरणं-संसारकान्तारगतानामतिप्रबलरागादिपीडितानां समा-श्वासनस्थानकल्पं तत्त्वचिन्तारूपमध्यवसानं तद्ददतीति शरण-दास्तेभ्यः, तथा बोधिः-जिनप्रणीतधर्मप्राप्तिस्तत्त्वार्थश्रद्धान-लक्षणसम्यग्दर्शनरूपा तां ददतीति बोधिदास्तेभ्यः, तथा धर्म-चारित्ररूपं ददतीति धर्मदास्तेभ्यः, कथं धर्मदा इत्याह-धर्मं दिशन्तीति धर्मदेशकास्तेभ्यः, तथा धर्मस्य नायकाः-स्वामिनस्तद्वशीकरणभावात् तत्फलपरिभोगाच्च धर्मनायकाः तेभ्यः, धर्मस्य सारथय इव सम्यक् प्रवर्तनयोगेन धर्मसारथ-यस्तेभ्यः, तथा धर्म एव वरं-प्रधानं चतुरन्तहेतुत्वात् चतुरन्तं चक्रमिव चतुरन्तचक्रं तेन वर्तितुं शीलं येषां ते तथा तेभ्यः,

तथा अप्रतिहते-अप्रतिस्खलिते क्षायिकत्वात् वरे-प्रधाने
 ज्ञानदर्शने धरन्तीति अप्रतिहतवरज्ञानदर्शनधरास्तेभ्यः, तथा
 छादयन्तीति छद्म-घातिकर्मचतुष्टयं व्यावृत्तम्-अपगतं छद्म
 येभ्यस्ते व्यावृत्तच्छद्मानस्तेभ्यः, तथा रागद्वेषकषायेन्द्रियपरी-
 षहोपसर्गघातिकर्मशत्रून् स्वयं जितवन्तोऽन्यांश्च जापयन्तीति
 जिनाः जापकास्तेभ्यो जिनेभ्यो जापकेभ्यः, तथा भवार्णवं स्वयं
 तीर्णवन्तोऽन्यांश्च तारयन्तीति तीर्णास्तारकास्तेभ्यः, तथा
 केवलवेदसा अवगततत्त्वा बुद्धा अन्यांश्च बोधयन्तीति बोधका-
 स्तेभ्यः, मुक्ताः कृतकृत्या निष्ठितार्था इति भावस्तेभ्योऽ-
 न्यांश्च मोचयन्तीति मोचकास्तेभ्यः, सर्वज्ञेभ्यः सर्वदर्शिभ्यः,
 शिवं सर्वोपद्रवरहितत्वात् अचलं स्वाभाविकप्रायोगिकचलन-
 क्रियापोहात् अरुजं शरीरमनसोरभावेनाधिव्याध्यसम्भवात्
 अनन्तं केवलात्मनानन्तत्वात् अक्षयं विनाशकारणाभावात्
 अव्याबाधं केनापि बाधयितुमशक्यममूर्तत्वात् न पुनरावृत्ति-
 र्यस्मात् तदपुनरावृत्ति सिध्यन्ति-निष्ठितार्था भवन्त्यस्यामिति
 सिद्धिः-लोकान्तक्षेत्रलक्षणा सैव गम्यमानत्वात् गतिः सिद्धि-
 गतिरेव नामधेयं यस्य तत् सिद्धिगतिनामधेयं तिष्ठत्यस्मिन्
 इति स्थानं-व्यवहारतः सिद्धिक्षेत्रं निश्चयतो यथावस्थितं
 स्वस्वरूपं स्थानस्थानिनोरभेदोपचारात् तत् सिद्धिगतिनाम-
 धेयं स्थानं तत् संप्राप्तेभ्यः, एवं प्रणिपातदण्डकं पठित्वा ततो
 'वंदइ नमंसइ' इति वन्दते ताः प्रतिमाश्चैत्यवन्दनविधिना
 प्रसिद्धेन, नमस्करोति पश्चात् प्रणिधानादियोगेनेत्येके, अन्ये
 त्वभिदधति-विरतिमतामेव प्रसिद्धश्चैत्यवन्दनविधिरन्येषां तथा-
 ऽभ्युपगमपुरस्सरकायव्युत्सर्गासिद्धेरिति वन्दते सामान्येन
 नमस्करोति आशयवृद्धेरभ्युत्थाननमस्कारेणेति, तत्त्वमत्र
 भगवन्तः परमर्षयः केवलिनो विदन्ति, अत ऊर्ध्वं सुत्रं सुगमं
 केवलं भूयान् विधिविषयो वाचनामेद इति यथावस्थितवाचना-

प्रदर्शनार्थं विधिमात्रमुपदर्श्यते-तदनन्तरं लोमहस्तकेन देव-
 च्छन्दकं प्रमार्जयति पानीयधारया अभ्युक्षति, अभिमुखं सिञ्च-
 तीत्यर्थः, तदनन्तरं गोशीर्षचन्दनेन पञ्चाङ्गुलितलं ददाति, ततः
 पुष्पारोहणादि धूपदहनं च करोति, तदनन्तरं सिद्धायतनबहु-
 मध्यदेशभागे उदकधाराभ्युक्षणचन्दनपञ्चाङ्गुलितलप्रदानपुष्प-
 पुञ्जोपचारधूपदानादि करोति, ततः सिद्धायतनदक्षिणद्वारे
 समागत्य लोमहस्तकं गृहीत्वा तेन द्वारशाखे शालिभञ्जिका-
 व्यालरूपाणि च प्रमार्जयति, तत उदकधारयाभ्युक्षणं गोशीर्ष-
 चन्दनचर्चापुष्पाद्यारोहणं धूपदानं करोति । ततो दक्षिणद्वारेण
 निर्गत्य दाक्षिणात्यस्य मुखमण्डपस्य बहुमध्यदेशभागे लोम-
 हस्तकेन प्रमाज्योदकधाराभ्युक्षणं चन्दनपञ्चाङ्गुलितलप्रदान-
 पुष्पपुञ्जोपचारधूपदानादि करोति, कृत्वा पश्चिमद्वारे समागत्य
 पूर्ववत् द्वारार्चनिकां करोति कृत्वा च तस्यैव दाक्षिणात्यस्य
 मुखमण्डपस्योत्तरस्यां स्तम्भपङ्क्तौ समागत्य पूर्ववत् तदर्चनिकां
 विधत्ते, इह यस्यां दिशि सिद्धायतनादिद्वारं तत्रेतरस्य मुख-
 मण्डपस्य स्तम्भपङ्क्तः, ततस्तस्यैव दाक्षिणात्यस्य मुखमण्ड-
 पस्य पूर्वद्वारे समागत्य तत्पूजां करोति, कृत्वा तस्य दाक्षिणा-
 त्यस्य मुखमण्डपस्य दक्षिणद्वारे समागत्य पूर्ववत् पूजां विधाय
 तेन द्वारेण विनिर्गत्य प्रेक्षागृहमण्डपस्य बहुमध्यदेशभागे
 समागत्याक्षपाटकं मणिपीठिकां सिंहासनं च लोमहस्तकेन
 प्रमाज्योदकधारयाभ्युक्ष्य चन्दनचर्चापुष्पपूजाधूपदानानि कृत्वा
 तस्यैव प्रेक्षामण्डपस्य क्रमेण पश्चिमोत्तरपूर्वदक्षिणद्वाराणामर्च-
 निकां कृत्वा दक्षिणद्वारेण विनिर्गत्य चैत्यस्तूपं मणिपीठिकां
 च लोमहस्तकेन प्रमाज्योदकधारयाभ्युक्ष्य सरसेन गोशीर्ष-
 चन्दनकेन पञ्चाङ्गुलितलं दत्त्वा पुष्पाद्यारोहणं च विधाय धूपं
 ददाति, ततो यत्र पाश्चात्या मणिपीठिका तत्रागच्छति, तत्रा-
 गत्स्थालोके प्रणामं कराति, कृत्वा लोमहस्तकेन प्रमार्जनं सुरभि-

गन्धोदकेन स्नानं सरसेन गोशीर्षचन्दनेन गात्रानुलेपनं देवदूष्ययुगलपरिधानं पुष्पाद्यारोहणं पुरतः पुष्पपुञ्जोपचारं धूपदानं पुरतो दिव्यतन्दुलैरष्टमङ्गलकालेखनमष्टोत्तरशतवृत्तैः स्तुतिं प्रणिपातदण्डकपाठं च कृत्वा वन्दते नमस्यति, तत एवमेव क्रमेण उत्तरपूर्वदक्षिणप्रतिमानामप्यर्चनिकां कृत्वा दक्षिणद्वारेण विनिर्गत्य दक्षिणस्यां दिशि यत्र चैत्यवृक्षः तत्र समागत्य चैत्यवृक्षस्य द्वारवदर्चनिकां करोति, ततो महेन्द्रध्वजस्य ततो यत्र दाक्षिणात्या नन्दा पुष्करिणी तत्र समागच्छति समागत्य तोरणत्रिसोपानप्रतिरूपकगतशालभञ्जिकाव्यालकरूपाणां लोमहस्तकेन प्रमार्जनं जलधारयाभ्युक्षणं चन्दनचर्चां पुष्पाद्यारोहणं धूपदानं च कृत्वा सिद्धायतनमनुप्रदक्षिणीकृत्योत्तरस्यां नन्दापुष्करिण्यां समागत्य पूर्ववत्तस्या अर्चनिकां करोति, तत उत्तराहे महेन्द्रध्वजे तदनन्तरमुत्तराहे चैत्यवृक्षे तत उत्तराहे चैत्यस्तूपे ततः पश्चिमोत्तरपूर्वदक्षिणजिनप्रतिमानां पूर्ववत् पूजां विधायोत्तराहे प्रेक्षागृहमण्डपे समागच्छति, तत्र दाक्षिणात्यप्रेक्षागृहमण्डपवत् सर्वा वक्तव्यता वक्तव्या, ततो दक्षिणस्तम्भपङ्क्त्या विनिर्गत्योत्तराहे मुखमण्डपे समागच्छति, तत्रापि दाक्षिणात्यमुखमण्डपवत् सर्वं पश्चिमोत्तरपूर्वद्वारक्रमेण कृत्वा दक्षिणस्तम्भपङ्क्त्या विनिर्गत्य सिद्धायतनस्योत्तरद्वारे समागत्य पूर्ववदर्चनिकां कृत्वा पूर्वद्वारेण समागच्छति, तत्रार्चनिकां पूर्ववत् कृत्वा पूर्वस्य मुखमण्डपस्य दक्षिणद्वारे पश्चिमस्तम्भपङ्क्त्योत्तरपूर्वद्वारेषु क्रमेणोक्तरूपां पूजां विधाय पूर्वद्वारेण विनिर्गत्य पूर्वप्रेक्षागृहमण्डपे समागत्य पूर्ववत् द्वारमध्यभागदक्षिणद्वारपश्चिमस्तम्भपङ्क्त्योत्तरपूर्वद्वारेषु पूर्ववदर्चनिकां करोति, ततः पूर्वप्रकारेणैव क्रमेण चैत्यस्तूपजिनप्रतिमाचैत्यवृक्षमहेन्द्रध्वजनन्दापुष्करिणीनां, ततः सभायां सुधर्मायां पूर्वद्वारेण प्रविशति, प्रविश्य यत्रैव मणिपीठिका तत्रागच्छति,

आलोके च जिनप्रतिमानां प्रणामं करोति, कृत्वा यत्र माणक-
 चैत्यस्तम्भो यत्र वज्रमया गोलवृत्ताः समुद्रकाः तत्रागत्य
 समुद्रकान् गृह्णाति, गृहीत्वा विघाटयति, विघाटय च लोमहस्तकं
 परामृश्य तेन प्रमाज्योदकधारया अभ्युक्ष्य गोशीर्षचन्दनेनानु-
 लिम्पति, ततः प्रधानैर्गन्धमाल्यैरर्चयति धूपं वहति, तदनन्तरं
 भूयोऽपि वज्रमयेषु गोलवृत्तसमुद्गेषु प्रतिनिक्षिपति, प्रतिनि-
 क्षिप्य तान् वज्रमयान् गोलवृत्तसमुद्रकान् स्वस्थाने प्रतिनिक्षि-
 पति, तेषु पुष्पगन्धमाल्यवस्त्राभरणानि चारोपयति, ततो लोम-
 हस्तकेन माणकचैत्यस्तम्भं प्रमाज्योदकधारयाभ्युक्षणचन्दन-
 चर्चापुष्पाद्यारोपणं धूपदानं च करोति, कृत्वा च सिंहासनप्रदेशे
 समागत्य मणिपीठिकायाः सिंहासनस्य च लोमहस्तकेन
 प्रमार्जनादिरूपां पूर्ववदर्चनिकां करोति, कृत्वा यत्र मणिपीठिका
 यत्र च देवशयनीयं तत्रोपागत्य मणिपीठिकाया देवशयनीयस्य
 च द्वारवदर्चनिकां करोति, तत उक्तप्रकारेणैव क्षुल्लकेन्द्रध्वजे
 पूजां करोति, ततो यत्र चोष्पालको नाम प्रहरणकोशस्तत्र
 समागत्य लोमहस्तकेन परिघरत्नप्रमुखाणि प्रहरणरत्नानि
 प्रमार्जयति, प्रमाज्योदकधारयाभ्युक्षणं चन्दनचर्चां पुष्पाद्यारो-
 पणं धूपदानं च करोति, ततः सभायाः सुधर्माया बहुमध्यदेश-
 भागेऽर्चनिकां पूर्ववत् करोति, कृत्वा सुधर्मायाः सभाया
 दक्षिणद्वारे समागत्य तस्य अर्चनिकां पूर्ववत् कुरुते, ततो
 दक्षिणद्वारेण विनिर्गच्छति, इत ऊर्ध्वं यथैव सिद्धायतनान्नि-
 ष्कामतो दक्षिणद्वारादिका दक्षिणनन्दापुष्करिणीपर्यवसाना
 पुनरपि प्रविशतः उत्तरनन्दापुष्करिण्यादिका उत्तरद्वारान्ता ततो
 द्वितीयद्वारान्निष्कामतः पूर्वद्वारादिका पूर्वनन्दापुष्करिणीपर्य-
 वसाना अर्चनिका वक्तव्यता सैव सुधर्मायां सभायामप्यन्यूना-
 तिरिक्ता वक्तव्या, ततः पूर्वनन्दापुष्करिण्या अर्चनिकां कृत्वा
 उपपातसभां पूर्वद्वारेण प्रविशति, प्रविश्य च मणिपीठिकाया

देवक्षयनीयस्य तदनन्तरं बहुमध्यदेशभागे प्राग्वदर्चनिकां विदधाति, ततो दक्षिणद्वारे समागत्य तस्यार्चनिकां कुरुते, अत ऊर्ध्वमत्रापि सिद्धायतनवत् दक्षिणद्वारादिका पूर्वनन्दापुष्करिणीपर्यवसानार्चनिका वक्तव्या, ततः पूर्वनन्दापुष्करिणीतोऽपक्रम्य दूरे समागत्य पूर्ववत् तोरणार्चनिकां करोति, कृत्वा पूर्वद्वारेणाभिषेकसभां प्रविशति प्रविश्य मणिपीठिकायाः सिंहासनस्याभिषेकभाण्डस्य बहुमध्यदेशभागस्य च क्रमेण पूर्ववदर्चनिकां करोति, ततोऽत्रापि सिद्धायतनवत् दक्षिणद्वारादिका पूर्वनन्दापुष्करिणीपर्यवसानार्चनिका वक्तव्या, ततः पूर्वनन्दापुष्करिणीतः पूर्वद्वारेणालङ्कारिकसभां प्रविशति, प्रविश्य मणिपीठिकायाः सिंहासनस्य बहुमध्यदेशभागस्य च क्रमेण पूर्ववदर्चनिकां करोति, तत्रापि क्रमेण सिद्धायतनवत् दक्षिणद्वारादिका पूर्वनन्दापुष्करिणीपर्यवसानार्चनिका वक्तव्या, ततः पूर्वनन्दापुष्करिणीतः पूर्वद्वारेण व्यवसायसभां प्रविशति, प्रविश्य पुस्तकरत्नं लोमहस्तकेन प्रमृज्योदकधारया अभ्युक्ष्य चन्दनेन चर्चयित्वा वरगन्धमाल्यैरर्चयित्वा पुष्पाद्यारोपणं धूपदानं च करोति, तदनन्तरं मणिपीठिकायाः सिंहासनस्य बहुमध्यदेशभागस्य च क्रमेण पूर्ववदर्चनिकां करोति, तदनन्तरमत्रापि सिद्धायतनवत् दक्षिणद्वारादिका पूर्वनन्दापुष्करिणीपर्यवसानार्चनिका वक्तव्या, ततः पूर्वनन्दापुष्करिणीतो बलिपीठे समागत्य तस्य बहुमध्यदेशभागवत् अर्चनिकां करोति, कृत्वा चाभियोगिकदेवान् शब्दापयति, शब्दापयित्वा एवमवादीत्- 'खिप्पामेवे' त्यादि सुगमं यावत् 'तमाणत्तियं पच्चप्पिणंति' नवरं शृङ्गाटकं-शृङ्गाटकाकृतिपथयुक्तं त्रिकोणं स्थानं, त्रिकं-यत्र रथ्यात्रयं मिलति, चतुष्कं-चतुष्पथयुक्तं, चत्वरं-बहुरथ्यापातस्थानं, चतुर्मुखं-यस्माच्चतसृष्वपि दिक्षु पन्थानो निस्सरन्ति, महापथः-राजपथः शेषः सामान्यः पन्थाः प्राकारः

प्रतीतः, अट्टालकाः-प्राकारस्त्रोपरि भृत्याश्रयविशेषाः, चरिका-
 -अष्टहस्तप्रमाणो नगरप्राकारान्तरालमार्गः द्वाराणि-प्रसादा-
 दीनां गोपुराणि-प्राकारद्वाराणि तोरणानि-द्वारादिसम्बन्धीनि,
 आरमन्ते यत्र माधवोलतागृहादिषु दम्पत्यावित्यसावारामः,
 पुष्पादिमयवृक्षसंकुलमुत्सवादौ बहुजनोपभोग्यमुद्यानं, सामान्य-
 वृक्षवृन्दनगरासन्नं काननं, नगरविप्रकृष्टं वनम्, एकानेकजा-
 तीयोत्तमवृक्षसमूहो वनखण्डः, एकजातीयोत्तमवृक्षसमूहो वन-
 राजी, 'तष ण' मित्यादि, ततः सूर्याभदेवो बलिपीठे बलि-
 विसर्जनं करोति, कृत्वा चोत्तरपूर्वानन्दापुष्करिणीमनुप्रदक्षिणी-
 कुर्वन् पूर्वतोरेणेनानुप्रविशति, अनुप्रविश्य च हस्तौ पादौ
 प्रक्षालयति प्रक्षाल्य नन्दापुष्करिण्याः प्रत्यवतीर्थं सामानिका-
 दिपरिवारसहितः सर्वर्था यावद् दुन्दुभिनिर्घोषनादितरबेण
 सूर्याभविमाने मध्यमध्येन समागच्छन् यत्र सुधर्मा सभा
 तत्रागत्य तां पूर्वद्वारेण प्रविशति, प्रविश्य मणिपीठिकाया उपरि
 सिंहासने पूर्वाभिमुखो निषीदति ॥ (सू० ४४) ॥

तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स अबरुत्तरेणं उत्तरपुरत्थि-
 मेणं दिसिभाएणं चत्तारि य सामाणियसाहस्सीओ चउसु भद्दा-
 सणसाहस्सीसु निसीयंति । तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स
 पुरत्थिमिल्लेणं चत्तारि अग्गमहिसीओ चउसु भद्दासणेसु निसी-
 यंति । तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स दाहिणपुरत्थिमेणं
 अब्भित्तरियपरिसाए अट्ठ देवसाहस्सीओ अट्ठसु भद्दासण्यसाह-
 स्सीसु निसीयंति । तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स दाहिणेणं
 मज्झिमाए परिसाए दस देवसाहस्सीओ दससु भद्दासणसाह-
 स्सीसु निसीयंति । तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स दाहिण-

पञ्चत्थिमेणं बाहिरियाए परिसाए बारस देवसाहस्सीओ बार-
 ससु भदासणसाहस्सीसु निसीयंति । तए णं तस्स सूरियाभस्स
 देवस्स पञ्चत्थिमेणं सत्त अणियाहिवइणो सत्तहिं भदासणेहिं
 निसीयंति । तए णं तस्स सूरियाभस्स देवस्स चउद्दिसिं सोलस
 आयरक्खदेवसाहस्सीओ सोलसहिं भदासणसाहस्सीहिं निसी-
 यंति, तंजहा-पुरत्थिमिल्लेणं चत्तारि साहस्सीओ, दाहिणेणं
 चत्तारि साहस्सीओ, पञ्चत्थिमेणं चत्तारि साहस्सीओ, उत्तरेणं
 चत्तारि साहस्सीओ । ते णं आयरक्खा सन्नद्धबद्धवम्मियकवया
 उप्पीलियसरासणपट्टिया पिणद्धगेविज्जा बद्धआविद्धविमलवर-
 च्चिधपट्टा गहियाउहपहरणा तिणयाणि तिसंधियाइं वयरामयाइं
 कोडीणि धणूइं पगिज्झ पडियाइयकंडकलावा नीलपाणिणो
 पीयपाणिणो रत्तपाणिणो चावपाणिणो चारुपाणिणो चम्म-
 पाणिणो दंडपाणिणो खग्गपाणिणो पासपाणिणो नीलपीयरत्त-
 चावचारुचम्मदंडखग्गपासधरा आयरक्खा रक्खोवगया गुत्ता
 गुत्तपालिया जुत्ता जुत्तपालिया पत्तेयं २ समयओ विणयओ
 किंकरभूया चिट्ठंति ॥ (सू० ४५) ॥

ततः प्रागुपदर्शितसिंहासनक्रमेण सामानिकादय उप-
 विशन्ति, 'ते णं आयरक्खा' इत्यादि, ते आत्मरक्षाः सन्न-
 द्धबद्धवर्मितकवचा उत्पीडितशरासनपट्टिकाः पिणद्धग्रैवेया-
 ग्रैवेयकाभरणाः आविद्धविमलवरचिह्नपट्टा गृहीतायुधप्रहर-
 णास्त्रिनतानि आदिमध्यावसानेषु नमनभावात् त्रिसन्धीनि
 आदिमध्यावसानेषु संधिभावात् वज्रमयकोटीनि धनूंषि अभिगृह्य
 'परियाइयकंडकलावा' इति पर्याप्तकाण्डकलापा विचित्र-

काण्डकलापयोगात्, केऽपि 'नीलपाणिणो' इति नीलः
 काण्डकलाप इति गम्यते पाणौ येषां ते नीलपाणयः, एवं
 पीतपाणयो रक्तपाणयः चापं पाणौ येषां ते चापपाणयः चारुः-
 प्रहरणविशेषः पाणौ येषां ते चारुपाणयः चर्म अंगुष्ठांगुल्यो-
 राच्छादनरूपं येषां ते चर्मपाणयः, एवं दण्डपाणयः खड्गपाणयः
 पाशपाणयः, एतदेव व्याचष्टे-यथायोगं नीलपीतरक्तचापचारु-
 चर्मदंडखड्गपाशधरा आत्मरक्षाः रक्षामुपगच्छन्ति तदेकचित्त-
 तथा तत्परायणा वर्तन्ते इति रक्षोपगाः गुप्ता न स्वामिमेद-
 कारिणः, तथा गुप्ता-पराप्रवेश्या पालिः-सेतुर्येषां ते गुप्तपालिकाः,
 तथा युक्ताः-सेवकगुणापेततया उचितास्तथा युक्ताः-परस्पर-
 संबद्धा नतु बृहदन्तरा पालियेषां ते युक्तपालिकाः, समयतः-
 आचारतः आचारेणेत्यर्थः विनयतश्च किंकरभूता इव तिष्ठन्ति,
 न खलु ते किंकराः, किन्तु तेऽपि मान्याः, तेषामपि पृथगासन-
 निपातनात्, केवलं ते तदानीं निजाचारपरिपालनतो विनीत-
 त्वेन च तथाभूता इव तिष्ठन्ति, तत उक्तं किंकरभूता इवेति,
 'तेहि चउहिं सामाणियसाहस्सीहिं, इत्यादि सुगमं, यावत्
 'दिग्वाइं भोगभोगाइं भुंजमाणे विहरइ' इति ॥ (सू० ४५)

RAJAPRASNĪYA SŪTRA

TRANSLATION.

[Page 2] (*Sūtra 1*) : In those days, at that time, there was a city named Āmalakalpā, prosperous, peaceful, flourishing..upto..palatial, worth seeing, charming and beautiful.

(*Sūtra 2*) : Outside the city Āmalakalpā, to the north-eastern direction thereof, there was a sanctuary named Āmraśālavana,..ancient..upto beautiful.

[Page 7] (*Sūtra 3*) : The descriptions of the excellent Aśoka tree, and of the earthen altar, (or slab of stone), should be known as given in the Aupapātika Sūtra.

[Page 20] (*Sūtra 4*) : Śveta (was) the king, (and) Dhāriṇī (was) the queen; the Lord arrived; the congregation went forth,..upto..the king waited (on the Lord).

[Page 30] (*Sūtra 5*) : In those days, at that time, the god Sūryābha was enjoying the various celestial pleasures in the Saudharma Kalpa in the Sūryābha Mansion (Vimāna), in the Sudharmā Assembly, (seated) on the Sūryābha throne, surrounded by four thousand gods who were his equals in status (Sāmānikas), by four chief queens accompanied by their attendants, by three councils (or assemblies), by seven forces and by the same number of the Commanders-in-chief, by sixteen thousand body-guards, and by many other Vaimānika gods and goddesses who were the residents of the Sūryābha Vimāna; with the sound of the (dramas or),

loudly beaten tabors, resembling the clouds; of Tudiya, Tāla, lutes and of music and dancing, producing a big sound. And he was visualising and looking over practically the whole of this Jambūdvīpa continent by (exercising) his Great Avadhi (or Supernatural) knowledge.

[Page 33]: There he saw the Revered Sage Mahāvira, in Jambūdvīpa, in Bhārata Varṣa, outside the city of Āmalakalpā, in the sanctuary of Āmraśālavana; there he had accepted a residence proper for himself and was exercising himself in penance. And at the sight of Mahāvira, the god (Sūryābha) was delighted and pleased at heart, was gratified, his mind at ease, enjoying great mental peace, his heart dilating as a result of joy, his lotus-like eyes blooming, wearing various ornaments like the anklets, bracelets, armlets, the crown, ear-rings etc., and his chest shining with the well-arranged necklace, and wearing the suspended pendant and other ornaments that moved to and fro, and in great hurry and flurry, being confused, he got up from the throne, descended down the foot-stool, wore the upper garment tidily on the shoulder, went seven or eight steps towards the Prophet, bent his left knee and placing the right knee on the earth, touched the ground three-times with his head, and then slightly stretching himself erect, with the head clasped between the fingers (lit. nails) and resting on the palms of the hand, and revolving round, and then placing the folded hands on the head, he repeated:— “I bow unto the Adorable and Venerable (Lord Mahāvira), the Pioneer Law-giver, the Maker of the ford, the Self-enlightened One, the Best among men, the Lion among men, the Pundarika (or the white-lotus) among men, the Scent-

elephant among men, Best in the world, the Lord of the world, the Benefactor of the world, the Light of the world, the Illuminator of the world, the Giver of security, the Giver of sight (or perception), the Giver of the path, the Giver of life, the Giver of refuge, the Enlightener, the Giver of law, the Preacher of law, the Leader to the Law, [Page 34] the Charioteer of the (chariot in the form of) law, the Sovereign monarch in religious matters in the Samsāra (Chaturanta, i. e. Samsāra or the earth), possessing excellent knowledge and vision which are never impeded, free from all covering (or obscuring of the soul), the Conqueror (of passions), one who enables others to conquer (the same,) he who has crossed (the ocean of worldly existence), and who helps others to cross (the same), the enlightened one and the enlightener, One who is free (from the shackles of Samsāra), and who (also) frees others, the Nmnicient One, One who sees all, One who has attained the 'State of Salvation' from which there is no return, and which is blissfu', steady (or firm), wholesome, infinite, imperishable and free from all obstacles (or injuries). Bow unto the Revered Sage Mahāwira..... upto who is desirous of attaining. I bow unto the Revered Sage who is there, from here. The Venerable One there, may see me who am here": with this he bowed down, saluted and took his seat on the throne facing the east.

(*Sūtra* 6) : Then the following inward musings, thoughts, ideas and reflections occurred in the mind of (the god) Sūryābha. [Page 36] Thus, the Revered and Venerable monk Mahāvira has arrived in the continent of Jambūdvīpa, in Bhārata Varṣa, outside the city of Āmalakalpā, in the sanctuary of Āmraśālavana; and there,

having accepted a residence proper for him, he is exercising himself with self-control and mortifications. It is, therefore, highly beneficial to hear even the name of such illustrious and venerable saints, how much more to approach, salute, bow down, ask of their welfare (or accost them), and wait on them ! Even listening to one single good word from the religious preceptor, (is highly advantageous), much more to grasp plenty of (religious) preaching (lit. meaning). I shall, therefore, go and bow down, salute, praise and worship the Revered Sage Mahāvīra and wait upon the blessed and auspicious shrine of the Gods. And it would be for my welfare, happiness, comfort, bliss and progress after my death." Thus thinking, he made up his mind and called his (Ābhiyogika- or) servant gods and said unto them:—

(*Sūtra* 7) "Thus, O Beloveds of gods, the Revered Sage Mahāvīra has arrived in the continent of Jambūdvīpa, in Bhārata Varṣa, and having accepted proper residence in the Āmraśālavana outside the city of Āmalakalpā, is exercising himself with self-control and mortifications. [Page 38] Go ye, therefore, O Beloveds of gods, to the continent of Jambūdvīpa, to Bhārata Varṣa, to the city of Āmalakalpā, to the sanctuary of Āmraśālavana. (There), go round the Revered Sage Mahāvīra three times, bow down to and salute him, announce your own names and family names to him and then whatever grass, leaves, sticks, sand, impurity, dirt, filth and stinking matter there might be in the vicinity of the sage Mahāvīra round about one yojana, you remove it all and collect it in a corner; then sprinkle (the ground) with a fragrant celestial shower, not containing too much water, in a manner not to produce too much mud, and (the water)

touching (the ground) sparsely (or thinly), so as to remove dust, and then make (the ground) free of dust, with the dust settled down, removed, fallen down, put down and suppressed. Having accomplished that, pour down all around and up to the knees, a shower of plenty of five-coloured flowers, resplendent, and growing on land as well as in water and standing on their stems (i. e. plucked with their stems). After that, make it divine, and worthy of being visited by the best of gods, like an essence of perfume so to say, scented with excellent perfumes, and charming with the spreading aroma of black sandal, excellent kundurukka, and turukka and the frankincense that will spread everywhere, and ask others also to do the same, and report the (execution of the) order to me quickly.

[Page 41] (*Sūtra* 8) : Then those menial gods, being thus addressed by the God Sūryābha, were delighted,...*up-to..heart*, and bending their heads and grasping them in their ten fingers and placing their folded hands on their heads, accepted humbly the words of command, saying, “ It is just as you say, O Lord.” And saying thus, they repaired to the north-eastern direction, effected a magic transformation of their bodies by a magical mutation (or change), and spread themselves out over numerous yojanas like a rod (or column), as follows : Of jewels, diamonds, beryls, lohitaṅka-rubies, cat’s-eyes, hamsa-garbha crystal, garnets, sauganddhika rubies, jasper, ankas, anjanas, silver, gold, anjana-pulakas, crystal and riṣṭas, they cast away the gross atoms (or matter) and took (only) the fine atoms. Then again, for the second time, they underwent the magic physical transformation and transformed their bodies. Then with the excellent, hasty, speedy,

impetuous, swift, proud, rapid, triumphant, and divine course of the gods, crossing obliquely numerous continents and oceans, they directed their steps towards Jambūdṛpa, toward Bhāratavarṣa, toward the city of Āmalakalpā, toward the sanctuary of Āmraśālavana, where the Revered Sage Mahāvira was (seated). Having reached there, they went thrice round Mahāvira, saluted and bowed down to him and said :—“ O Revered Sir, we are the gods in the service of God Sūryābha; we bow down to, salute and pay our homage to you and wait upon you. the auspicious, blessed and divine sanctuary.

[Page 43] (*Sūtra* 9): The Revered Sage Mahāvira addressed the gods thus:—“O ye Gods! It is an ancient practice, a custom and duty that should be performed, [page 44] which is in vogue, and which has received (common) consent, viz. that the (four types of) gods, i. e. the Bhavanapatis, Vānamantarās, Jyotiṣkas, and the Vaimānikas, salute & bow down to the Revered Sages, then announce their own names and identities. So it is, therefore, an ancient practice..upto..a (universally) acknowledged (custom).

(*Sūtra* 10): Then these servant gods, being thus addressed by the Revered Sage Mahāvira, were delighted at heart, bowed down to & saluted the Lord Mahāvira, then went to the north-eastern direction, transformed themselves by a magical mutation & spread themselves out over numerous yojanas like a rod; as follows:— of jewels..upto..riṣṭas, they cast away the gross atoms; again for the second time they underwent the magic physical transformation & then produced, by their magic power the wind, removing grass etc. (Saṃvarta wind,) just as, e.g. there might be a young servant, [Page 45] assiduous

(or skilful), strong, free from disease, of a firm built, of steady or firm hands (or fingers), having the full length of arms; with feet, back & thighs that are fully developed, with his shoulders thickly set and rounding off in a circle, with his limbs struck (& therefore hardened) with batons and clubs, with his chest full of strength, with his arms resembling the bolts (of the gates), or like a pair of Tāla trees standing in a line; capable of crossing (i.e. long-jump), jumping (i.e. high-jump), running, and crushing down (even hard things, or boxing), skilled & dexterous, taking a lead (com. orator), wise & intelligent, endowed with great art & craft;— just as such a youth might take a big broom-stick with a long handle, or a bundle of small sticks, or a brush made of bamboo fibres and would clean and sweep, thoroughly & completely, the whole of the palace courtyard, or the harem of a king, or a temple, or an assembly hall, or a caravansarai (a place where water is distributed free), or a recreation park, or a garden, without any haste or hurry or excitement, even so these gods in the service of the God Sūryābha, created by their magic the Samvarta wind (i.e. the wind calculated to remove leaves etc. from the ground), and collected together in a corner whatever grass, leaves etc. were to be found in the vicinity of the Lord Mahāvira for about a yojana and then stopped quickly. Then again they effected a magic physical transformation and created by means of magic, a storm of clouds (thunder storm), just as e.g. there might be a servant boy, young..upto..endowed with skill, and he might take an earthen vessel, or a platter, or a pitcher, or a jar filled with water, and sprinkle the garden ..upto..a caravansarai, without any haste

etc. & on all sides, even so these gods in the service of the God Sūryābha created by their magic, a thunder-storm, and quickly produced the thundering sound, & lightning, and sprinkled a shower of divine and fragrantly scented water on all sides of the Lord Mahāvīra for about a yojana; (at the same time, the shower) did not contain too much water, did not produce too much mud, but only sparsely sprinkled (lit. touched,) the earth and dispelled all particles of dust; [page 46] then they put down, destroyed, removed, suppressed and settled down all dust and then immediately came to a stop. Then, again for the third time they transformed their bodies by magic mutation, and created by magic, a storm full of flowers (i.e. showering flowers). Just as, e.g. there might be a gardener's boy, young ..upto... endowed with crafts, having taken a basket or a wicker-basket or a box, full of flowers, might render the courtyard in the palace etc. as also all the vicinity, full of the formal offerings of clusters of five-coloured flowers dropped down from the hair while being held by the hand (at the time of Love's sport), even so the Ābhiyogika gods created by their magic a flowery storm, then quickly produced the thundering sound ..(upto)..round about an area of one yojana they filled the place upto the knees with a shower of plenty of five-coloured flowers growing on land as well as on water, and standing on their stems (i.e. plucked with stems). Then they rendered the place fragrant with the aroma of Kālāguru, fine Kundurukka, and Turukka, and rendered it odorous with sweet-smelling fine scents, a very incense-wafer. And having made it worthy to be visited by the best among the gods, they suddenly stopped. They then went to the

Revered Sage Mahāvira, and having bowed down to the Lord Mahāvira, went round him three times and then went away from him, from the sanctuary of Āmraśālavana, with that excellent (gait of the gods), & went toward the Sudharmā Assembly, toward the god Sūryābha and greeted the god with hail and victory, by placing their folded hands on their heads that were bent down and were resting on the palms of their hands, and reported the (execution of the) order (lit. returned the command).

[Page 50] (*Sūtra* 11) Then god Sūryābha, having heard those words from the Ābhiyogika gods, was delighted ..upto.. (rejoiced at) heart, called the god who commanded his infantry and said to him:—"Quickly, O Beloved of the gods, proclaim loudly and announce to all, having first struck three times the sonorous sounding bell in the Sūryābha Vimāna, whose circumference is one yojana (or whose sound can be heard up to one yojana), and whose sound is sweet and deep (or resounding) like the din of clouds, as follows:—"The god Sūryābha orders ye, god Sūryābha is going to the Jambūdvīpa continent, to Bhārata Varṣa, to the city of Āmalakalpā, to the sanctuary of Āmraśālavana, to bow down to the Venerable Sage Mahāvira. You also, O Beloved of the gods, with all your glory..upto...with the sound of (various instruments), and accompanied by your retinue, muster together near the god Sūryābha, without any loss of time and riding in your aerial cars.

[Page 53] (*Sūtra* 12) Then the god who commanded the infantry, being thus spoken to by the god Sūryābha, was delighted.....upto.....(rejoiced at) heart and said "O Lord ! It is as you say," and promised to carry out the words of command with deference. He then proceeded toward

the sweet-sounding bell, one yojana in circumference and having a sonorous and deep sound like the resounding din of a series of clouds, and which was (placed) in the Sūryābha Vimāna, in the Sudharmā assembly, and struck three times the bell having a sweet sound etc. Now when the sweet-sounding bell, one yojana in circumference and having a sweet and resounding sound was struck three times, that Sūryābha Vimāna, with all its palaces, celestial residences and harems was resounding with the hundreds and thousands of the echoing sounds of that bell. Then those various gods and goddesses, the citizens of the Sūryābha Vimāna, who were always engrossed in and addicted to sensual pleasures and were always careless, were awakened by the far-reaching, deep and sweet sound of that bell; and when they became attentive and lent their ears to the words of proclamation and became very attentive, that god who commanded the infantry of the god Sūryābha, proclaimed in loud tones when the sound of the bell died down, as follows:— O ye gods and goddesses, who reside in this Sūryābha Vimāna, listen to these words of command of the god Sūryābha, that are conducive to your happiness and welfare : The god Sūryābha is proceeding towards the continent Jambūdvīpa, toward Bhārata Varṣa, toward the city of Āmalakalpā, toward the sanctuary of Āmraśālavana, to bow down to the Venerable Lord Mahāvīra. Therefore, you also, O Beloved of the gods, present yourself before (lit. near) the god Sūryābha, in all your pomp and glory, and without any loss of time.

[Page 55] (*Sūtra* 13) Then those numerous Vaimānika gods, living in the Sūryābha Vimāna, were delighted..
 ...upto.....(rejoiced at) heart, to hear these words

from the god commanding the infantry (of Sūryābha). Then all the gods approached the God Sūryābha, some with the desire to bow down to (the Lord Mahāvīra), others with the intention of worshipping him, others with a mind to honour him, while others with a view to pay their homage to him; others out of curiosity, some others with the thought that they would listen to things unheard of before, as also with the idea of asking questions, queries, causes, and explanations of things they had heard. [Page 56] There were some who started only because they wanted to comply with the words of the God Sūryābha; some, only out of mutual compunction (i. e. simply because their friends pressed them); others, out of their devotion and love to the Jina; others because it was a religious duty; others, thinking that it is an old custom (i. e. because they wanted to honour an old custom). In this way all the gods hurried towards the God Sūryābha in all their pomp and glory.....and without any loss of time.

(*Sūtra* 14). Then the God Sūryābha saw those many Vaimānika gods and goddesses, who were the inhabitants of the Sūryābha Vimāna, approaching him without any delay, and being delighted and rejoiced at heart, called his god-servant and said to him:— Be quick, O Beloved of the gods, and produce by magic, a celestial and divine aerial car, ready for flight and named Śīghra-gamana'—(of quick speed); it should be propped up by many hundreds of pillars, with dolls standing gracefully, having the paintings and decorations of wolves (or artificial deer), bears, horses, human figures, crocodiles, birds, serpents, kinnaras (or mannequins), rurus or deer), Śarabhas (fabulous eight-legged animals, supposed

to be stronger than lions; or young elephants), the chamaras (or the yaks), elephants, wild-creepers and lotus plants; charming because of its possessing an excellent altar studded with diamonds and resting on pillars; as if endowed with a pair of Vidyādhara boys in a line, in the form of the mechanical contrivance, (probably the aeroplane was to have two Vidyādhara boys on two sides, like two wings); surrounded with thousands of rays; endowed with thousands of reflections (or images); resplendent; arresting the eye; very agreeable to the touch; having a fine form; producing a sweet and sonorous sound of the rows of bells as they moved; auspicious; charming; beautiful; surrounded by a net-work of small bells that were shining and were skilfully studded with gems and jewels, and of an expanse of one thousand yojanas. Having produced such an aerial car, quickly report the (excecution of the) command to me.

[Page 57] (*Sūtra* 15) : Then the Ābhīyogika god, being thus addressed by the God Sūryābha, was delighted upto rejoiced at heart and (with his head) resting on his palm, he promised (to carry out the order); and then he went toward the north-eastern direction and transformed his body by magical mutation. And then many yojanas upto discarded the gross particles and accepted all the fine ones. Then again for the second time he underwent the magic physical mutation and proceeded to create the celestial aerial car, supported on many hundreds of pillars. Then that servant-god created by magic three beautiful (or similar) stair-cases in the three directions of that celestial car, as follows:— to the east, to the south and to the north. The following is the description of those three

(similar or) beautiful stair-cases; [Page 58] e. g. the circumference (or rim) was made of diamonds; the landing (or the supports ?) were made of riṣṭa-jewels; the pillars were studded with lapis-lazuli; the planks were made of gold and silver; the nails (or screws) consisted of the lohītākṣa rubies; the joints were fixed with diamonds; the supports (or balustrades) consisted of various jewels; so also the two walls of the sides of the stair-case (were studded with jewels), and were beautiful upto agreeable. He then created, by magic, arches in front of those three (similar or) beautiful stair-cases. The arches were (supported by) pillars studded with various jewels, and wherein also were fixed, at a close distance and firmly, various pearls; they were also decorated with various stars; there were also the paintings and decorations of wolves, bears, horses, men, crocodiles, birds, serpents, kinnaras, rurus (or deer), Śarabhas, chamaras (or yaks), elephants, wild-creepers, and lotus-plants; they were also charming with the altars (or flat places) supported by pillars studded with diamonds; they were also endowed with the pairs of mechanical vidyādhara placed in a line. They were flooded with thousands of rays; they (also) possessed thousands of reflections, were shining, and resplendent, arresting the eye, full of splendour, charming upto beautiful.

[Page 61] Just above these arches were placed the Eight Auspicious things, Viz:—(1) The Swastika mark, (2) the Śrīvatsa, (3) Nandyāvarta, (4) Vardhamānaka, (powder flask), (5) The Auspicious Seat, (6) Water-jar, (7) (Two) Fish, and (8) A Mirror, upto beautiful. Above those arches, he created by magic, many flags along with black chowries upto flags with

white chowries, which were white, soft, having handles of silver studded with diamonds, having the pure fragrance as that of lotuses, charming, lovely, agreeable to the sight and beautiful. Above these arches, he also created by magic, many umbrellas upon umbrellas, pairs of bells, banners upon banners, bunches (or clusters) of lotuses, clusters of Kumuda, Nalina, Subhaga, Saugandhika, Puṇḍarika, Śatapatra, and Sahasrapatra lotuses, all of diamonds, pure (or bright) ..upto.. beautiful. Then the Ābhiyogika god created by magic the very level and beautiful floor inside that celestial aerial car. [Page 63] E. g. the floor was like the surface of a drum, or tabor, or the surface of a lake (filled with water), or like the palm of the hand, or like the orbs of the Sun or the Moon, or like the surface of a mirror, or like the hide (or skin) of a ram, or a bull, or a boar, or a lion, or a tiger, or a deer, or a goat, or a leopard—all these skins being stretched (and fastened) with many thousands of nuts and nails. The floor was also decked with various sorts of five-coloured gems, like the Āvarta, Pratyāvarta, Śreṇi, Praśreṇi, Swastika, Pūṣan, Mānaka, Vardhamānaka, Mātsyaṇḍaka, Makarāṇḍaka, Jāra, māra; there were the paintings and decorations of lotus-leaves, rows of flowers, sea-ripples, Vāsanti creepers, lotus-plants, etc; the gems were full of lustre, sheen, rays, and splendour, and were of the following five colours: — viz. black, blue, red, yellow, and white. Now, the black gems that were there, could be described as follows:—e.g. they were (in colour) like a cloud (full of water), or black pigment, or soot, or collyrium,, or a buffalo's horn, or an article made of buffalo-horn or a bee, or swarms of bees, or the black spot under

the wings of bees, or the Jāmbula fruit, or the young one of a crow, or a cuckoo, or an elephant or an elephant cub, a black cobra, or a black bakula tree, or a patch of sky free from clouds in autumn (& therefore dark), or a black Aśoka tree; or a black Kaṇavīra tree, or a black Bandhujīva tree; would they be like these ? No; it is not meet (i.e. the description is not quite correct); it is merely a simile, O long-lived monk ! Those black gems were certainly far more beautiful, charming, pleasing, and agreeable in colour. Now the blue gems that were there, could be described as follows:— e.g. they were (in colour) like a wasp (or bee), or the wing of a wasp, [page 64] or a parrot, or the wings of a parrot, or the Chāṣa (i. e. the blue gay) bird or its feather, or indigo, or its variety (Bheda ?), or (the concentrated essence in the form of a) tablet of indigo, or the Śyāmāka corn, or the tooth-paint, or sylvan beauty, or the garments of Balarāma, or the peacock's neck, or the flowers of flax (Atasī) or Bāṇa or Anjana-kesikā, or the blue lotus or the blue Aśoka or Bandhujīva or Kaṇavīra. (The disciple asks): “would they be like these” ? “No, it is not a fair statement. Those blue precious stones were far superior to these (standards of comparison). Now the red stones (or rubies) that were there, could be described as follows:—e. g. they resembled (in colour) the following things—viz. the blood of a ram, or hare, or a man, or boar, or a buffalo, or a small Indragopa insect, or the early rising sun, or the twilight glow, or the colour of the half of guṇjā seed, or the jasmine flower, or the kiṃśuka flower, or the pārijāta flower, or the best vermilion, or the coral stones, or the fresh sprouts of coral plants, or the lohi-

tākṣa rubies, or the lac-dye, or the scarlet rug (or due-lap), or the heap of Chinapiṣṭa (a variety of vermillion), or the red lotus, or the red aśoka, or the red kaṇavīra, or the red bandhujīva. (The disciple asks) - "would these gems be like these (objects)"? "No. that is not proper. Those red rubies were far superior to all these objects (enumerated)". Now the yellow stones that were there, could be described in the following manner:-E.g. they were (in colour) like the following things; viz. The (suvarṇa) champaka tree, or its bark, or a piece of champaka (wood), (or a cut in the champaka tree), or turmeric, or a piece of turmeric (or its powder), or its essence (i.e. a pill), or yellow orpiment, or its powder or its (essence in the form of a) pill, or yellow pigment or ointment, or fine gold, or the line of gold on the touch-stone, [Page 65] or the golden (coloured) mother-of-pearl, or the garment of Viṣṇu, or the allakī flower, or the champā flower, or the kūṣmāṇḍī flower or the taḍavaḍā flower, or the ghoṣātakī-flower, or the suvarṇa flower, or the suhiraṇya flower, or the excellent (wreaths of) flowers of korāṇṭaka, or the biya flowers, or the yellow aśoka flowers, or the yellow kaṇavīra flowers, or the yellow bandhujīva flowers. (The disciple asks) - "would the gems be like these thing?" (The teacher answers) - "No. It is not correct (to say that). Those yellow stones were far superior to these objects (enumerated)". Now the white precious stones that were there, could be described as follows:— e. g. they were (in colour) like the following (objects), viz:—the anka jewels, a conch, or the moon, the kunda flowers, the teeth (of an elephant), the kumuda lotuses, water, the water-spray (or particles), curds, talc, or the plenty of

cow-milk, or a row of swans, or cranes, or necklaces, or moons, or the clouds in autumn, or the polished and burnished silver slab (or handle), or a heap of rice-flour, or a cluster of kunda flowers, or of kumuda lotuses or the dried chevādi plant or the centre of the peacock's feather (which is white), or the lotus root, or the lotus fibre, or the elephants' tusks, or the petals of lavanga creeper, or the pundarikā-petals, or the white asoka, or the white kaṇavīra, or the white bandhujiva. (The disciple asks):—"would those gems be like these articles (enumerated) above"? (The teacher replies): "No ! it is not correct. Those white gems were certainly far better than these objects (referred to above)." [page 71] Those gems were said to possess the following sort of fragrance:— e. g. (they possessed the smell of these objects), viz. a mass of scents (or perfumes), of tagara, of cardamom plants, of sweet scents like choya, of champaka, of damanaka (plant), of saffron, of sandal, of the uśra plant; of marua plant, of Jāti flowers, of yuthikā, mallikā, Snānamallikā, Ketakī, pāṭalī, navamāllikā, agaru (or sandal), lavanga creepers (cloves), camphor, (& other) perfumes—if these are being opened, or pounded, or broken, or scattered or spread, or enjoyed, or divided or being transferred from one pot to another, in a place where the breeze is blowing favourably; just as there would emanate a fragrant smell, Charming, and very agreeable to the nose and pleasing the heart and pervading all the sides; (the disciple asks) "would the smell be akin to these (substances)" ? (The teacher replies):—" No. It is not correct. Those stones possessed a smell far more sweet than that of the objects mentioned." [Page 73]. The touch of these precious

stones can be described as follows.—e.g. they were as soft as..the deerskin, cotton, būra (plant); butter, the hansa-garbha gems, the down of swans, the cluster of śirīśa flowers, a heap of fresh lotus-petals. (The disciple asks)—“would the touch be as soft as that of these objects (only).” ? (The teacher answers)—“No. It is not correct. These gems had a far softer touch than that of these substances.”

Then that Ābhiyogika god created by magic, an audience hall (or a theatre), right in the centre of that divine aerial car. It was propped up by many hundreds of pillars decked with dolls and beautifully arranged arches, and with fine altars that were elevated and very well-built; it had bright pillars studded with lapis-lazuli and having auspicious figures, well-shaped and well-joined and having fine appearance; it had a level (or even) space (floor) inside, which was properly demarcated, very bright, and studded with various gems and jewels set in gold; [Page 74] it was decorated with (various) paintings and decorations of wolves, bears, horses, men, crocodiles, birds, serpents, kinnaras, deer (rurus), Śarabhas, chāmaras, elephants, wild-creepers and lotus-plants; it had domes (or vaults) studded with gold, gems and jewels, its tops and peaks were decorated with banners and various five-coloured bells, and was dazzling bright; it was emitting a circle of rays; it was cleaned by besmearing and whitewashing; there were marks of five fingers imprinted (on the walls), with thick goślīśa sandal and the fresh red sandal; there were wases of sandal placed (at the entrance); at every entrance under finely built arches, there were pitchers

filled with sandal; there were many clusters of round wreaths suspended below and above; there were the offerings of five-coloured fragrant and fresh flowers scattered all about; it was charming with the spreading of the sweet aroma of kālāguru, excellent kundarukka, turuṣka, and frankincense; it possessed sweet smell, was like the very concentrated tablet of scents, divine, re-sounding with the sound of trutita and other musical instruments; it was scattered over (crowded) with groups of heavenly nymphs was beautiful, charming and excellent. He then created by his magic, the ceiling of that audience hall (or theatre), and it was decorated with the paintings of wild creepers...upto...was beautiful. Just in the very centre of the extremely level ground of that theatre, he created by his magic, a stadium (or gallery for visitors, made of diamonds. Right in the centre of that stadium, he created by his magic, a huge jewelled platform, eight yojanas in length and breadth and four yojanas in breadth (or width), everything being of jewels, and bright, soft and beautiful. On that jewelled platform, he created by magic a throne, which could be described as follows:—The slabs (for the seat) were made of burnished gold, the lions consisted of silver, the legs were made of gold, the knobs of the legs were made of various jems, the other parts were made of gold, the joints consisted of diamonds and the hinges were made from various jewels. The throne was decorated with various drawings and paintings like those of wolves, bears, horses, men, crocodiles, birds, serpents, kin-naras, deer, śarabhas, chamaras, elephants, wild-creepers and lotus-plants; it had a foot-rest studded with the best and most

precious gems; (Page 75) its round and soft (or cushioned seat had a covering, and was charming, as, it was overspread with the tips of fresh darbha grass, and had a coverlet of pollen (of flowers); it was properly covered with a dust-proof (cloth); it had a coverlet of silken and cotton cloth that was properly placed there; it was covered with a red piece of cloth; it was very charming and its touch was as soft as that of deer-skin, cotton, būra (plant), butter, or tūla (cotton); it was very beautiful etc. [Page 79] Then over that throne, he created by magic a big Vijayadūṣya cloth, which resembled (in colour)—a conch, kunda flowers, water-spray (or particles of water), or the mass of foam gathered together from the milky-ocean while it was churned; it was pure, soft, fine, beautiful, charming and excellent. Above the throne and exactly in the centre of that Vijayadūṣya cloth, he created by magic a big hook made of diamonds, and he also created by magic a wreath of flowers, of one Kumbhāgra dimensions, (suspended) in that hook. That Kumbhāgra garland was surrounded on all sides by four other ardha-kumbhāgra garlands, whose length (lit. height) was half a Kumbhāgra. Now those garlands had pendants made of burnished gold, with their ends decorated with golden leaves, were adorned with a collection of various hāras and ardha-hāras that had various gems and jewels; they hardly touched each other (i.e. they were at a very close distance from one another), and they were being gently wafted by the breezes blowing from the east, west, south and north; they were being oscillated and made to produce sweet sounds; thus they were full of splendour, and appeared very charming and filled

the whole atmosphere round about with a sound which was noble, charming, sweet, and giving exquisite delight to the ears and the heart. Then that Ābhiyogika God created by magic four-thousand Bhadrāsanas (or auspicious seats) for the four thousand Sāmānika gods (i.e. who were his equals), to the north-west, north, and, north-east of that throne. To the east of that throne, he created by magic, four-thousand Bhadrāsanas for the four chief-queens of the god Sūryābha, along with their retinue. [Page 80]. To the south-east of that throne, he created by magic, eight-thousand Bhadrāsanas for the eight-thousand gods, who were the members of the Inner coterie (or assembly) of the God Sūryābha. In the same way, to the south, he created by magic ten-thousand seats, for the ten thousand gods who were the members of his middle-assembly. To the south-west, he created twelve-thousand seats for the twelve-thousand members of the Outer-assembly. To the west, he created seven Bhadrāsanas for the seven commanders-in-chief. In the four directions of that throne, he created (in all) sixteen-thousand seats for the sixteen-thousand Body-guards of the god Sūryābha as follows:—Four-thousand in the east, four-thousand in the south, four-thousand in the west, and four-thousand in the north. The following is the description of that divine aerial car:—e. g. (it possessed the splendour) of the early sun in the season of autumn, when it has recently risen; or of the Khadira embers, enkindled (and burning) at night; or of a forest of Japā flowers (Jasmine); or of a forest of Kiṃśuka or Pārijāta flowers,—when these are budding forth (or in full blossom) on all sides. (The disciple asks)—“ would it be like these ”? (The reply is)—“No ! It is not correct. The splendour of that celestial aerial

car far excelled these objects...upto...the smell and the touch...as in the case of gems.” Then the Ābhīyogika god, having thus created the celestial aerial car went toward the God Sūryābha, bowed down to him with his head resting on the palm of his hand...upto...reported (the execution of the order).

[Page 83] (*Sūtra* 18). Then the God Sūryābha, having heard this (news) from his Ābhīyogika god [Page 84] was delighted upto rejoiced at heart and having assumed a form different from his original one, and which was proper for approaching the Jinas. Then accompanied by his four chief queens with their retinue, and also by his two armies, viz. the army of musicians and dancers, he went round that celestial aerial car, ascended it by the beautiful stair-case in the east, went toward the throne and took his seat there, facing the east. Then the four-thousand Sāmānika Gods also went round the celestial aerial car and ascended it by the beautiful stair-case in the north and sat down on their respective seats that were placed there before. Then the remaining gods and goddesses ascended that celestial aerial car by the beautiful stair-case in the south and each of them took his seat on the seats placed there before. Then, after the God Sūryābha had ascended the celestial aerial car, there started in front of him, the following Eight Auspicious Marks viz.: The Swastika, Śrīvatsa...upto...Mirror. Then after them came in due order the pitchers and vases filled (with water), the divine umbrellas and banners accompanied by chowries, and the lofty and sky-scraping banners and ensigns proclaiming victory (or the Vaijayanti garlands), and being wafted by the breezes, delightful to the sight, and clearly

visible. After that came in due order the bright and high umbrella, having a bright and dazzling handle studded with lapis-lazuli and adorned with a suspended wreath of Korāntaka flowers, and which resembled the orb of the moon; and then an excellent throne accompanied by the foot-rest that was decorated with various gems and jewels; also there was a pair of wooden shoes, and all these were carried by his manifold god-servants. Then after that there in due order came, the huge banner of Indra, which was distinguished (in appearance), and well-balanced, polished and bright, having a beautiful shape, circular and made of diamonds; it was surrounded on high by many beautiful five-coloured small flags, (it was charmingly decorated), endowed with banners upon banners, flags, the Vaijayanti garlands proclaiming victory, which were being wafted by the breezes; it (i. e. the banner of Indra)-was lofty, scraping the sky with its top, and yojana in height. Then after that there proceeded in front of him (i. e. the God Sūryābha) the five commanders-in-chief, who had put on fine garments, quite prepared (to march), adorned with all ornaments and accompanied by their big paraphernalia of warriors. (After that, there proceeded in front of him and in due order, many Ābhiyogika gods and goddesses, with their distinguished and handsome forms, with their groups and their leaders, and clad in their peculiar dresses. After them, there went forth, in front of, by the side of, and behind the God Sūryābha many Vaimānika gods and goddesses who lived in the Sūryābha Vimāna, with all their pomp and glory...upto...the sound (of musical instruments).

[Page 88] (*Sūtra* 17) The God Sūryābha, surrounded

by his five commanders-in-chief, and with that huge banner of Indra which was circular, wheel-shaped and made of diamonds...upto...which was one yojana high, being carried before him, surrounded also by the four-thousand Sāmānika Gods...upto...sixteen-thousand body-guard-gods as well as by many other Vaimānika gods and goddesses who dwelt in the Sūryābha Vimāna, started with all pomp and glory...upto...the sound (of the musical instruments), through the heart of the Saudharma Kalpa, displaying his divine and heavenly splendour, prosperity, lustre, and prowess; and (carefully) watching (around him), he went toward the northern exit of the Saudharma Kalpa; and then descending with the speed (lit. division) of a hundred thousand yojanas (per minute ?), and going at that excellent...upto...(speed of gods), he passed through numerous continents and oceans and thus crossing them he went toward the Nandīswara continent, toward the south-eastern Ratikara mountain; having reached there, he withdrew and took back his divine glory, splendour and prowess and went toward the Jambūdīpa continent, toward Bhārata Varṣa, toward the city of Āmalakalpā, toward the sanctuary of Āmraśālavana, toward the spot where the Venerable monk Mahāvīra was seated. [Page 89] He then went round the Venerable monk Mahāvīra three times with that (i. e. while seated in that) celestial aerial car, and stationed his divine aerial car on a spot toward the north-east of the Venerable Monk Mahāvīra, four angulas above the ground, so that it did not just touch the ground; he then descended down from his celestial aerial car by the beautiful stair in the east, accompanied by his four chief queens with their retinue, as also surrounded by his two com-

manders-in-chief, viz, The commanders of (the army of) music and dance. Then the four-thousand Sāmānika gods of the God Sūryābha, descended down by the beautiful stairs to the north while the remaining gods and goddesses descended down by the beautiful stairs in the south. Then the God Sūryābha, accompanied by his four chief queens...upto.. by his sixteen-thousand body-guard gods, as well as by many other Vaimānika gods and goddesses who resided in the Sūryābha Vimāna, went toward the Venerable Monk Mahāvīra, with all his pomp and glory...upto...to the accompaniment of the sound (of musical instruments); he then went round the Venerable Monk Mahāvīra three times, bowed down to him, saluted him and spoke thus:—"O Venerable Sir ! I am the god Sūryābha, and I bow down to you..upto...wait upon you, O Beloved of the gods."

(Sūtra 13) The Venerable Monk Mahāvīra said unto the god Sūryābha thus:—" O Sūryābha ! It is an ancient practice, and an old custom; it is the duty, and it has been practised (before), and it is also a recognised custom (which has been sanctioned by usage), that the Bhavanapati, Vāṇamantara, Jyotiṣka [Page 90] and Vaimānika gods bow down to, and pay their respects to the Adorable and Venerable monks, and then repeat their respective names and family names. O Sūryābha, this is, therefore, an ancient custom..upto..this is sanctioned (by usage)."

(Sūtra 19) Then the god Sūryābha, being thus addressed by the Venerable Monk Mahāvīra, was delighted..upto (rejoiced at) heart, and bowed down and paid his respects to Mahāvīra and waited upon the Lord, neither too near nor at a great distance, bowing down

to him with deference, with his face directed toward him and with his hands joined in humility.

[Page 92] (*Sūtra* 20). Then the Venerable Lord Mahāvīra (preached a sermon)..to the god Sūryābha, as also to that high assembly..upto...the congregation returned in the direction it had come.

[*Sūtra* 21] Then the God Sūryābha, having listened to the religious preaching of the Lord Mahāvīra, was delighted...upto rejoiced at heart, and getting up briskly (or with a jerk), he bowed down and paid his respects to the Lord and said:- “ O Venerable Lord ! I am the God Sūryābha; am I destined to attain salvation after some births ? or am I destined *not to get* salvation ? (i. e. whether I am a Bhavya soul or an Abhavya soul ?) . Am I endowed with Right vision or False Faith ? Is my worldly existence limited or infinite (i. e. unlimited ?) . Can I get enlightenment easily or after great difficulty ? Am I the propitiator (of the right faith) or the destroyer of it ? Shall I have any more birth (lit. the last birth) or not ” ? The Venerable Lord addressed Sūryābha thus “ O Sūryābha ! you are destined to get salvation after (some) births; you are not an Abhavya soul;...upto ...you shall have the last birth...etc.”

[*Sūtra* 22] Then the God Sūryābha, being thus addressed by the Venerable Lord Mahāvīra, was delighted at heart, and being in a composed state of mind, (Page 93) bowed down to and paid his respects to the Venerable Monk Mahāvīra and said unto him:- “ O Revered Sir ! you know everything and you also see and visualise everything, (i.e. you are an Omniscient sage). You know and visualise all the (three) times (i. e. the past, the present and the future). So, O Beloved of the

gods, you must be knowing my past as well as future; as also, how I got, achieved and came to possess this divine glory, lustre, splendour and prowess. I, therefore, wish to display with great respect unto you, O Beloved of the gods, and also unto the Nirgrantha ascetics like Gautama and others, the celestial Thirty-two types of dances, accompanied by the heavenly pomp, glory, lustre and prowess."

[*Sūtra* 23] Then the Venerable Monk Mahāvīra, being thus addressed by the God Sūryābha, did neither pay any heed to his words, nor did he acknowledge them but merely remained silent. Then the God Sūryābha said to the Lord Mahāvīra, for the second time, as follows:- O Revered Sir ! you know everything...upto... I wish to display-and with these words he went round the Lord Mahāvīra three times, bowed down and paid his respects to him; he then went to the north-eastern direction and created a magic physical mutation. He then made emanate from his body a rod, numerous yojanas in length...discarding the gross particles and retaining only the fine ones...; for the second time he created a very level ground by means of his transformed magic (supernatural) body; (the ground was as even and straight) as the surface of a drum...upto the touch of gems; exactly in the middle of that level piece of ground, he created an audience hall (or a theatre), supported by many hundreds of pillars, [Page 94]...the typical description... then created the floor which was very even; also created the ceiling, stadium (or gallery) and also a jewelled platform. On that platform, he also created a throne...around which there were suspended wreaths of flowers. Then the god Sūryābha saluted the

Venerable Monk Mahāvīra, at his sight (i. e. as soon as he saw him), and saying, "May the Lord permit me," he took his seat on the excellent throne, with his face turned to the east. Then the god Sūryābha, at the very outset, stretched his long, and fleshy right arm, which was resplendent with fine ornaments like armlets, bracelets etc. and which were properly placed, were precious and set with gold and various gems, and were shining brightly. And forthwith there sprang up eight hundred (young) gods, who were alike, had a similar complexion, were of the same age, had similar beauty, form, youth, and accomplishments; they wore similar costumes and ornaments, and carried uniform implements; their upper garments were tucked on both the sides; they had put on the crest-ornament (or a diadem) and wore the Tilaka mark (on the forehead), having put on their scarfs and undergarments; they had also put on variegated garments and robes with foamy lines, and the hems of the garments were hanging loose and were properly arranged and they were wearing multicoloured shining garments; their necks were adorned with necklaces; and chests were shining, being decked with ornaments. And then he stretched his left arm which was decked with...etc. upto...plump and long. And then forthwith there arose eight hundred (young) goddesses, all ready for dancing: they had a similar complexion, were of the same age, were endowed with similar beauty, form, youth and qualities; they were clad in uniform costumes, had put on similar ornaments and taken uniform implements; their upper garments were tucked on both the sides; they had the Tilaka mark (on the forehead), and, had fastened the crest-ornaments; they had fastened the

cravats (or scarfs), and bodices; their bodies were decorated with various gems, diamonds and ornaments; their faces resembled the Moon; their foreheads were like the crescent-moon; they were even more gentle than the Moon, and were shining bright like the meteors; they were gaily dressed and had amorous forms; they were adept in the arts of smiling, talking, standing, amorous graces, and conversation, and they were carrying musical instruments. (Page 95) Then the God Sūryābha created (by magic) eight hundred conches and eight-hundred conch-blowers; eight-hundred horns and the same number of horn-blowers. Similarly he created eight-hundred of the following instruments and an equal number of persons to play on them:- Small conches, Khara-mukhīs (iron-instruments); Kāhalas, Pīrapiriyās; and thus he created, in all, forty-nine musical instruments, and men to play upon them and then called those young gods and goddesses. Then these gods and goddesses, being called by the God Sūryābha, were delighted at heart...etc.....and went toward the God Sūryābha, and greeting him with hail and victory... etc...spoke thus:- “ O Beloved of the gods ! Order us what we should do ”. Then the god Sūryābha spoke as follows to those numerous gods and goddesses:- “ Go ye, O Beloved of the gods ! round the Revered sage Mahāvīra three times, bow down to him and then show to the Jain ascetics including Gautama, and then show them the Thirty-two-fold divine mode of dance, accompanied by your divine glory, lustre, prowess and splendour ; and then quickly report back to me (afterwards). ” Then those numerous gods and goddesses, when they were thus addressed by the God Sūryābha, were delighted...etc., upto...agreed..and

then went towards the Revered Monk Mahāvira, bowed down to him, and then went toward the Jain Ascetics including Gautama and others.

(Page 96) Then these numerous gods and goddesses mustered together at one and the same time, then formed themselves into rows, then bent and bowed down in rows, then they straightened up together; thus simultaneously they rose up; steadily they bent down, and steadily rose up; and they bent down in harmony and they also rose up in harmony. Then they stretched (or spread) themselves together, and took their musical instruments at one and the same time and played on them, sang, and danced in chorus. How was the music? Slow at the chest (i. e. the source), loud in the head, and clear (and sweet) at the throat; and being ready for dance they played the music which was well-arranged and properly controlled in the three places (viz. the chest, head and the throat), which filled the straight caverns with the humming sound (of music), which was impassioned (or classical), faultless at the three sources as also in the production; which was accompanied by the notes produced from the holes in a bamboo (i. e. a flute), a lute, Tala, time, beat (or harmony), and a peculiar sweetness (Graha); it was sweet, harmonious, graceful, and charming; it was soft, full of rolling sounds, very sweet, having good cadence, and of a beautiful type, heavenly, and which was meant to accompany the dance. How was the playing on the musical instruments? The conches, horns, small conches, Kharamukhis, Payas, and Piripiriyas were blown; The drums and tabers were being beaten; the Bhambhas and Horambhas were being sounded; (with the lutes Viyadhi and Panchi), with the Bheris,

Zallaris and Dundubhis being sounded, with the (Muraja), Mṛdanga, Nandī-Mṛdanga; with the Alingas, Kustumbas, Gomukhis, Mardalas being played upon; with the lutes, Vipanchis, and Vallakis being sounded; the Mahantis, Kacchabhīs and Chitraviṇas were played upon; the Baddhisas, Sughoṣas, and Nandighoṣas were sounded; the Bhramaris, Saḍbhrāmaris, and Parivādinis were played; the Tūṇas and Tumbaviṇas were sounded; similarly the following instruments were also played upon, viz. Āmodas, Kumbhas, Nakulas, Mukundas, Huḍukkas, Vichikkis; Karaṭas, [Page 97] Dīṇimas, Kinikas and Kaḍambas; Dardarakas, Dardarikas, Kutumbas, Kalaśikas, Maḍukas; Talas, Tālas, Kānsyatalas; Ringisiyas, Lattikas, Makarikas, Śinśumarikas; Flutes, Pipes, Vālis, Parillīs, and Baddhakas. There was then divine music, dance and play upon instruments; it was marvellous, amorous, noble, charming and ravishing the mind;—the music, the dance and the instrumental music,—all the three were sweet; there was great excitement prevailing, and the sound of revelry spreading, and thus a great celestial festivity was in progress. Then those numerous gods and goddesses showed unto the Revered Monk Mahāvira the first type of divine dance named-as (or wherein were represented the following eight Auspicious things)—Swastika, Śrīvatsa, Nandyāvarta, Vardhamānaka, Bhadrāsana, Kalaśa, Matsyadarpaṇa, and other auspicious decorations.

[Page 111] (*Sūtra* 24) Then those many gods and goddesses gathered together and arrived there at one and the same time ..the rest to be supplied..upto.. there was started a celestial festivity. Then those numerous gods and goddesses displayed in the presence of the Revered Monk Mahāvira, the second type of Divine

drama (or dance), adorned with Āvarta, Pratyāvarta, Śreṇi, Praśreṇi, Swastika, Puṣyamāṇaka, Matsyāṇḍa, Makarāṇḍa, Jāra, Māra, Puṣpāvali, Padmapatra, Sāgarataranga, Vāsantilatā, and Padmalatā. Thus in every mode of dance the description of the gathering together of the gods etc. is common...upto...there was started a divine revelry. Then these numerous gods and goddesses displayed the third type of Divine dance in the presence of the Revered Monk Mahāvira, which consisted of the drawing of the lines like the wolves, bears, horses, men, crocodiles, birds, serpents, kinnaras, rurus (or deer), Śarabhas, yaks, elephants, and wild-plants and lotus-plants. Then the fourth type of dram, (or dance) viz. 'curved on one side, curved on both the sides, circular on one side, and circular on both the sides and named as Chakrārdha-chakravāla. Then the Fifth one viz. the type represented by 'a row of moons, bracelets, swans, suns, necklaces, stars, pearl-necklaces, gold-necklaces, and diamond-necklaces. Then the Sixth mode resembled the rising moon, the rising sun, termed as 'Udgamanodgamana type.' Then the Seventh mode resembled the advent of the sun, and the moon and was named as 'Āgamanāgama' type. [Page 112] The Eighth one was the sun-eclipse and the moon-eclipse. The Ninth the setting of the sun and the moon and was called as 'Astamanāstamana type. Then the Tenth one was called the 'Maṇḍala' type, and represented by the orb of the moon, the sun, the coils of a cobra, a circle (or group) of demigods and goblins (and demons, great serpents, and Gandharvas). Then the Eleventh type was called Drutavilambita and resembling the graceful gait of a bear, a lion, a horse, or of an elephant in rut. Then the Twelfth one was called Sāgara-nāgara type, and represented

by the (movements of the) ocean and a citizen. The thirteenth type was called as Nandāchampā and displayed by the actions of the creepers, Nandā and Champā. The fourteenth type termed as Matsyāṇḍa-makarāṇḍa, Jāra, and Māra, and represented by the formation of groups resembling these various precious stones. Then the fifteenth type, called as Kakāra, Khakāra, Gakāra, Ghakāra, and Nākāra, and represented by the formations of groups like these various letters. Similarly the sixteenth was Chakāra, the Seventeenth Takāra, and the eighteenth takāra, and the nineteenth Pakāra. The twentieth was named the Pallava type and was represented by the Aśoka sprouts, mango sprouts, Jāmbula sprouts, and Kauśāmba sprouts. The twenty-first was named as Latālatā type and represented by lotus-creepers...upto.. Śyāmā creepers.

[Page 113]. The twenty-second was named Druta ; the twenty-third was named Vilambita and the twenty-fourth as Druta-vilambita. The twenty-fifth was Anchita, twenty-sixth Ribhita, twenty-seventh Anchita-ribhita, twenty-eighth Ārabhaṭa, twenty-ninth Bhasola, thirtieth Ārabhaṭa-bhasola. Then the thirty-first type, called as Bhrāntasambhrānta and formed by bowing down, and produced by jumping up and down, by contracting and by stretching. Then those gods and goddesses gathered together at one and the same time...upto...a celestial festivity was started. Then those numerous gods and goddesses displayed the thirty-second type of dance named as Charamacharitanibadha (i. e. pertaining to the history of the Last Incarnation of the Lord), which dealt with the history of his former birth (the history of his life as a God), the history of his fall (from

heaven), the history of the removal (of foetus), the history of his birth, of the coronation ceremony (immediately) after birth, of his childhood, of his youth, of the enjoyments of pleasures of senses, of his renunciation, of his observing the austerities, (of his acquisition of knowledge), of his founding the Order, and of his getting salvation. Then those numerous gods and goddesses played on the four-fold types of musical instruments, viz. those that were stretched, expanded, solid and hollow. Then those numerous gods and goddesses gave four-fold musical performances, viz. Utkṣipta, Pādānta, Mandāya and Rochi-vasāna. Then those numerous gods and goddesses displayed the four types of dances, viz. Anchita. Ribhita, Ārabhaṭa, and Bhasola. Then those numerous [Page 114] gods and goddesses made a display of the four-fold type of acting, viz. Dārṣṭāntika, Prātyantika, Sāmānyatovini-pāta, and Antomadhyāvasānika. Then those many gods and goddesses showed to the various Nirgrantha Ascetics including Gautama, their divine glory, pomp, splendour and prowess, and also the heavenly thirty-two types of dances. They then went round the Revered Monk Mahāvira three times, bowed down to and saluted him, and then went toward the God Sūryābha, and with their heads bent low and clasped in their hands, they greeted him with hail and victory and reported to him the carrying out of his command.

(*Sūtra* 25) Then the God Sūryābha withdrew all his divine prosperity, heavenly splendour, and celestial glory. and in a moment he was one and alone. Then the God Sūryābha went round the Revered Monk Mahāvira three times, bowed down to him and accompanied by his

retinue, ascended the same celestial aerial car and went back in the direction he had come from.

[Page 118] (*Sūtra* 26) Then the Ascetic Gautama bowed down to and saluted the Revered Monk Mahāvīra, and respectfully addressed him thus:—“ O Venerable Sir ! whither has gone all the celestial prosperity, heavenly splendour and divine glory and prowess of the God Sūryābha ? Where has it entered ”? (the Lord answered): “ O Gautama ! It has gone into and entered his (own) body”. “ Why is it said thus, O Revered Sir, that it has gone into and entered his body ”? “ O Gautama, suppose, e.g. there is a dome-shaped building, smeared and guarded on both the sides, with the doors well-secured, free from breeze and quiet (or peaceful) owing to the absence of gale. Neither very near, nor far from that dome-shaped building, suppose, there is a big crowd of people. And that crowd of men happens to see a big storm of clouds or a downpour of rain or a big gale advancing rapidly; then that crowd enters the big dome-shaped house and waits there. Even so, O Gautama, it is said that it has entered the body (of the God Sūryābha)”.

[Page 124] (*Sūtra* 27) “ O Revered Sir ! where is situated the Sūryābha Vimāna of the God Sūryābha, ”? “ O Gautama ! In the continent Jambūdvīpa, to the south of the Mandāra mountain, above the very level surface of this Ratnaprabhā Earth, going beyond many yojanas above the Moon, the Sun, planets, stars and constellations, many hundreds and thousands and millions and crores of yojanas above it, there is a Kalpa (or Heavenly abode) name as Saudharma Kalpa. It is extending in length from east to west, expansive (i.e. broad) from

north to south. It is crescent-moon shaped, having the brilliance of a heap of rays; It is numerous crores and crores of yojanas in length and breadth, and numerous crores and crores of yojanas in circumference; and there, it is said, are thirty-two hundred thousand palaces of the gods living in the Saudharma Kalpa. These heavenly abodes are said to be all made up of diamonds, bright... upto...beautiful. Right in the middle of these Vimānas there are five ornaments (or palaces), named as follows : (1) Aśokāvatamṣa, (2) Saptapaṇāvataṁsa, (3) Champakāvatamṣa (4) Chūtakāvatamṣa, and (5) Saudharmāvatamṣaka; in the centre those Avataṁsakas were all made up of diamonds, brights...upto...beautiful. Crossing numerous thousands of yojanas to the east of the great Saudharmāvatamṣaka Vimāna, [Page 285] one comes to the Sūryābha Vimāna of the God Sūryābha. It is twelve and half hundred thousand yojanas in length and breadth, and 3952848 yojanas in circumference. It is surrounded by a rampart on all sides. The rampart is three hundred yojanas in height; at the bottom, it is one hundred yojanas broad; at the centre, it was fifty yojanas in breadth; and above (at the top) twenty five yojanas in breadth; it is broad at the bottom, narrow at the centre and small (or tapering) at the top, of the shape of a cow's tail, all made of gold, and bright...upto...beautiful. The rampart was decorated with various five-coloured cornices (made of gems), which were as follows:—Black, blue, red, yellow and white ones. Those cornices were one yojana in length, half a yojana in breadth, and three-fourths of a yojana in height, all made of gems (and diamonds), and bright...upto...beautiful. Every wing of the Sūryābha Vimāna possessed one thousand doors.

Those doors were high, being five hundred yojanas in height, three hundred and fifty yojanas in breadth, and of the same (dimensions) at the entrance; they were white, with the tops made of fine gold, decorated with various paintings and decorations of wolves, bears, horses, men, crocodiles, birds, serpents, Kinneras, deer, Śarabhas, yaks, elephants, wild creepers and lotus-plants; they were beautifully surrounded by diamond-altars supported on pillars; they had a pair of artificial Vidyādhara boys serving as a mechanical contrivance, were full of a flood of rays, having thousands of reflections (or images), shining bright, arresting the eye, soft of touch, having beautiful appearance; the description of the doors is as follows:— (e. g. the base was made of diamonds, the supports were made of Rīṣṭha gems, the pillars (having nails?) Were made of lapis-lazuli; their floor was studded with five— coloured gems and jewels and set in excellent gold; the thresholds were made of Hansagarbha gems; the nails were of Gomejjaka precious stones; the panels of the doors were made of rubies; the beams on the doors were made of Jyotirasa gems; the nails were of rubies (Lohitakṣa); the joints were of diamonds; the holes (in which the nails were screwed down) were made of various gems; the door-bars, as well as their rests were made of diamonds; the Āvartanapīṭhikās (i.e. the places where bolts are fixed) were made of silver; the upper sides of the doors were made of Anka gems, the handles of the doors were close and there were no crevices left in them; there were one hundred and sixty-eight pegs(?) in the walls, and the same number of seats (or beds?); there were also many dolls (or statuettes) standing gracefully, as well as various forms of serpents etc. made of various precious stones; the walls were made of

diamonds, and their tops were made of (or plastered with) silver; the ceiling was made of burnished gold; the lattice work of the windows was made of various gems, the bamboos, straight and crosswise, being made of rubies and the base of windows being made of silver; the sides were made of Anka gems; the wings of the sides were made of the same stones; the bamboos and small bamboo sticks were of Jyotīrasa stones; slabs were of gevels; the bolts were made of gold; the peculiar grass used for fastening the doors tightly was all white and made of silver; the covering was of diamonds; the coverts and domes were made of gold; they (i. e. the doors) were white, like the the surface of a conch, pure and spotless like thick curds or like the milk of a cow or like foam, or like a heap of silver; or like the white lotuses (or like the marks on the forehead), and like the crescent moon; they were decorated with various gems and garlands; they were soft from inside as well as outside; there was (scattered) the sand and gravel of gold, very agreeable to the touch having a beautiful form, charming, beautiful, splendid and having a pleasant appearance.

[Page 132] (*Sūtra 27 continued*) : On both the sides of those doors, on the two seats (at the entrance), there were placed a series of sixteen pitchers of sandal. Those sandal pitchers [Page 133] were supported on beautiful lotuses, were filled with fragrant and sweet water, were mixed with sandal paste, had strings on their necks, having the covering of lotus-petals, and were all made of jewels, bright....upto....beautiful, and were like the biggest of pitchers, O Long-lived monk ! On both the sides of those doors, on the seats at the entrance, there was a series of sixteen elephant tusks (probably serving as

pegs) on both the sides. Those ivory pegs (or tusks) were surrounded by a net work of small bells, by a network of gems appearing like windows, and by a net work of pearls and gold hanging high; they were placed high, protruding out, firmly fixed in as lasting manner; having the shape of the lower half of the body of a snake; they were all made up of precious stones, bright.....upto.....beautiful, and were like big elephant tusks, O Long-lived monk ! On these ivory-tusks (or pegs) were placed many collections of wreaths, that were circular and were being suspended below, tied with (i. e. strung in) black thread; similarly, there were wreaths strung in blue, red, yellow and white threads. Those garlands had golden pendants, and were decorated with golden leaves..upto..they had filled the whole atmosphere all around with a sound very pleasing to the heart and ears, and were shining with great splendour. Above those ivory pegs, there was placed a series of another sixteen ivory pegs (or tusks); these also were just like those..upto...were like big elephant tusks, O Long-lived monk ! On those ivory pegs were placed many silver suspenders. On these silver-suspenders were kept many incense-pots made of lapis-lazuli. Those incense-pots were charming with the sweet spreading aroma of Kālāguru, excellent Kundurukka, Turukkka, and incense, were giving out sweet fragrance, were like a wafer of perfume, and pervaded the whole atmosphere round about with a sweet fragrance that was noble, delightful, charming and very pleasing to the nose and the heart. [Page 134]. On both the sides of those doors, on the two seats at the entrance, there were placed series of sixteen dolls. Those dolls were in a graceful and standing

posture, well-supported, well-adorned, having various red coloured garments, and with many garlands put on (or fastened on the necks); their waists could be easily grasped by the fists (i.e. they were so slender), they had buxom bosoms, which were exuberant and shaped like a pair of round wreaths (Āpīḍas) placed in a line; the corners of their eyes were red; they possessed black hair that were soft, clear, having auspicious marks, and curly at the tips; they were slightly resting on the excellent Aśoka trees, holding the branches with their left hands; attracting (the hearts of the onlookers) by their sidelong glances; teasing one another by their piercing; looks and (though) made up of earth they had become eternal (V. L. rendered dark ?); they had moon-like faces; were as graceful as the moon, had foreheads like the crescent moon, and were more gentle in appearance than even the moon; they were (dazzling) like meteors, resembled the lightning, or a pencil of rays, and were even brighter than the light of the sun; and they were charmingly and amorously dressed, and were beautiful...etc.

[Page 138] (Sūtra 28) On both the sides of those doors, near the seats at the entrance, there were series of sixteen latticed windows (on each side). Those latticed windows were all made of jewels, and were bright... upto...beautiful. On both the sides of those doors there were series of sixteen bells, placed on the seats at the entrance. [Page 139] This is the description of those bells:- e.g. The bells were made of gold, the bell hammers were made of diamonds, the sides of the bells were made of (i.e. decorated with) various jewels, the chains were made of gold and the ropes were of silver. Those bells had a continuous sound, like that of (a peal

-of) clouds, or like that of a lion, or a drum, or a crane (crouncha bird), or like that of an orchestra; it was very sweet, sonorous, giving out a good sound, and filled the atmosphere with a sound that was noble, delightful, charming and very pleasing to the ears and mind. On both the sides of those doors, on the seats at the entrance, there were placed series of wild-creepers. Those wild-creepers were full of the fresh sprouts of various coral plants and were studded with precious stones, were being sucked by the bees, were full of splendour and beautfiul (etc.). On both the sides of these doors, just at the entrance, there were sixteen Prakanthakas (particular seats) on each side. These Prakanthakas were three hundred and fifty yojanas in length and breadth, one hundred and twenty five yojanas in thickness, were all made of diamonds, bright..upto.. beautiful. On each of those Prakanthakas there were built special palaces. Those special palaces were two-hundred and fifty yojanas in height, one hundred and twenty-five yojanas in breadth; they were lofty, high and gay (Com. full of splendour), were decorated with paintings and studded with various jewels and gems; they had victorious Vaijayantī banners wafted by the wind, and umbrellas upon umbrellas; their tops scraped the sky; the latticed work (in the windows) was made of jewels; they appeared as if shining through a cage, possessed tops (or domes) that were studded with gems set in gold; they had Śatapatra and Pundarika lotuses (kept at the entrance); they were also decorated with varied gems (like Tilaka-ratnas), crescent-moon-shaped jewels etc. They were decorated with various garlands of gems, were soft from inside as also outside; there was sand and

gravel of gold (scattered inside); they had a very pleasing touch, were beautiful, charming [Page 140] pleasing to the eyes..upto..there were garlands over the Prakanthakas and flags upon flags. On both the sides of these doors, there were erected on each side sixteen arches which were studded with various gems, supported on and fixed in pillars that were also studded with various gems..upto..collections of lotuses. In front of these arches there were placed pairs of dolls on each side, and in front of the arches there were placed two pairs of dolls, and as below, even in front of these arches there were placed ivory pegs, as underneath..upto garlands. In front of those arches there were placed two pairs of (the models or pictures of) horses, elephants, men, Kinnaras, Kimpurushas, great serpents, Gandharvas, and bears; these were all made of jewels, bright...upto..beautiful; similarly there were lines, rows and couples. In front of those arches, there were two pairs of lotus-plants..upto...Śāymā plants, which were perennially blossoming, were made of gems, and bright...upto...beautiful. In front of these arches were placed two pairs of peculiar Swastikas (Com. showers?), which were made of jewels, bright..upto..beautiful. In front of those arches were placed two pairs of sandal pitchers. Those sandal pitchers were placed on beautiful lotuses. In front of those arches, there were also placed two pairs of vessels, placed on beautiful lotuses..upto..which were of the size of the face of an intoxicated elephant, O Long-lived Monk ! In front of those arches, there were placed two pairs of mirrors, which could be described as follows:—The stands of those mirrors were made of gold, the Surayas (?) were made of Lapis-lazuli, the Dowarangas (?) were made of

diamonds; the surface was studded with various gems, and was free from scratches, and possessed bright gloss; they resembled (in brightness) the orb of the moon and were of the height of half the body of a human being. In front of those arches, there were [Page 141] placed two pairs of plates having diamonds at the centre (Vajranābha Sthāla), which were filled with Śāli rice which was cleansed three times by thrashing, and whose husk (Nakha) was removed; the plates were made of Jāmbūnda gold...upto ..were beautiful and resembled huge wheels of chariots, O Long-lived Monk ! In front of those arches, there were placed two pairs of dishes (or vessels); these vessels were filled with pure water and many green fruit made of various five-coloured gems; those vessels were made of jewels, were bright...upto..beautiful and were like big and circular troughs (in which fodder and grass is served to cows), O Long-lived Monk ! In front of those arches there were placed supports (or tripods) which were filled with various articles, were all made of gems, and bright... upto..beautiful. In front of those arches there were placed two pairs of Manogulikās (or particular seats). On those Manogulikās were placed many planks (or sheets) of silver and gold. On those sheets of gold and silver, there were fixed many ivory pegs studded with diamonds, and on these pegs were hanging many suspenders. On those suspenders made of diamonds, there were placed many vases filled with wind (i.e. empty), and which were covered with black threads, blue threads, red threads, yellow threads, and white threads; they were all made of lapis-lazuli and were bright..upto...beautiful. In front of those arches, there were placed two pairs of wonderful jewelled caskets. Just as, e.g., a

wonderful jewelled casket of a Sovereign Monarch of the whole universe, being enveloped in layers of crystals and lapis-lazuli illumines, renders bright, makes brilliant etc. that entire spot all around, even so those wonderful jewelled caskets also rendered that whole area bright, shining, dazzling and brilliant. In front of those [Page 142] arches, there were placed various gems of the measure of a horse-neck (or head), and of the heads of elephants, men, Kinnaras, Kimpurushas, Mahoragas, Gandharvas and bears; (or possibly these were various figures of the heads of these animals etc.), all studded with diamonds, bright..upto..beautiful. On those figures of the heads of horses..upto...bears, there were placed two pairs of baskets filled with flowers, (or garlands) baskets filled with powder (or perfumes), baskets filled with garments, ornaments, mustards, and down (or feathers);they were all studded with diamonds, bright... upto...beautiful. In those flower-baskets...upto..feather-baskets, there were two layers each of flowers..upto... feather, and they were all made of diamonds bright.. upto..beautiful. In front of those arches there were placed two thrones on each side. Their discription..up-to...garlands. In front of those arches there were placed two pairs of umbrellas made of silver. Those umbrellas had handles made of lapis-lazuli, the corners were made of Jāmbūnada (gold), the joints where of diamonds; they were surrounded with a net-work of pearls; they had one thousand and eight golden spokes; they were scented with sandal paste perfume, and had the fragrance of all the seasons (i.e. of flowers etc. of every seasons); their shade was cool, they had auspicious decoration, and were shaped like the moon. In front of

those arches there were placed two pairs of chowries. Those chowries—(had handles that were studded with various gems and jewels and with excellent lapis-lazuli having the lustre of the moonlight)—had multi-coloured handles, which were made of bright & burnished gold and studded with various bright and precious jewels set in gold. They (i.e. the chowries) were hairy (or curved?), resembled (in colour) the conch, or the Anka gems, or Kunda flowers, or water—spray, or the mass of foam, or nectar being churned; their hair was fine, long, and made of silver, they were made of diamonds, bright...upto...beautiful. In front of those arches there were placed two pairs of caskets (or jars) of oil, Koṣṭha, of leaves of Choya, of Tagara, of Ela (cardamom) [Page 143] of Haritāla, of Hingulaya, of Manasshilā, and of Anjana (or collyrium); they were all made of diamonds, bright...upto...beautiful.

[Page 151] (*Sūtra* 29) In Sūryābha Vimāna, on every door there were eight hundred banners having the sign of wheels on them and thus eight hundred banners with the following emblems:—Viz., deer, eagles, umbrellas, feathers, birds, lions, bears, (or bulls), Seyas (?), of four-horned creatures (i.e. antelopes), and of excellent elephants; similarly in the east as well as west. In the Sūryābha Vimāna, on every door, there were placed one thousand and eight ensigns. In the Sūryābha Vimāna, there were groups of sixty-five Bhaumas (or particular buildings). The description of the floors and ceilings of those buildings to be repeated. Just in the centre of each of those buildings there was placed a throne; the description of those thrones, with all the attendant objects; in the other remaining buildings there were Bhadrāsanas (or auspicious seats) in each. The uppermost portions of

those doors were decorated with sixteen types of jewels, as follows : by jewels...upto...Riṣṭhas. Just along those doors were placed the Eight Auspicious Objects, with flags, and banners upon banners. Similarly in all the directions. It is said that there are four thousand doors in the Sūryābha Vimāna, (termed as ?) Aśokavana, Saptaparna, Champaka vana, and Chūtaka vana. Toward the four directions of the Sūryābha Vimāna, for five hundred yojanas, without a break (or at a stretch), there are said to be four forest-groves; i.e. toward the east, there is Aśokavana; to the south, Saptaparnavana; to the west Champakavana; and toward the north there is the mango grove. Those [Page 152] forest-groves were slightly more than twelve hundred and fifty Yojanas in length, five hundred yojanas in breadth, and each of them was encircled by a rampart; they were black, having black sheen.....the description of the forest-grove.

[Page 156] (*Sūtra* 31) Inside these forest-groves, the ground was very level and even, just as, e. g., like the surface of a drum...upto...was decorated with various five-coloured jewels and grass. Their smell and touch should be known in due order (as before). What sort of a sound was produced by those jewels and grass when they were gently stirred, moved, wafted, set in motion, made to tremble, impelled and dashed against one another by breezes coming from the east, west, south and the north ? O Gautama ! just as, e.g., there might be a palanquin, or a soft rolling car, or a chariot having umbrellas, flag, bells, banners, excellent arches, giving out sweet sound of chorus (or conch) surrounded by a net work of golden bells, made of Tiniśa wood growing on the

